Revelaţiile Fecioarei Maria cu privire la cumplita pedeapsă care îi aşteaptă pe pământeni pentru fărădelegile lor şi ce ne-a sfătuit ea să facem pentru ispăşirea pedepsei şi evitarea cataclismului planetar

*

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Aparițiile Fecioarei Maria constituie astăzi un fenomen cunoscut în lumea întreagă, el stârnind stări şi atitudini adesea contrare, de la convertirea religioasă sinceră la contestarea atee vehementă. Există anumite manifestări ale Fecioarei Maria, precum ar fi cele de la La Salette (Franţa, 1846), Fatima (Portugalia, 1917), Garabandal (Spania, 1961) sau Akita (Japonia, 1973), în care ea s-a arătat unor suflete curate şi a cerut să se transmită reprezentanţilor clerului şi apoi întregii omeniri mesaje de avertizare cu privire la acumularea imensă de păcate şi de fărădelegi, care a atins deja limita răbdării dumnezeieşti şi este pe cale să provoace mânia şi urgia cerească, prin declanşarea unui cataclism planetar, în cazul în care oamenii nu se îndreaptă şi nu se întorc la Dumnezeu.

La Fatima, în Portugalia, Fecioara a înfăţişat în mod miraculos, în 1917, celor peste 70.000 de oameni strânşi la cererea ei pe dealul Ceva de Iria, o viziune înfricoşătoare în care Soarele se prăbuşea pe Pământ, anticipând previziunile actuale ale unor oameni de ştiinţă cu privire la pericolul unui dezastru planetar, provocat de o „minge" de foc emanată de Soare.

La 31 august 1941, maica Lucia (ce era unul dintre cei trei copii vizionari cărora Fecioara Maria li s-a arătat în 1917 la Fatima) a consemnat de la Fatima mesajul în care Fecioara îi avertiza pe oameni cu privire la ce-i aşteaptă dacă nu se îndreaptă şi, totodată, le dezvăluia ce trebuie să facă pentru a fi iertaţi de Dumnezeu: *„Stăpâna noastră, Fecioara Maria, ne-a arătat o imensă mare de foc, care părea că se află sub pământ, unde, cuprinşi de acest foc, se puteau vedea demonii şi sufletele chinuite, având aparenţa unui jar translucid, negru sau mai închis la culoare şi care avea forme umane. Sufletele erau vânturate prin acest incendiu, ridicate chiar de flăcările care ieşeau din ele însele, iscând nori de fum. Ele cădeau apoi din nou, în toate părţile, precum zboară şi cad scânteile în incendiile foarte puternice, părând lipsite de greutate şi de echilibru, scoţând urlete şi gemete de durere şi de disperare înspăimântătoare şi terifiante. Demonii se distingeau prin formele lor oribile şi dezgustătoare de fiare nemaivăzute şi înspăimântătoare, negre şi translucide. Această viziune nu a durat decât o clipă, graţie bunei noastre Mame din Cer, care ne-a prevenit înainte, promiţându-ne totodată că ne va duce cu ea în Cer. Altfel, cred că am fi murit de frică şi de groază. Apoi, am ridicat ochii spre Fecioara Maria, care ne-a spus cu bunătate şi tristeţe*: «*Aţi văzut infernul în care merg sufletele sărmanilor păcătoşi. Pentru a-i scăpa de toate acestea, Dumnezeu a stabilit în această lume o modalitate de salvare ce implică dăruirea lor totală şi necondiţionată către INIMA SA ABSOLUTĂ ŞI IMACULATĂ. Dacă se va face ce o să vă spun, multe suflete vor fi mântuite şi vom trăi în pace. Războiul se va sfârşi. Dar dacă oamenii nu vor înceta să-L mânieze pe Dumnezeu, în timpul pontificatului Papei Pius al XI-lea va începe un alt război, şi mai cumplit. Când veţi vedea că noaptea este iluminată de o lumină misterioasă şi necunoscută, să ştiţi că acesta este marele semn pe care Dumnezeu vi-l dă, anunţând prin aceasta că El va pedepsi pentru crimele ei lumea, prin război, prin foamete şi prin persecutarea Bisericii şi a Sfântului Părinte. Pentru a împiedica acest război, cer ca Rusia să fie consacrată Inimii absolute şi*

imaculate a lui Dumnezeu şi să fie realizat un act reparatoriu constând din participarea la împărtăşaniile primelor sâmbete pentru a i se ierta păcatele. Dacă mi se îndeplineşte cererea, atunci Rusia se va reconverti şi va fi pace; dacă nu, Rusia îşi va răspândi greşelile în întreaga lume, provocând războaie şi aducând persecuţii Bisericii. Cei buni vor fi martirizaţi, Sfântul Părinte va suferi mult, iar unele popoare vor fi nimicite. În cele din urmă, Inima absolută şi imaculată a lui Dumnezeu *va triumfa. Sfântul Părinte Îi va consacra Rusia spre ocrotire, aceasta se va converti, iar lumii i se va acorda o vreme de pace.*»".

De asemenea, prin intermediul stigmatizatei Tereza Musco, Fecioara a transmis în 1962 un mesaj consonant cu cel de la Fatima sau cel de la La Salette: „*căci oamenii şi clerul au mărit cloaca necurăţiei… Biserica se află la o răscruce: ori va merge spre pierea sa, ori îşi va regăsi calea, pe care nu ar fi trebuit să o părăsească niciodată.* […] *Satan va face totul pentru ca oamenii să nu afle acest mesaj… Vreau să-ţi spun că lumea este pervertită. Am apărut în Portugalia, unde am lăsat mesaje, dar nimeni nu m-a ascultat; am apărut la Lourdes, la La Salette, dar foarte puţine inimi împietrite s-au înmuiat. Ţie însă vreau să-ţi spun atâtea lucruri care îmi mâhnesc Inima.* […] *Acum o să-ţi vorbesc despre cel de-al treilea secret pe care i l-am încredinţat Luciei, la Fatima. Pot să-ţi spun că el a fost deja citit, dar nimeni nu a suflat o vorbă despre el*".

După Gabriel Roschini (unul dintre cei mai reputaţi mariologi ai

secolului XX), Fecioara Maria i-a spus Terezei cu anticipaţie că, deşi va invita pe toată lumea la rugăciune şi la penitenţă, Papa Ioan Paul al II-lea nu va catadicsi nicidecum să vorbească omenirii despre „cel de-al treilea secret de la Fatima" sub pretextul că este „înspăimântător", deşi i se ceruse de către Fecioara Maria să facă public conţinutul acestui mesaj al ei.

„*Omenirea*", i-a explicat Terezei într-o viziune Fecioara Maria, „*se îndreaptă vertiginos spre un mare dezastru… Populaţia este din ce în ce mai rătăcită… Focul şi fumul vor învălui întreaga lume. Valurile oceanelor vor deveni foc şi vapori. Valurile înspumate se vor ridica, vor acoperi Europa şi vor transforma totul într-o lavă de foc, milioane de adulţi şi copii vor pieri în acest foc, şi cei rari care vor scăpa îi vor invidia pe cei morţi. Pentru că în orice parte vor privi, nu vor vedea decât sânge, morţi şi ruine, în lumea întreagă*".

Maicii Agnes din Japonia i s-au dezvăluit de către Fecioara Maria, la data de 13 octombrie 1973, la Akita, în cadrul unei apariţii miraculoase, consecinţele teribile ale fărădelegilor omenirii: „*Cum ţi-am spus deja, dacă oamenii nu se căiesc şi nu se îndreaptă, Tatăl Ceresc va da o pedeapsă teribilă întregii umanităţi. Va fi o pedeapsă mai grea decât Potopul, o pedeapsă aşa cum nu a mai fost niciodată: un foc va coborî din ceruri şi va ucide o mare parte din omenire, atât pe cei buni, cât şi pe cei răi, şi nu îi va scuti nici pe preoţi, nici pe credincioşi. Supravieţuitorii vor fi atât de îngroziţi, încât îi vor invidia pe cei morţi. Singurele arme care vor mai exista atunci vor fi mătăniile pentru rugăciune şi semnul lăsat de Fiul meu. Faceţi-vă rugăciunile în fiecare zi*!

Diavolul se va infiltra chiar şi în Biserică, producând discordie, astfel că vom vedea cardinali ridicându-se împotriva cardinalilor şi episcopi ridicându-se împotriva altor episcopi. Preoţii care mă vor sluji plini de iubire vor fi dispreţuiţi şi atacaţi de ceilalţi; bisericile şi altarele vor fi jefuite şi Biserica va fi plină de cei care acceptă compromisurile, iar diavolul va împinge pe mulţi preoţi şi multe suflete consacrate lui Dumnezeu să nu îl mai slujească pe Domnul. Diavolul se va înverşuna mai ales împotriva acestor suflete consacrate [prin jurământ monastic] lui Dumnezeu. Perspectiva pierderii atâtor suflete este cauza tristeţii mele. Dacă păcatele vor creşte în număr şi în gravitate, nu va mai fi iertare pentru ei".

Însuşi Papa Ioan Paul al II-lea a dat în Germania, în noiembrie 1980, în cadrul unui interviu ce a fost publicat în revista *Stimme des*

Glaubins, un răspuns mai mult decât semnificativ, care trădează în ultimă instanţă lipsa lui de respect faţă de Fecioara Maria, la întrebarea dacă nu era mai bine să dezvăluie public în 1960, aşa cum i s-a cerut de către Fecioara Maria, cel de-al treilea secret de la Fatima: „*Dată fiind importanţa conţinutului său, predecesorii mei au luat în mod diplomatic decizia de a amâna publicarea secretului pentru a nu încuraja forţele comuniste să facă anumite mişcări. Pe de altă parte, ceea ce urmează să vă spun ar trebui să fie de ajuns pentru toţi creştinii: dacă există un mesaj în care este scris că oceanele vor inunda suprafeţe întregi de uscat şi că, la un moment dat, milioane de oameni vor muri, este de la sine înţeles că nu este de dorit să se publice un astfel de text*".

În sfârşit, Părintele Malachi Martin, care a fost o vreme un apropiat al Vaticanului şi unul dintre puţinii care au avut acces la textul celui de-al treilea secret de la Fatima, sub jurământul confidenţialităţii, a dezvăluit totuşi, unele lucruri despre acest secret întreţinut de voinţa politică a papalităţii. Iată ce spune el: „*În 1917, trei copii au afirmat că au văzut-o pe Fecioara Maria, aceasta transmiţându-le anumite mesaje specifice pentru creştini şi pentru Papă, mesaje mai mult decât îngrozitoare despre pedeapsa dumnezeiască pentru omenire. Ele preveneau oamenii cu privire la o mare nenorocire care se va abate asupra lor în cazul în care vor continua să păcătuiască. Au fost trei revelaţii divine, însă ultima a rămas secretă, nefiind încă dezvăluită oamenilor, dar fiind consemnată pe o coală de hârtie.*

[Când mă aflam în preajma lui Ioan al XXIII-lea] această coală de hârtie era păstrată într-o cutie aşezată pe şemineul apartamentului privat în care locuia Papa la Roma. Fatima a devenit un loc foarte important deoarece Fecioara Maria a prevestit anumite evenimente care vor afecta bunăstarea Sfântului Scaun şi a Bisericii Catolice. Ioan Paul al II-lea a manifestat la început o mare devoţiune faţă de Fatima şi faţă de Fecioara Maria în ipostaza sa de Maica Domnului de la Fatima. Astfel, el a propovăduit mesajul ei, care era «pocăiţi-vă pentru păcatele voastre şi întoarceţi-vă la Dumnezeu!» Însă în cele din urmă, el nu şi-a menţinut atitudinea şi s-a îndepărtat […] sub pretextul că mesajul secretului este foarte apocaliptic.

[*Fecioara Maria*] *prevestește* [*în cadrul celui de al treilea secret*] *că vor fi războaie, boli, că națiuni întregi vor dispărea, că vor fi trei zile de beznă, că se vor declanșa epidemii care vor șterge într-o singură noapte țări întregi de pe hartă și că mari suprafețe de uscat vor fi înghițite de ape sau devastate de tornade și de furtuni*".

Cu altă ocazie, Părintele a declarat următoarele: „*Secretul de la Fatima este legat de dezlănțuirea forțelor naturii ca un răspuns al acesteia la distrugerile și fărădelegile la care s-a dedat rasa umană. Însă ceea ce v-am spus nu este esența celui de-al treilea secret de la Fatima. Adevărata esență depășește orice imaginație. Se face, într-adevăr, referire la cele 3 zile de beznă. Întreaga planetă va fi cuprinsă de tenebre. Foc va cădea din cer și va transforma oceanele în vapori. Ultimul Papă va cădea sub stăpânirea lui Satan. Pământul va fi zguduit. Mii de orașe și de oameni vor fi luați de ape, de tornade și de furtuni. Vor fi epidemii care vor decima într-o singură noapte populațiile unor țări întregi. Vor fi, de asemenea, trei zile de beznă (întunericul și tulburarea vor cuprinde, totodată, și mințile multora), zile în care va fi foarte periculos să te afli afară. Iar toate acestea nu se vor petrece peste o sută de ani, nici peste cincizeci, nici peste treizeci. Întreaga planetă va fi afectată, toate religiile, toate rasele, toate regiunile, fără excepție*".

Tot Părintele Malachi Martin este cel care ne-a mai dat în 2007 o informație capitală: „*Marele factor declanșator va fi în cer, pe bolta cerească. Fiți atenți la bolta cerească… Semnul Fecioarei va apărea pe cer, și aceasta se va petrece în curând, în următorii zece – douăzeci de ani. Va fi un șoc pentru toată lumea. Semnul Fecioarei va arăta că Dumnezeu există, ajutându-i pe cei care au o credință ezitantă, oscilantă. Însă nu îi va converti pe aceia care nu cred în nimic. Prin urmare, atunci când veți vedea într-o zi de primăvară un semn pe cer*

(*ca o aurora boreală*), *atunci va începe totul*…"

Cu toate aceste previziuni sumbre, noi sperăm că pedeapsa divină cumplită şi totodată pe deplin meritată de întreaga omenire poate fi abătută, în al doisprezecelea ceas, prin întoarcerea cât mai grabnică a oamenilor la Dumnezeu. În această direcţie, punerea în practică a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE expuse în această lucrare ne va permite, cu ajutorul miraculos primit de la Dumnezeu Tatăl, să ispăşim, prin intermediul unor eforturi susţinute şi adecvate, dezlănţuirea unei catastrofe de mari proporţii.

* * *

Dedicăm cu umilinţă această carte lui DUMNEZEU TATĂL a cărui înţelepciune absolută, Bunătate, Iubire, Omniprezenţă şi Omnipotenţă ne uimeşte fără încetare şi ne copleşeşte adeseori. Îi mulţumim şi pe această cale că ne-a inspirat şi ne-a ghidat.

Consacrăm roadele acestui efort Fecioarei Maria ca un modest omagiu pentru imensa ei iubire divină pe care o revarsă asupra acestei planete şi pentru afecţiunea ei profundă şi maternă pe care o manifestă asupra acestei ţări (ROMÂNIA) care tocmai de aceea este supranumită GRĂDINA Ei.

* * *

ATENŢIE!!!

În această lucrare sunt revelate anumite secrete dumnezeieşti ce sunt (cel mai adesea) rezervate celor puţini şi „treji" care vor fi capabili să le descopere şi să le folosească neîntârziat spre a se apropia din ce în ce mai mult de realitatea misterioasă şi grandioasă a lui DUMNEZEU TATĂL prin intermediul anumitor experienţe mistice directe ce le vor fi cu uşurinţă accesibile numai prin intermediul gramului de practică atentă, perseverentă, umilă, blândă, afectuoasă şi plină de răbdare.

Înţelegerea anumitor aspecte şi manifestări dumnezeieşti ca fiind, totodată, tainice energii ce au anumite frecvenţe de vibraţie şi care declanşează de fiecare dată procese subtile, profund benefice, divine de rezonanţă ocultăe în universul nostru lăuntric va transforma (sperăm) într-un mod profund şi rodnic viziunea „clasică" asupra lui DUMNEZEU şi ne va ajuta chiar extraordinar de mult să-L descoperim neîntârziat şi să-L simţim, în felul acesta, din ce în ce mai aproape de fiecare dată.

Pe lângă faptul că DUMNEZEU este în veşnicie totul, totodată, El

este şi multitudinea proceselor de *rezonanţă ocultă*e care există fără încetare.

1. PREFAŢĂ

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Motto:

„Nepătrunse şi pline de taine sunt în veşnicie căile Domnului Dumnezeu".

„Mai presus de toţi aceia care nu ştiu nimic despre METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ se vor afla aceia care vor avea acces la toate informaţiile esenţiale referitoare la această metodă (ce sunt expuse în această broşură).

Mai presus de toţi aceia care vor avea acces la toate informaţiile esenţiale referitoare la METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ se vor afla aceia care le vor memora şi apoi vor asimila aşa cum se cuvine toate aceste informaţii.

Mai presus de toţi aceia care vor memora şi vor asimila aşa cum se cuvine toate informaţiile practice referitoare la METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ se vor afla aceia care o vor înţelege pe deplin şi totodată *îi vor pătrunde tâlcul ascuns*.

Mai presus de toţi aceia care o vor înţelege pe deplin şi îi vor pătrunde tâlcul ascuns se vor afla aceia care vor pune în mod atent şi perseverent în practică această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ.

Mai presus de toţi aceia care vor pune într-un mod atent şi perseverent în practică METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ se vor afla aceia care apoi vor obţine rezultate semnificative prin intermediul ei.

Mai presus de toţi aceia care vor obţine rezultate semnificative prin intermediul punerii în practică a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE într-un mod atent şi perseverent se vor afla aceia care vor atinge în felul acesta, în mod gradat, maturitatea şi măiestria necesară".

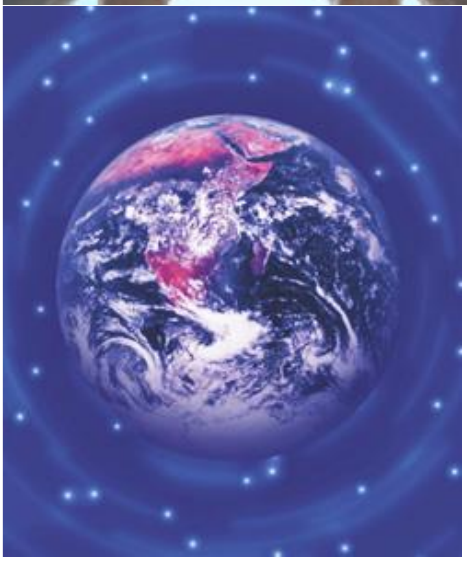

Un aspect ocult şi cel mai adesea nebănuit al METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE ce este expusă în cadrul acestei broşuri este acela că fiecare fiinţă umană ce o va realiza zi de zi în mod corect şi perseverent va atrage, în felul acesta, cu ajutorul Duhului Sfânt, în AMBIANŢA SUBTILĂ TAINICĂ a Planetei PĂMÂNT atât energia dumnezeiască a Graţiei, cât şi energia enigmatică a Voinţei lui Dumnezeu, şi totodată va atrage şi va canaliza în sfera subtilă a acestei planete manifestarea Atotputerniciei lui Dumnezeu.

Toate acestea vor fi, totodată, daruri ce vin de la Dumnezeu, căci ele se vor revărsa prin fiinţele noastre atât fiecare în parte, cât şi toate

împreună. Aceste daruri dumnezeieşti, pe care le vom atrage şi care se vor revărsa în felul acesta asupra noastră şi asupra întregii planete, vor cauza ulterior profunde şi durabile transformări spirituale ce sunt (deocamdată) nebănuite în sfera energetică ascunsă a planetei noastre, care actualmente este, mai mult ca niciodată, „bolnavă" datorită păcatelor, fărădelegilor şi răului ce s-a acumulat tot mai mult în ambianţa ei subtilă pe parcursul trecerii timpului.

Toate acestea vor face cu putinţă, printre altele, o transformare profundă şi totodată nebănuită, ce va avea o înrâurire pozitivă deosebită în ceea ce priveşte posibilitatea de a neutraliza şi de a anihila, la modul global vorbind, răul ce prevalează în sfera subtilă de forţă a planetei Pământ.

În felul acesta, devine cu putinţă ca „balanţa globală" a energiilor dumnezeieşti ale binelui şi armoniei ce există în sfera subtilă de forţă a planetei Pământ să înceapă să fie în mod gradat echilibrată prin intermediul acestor daruri de o mare valoare pe care le vom invoca, atrage şi canaliza fiecare dintre noi, aici şi acum, prin intermediul ajutorului imens (şi deocamdată nebănuit) ce ne va veni zi de zi de la Dumnezeu, de îndată ce un anumit număr de fiinţe umane va realiza într-un mod corect, atent şi perseverent METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ pe care o avem la dispoziţie şi care este expusă în această broşură.

Această revelaţie care ne vine de la Dumnezeu este esenţială şi ea ar trebui să ne mobilizeze şi, totodată, să ne motiveze pe cât mai mulţi dintre noi să realizăm zi de zi METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ pe care o avem la dispoziţie. Totodată, nu trebuie să pierdem niciodată din vedere că şi această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ este, la rândul ei, un dar extraordinar de valoros pe care Dumnezeu ni-l oferă. Fiecare dintre noi (cei care vom pune în practică această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ) ne vom putea, însă, da seama de aceasta numai dacă o vom realiza, spre a o descoperi că atare prin intermediul GRAMULUI NECESAR DE PRACTICĂ.

Mai mult decât atât, fiecare dintre noi, cei care vom realiza zi de zi această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ ne vom transforma într-un mod rapid şi durabil, căci de îndată ce mult bine dumnezeiesc vom face, mult bine dumnezeiesc vom primi, totodată, de la Dumnezeu în fiinţa noastră. În felul acesta, fiecare dintre noi, cei care vom efectua zi de zi această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, vom deveni în mod

gradat nişte tainice canale divine prin intermediul cărora Dumnezeu va revărsa în ambianţa energetică subtilă a planetei Pământ toate darurile Sale, de care actualmente atât noi (umanitatea), cât şi această planetă avem stringent nevoie.

Prin urmare, a şti acum toate acestea şi a nu ne mobiliza cu toate acestea de îndată (punându-ne în acţiune toate resursele pentru a preîntâmpina o catastrofă majoră) nu numai că ar evidenţia din partea noastră o „supremă" laşitate, ci totodată ar fi şi o vădită dovadă de imensă prostie.

Dacă după ce vom şti toate acestea vom rămâne mai departe cu „mâinile în sân" şi ne vom complace în egoism, în larvaritate, în ignoranţă şi în indiferenţă, aceasta va arăta că nu luăm cu adevărat în considerare profeţiile Fecioarei Maria ce au fost revelate la Fatima şi atunci avem toate şansele ca aceste înfricoşătoare profeţii să se îndeplinească în viitorul apropiat. Ştiind aceasta, trebuie să facem neîntârziat o alegere înţeleaptă, ce Îi va fi totodată plăcută lui Dumnezeu, căci o astfel de alegere înţeleaptă ne va ajuta să ispăşim în acelaşi timp, acum când încă se mai poate, prin anumite eforturi adecvate, o înfricoşătoare pedeapsă dumnezeiască pe care o merităm şi care ne aşteaptă pe toţi în viitorul apropiat.

Ştiind acum (când încă nu este prea târziu) toate acestea, merită ca fiecare dintre noi să ne întrebăm, într-un mod matur şi responsabil (până ce nu va fi prea târziu): „CE ESTE DE FĂCUT?"

Dat fiind faptul că, ACUM şi AICI, avem fiecare dintre noi la dispoziţie METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o spre binele nostru şi totodată pentru salvarea noastră şi a planetei pe care trăim, de acum înainte nu vom putea spune: „NU AM ŞI NU ŞTIU NIMIC BUN DE FĂCUT ÎN DIRECŢIA ACEASTA!" sau „TOATE ACESTEA DESPRE CARE AM LUAT LA CUNOŞTINŢĂ NU MĂ INTERESEAZĂ!"

Dacă totuşi vom face aşa, ar trebui să ne dăm seama că în felul acesta vom da totodată dovadă de prostie şi de o crasă inconştienţă. Ne aflăm deci, cu toţii, în faţa unei ALEGERI ce se poate dovedi fundamentală prin toate repercusiunile ei.

Realizarea atentă şi perseverentă a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE ce este expusă în această broşură ne va ajuta să evităm, prin intermediul unui efort spiritual susţinut şi adecvat ce se realizează la unison, o înfricoşătoare catastrofă planetară ce ne

aşteaptă în viitorul apropiat, în felul acesta fiind posibilă răscumpărarea, ispăşirea greşelilor acumulate de întreaga omenire. Dincolo de aparenţe, acesta este sensul profeţiilor pe care Fecioara Maria ni le-a revelat la Fatima, şi totodată tâlcul ascuns al viziunii înfricoşătoare la care au asistat la un moment dat – deloc întâmplător – peste 70.000 de fiinţe umane.

Studiind cu atenţie conţinutul acestei broşuri, vom descoperi că atât unii cercetători prestigioşi, cât şi unii oameni de ştiinţă au avertizat anul acesta (2010) că planeta Pământ are toate şansele să se confrunte cu o astfel de catastrofă, care ar dezlănţui la scurt timp după aceea moartea a zeci de milioane de fiinţe umane. Chiar dacă acea cumplită viziune colectivă s-a produs acum un secol, în anul 1917, iată că acum, în anul 2010, oamenii de ştiinţă şi unii cercetători prestigioşi trag, la rândul lor, semnalul de alarmă şi ne avertizează că un astfel de fenomen (cum este acela ce i-a fost înfăţişat prin intermediul unei viziuni teribile mulţimii de oameni prezenţi la Fatima), poate să se producă oricând în realitate, dezlănţuind la scurt timp după aceea o cumplită catastrofă planetară, ce ar putea afecta în viitorul apropiat zeci de milioane de fiinţe umane.

La ora actuală, este evident pentru cei mai mulţi dintre noi că ştiinţa ce există pe această planetă este complet neputincioasă şi incapabilă să preîntâmpine sau chiar să evite o astfel de catastrofă, care ar putea să se dezlănţuie la un moment dat, atunci când vor fi întrunite anumite condiţii favorizante.

Prin urmare, este evident că ştiinţa acestei planete este complet neputincioasă şi tocmai de aceea, alternativa pe care o propunem în cadrul acestei broşuri prin intermediul METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE pe care o avem la dispoziţie face cu putinţă evitarea unei astfel de catastrofe, chiar dacă la prima vedere aşa ceva pare a fi de domeniul imposibilului. Nu trebuie să pierdem nicio clipă din vedere că profeţiile deja faimoase ale Fecioarei Maria, care au fost realizate la Fatima, au avut şi au, fără îndoială, un tâlc anume, deoarece am da dovadă de prostie ca să ne imaginăm că Fecioara Maria a provocat pentru o mulţime de peste 70.000 de fiinţe umane o cumplită viziune (ce anticipează, în vremurile pe care le trăim, o cumplită catastrofă ce ne aşteaptă în viitor), făcând aceasta numai ca să ne sperie, sau numai ca să ne anunţe că totul este iremediabil pierdut şi că nu ne rămâne altceva de făcut decât să stăm cu „mâinile în sân" şi să aşteptăm

paralizaţi ca inevitabilul acelei profeţii să se producă în viitorul apropiat, declanşând o cumplită catastrofă care ne va afecta pe toţi împreună şi totodată pe fiecare în parte.

Prin urmare, această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ pe care o propunem (şi despre care se poate spune că deja şi-a dovedit eficacitatea într-o altă angrenare colectivă, care a fost încununată de succes), este şi rămâne o alternativă eficientă, care, dacă va fi pusă în practică de un număr considerabil de fiinţe umane, va fi la rândul ei încununată de succes şi va face cu putinţă ca o astfel de catastrofă să nu se mai dezlănţuie, datorită faptului că planeta Pământ va putea fi protejată într-un mod providenţial prin efectele pe care le va genera realizarea atentă şi perseverentă a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE pe care o expunem în cadrul acestei broşuri.

Noi ştim deja cu anticipaţie că aceste revelaţii, ce sunt în mod evident esenţiale pentru întreaga umanitate, nu se vor bucura de sprijinul mijloacelor mass-media, ci din contră, vor dezlănţui bruşte şi iraţionale reacţii de ură, dispreţ şi chiar o constantă batjocură.

Tocmai datorită adevărurilor pe care le conţin aceste revelaţii, ele vor trezi o respingere vehementă atât din partea celor sceptici, materialişti şi obtuzi, cât şi din partea celor răi, perverşi şi demoniaci, care vor simţi impulsul bizar şi cel mai adesea iraţional de a le combate cu o mare virulenţă, pentru a opri în felul acesta apariţia unui curent puternic, profund benefic de opinie ce ar putea genera o idee-forţă care ar fi de natură să declanşeze transformări profunde (şi deocamdată nebănuite) în sfera subtilă de forţă a planetei Pământ. Astfel de reacţii (care nu vor întârzia să apară la scurt timp după ce aceste revelaţii vor fi făcute publice) nu trebuie să ne surprindă, pentru că, după cum ştim, anumite adevăruri declanşează cel mai adesea opoziţie, respingere îndârjită şi chiar ură.

Atunci când Dumnezeu ne dezvăluie adevăruri teribile, în vreme ce unii oameni ne îneacă zi de zi într-un ocean de minciuni, tocmai astfel de adevăruri sunt foarte greu de crezut, mai ales de către fiinţele umane superficiale, naive, ignorante, inconstante şi imature. Pentru astfel de fiinţe umane, adevărurile extrem de importante şi care reclamă acţiune urgentă sunt considerate ca fiind o minciună, iar minciunile evidente sunt considerate cu o mare uşurinţă ca fiind adevăruri.

Studiind cu multă atenţie aceste revelaţii, veţi putea intui şi

chiar descoperi (ulterior) că ele sunt o forţă benefică extraordinară, în măsura în care vor fi puse neîntârziat în practică. În felul acesta, vă veţi putea convinge fiecare cu uşurinţă că A ŞTI ÎNSEAMNĂ, TOTODATĂ, A PUTEA.

Vă rugăm să aveţi în vedere că, deşi aceste adevăruri sunt teribile şi riscă să ne zdruncine, ele trebuie să fie cunoscute neîntârziat de un număr cât mai mare de fiinţe umane ACUM, CÂND ÎNCĂ NU ESTE PREA TÂRZIU.

Ora acestor adevăruri zguduitoare a venit, chiar dacă ele ne vor apărea ca fiind inoportune sau imposibile. Vă rog să luaţi aminte că atunci când analizăm cu multă atenţie şi luciditate evidenţele şi apoi eliminăm imposibilul, tot ceea ce rămâne este adevărul cel tainic, chiar dacă un astfel de adevăr ne apare (deocamdată) ca fiind improbabil.

Nu trebuie, însă, să pierdem din vedere că există şi situaţii în care adevărul este redus la tăcere datorită răutăţii şi îndârjirii celor ignoranţi, perverşi şi obtuzi care i se opun.

Trei feluri de adevăruri ar trebui să ne ghideze cel mai adesea existenţa: adevărurile ce sunt pline de înţelepciune dumnezeiască, adevărurile tainice ale înţelepciunii inimii şi adevărurile esenţiale, mistice ce ne sunt revelate la momentul potrivit de Dumnezeu. Studiind cu suficientă atenţie această broşură, vom descoperi în ea astfel de adevăruri, iar în felul acesta truda noastră de a o citi cu multă atenţie, urmărind totodată să punem neîntârziat în practică METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ ce este expusă în cadrul ei, va fi înzecit compensată.

Îndrăznim să credem, pe baza experienţei lăuntrice pe care o avem, că revelaţiile pe care le veţi descoperi în această broşură sunt nu numai extrem de utile, ci şi extraordinar de preţioase pentru timpurile apocaliptice în care deja trăim.

Multe dintre adevărurile ce sunt dezvăluite aici vor părea a fi stranii pentru unii dintre voi, iar pentru alţii vor părea a fi chiar mai neobişnuite decât ficţiunea, dar cu toate acestea vă asigurăm că ulterior vă veţi putea convinge că revelaţiile pe care vi le oferim în cadrul acestei broşuri sunt totuşi perfect adevărate. În felul acesta vă veţi putea convinge că, cel mai adesea, adevărul se descoperă prin intermediul unor eforturi adecvate. În cazul de faţă autentificarea acestor revelaţii se va putea realiza în mod gradat, pe măsură ce veţi realiza, fiecare dintre voi, într-un mod atent şi perseverent METODA

SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ ce este expusă în cadrul acestei broşuri.

Chiar dacă adeseori se afirmă în mod insinuant că nu este bine să spunem adevărul, veţi descoperi studiind cu suficientă atenţie această broşură că ea conţine unele adevăruri teribile, care trebuie să fie cunoscute cât mai repede cu putinţă de către toţi oamenii lucizi, inteligenţi, maturi şi responsabili.

Adevărurile ce sunt dezvăluite aici nu îi vor putea, însă, convinge pe oamenii obişnuiţi, care se complac în scepticism, în blazare, în superficialitate şi în ignoranţă. Nu trebuie să ne mire aceasta, pentru că cel mai adesea adevărul este Soarele cel tainic al inteligenţelor intuitive şi pătrunzătoare. Adevărul Ultim Dumnezeiesc este şi rămâne întotdeauna un ţel final.

Aşa cum probabil unii dintre voi v-aţi dat seama, cel mai adesea anumite adevăruri sunt duşmanii de moarte ai omului care are o minte mediocră şi îmbâcsită de îndoieli. Pentru noi, oamenii, este însă foarte bine să cunoaştem adevărul, căci el este cel mai preţios dintre toate bunurile, iar în absenţa lui omul este un „orb".

Adevărul este un bun esenţial care trebuie să fie primit fără nicio ezitare, oriunde ni se dezvăluie la momentul oportun. Trebuie, însă, să nu pierdem niciodată din vedere că, întocmai ca şi bogăţia spirituală, adevărurile esenţiale sunt o comoară pentru care noi nu trebuie să fim decât nişte „înţelepţi vistiernici", şi tocmai de aceea trebuie să le acumulăm şi să le asimilăm, spre a le dărui apoi cu generozitate tuturor acelor care sunt deschişi şi pregătiţi să le primească.

Pentru cel inteligent, intuitiv, plin de bun-simţ şi priceput, adevărul este, totodată, un sui-generis mijloc de a face, înainte de toate, posibilă eliminarea erorilor, a păcatelor şi suferinţelor. În cazul celor înţelepţi, adevărul se poate înfrumuseţa fără să dispară. Chiar şi atunci când se repetă mereu şi mereu, adevărul declanşează în universul nostru lăuntric procese subtile sublime, tainice de rezonanţă ocultăe care îl fac să fie aproape fără încetare veşnic nou, fecund şi generator de aleasă fericire.

Una dintre caracteristicile esenţiale ale Adevărului Ultim este aceea că atunci când este înţeles şi asimilat pe deplin, în cele din urmă Adevărul Ultim Divin ne eliberează.

2. CAPITOLUL 1 – Profeţiile ce au fost făcute de Fecioara Maria la Fatima se profilează la orizont în viitorul apropiat (prima parte)

Profeţiile ce au fost făcute de Fecioara Maria la Fatima se profilează la orizont în viitorul apropiat, iar unele dintre ele sunt, totodată, în mod indirect confirmate de către oamenii de ştiinţă de profesor yoga Gregorian Bivolaru

La ora actuală, puţine fiinţe umane sunt dispuse să creadă că în numai câteva minute, pe planeta Pământ s-ar putea produce o catastrofă de mari proporţii.

Totuşi, este cu putinţă să ne imaginăm că după anul 2010, la un moment dat, poate chiar la miezul nopţii, cerul de deasupra Danemarcei sau al unei ţări situate mai la sud, va fi luminat de o mulţime de străluciri scânteietoare, colorate. Cei care vor observa toate acestea vor crede, poate, că această manifestare este chiar aurora boreală, ce rareori a putut fi admirată manifestându-se cu atâta putere şi într-un mod atât de feeric la aceste latitudini, dar iată că acest fenomen fascinant nu durează mult. La numai 2 – 3 minute după aceea, toate becurile aprinse de pe străzi sau din clădiri ori din case ar putea începe brusc să pâlpâie, ar deveni uimitor de strălucitoare pentru câteva clipe, după care întregul teritoriu al acelei ţări s-ar scufunda brusc în întuneric. În numai 2 – 3 minute, chiar întregul continent european ar putea rămâne, pentru o perioadă, fără electricitate. O astfel de situaţie s-ar putea, însă, prelungi după aceea, fără speranţă de remediere, pentru 15 sau 20 de luni. Dar, după numai 10 luni de la un astfel de fenomen, zeci de milioane de fiinţe umane din Europa ar putea să moară, iar infrastructurile continentului european s-ar putea prăbuşi în ruine. În acelaşi timp, China, Japonia şi Statele Unite ale Americii s-ar zbate, în fel şi chip, să-şi revină de pe urma acestei situaţii cataclismice.

O astfel de catastrofă este oricând posibilă la ora actuală. Ea ar putea în orice moment să survină datorită unei furtuni însoţite de erupţii extrem de violente, ce s-ar putea declanşa la peste 150 de milioane km distanţă de Terra, undeva pe suprafaţa Soarelui. În felul acesta, faimoasa profeţie a Fecioarei Maria ce a fost realizată la Fatima ar deveni într-o clipă o zguduitoare realitate. La prima vedere, fiinţele umane sceptice, excesiv preocupate de aspectele materiale şi inerte ar putea considera că, deşi o astfel de catastrofă nu a apărut, totuşi noi, oamenii care trăim pe această planetă, nu avem nimic de făcut şi, chiar dacă o astfel de posibilitate catastrofală ar exista, nu putem să întreprindem nimic pentru a face să dispară grava ameninţare. Cu

toate acestea, dacă ne amintim de profeţiile Fecioarei Maria, ne putem da seama imediat că aceste profeţii ne-au fost oferite tocmai pentru ca noi (cei care suntem suficient de conştienţi de posibilitatea unei astfel de alternative înfricoşătoare şi destul de responsabili) să putem acţiona acum, când încă nu este prea târziu, spre a face ca această posibilitate înspăimântătoare să dispară pentru noi, pământenii.

Profeţiile care au fost oferite la Fatima sunt şi vor rămâne totodată pentru această planetă un avertisment de care este stringent necesar să ţinem seama, începând de acum încolo. Mai mult decât atât, este necesar să urmărim să facem ceea ce Fecioara Maria ne-a îndemnat, căci este cu putinţă să oprim (cu ajutorul lui Dumnezeu) această catastrofă, acum când ea încă nu s-a dezlănţuit, căci dacă vom aştepta până în momentul în care o astfel de catastrofă se va dezlănţui, după aceea va fi deja prea târziu şi atunci chiar va deveni evident pentru noi toţi că nu se mai poate face nimic în această direcţie. Semnele prevestitoare ale unei astfel de catastrofe există deja şi vă vom vorbi despre toate acestea în cele ce urmează. Luând în considerare aceste aspecte, fiecare dintre cei care citim cu atenţie aceste rânduri trebuie să ne dăm seama că pericolul este imens, mai cu seamă dacă avem în vedere, totodată, că această planetă deja se confruntă cu evidente evenimente apocaliptice.

Ştiind şi înţelegând toate acestea, este necesar să ne dăm seama că, din nefericire, această alternativă catastrofală nu este o glumă, ci o zguduitoare realitate, care s-ar putea produce pentru planeta Pământ oricând, fie în timpul zilei, fie la un contează ce oră din noapte. Un aspect tulburător care ar trebui să ne dea serios de gândit este, de asemenea, acela că deja unii oameni de ştiinţă au avertizat recent că această posibilitate ameninţătoare are 99% şanse să se concretizeze în anii care vor urma. Analizând în mod lucid această alternativă catastrofală, care ar putea să se manifeste oricând pentru planeta Pământ, ne putem da seama totodată că ştiinţa modernă ar fi complet neputincioasă în cazul în care un astfel de cataclism s-ar declanşa.

Totuşi, există o speranţă de salvare şi se poate acţiona într-un anumit fel.

Tot ceea ce ne rămâne de făcut este să punem urgent în aplicare sfaturile divin inspirate ale Fecioarei Maria şi pentru aceasta noi, oamenii care avem un sâmbure de inteligenţă, de responsabilitate şi de bun-simţ, ne putem mobiliza de acum înainte, acţionând într-un mod

divin integrat şi perseverent pentru a reuşi (numai cu ajutorul lui Dumnezeu), să stopăm în germene o astfel de catastrofă care este cu putinţă să se producă oricând, afectând după aceea întreaga planetă Pământ.

Pentru cei sceptici şi ignoranţi, pare de necrezut, la prima vedere, că Soarele ar putea da naştere unui dezastru de asemenea proporţii pe Pământ. Totuşi, trebuie să amintim aici că un raport ce a fost emis de NASA în luna ianuarie 2010 menţionează că o astfel de catastrofă are toate şansele să se dezlănţuie în viitorul apropiat. Mai mult decât atât, Academia Naţională de Ştiinţe (NSA) din SUA confirmă, la rândul ei, această posibilitate catastrofală. Aceasta ar trebui să ne dea de gândit, deoarece în felul acesta suntem puşi în gardă într-un mod indirect asupra aspectului menţionat, astfel că profeţiile Fecioarei Maria ce au fost revelate la Fatima încep deja să ne apară ca referindu-se la nişte evenimente dezastruoase ce urmează să se producă în mod necesar pe planeta Pământ dacă noi, pământenii, vom rămâne în aceeaşi stare de letargie, de indiferenţă şi de scepticism, continuând să considerăm că toate acestea sunt nişte aiureli care nu merită să fie luate în considerare sau gândind că noi, oamenii, nu putem face nimic pentru a preîntâmpina apariţia unei astfel de catastrofe. Acest mod fatalist de a gândi este contrar mesajului profeţiilor Fecioarei Maria care, dimpotrivă, arată că prin acţiuni în mod divin integrate şi care chiar ar trebui să fie realizate la unison, cerând ajutorul lui Dumnezeu Tatăl, devine în felul acesta cu putinţă să evităm apariţia unei astfel de catastrofe, care ar avea urmări cumplite pentru planeta noastră (dacă ne vom complace să rămânem în letargie, fără a face nimic din tot ceea ce Fecioara Maria ne-a sfătuit să facem pentru a preîntâmpina cu ajutorul ce ne vine de la Dumnezeu o astfel de catastrofă, care din nefericire se profilează la orizont în viitorul apropiat).

Analizând posibilitatea acestei catastrofe, ne putem da seama cu uşurinţă că, de-a lungul ultimelor decenii, civilizaţia occidentală a sădit într-un mod inconştient seminţele propriei sale distrugeri. Stilul „modern" de viaţă ce s-a generalizat aproape peste tot pe această planetă este în întregime dependent de tehnologie şi ne expune astăzi, mai mult ca niciodată, unui pericol major: emisiile foarte puternice de plasmă ce pot să vină pe planeta noastră de pe suprafaţa Soarelui. Astfel de emisii plasmatice sunt de natură să ne „prăjească" în numai

câteva minute toate centralele energetice. Un eveniment de genul acesta ar putea să se producă în numai câteva minute şi, chiar dacă nu ar fi de proporţii, ar avea apoi consecinţe catastrofale ce s-ar putea extinde chiar pe durata a 15 sau 25 de luni.

Iată, deci, că vrând-nevrând, profeţiile ce au fost făcute cândva de Fecioara Maria la Fatima încep, deja, să se profileze ca fiind inevitabile (dacă nu facem nimic) şi chiar unii oameni de ştiinţă consideră că sunt 99% şanse ca ele să devină o cumplită realitate în viitorul apropiat. Corelând aceste previziuni ale oamenilor de ştiinţă cu profeţiile Fecioarei Maria, descoperim totodată, în felul acesta, că a venit momentul să începem neîntârziat să facem ceea ce Fecioara Maria a spus cu mult timp în urmă că va trebui să facem. Toţi cei care veţi citi aceste rânduri, şi fiecare în parte, trebuie să vă daţi seama că a venit momentul să ne mobilizăm cu toţii şi să acţionăm la unison de acum înainte, fiecare după puterile noastre, implorând ajutorul lui Dumnezeu pentru ca o astfel de catastrofă să poată fi stopată prin intermediul rugilor noastre sincere şi pline de credinţă, înainte ca ea să se producă. Vă rugăm să aveţi în vedere că tragem acum un semnal de alarmă pentru toţi pământenii, deoarece previziunile în această direcţie (cele care au fost făcute chiar de unii oameni de ştiinţă competenţi) sunt dintre cele mai sumbre. Amintim în acest sens că unii experţi în fenomene meteorologice spaţiale, precum Daniel Baker de la Universitatea din Colorado (SUA), anunţă că „*ne apropiem*, *din nefericire*, *din ce în ce mai mult de un posibil dezastru planetar care va avea o nebănuită magnitudine*".

La prima vedere, mai ales pentru mintea şi înţelegerea celor ignoranţi şi sceptici, pare greu de crezut că Soarele ar putea compromite în numai câteva minute cea mai mare parte din progresul tehnologic al acestei planete. Totuşi, la ora actuală, există o mulţime de dovezi care deja confirmă că o astfel de catastrofă, ce riscăm să se producă dacă lăsăm ca lucrurile să-şi urmeze nestingherite cursul, în viitorii 4 – 5 ani, este 99% posibilă. În cazul celor iniţiaţi, este, însă, evident că ceea ce urmează să se dezlănţuie nu constituie o întâmplare, ci este o necesară manifestare catastrofică despre care Fecioara Maria ne-a pus cândva în gardă, cu ocazia profeţiilor ce ne-au fost oferite la Fatima.

Pentru a înţelege cum de este cu putinţă ca o astfel de catastrofă să se declanşeze în orice clipă, este necesar să amintim că suprafaţa

sferică a Soarelui este formată dintr-o cantitate uriaşă de plasmă care este încărcată cu particule ce vehiculează o uriaşă energie; o parte a acestor particule ce vehiculează o energie gigantică evadează, atunci când vine momentul, din strânsoarea atmosferei specifice a Soarelui şi apoi se deplasează prin spaţiu sub forma unor uriaşe „vânturi solare". Previziunile oamenilor de ştiinţă arată că în viitorul apropiat aceşti „curenţi de forţă" vor transporta miliarde de tone de plasmă ce se vor manifesta sub forma unor uriaşe „mingi" de foc ce sunt denumite „emanaţii masive ale coroanei solare". Dacă în viitorii ani o astfel de emanaţie ar porni de undeva de pe suprafaţa Soarelui, îndreptându-se apoi în direcţia planetei Pământ, ea ar impacta într-un anume mod câmpul magnetic şi chiar suprafaţa Pământului, iar atunci rezultatul ar fi cu adevărat devastator.

Studiind aceste rânduri, merită să ne amintim că atunci când a avut loc miracolul de la Fatima, zecile de mii de fiinţe umane prezente acolo au văzut înfricoşate cum Soarele parcă s-a desprins de pe bolta cerească şi a început să se prăvălească asupra Pământului. În acele clipe, mulţimea îngrozită a trăit o stare de panică extremă, dar dacă analizăm ceea ce s-a petrecut atunci, comparând fenomenul respectiv cu previziunile oamenilor de ştiinţă referitoare la ceea ce urmează să se petreacă în anii care vor urma, dacă evenimentele îşi urmează nestingherite cursul, descoperim că acea viziune, pe care Fecioara Maria ne-a oferit-o în final tuturor, a anticipat posibilitatea apariţiei unei astfel de „mingi" de foc care, deloc întâmplător, s-ar îndrepta către planeta noastră şi ar impacta-o, rezultând, în felul acesta, în numai câteva minute, o cumplită catastrofă care (dacă, Doamne fereşte, s-ar produce!!!) ne-ar face să ne amintim, în acel moment în care nu s-ar mai putea face nimic, că acea imagine miraculoasă ce a apărut la Fatima prevestea, de fapt, cu o exactitate înspăimântătoare ceea ce urma să se petreacă în viitor (mai exact, în anii care vor urma), dacă noi, oamenii, nu vom face ceea ce Fecioara Maria ne-a rugat să facem pentru a preîntâmpina, cu ajutorul lui Dumnezeu, o astfel de catastrofă.

Aşa cum previziunile recente ale oamenilor de ştiinţă anticipează, pătrunderea unei astfel de „mingi" de foc alcătuite din plasmă în atmosfera planetei noastre ar declanşa schimbarea rapidă a configuraţiei câmpului magnetic al Pământului, iar acest eveniment de mari proporţii (ca dezlănţuire de energie), ar induce curenţi

extraordinar de puternici în cablurile de tensiune ale tuturor transformatoarelor şi centralelor electrice care există pe planeta Pământ. Dat fiind faptul că toate acestea nu au fost structurate astfel încât să gestioneze în timp util un asemenea enorm flux direct de electricitate, acest fenomen le-ar distruge şi astfel ar rezulta pentru întreaga planetă consecinţe catastrofale.

Specialiştii estimează că cel mai mare pericol la care sunt supuse centralele electrice de pe această planetă în cazul unui „atac energetic" de o astfel de natură, este topirea la scurt timp după aceea a circuitelor interne ale tuturor transformatoarelor ce sunt întrebuinţate pentru transmiterea curentului electric la utilizatorii finali. Este necesar să reflectăm că, deloc întâmplător, un astfel de eveniment, dar de mai mici proporţii, a avut loc în provincia canadiană Québec în luna martie 1989, atunci când în urma unei astfel de manifestări a unei „mingi de foc" din plasmă, peste 6 milioane de oameni au rămas fără electricitate timp de 9 ore. Trebuie, însă, să luăm în considerare că furtunile solare ce urmează să se producă în viitorii ani pot fi de mii de ori mai puternice şi ar fi de ajuns ca o astfel de „minge de foc" alcătuită din plasmă să impacteze câmpul magnetic al Pământului, pentru ca toate transformatoarele de pe glob să fie atunci afectate într-un mod catastrofal şi chiar distruse în totalitate, în felul acesta întreaga planetă rămânând fără electricitate.

Pentru a vă ajuta să înţelegeţi amploarea unui astfel de dezastru ce ar putea surveni în numai câteva minute, se cuvine să amintim aici că cel mai devastator eveniment meteorologic de acest gen din istoria acestei planete, care este foarte bine cunoscut, s-a petrecut în anul 1859 şi acest fenomen a rămas în istoria planetei sub numele „evenimentul Carrington". Fenomenul a fost denumit în felul acesta după numele astronomului britanic Richard Carrington, care a fost primul ce i-a înţeles foarte bine cauza. Iată cum l-a descris el la vremea respectivă:

„*Două formaţiuni, întocmai ca nişte sfere de lumină albă şi intens strălucitoare au fost emanate de un mare grup de pete solare*". La vremea respectivă (anul 1859), se afirna că „*evenimentul Carrington a constat în manifestarea timp de 8 zile a unor tulburări şi variaţii chiar foarte mari ale condiţiilor spaţiale şi meteo*".

Numeroşi martori oculari au declarat la vremea respectivă că au observat nişte aurore boreale extrem de strălucitoare, chiar

impresionante, ce au putut fi văzute noaptea chiar şi la ecuator. Mai mult decât atât, pe durata acelor 8 zile, toate reţelele telefonice mondiale au fost întrerupte, iar magnetometrele (aparatele de măsură a câmpului magnetic) s-au dereglat în totalitate. Prognozele recente, ce au rezultat în urma analizelor care s-au realizat în cadrul Academiei Naţionale de Ştiinţe (NSA) din SUA, sugerează că tocmai datorită folosirii excesive a tehnologiilor moderne de care suntem atât de dependenţi, în eventualitatea producerii unor fenomene de o asemenea anvergură, manifestările ce ar apărea pe planeta Pământ ar putea fi mult mai puternice şi mult mai grave, iar dacă toate acestea s-ar produce, milioane de fiinţe umane ar putea muri.

În cazul declanşării unui fenomen de acest gen, ce ar putea fi produs de o astfel de „minge de foc" alcătuită din plasmă, două probleme foarte grave ar putea să apară în numai câteva minute:

1. Una dintre aceste probleme grave ar putea să apară datorită centralelor electrice moderne, ce sunt proiectate să opereze la voltaje foarte mari, alimentând reţele electrice pe suprafeţe foarte întinse. Cu toate că o astfel de metodă oferă o mai mare eficienţă de gestionare a reţelelor electrice, minimizând pierderile de energie şi risipa ce poată să apară prin supraproducţie, aceasta a făcut, totodată, ca centralele să fie mult mai vulnerabile la condiţiile meteo spaţiale. În astfel de situaţii, centralele de mare putere se comportă întocmai ca nişte antene, canalizând prin ele curenţii direcţi care prezintă intensităţi enorme şi care ar ajunge brusc să treacă prin transformatoarele electrice, arzându-le.

2. O a doua problemă gravă ar putea să apară datorită interdependenţei centralelor electrice cu principalele sisteme care ne furnizează utilităţi. Astfel de sisteme sunt legate de filtrarea apei de consum şi menajere, de infrastructurile care asigură industria, sănătatea şi transporturile, de pieţele financiare şi, la modul general vorbind, de tot ceea ce are legătură cu electricitatea.

Combinând aceste două aspecte, devine limpede pentru noi că o eventuală repetare a „evenimentului Carrington" (la o scară mult mai mare) ar fi de natură să producă o catastrofă de mari proporţii, aşa cum până în prezent lumea modernă nu a mai cunoscut. Paradoxal, repetarea „evenimentului Carrington" s-ar manifesta în mare măsură contrar cu ceea ce suntem obişnuiţi să credem că declanşează dezastrele naturale. Într-o astfel de situaţie, în general, atunci când se

produc anumite dezastre naturale, regiunile cele mai puţin dezvoltate ale lumii sunt cele mai vulnerabile. În cazul în care s-ar repeta cu o intensitate şi mai mare „evenimentul Carrington", de data aceasta tocmai zonele supertehnologizate şi „modernizate" ar fi cel mai mult afectate într-o astfel de situaţie. În cele ce urmează, lăsăm să vorbească prognozele şi cifrele.

Potrivit rapoartelor exclusiviste de la NSA (SUA), un astfel de eveniment meteorologic spaţial extrem de violent, care ar afecta teritoriul SUA prin impactul unei astfel de „mingi" de foc ce ar fi alcătuită din plasmă, ar putea induce curenţi electrici extraordinar de puternici, ce ar fi capabili să distrugă sute de transformatoare-cheie în numai 60 – 90 de secunde şi restul de transformatoare în câteva minute, suspendând alimentarea cu electricitate a unor zone extrem de întinse, pentru foarte multă vreme şi lăsând în felul acesta fără curent electric peste 130 de milioane de oameni. Din acel moment, în care s-ar declanşa o astfel de catastrofă, numărătoarea inversă ar începe imediat pentru America.

Iată cum s-ar prezenta, potrivit rapoartelor oamenilor de ştiinţă, o aşa-zisă „apocalipsă" ce ar apărea în SUA imediat după aceea, implicând 4 faze:

1. Primul efect pe care l-ar declanşa această fază nefastă – şi care ar fi imediat pentru unele fiinţe umane – ar fi sistarea alimentării cu apă potabilă. Oricine va locui într-un apartament aflat undeva la înălţime, unde apa trebuie să fie pompată pentru a ajunge, va fi la scurt timp după aceea lipsit de aceasta (de apă). Pentru restul fiinţelor umane, care nu locuiesc în apartamente aflate la înălţime, apa potabilă ar mai circula încă prin conducte pentru încă cel mult o jumătate de zi (cam 12 ore).

2. Cea de-a doua fază care va apărea va avea drept efect încetarea oricărei forme de transport care se realizează prin intermediul curentului electric: tramvaiele, trenurile, metrourile şi troleibuzele nu vor mai putea circula.

Este însă necesar să ne dăm seama că nici restul mijloacelor de transport nu vor mai avea o viaţă prea lungă, deoarece combustibilul din rezervoarele lor se va termina şi nu va mai exista energie electrică necesară pentru a face cu putinţă pomparea benzinei din rezervoarele subterane în staţiile de alimentare.

3. Cea de-a treia fază: aproape toate rafturile magazinelor de

alimente şi ale supermarketurilor se vor goli în scurt timp, iar după aceea vor rămâne goale din acelaşi motiv al imposibilităţii transportului.

4. Cea de-a patra fază: în cazul cel mai bun, unele generatoare de curent electric care sunt prevăzute spre a fi de rezervă nu vor fi distruse şi vor mai funcţiona încă o anumită perioadă de timp, dar aceasta se va petrece numai atâta timp cât le vor permite bateriile, acumulatorii sau alte sisteme care le pun în funcţiune. Pentru toate spitalele, acest eveniment ar însemna cel mult 72 de ore de funcţionare a aparaturii lor de orice fel. După acest interval, va înceta orice formă de asistenţă medicală modernă. Cu adevărat şocant, şi la prima vedere incredibil, este că o astfel de stare de fapt va putea dura luni şi luni de zile, poate chiar ani. Este necesar să ştim că niciunul dintre transformatoarele care vor fi topite nu vor putea fi reparate, ci vor putea fi cel mult înlocuite. Unii specialişti estimează că există numai un număr infim de astfel de transformatoare de rezervă, dar trebuie să avem în vedere că instalarea unui transformator nou presupune o muncă timp de o săptămână sau chiar mai mult pentru o echipă bine antrenată de lucrători specializaţi, iar astfel de echipe nu se găsesc oriunde şi oricând. Dincolo de toate acestea, în aproximativ o lună toate transformatoarele de rezervă ar putea fi deja puse în funcţiune, însă nu trebuie să pierdem din vedere că numărul acestor transformatoare este insuficient şi ar rămâne încă foarte multe puncte importante care nu ar mai putea fi alimentate cu energie electrică. Pentru acesta ar fi necesară construirea unor transformatoare noi, proces care ar putea dura minim 12 luni.

3. CAPITOLUL 1 – Profeţiile ce au fost făcute de Fecioara Maria la Fatima se profilează la orizont în viitorul apropiat (partea a doua)

3. Profeţiile ce au fost făcute de Fecioara Maria la Fatima se profilează la orizont în viitorul apropiat, iar unele dintre ele sunt, totodată, în mod indirect confirmate de către oamenii de ştiinţă de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Chiar dacă unele sisteme energetice vor redeveni capabile să primească energia electrică, nu există nicio garanţie că vor avea de unde să fie alimentate, dacă ţinem seama că şi reţelele de transport ar fi grav afectate.

Nu trebuie să pierdem din vedere că aproape toate conductele de gaze naturale şi de petrol ce există actualmente necesită

electricitate pentru a fi operaţionale. Centralele electrice care sunt alimentate prin intermediul cărbunilor păstrează de obicei rezerve care trebuie să le ajungă pentru cel puţin 30 de zile, dar în lipsa sistemelor de transport care să aducă mai multă materie primă, producerea electricităţii va fi sistată în cel mult 2 luni de la declanşarea unei astfel de catastrofe. Trebuie să avem în vedere că nici centralele care produc energie nucleară nu ar duce-o mai bine. După cum se ştie, ele sunt programate să se oprească în eventualitatea unor probleme de alimentare şi nu li se permite după aceea pornirea înainte ca sistemele electrice să fie funcţionale.

Fără energie electrică pentru sistemele de încălzire, de răcire sau refrigerare, fără transport şi fără asistenţă medicală, multe fiinţe umane ce ar putea fi afectate de boli sau epidemii ar muri la numai câteva zile după aceea. Multe pericole de această natură ar fi imediate mai ales pentru cei a căror sănătate depinde de o anumită medicaţie. Dacă s-ar opri cumva alimentarea cu energie electrică în oraşul New Jersey, spre exemplu, ar fi pierdut în felul acesta un important centru de producţie a medicamentelor pentru toată SUA. Multe medicamente perisabile, precum insulina, vor fi după aceea de neprocurat, iar cei care suferă de diabet există, după cum ştim, cu milioanele pe fiecare continent. Sistarea bruscă a producţiei de medicamente, cât şi a distribuirii şi a stocării anumitor produse medicamentoase, îi va condamna la moarte, spre exemplu, pe cei ce suferă de diabet. Iar posibilitatea de a fi într-un fel sau altul ajutaţi nu prea va exista. Zonele uriaşe ce ar putea fi afectate fie şi de o emanaţie minoră de plasmă solară s-ar putea afla la sute şi chiar mii de kilometri de toţi aceia care ar putea interveni pentru a le oferi ajutor. Chiar şi printre aceştia, puţini ar fi dispuşi să o facă, iar aceia, la rândul lor, vor fi probabil echipaţi într-un mod prea sărăcăcios pentru a face faţă aşa cum trebuie la un asemenea dezastru.

Dacă ar fi să i se estimeze costul, o astfel de „apocalipsă" ar costa peste 2000 de miliarde de euro. În cazul în care am urmări să estimăm costurile unui astfel de dezastru, la o primă analiză reiese că acestea s-ar ridica la nişte sume fabuloase, de peste 2000 de miliarde de euro. Aceasta ar corespunde doar primului an de după declanşarea unei astfel de catastrofe ce ar fi provocată de o „minge de foc" din plasmă. Academia Naţională de Ştiinţe (NSA) din SUA estimează că perioada de refacere ar putea dura între 4 şi 10 ani. Trebuie, totuşi, să ne dăm

seama că atât costurile, cât şi perioada de timp sunt enorme. Pe undeva, este perfect legitimă întrebarea dacă naţiunile din ţările ce sunt aproape integral tehnologizate şi-ar mai putea reveni vreodată. S-ar părea că cele mai expuse regiuni sunt mai ales acelea care se află în emisfera nordică. Acele ţări care se află în vecinătatea Polului Nord, precum Suedia şi Norvegia spre exemplu, sunt deja conştiente că, deşi spectacolul periodic al aurorei boreale este foarte plăcut de privit şi admirat, el reprezintă totodată o ameninţare continuă la adresa reţelelor electrice care există acolo. Cu toate acestea, instalarea unor reţele cu un voltaj foarte ridicat face ca şi ţările ce se află mai la sud să devină destul de vulnerabile în cazul impactului cu o astfel de emanaţie de plasmă solară. Spre exemplu, China este pe cale să implementeze o reţea electrică de 1.000 KV care are de două ori voltajul reţelei Statelor Unite. O astfel de reţea electrică este, din păcate, şi un mediu propice pentru propagarea dezastrului ce ar fi indus de condiţiile meteorologice spaţiale vitrege.

Dacă analizăm cu atenţie situaţia de fapt, descoperim că nici Europa nu este suficient pregătită pentru a face faţă unei astfel de catastrofe. Reţelele electrice europene sunt într-un mod masiv interconectate şi tocmai de aceea sunt extrem de susceptibile să se defecteze în cascadă. În anul 2006, sistarea controlată a alimentării cu energie electrică a unei porţiuni a Germaniei, pentru a permite trecerea în siguranţă a unui vas pe sub cablurile de mare voltaj – a generat o prăbuşire în cascadă a alimentării cu energie electrică în tot vestul Europei. Numai în Franţa peste cinci milioane de oameni au rămas fără electricitate timp de 2 ore. Aceste sisteme sunt atât de complicate, încât specialiştii înşişi par să nu fie capabili să înţeleagă pe deplin efectele modificării condiţiilor lor de funcţionare, atunci când acestea apar fie chiar şi într-un singur punct.

Există, totuşi, o posibilitate (minusculă, care nu este deloc sigură) de a şti dacă o astfel de „minge de foc" alcătuită din plasmă va lovi Pământul. Există şi o veste bună, dar care nu este deloc sigură în această direcţie. Dacă ar exista un sistem de avertizare suficient de rapid, care ne-ar preveni imediat că o astfel de „minge de foc" alcătuită din plasmă se îndreaptă către Pământ, fiind pe cale să-l impacteze, companiile ce distribuie electricitatea ar putea lua măsuri de precauţie şi ar putea limita sau întrerupe transferul de energie electrică, astfel încât aceste „vârfuri" necontrolate de tensiune să nu declanşeze apoi

distrugerea tuturor transformatoarelor, printr-un dezastruos efect de domino în reţelele electrice.

Este, însă, necesar să privim într-un mod realist această posibilitate, deoarece chiar dacă s-ar cunoaşte că o astfel de minge uriaşă de foc alcătuită din plasmă se îndreaptă către Pământ, urmând să impacteze planeta noastră, ar rămâne un răgaz foarte scurt de timp, de maxim cincisprezece minute, iar acest timp ar fi prea scurt pentru a se acţiona eficient, chiar cu toată promptitudinea, luându-se toate măsurile care se impun, în cazul apariţiei unei astfel de situaţii ce ar putea declanşa după aceea catastrofa la care ne-am referit. În ce priveşte acest aspect, trebuie să remarcăm că veştile proaste nu se opresc aici, căci actualmente, în mod paradoxal, sistemele de avertizare ce există sunt nesigure şi cu cât sunt mai informatizate şi mai automatizate, cu atât devin mai vulnerabile şi mai puţin eficiente.

Referitor la toate acestea, este necesar să ştim că cel mai important sistem de avertizare în cazul în care către Pământ s-ar îndrepta o astfel de sferă de foc alcătuită de plasmă îl constituie satelitul NASA supranumit prescurtat ACE (Advanced Composition Explorer). Lansat în anul 1997, satelitul ACE orbitează în jurul aşa-numitului punct de echilibru L1 al sistemului gravitaţional Pământ-Lună-Soare.

Monitorizarea neîntreruptă, prin intermediul senzorilor săi, a vânturilor solare şi a altor curenţi energetici alcătuiţi din particule de înaltă energie emişi de sfera solară îi permite să furnizeze aproape în timp real rapoarte şi să avertizeze cu minim cincisprezece minute şi maxim o oră înainte de declanşarea unei catastrofale furtuni geomagnetice (care supraîncarcă reţelele electrice şi întrerupe comunicaţiile).

Imprecizia satelitului ACE a determinat NASA ca în 2006, să lanseze cele două sonde spaţiale ale misiunii STEREO pentru a prevedea mai exact direcţia şi viteza de deplasare a „mingiilor de foc" ce sunt alcătuite din plasmă şi probabilitatea ca acestea să lovească Pământul. Totuşi, referitor la acest aspect, trebuie să privim lucrurile într-un mod cât se poate de realist şi să ne dăm seama că, chiar şi dacă s-ar şti cu exactitate că urmează ca Pământul să fie impactat de o astfel de „minge de foc" alcătuită din plasmă, companiilor ce transportă electricitatea le-ar trebui cel puţin un sfert de oră pentru a pregăti toate sistemele în vederea unui astfel de eveniment critic, ce ar putea

avea consecinţe catastrofale. Unii oameni de ştiinţă estimează că, în cazul unor evenimente de tip Carrington, emisia masivă de plasmă ce ţâşneşte din coroana solară sub forma unor „mingi de foc" alcătuite din plasmă poate ajunge apoi pe Pământ în mai puţin de cincisprezece minute, socotite din momentul în care ele ajung la poziţia satelitului ACE. În plus, trebuie să menţionăm că atât satelitul respectiv (ACE) şi componentele sale, cât şi sondele STEREO şi-au depăşit deja duratele de funcţionare planificate.

Detectoarele de la bordul lui ACE şi-au pierdut, după atâţia ani, din acurateţea şi sensibilitatea pe care ar trebui să le aibă şi nu se ştie când vor înceta brusc să nu mai funcţioneze, putând claca, de pildă, chiar în momentul următorului flux extraordinar de puternic al radiaţiilor solare. Din nefericire, în viitorul apropiat, nu se anunţă un înlocuitor pentru satelitul ACE sau pentru sondele STEREO.

Alţi sateliţi de observare solară aflaţi deja în uz, precum este satelitul SOHO (observatorul solar şi heliosferic), pot oferi un oarecare avertisment, dar cu informaţii ce sunt mai puţin detaliate şi – aspect foarte semnificativ! – mult mai târziu. Dat fiind faptul că acest satelit (SOHO) ar putea să ne avertizeze abia după ce catastrofa s-a produs, ajutorul pe care ni l-ar putea oferi practic nici nu există. Implicarea majorităţii specialiştilor şi a politicienilor pentru rezolvarea acestei probleme este minimă în prezent şi, datorită inconştienţei şi ignoranţei în care ne scăldăm, nu se ia prea în serios această posibilitate care ne ameninţă în fiecare moment… până când un astfel de dezastru va lovi planeta Pământ şi va provoca după aceea zeci şi zeci de milioane de victime. Dacă ar fi să luăm în considerare estimările unor cercetători şi savanţi, cel mai probabil o astfel de furtună solară s-ar putea declanşa (şi atunci, astfel de „mingi de foc" alcătuite din plasmă ar putea, în mod foarte probabil, să impacteze planeta Pământ) în toamna anului 2012, odată cu declanşarea următorului maxim al furtunilor solare. Unele surse afirmă că în perioada echinocţiilor, datorită orientării specifice a axei de rotaţie a Pământului în raport cu planul orbital, sistemul energetic mondial are un consum redus în reţelele electrice şi astfel devine mai vulnerabil în cazul apariţiei unor „vârfuri" bruşte de energie provocate de asaltul unor astfel de „mingi de foc" alcătuite din plasmă.

Trebuie să gândim într-un mod realist şi să ne dăm seama că, dacă până la un astfel de moment de cumpănă satelitul ACE îşi va da

„obştescul sfârşit" şi va înceta să mai funcţioneze, sau dacă o „minge de foc" uriaşă alcătuită din plasmă va impacta mult prea repede Pământul, înainte ca dispozitivul să o poată semnala, consecinţele ce vor apărea după aceea pe planeta Pământ vor fi inevitabile şi catastrofale. O astfel de calamitate va putea, fără îndoială, să arunce o foarte mare parte a planetei Pământ sau, după unele estimări, chiar întreaga planetă, într-o perioadă de haos cumplit, care ar putea să dureze pe puţin doi-trei ani de zile. Este necesar ca în această direcţie să facem corelaţii într-un mod inteligent şi, totodată, să apelăm la intuiţia noastră, spre a constata o uluitoare asemănare (ce ar trebui să ne dea serios de gândit) între viziunea înfricoşătoare pe care zecile de mii de oameni au avut-o la Fatima (când globul solar părea că s-a desprins de la locul său, îndreptându-se către Pământ cu o viteză ameţitoare) şi estimările recente ale savanţilor şi ale cercetătorilor, care prevestesc la rândul lor apariţia unei astfel de furtuni solare ce ar putea impacta planeta Pământ în anul 2012. Toate acestea ar trebui să ne pună pe gânduri şi, mai mult decât atât, ar trebui să declanşeze în noi un serios semnal de alarmă.

Trebuie să facem ceva, deoarece rămânerea în inerţie, în larvaritate, ridicând din umeri şi spunând: „Nu mă interesează" sau „Nu am ce face", ar putea să aibă consecinţe dezastruoase nu numai asupra planetei Pământ, dar totodată această catastrofă ne-ar putea afecta într-un mod foarte grav şi ireparabil pe fiecare dintre noi, riscând să provoace chiar moartea multora dintre noi.

Dat fiind faptul că marii înţelepţi ai acestei planete au afirmat, dintotdeauna, că într-o situaţie gravă, fiecare acţiune adecvată este net superioară stării de inacţiune sau de larvaritate, este necesar ca informaţiile pe care vi le prezentăm în cadrul acestei broşuri să fie luate într-un mod foarte serios în considerare şi să vă mobilizeze pe fiecare şi totodată pe noi toţi pentru ca de acum înainte să acţionăm la unison, spre a face astfel încât, cu ajutorul care ne vine de la Dumnezeu (numai atunci când îl cerem) o astfel de catastrofă să fie evitată prin intermediul acţiunilor noastre concertate, ce ar trebui să opereze de acum încolo, neîncetat, la unison.

Această situaţie îngrijorătoare, ce se profilează la orizont (în viitorul apropiat), este chiar de milioane de ori mai gravă decât ar putea să-şi dea seama cei ignoranţi, superficiali şi sceptici.

Luând în considerare toate datele şi previziunile oamenilor de

ştiinţă, ne putem da seama că o astfel de catastrofă are 99% şanse să se declanşeze pe planeta Pământ dacă noi toţi (care ştim aceasta şi, în plus, cunoaştem că există o metodă simplă şi eficientă pentru a opri o astfel de catastrofă) nu vom acţiona de acum înainte cu toată perseverenţa, cu mult entuziasm, manifestând totodată speranţa că Dumnezeu ne va asculta ruga colectivă şi, la cererea noastră sinceră, umilă şi plină de credinţă, va răspunde susţinându-ne pe fiecare dintre noi (care vom acţiona aşa cum este necesar) pentru a preîntâmpina acum, când încă mai este timp, o astfel de catastrofă care ne ameninţă pe toţi şi pe fiecare în parte. A şti şi a nu acţiona (fiecare dintre noi) după puterile noastre – implorându-L pe Dumnezeu să-şi manifeste prin fiinţa noastră Omnipotenţa şi Compasiunea, spre a reuşi cu ajutorul Lui să evităm o astfel de catastrofă – constituie o laşitate ce poate avea consecinţe mortale în viitorul apropiat, înainte de aceasta confruntându-ne, însă, fiecare în parte şi toţi laolaltă, cu o mulţime de suferinţe, pe care însă, dacă vom acţiona acum, este posibil să le facem să nu apară niciodată. Prin urmare, acum, mai mult ca niciodată, ne aflăm în faţa unei alternative extrem de importante:

— Să nu facem nimic, să rămânem în inerţie, în larvaritate, în indiferenţă, dând din umeri şi spunând: „Prostii, eu nu cred aceste aiureli, nu o să se petreacă niciodată aşa ceva, nu mă interesează aceasta", iar în cazul unei astfel de atitudini egoiste, laşe, să acceptăm, datorită îndoielilor demoniace în care ne complăcem, că nu este nimic de făcut, pentru că nu se va produce niciodată aşa ceva. În acest caz, vom fi apoi confruntaţi pe neaşteptate cu neprevăzutul şi cu ireparabilul, ce ne va face apoi să spunem: „Ce proşti am fost, ce inconştienţi am fost, cât de cretin am putut să acţionăm", complăcându-ne să nu luăm deloc în serios toate aceste avertismente, atât cele ale Fecioarei Maria – care ne-a prezentat cu anticipaţie ceea ce urmează să se producă, la Fatima, în faţa privirilor îngrozite a zeci de mii de oameni – cât şi cele ale oamenilor de ştiinţă, cu privire la apariţia unui astfel de dezastru.

— Să începem să acţionăm neîntârziat, fiecare după posibilităţile noastre, realizând zi de zi de acum înainte, fiecare dintre noi, măcar de trei ori pe zi, METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ pe care v-o propunem şi care va genera unisonul necesar, ce ar putea să evite o astfel de catastrofă, datorită ajutorului imens ce se va manifesta prin noi, venind de la Dumnezeu Tatăl, căruia Îi vom cere ajutorul şi îl vom

implora să manifeste, m şi prin fiinţele noastre, Omnipotenţa Sa şi Graţia Sa. În cazul în care vom face aceasta, avem toate şansele şi putem chiar spera ca această catastrofă să nu se mai dezlănţuie niciodată.

De altfel, atât profeţiile Fecioarei Maria care au fost făcute la Fatima, cât şi viziunea pe care ea a oferit-o zecilor de mii de fiinţe umane prezente acolo au, fără îndoială, un înţeles, iar acest înţeles este acela că, dacă Îi cerem lui Dumnezeu Tatăl cu umilinţă şi cu credinţă ajutorul, atunci putem fi chiar siguri cu anticipaţie că acest ajutor nu va întârzia să apară şi, în felul acesta, o cumplită catastrofă care ne ameninţă, atât pe fiecare în parte, cât şi pe noi toţi împreună, nu va mai apărea. Nu trebuie să ne afecteze faptul că, dacă o astfel de catastrofă nu va mai apărea, atunci gurile rele, cei răi şi blazaţi, vor râde sardonic, ne vor batjocori şi ne vor ironiza, spunând, în prostia şi în ignoranţa lor imensă, în care se complac cu inconştienţă: „Vedeţi, toate acestea au fost nişte prostii fără fundament, iată că nu s-a produs nimic din ceea ce spuneaţi voi că o să se petreacă". O astfel de încheiere a acestei situaţii, ce pentru egoismul nostru ar putea părea dezastruoasă, ar fi însă în realitate o victorie a noastră, a tuturor, pentru care apoi l-am putea mulţumi plini de recunoştinţă lui Dumnezeu Tatăl pentru că ne-a ajutat, după marea milă a Sa, îndepărtând de la noi acest pahar cumplit al suferinţelor şi al morţii în chinuri groaznice.

Analizând într-un mod lucid şi obiectiv această situaţie gravă ce se profilează la orizont pentru noi toţi, pentru fiecare în parte şi pentru planeta Pământ în viitorul apropiat, ne putem da seama că aceasta este, va fi şi va rămâne singura metodă pe care noi, oamenii, o avem întotdeauna la dispoziţie pentru a face ca o astfel de catastrofă să nu apară niciodată.

Nu are rost să gândim că poate suntem prea puţini sau că ar fi cu putinţă ca Dumnezeu să nu ia în considerare ruga noastră, pe care o realizăm la unison. Astfel de gânduri cretine (ce au drept fundal lipsa noastră de încredere şi îndoiala demoniacă) nu trebuie să existe în niciunul dintre cei care vom acţiona zi de zi de-acum înainte, după posibilităţile şi după timpul pe care este necesar să ni-l facem pentru a acţiona la unison astfel încât, cu ajutorul lui Dumnezeu, această catastrofă să nu se mai producă niciodată. Este sigur că ne stă în putere (dacă vom acţiona de fiecare dată uniţi în cuget şi în simţire, spre a reuşi să evităm această catastrofă cu ajutorul Atotputerniciei lui

Dumnezeu, pe care o vom invoca plini de umilinţă şi credinţă să se manifeste prin fiinţa noastră) să devenim relee divine, spre a contracara, acţionând zi de zi, această potenţială catastrofă (atunci când vom opera, cât mai mulţi dintre noi, la unison). Este evident pentru cei care au bun-simţ, intuiţie şi inteligenţă că, dacă nu vom face nimic, avem toate şansele să pierdem totul, să murim şi atunci, în acele zile ale urgiei, ne vom da seama că toate eforturile noastre îndârjite de a aduna fel şi fel de bunuri materiale, de a ne cumpăra case, de a strânge bani, au fost prosteşti, zadarnice şi chiar nebuneşti. Toate acestea nu ne vor ajuta la nimic.

Apelăm, totodată, la voi toţi pentru a manifesta de-acum înainte o exemplară stare de solidaritate şi de fraternitate, acţionând zi de zi şi realizând această metodă simplă şi eficientă, pentru ca prin ajutorul ce ne vine de la Dumnezeu, să reuşim să evităm, numai cu ajutorul lui Dumnezeu, această catastrofă care se profilează în viitorul apropiat. Mai ales aceia dintre voi care în permanenţă vă ipostaziaţi în ceea ce se numeşte „gurile rele", cei cârcotaşi, cei rău-intenţionaţi, cei răutăcioşi, cei bântori, cei care defăimaţi în fel şi chip această cale spirituală, este cazul să vă faceţi un lucid bilanţ şi să vă întrebaţi, într-un mod serios, fiecare: „CE AM FĂCUT CU VIAŢA MEA?!!" Apoi, ajungând la concluzia că este cazul să începeţi de acum înainte să fiţi buni la ceva (construind, creând, dăruind, rugându-vă etc.), va fi extraordinar de bine ca şi voi să vă mobilizaţi şi să acţionaţi zi de zi la unison, pentru a descoperi în felul acesta, în curând, că făcând mult bine pentru această planetă cu ajutorul lui Dumnezeu, totodată mult bine, multă armonie şi o nouă stare lăuntrică va apărea în fiinţele voastre, care până acum erau zbuciumate, chinuite, pline de răutăţi, mustind de ură, veşnic nemulţumite, cârcotaşe, fără ca aceasta să vă aducă fericire, sănătate, bunăstare sau armonie. Fiecare dintre voi, mai ales, aveţi o şansă ca începând de acum să puneţi umărul pentru a face ceva bun, atât pentru voi înşivă, cât şi pentru această planetă, spre a evita o catastrofă groaznică ce are toate şansele să se dezlănţuie (dacă luăm în considerare aşa cum se cuvine profeţiile pe care Fecioara Maria le-a oferit la Fatima, împreună cu acea viziune înfricoşătoare, ce abia acum se dovedeşte că anticipau ceea ce urmează să se producă pe această planetă, dacă noi toţi şi fiecare în parte nu vom acţiona de acum înainte zi de zi la orele stabilite, spre a face ceea ce este bun şi necesar ca să ne salvăm în primul rând pe noi înşine şi, totodată, să salvăm

această planetă de la o catastrofă înspăimântătoare care o ameninţă). Este, de asemenea, foarte important să ne dăm seama că, în măsura în care fiecare dintre noi (buni sau foarte buni, răi sau mai puţin răi) vom înţelege urgenţa acestei mobilizări, vom avea totodată extraordinara şansă de a descoperi, zi de zi, în universul nostru lăuntric că, făcând acest bine şi utilizând în mod perseverent această metodă simplă şi eficientă, energia dumnezeiască ce va fi tranzitată prin fiinţa noastră atunci când vom deveni canalele tainice în şi prin care Dumnezeu îşi manifestă Atotputernicia, ne va permite să beneficiem, totodată, în mare măsură, de pe urma acestui bine pe care ni-l facem fiecare, şi pe care îl facem totodată, atât pentru planeta Pământ, cât şi pentru noi toţi.

Prin realizarea zi de zi, cu umilinţă şi perseverenţă, a acestei metode simple şi eficiente, vom simţi, totodată, că energia tainică dumnezeiască ce se manifestă prin fiinţele noastre, venind de la Dumnezeu (atunci când o chemăm) ne va transforma, ne va îmbuna, ne va însănătoşi, ne va eleva considerabil frecvenţa dominantă de vibraţie şi va declanşa simultan în universul nostru lăuntric procese profund benefice, divine, creatoare, de rezonanţă ocultă, atunci când, totodată, vom contribui la evitarea acestei catastrofe care ne ameninţă. În felul acesta, ne vom convinge totodată, fiecare dintre noi (cei care vom realiza zi de zi această metodă simplă şi eficientă), că atunci când facem mult bine, totodată, mult bine vom descoperi în universul nostru lăuntric, deoarece o parte importantă a acestei energii a binelui ce se va manifesta prin noi în ipostaza de canale divine va rămâne totodată în fiinţa noastră şi ne va transforma, acumulându-se din ce în ce mai mult în noi datorită proceselor cumulative de rezonanţă ocultă şi astfel va deveni posibil să realizăm importante salturi spirituale, pe măsură ce vom acţiona spre a face, cu ajutorul lui Dumnezeu, ca această catastrofă să fie evitată. Iată deci, că în măsura în care ne vom angrena fiecare să realizăm măcar de 3 ori pe zi această metodă simplă şi eficientă, făcând totodată cu ajutorul lui Dumnezeu acest bine, vom beneficia din ce în ce mai mult chiar noi înşine de pe urma acestui bine pe care îl vom făptui şi, în felul acesta, vom simţi în simultaneitate o mai mare apropiere de Dumnezeu Tatăl, iar legătura noastră cu El va deveni din ce în ce mai bună şi vom simţi într-un mod indescriptibil nu numai că Dumnezeu există, ci şi că El este atotputernic. Cea mai importantă experienţă pe care o vom avea atunci când vom realiza zi

de zi această metodă simplă şi eficientă va fi descoperirea Omnipotenţei lui Dumnezeu Tatăl, care se va manifesta într-un mod misterios prin fiinţa noastră şi astfel, fiecare dintre noi va descoperi apoi, pe zi ce trece, că această Omnipotenţă există şi că, atunci când este invocată cu credinţă şi umilinţă, ea este canalizată prin fiinţa noastră şi direcţionată pentru a fi evitată, cu ajutorul său, această catastrofă ce urmează să se producă în viitorul apropiat. Cunoscând acum toate cele prezentate anterior, nu ar trebui să mai punem de acum încolo pe locul 2 sau 3 realizarea perseverentă a acestei metode, pentru că privind cu o anumită luciditate şi responsabilitate, ne putem da seama că toate celelalte ţeluri lumeşti, cum ar fi, de exemplu, eforturile noastre de a obţine funcţii, onoruri, bani, poziţie socială, bunuri materiale sau alte realizări omeneşti efemere, sunt infime şi în mod evident lipsite de importanţă în comparaţie cu pericolul acestei catastrofe care poate să se declanşeze (şi care, în lumina profeţiilor Fecioarei Maria, care au fost făcute la Fatima, ştim foarte bine că urmează să se petreacă), dacă noi toţi şi fiecare în parte nu vom face nimic spre a evita dezlănţuirea ei. Totodată, vom descoperi că, în măsura în care ne vom mobiliza zi de zi să realizăm această metodă simplă şi eficientă şi, în acelaşi timp, în măsura în care prin fiinţa noastră Dumnezeu va acţiona şi îşi va manifesta Atotputernicia (direct proporţional cu angrenarea noastră), simultan în universul nostru lăuntric se vor produce apoi gradat transformări uimitoare, care ne vor permite să descoperim (în timp) cu bucurie că, atunci când facem mult bine cu ajutorul lui Dumnezeu, totodată mult bine primim fiecare dintre noi şi astfel beneficiem, totodată, de pe urma binelui şi a Atotputerniciei divine ce se va manifesta prin fiinţele noastre de fiecare dată atunci când vom realiza la orele stabilite această metodă simplă şi eficientă.

4. CAPITOLUL 1 – Profeţiile ce au fost făcute de Fecioara Maria la Fatima se profilează la orizont în viitorul apropiat (partea a treia)

4. Profeţiile ce au fost făcute de Fecioara Maria la Fatima se profilează la orizont în viitorul apropiat, iar unele dintre ele sunt, totodată, în mod indirect confirmate de către oamenii de ştiinţă de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Ce este de făcut, dacă privim această posibilitate din perspectiva comună, socială a oamenilor de rând?

Merită să ne analizăm acum situaţia raportându-ne la punctul

de vedere al oamenilor obişnuiţi care ştiu că această catastrofă urmează să se petreacă în viitorul apropiat. Privind această situaţie gravă ce se profilează atât pentru noi toţi, cât şi pentru planeta Pământ în viitorul apropiat, dacă ar fi să ne întrebăm din punctul de vedere al fiinţelor umane comune: „CE ESTE DE FĂCUT?", răspunsul imediat va acţiona întocmai ca un duş rece. Astfel, atunci când privim toate acestea din punctul de vedere al unui om obişnuit, simţim că se profilează starea de neputinţă, de ignoranţă, şi prin urmare, la întrebarea simplă şi firească „ce este de făcut într-o astfel de perspectivă care ne ameninţă?", răspunsul pe care îl primim este năucitor: nimeni nu ştie încă ce se poate face, mai ales că guvernele sunt foarte greu de mobilizat în perspectiva unei astfel de crize ce ar putea să apară atunci când ne-am confrunta cu o astfel de catastrofă cum nu a mai fost până acum. Factorii de decizie nu au obişnuinţa de a lua în calcul astfel de evenimente dezastruoase, ce au o frecvenţă scăzută sau minimă, aşa cum sunt astfel de evenimente de natură cosmică, ce se petrec chiar foarte rar, poate doar o dată sau de două ori în răstimpul unei civilizaţii.

Totuşi, este necesar să nu uităm că „elitele" acestei planete ştiu chiar foarte bine că acest pericol este uriaş, şi-au dat seama de iminenţa sa şi tocmai de aceea şi-au construit baze secrete adânc sub pământ, şi-au construit buncăre, despre care imensa majoritate a locuitorilor acestei planete nici măcar nu ştiu şi nici nu pot să creadă datorită prostiei sau neştiinţei în care se complac. Corelând toate aceste aspecte, ne putem da seama că autoproclamatele „elite", pline de ură şi de viclenie (care din nefericire manipulează din umbră masele şi controlează pârghiile puterii acestei planete, plănuind totodată fel şi fel de crime şi punând la cale genociduri planetare, manipulând genetic în laborator viruşi pentru a ucide cât mai multe fiinţe umane) sunt totuşi la curent cu aceste perspective catastrofale şi şi-au luat anumite măsuri de precauţie, iar în cazul iminenţei unei catastrofe planetare sunt gata să se retragă imediat în buncărele pe care le au sub pământ, rămânând acolo unde au rezerve foarte mari de hrană, unde dispun de generatoare care le asigură curentul electric, căldura şi apa pentru ani de zile, ca să poată trăi în siguranţă doar ei, marii criminali care au contribuit din plin la producerea condiţiilor pentru o eventuală declanşare a acestui dezastru, prin toate relele pe care le-au făcut şi pe care continuă să le facă din ce în ce mai mult în

ultima vreme. Analizând toate acestea, ne putem da seama de ce elita Francmasoneriei mondiale, în frunte cu aşa-zişii „iluminaţi" şi-a construit deja baze secrete, buncăre, ce se află la mare adâncime sub pământ şi în care, la nevoie, s-ar putea ascunde mulţi dintre ei pentru a trăi acolo la adăpost, în timp ce mulţimile naive şi cretine ar fi lăsate să moară, dacă o astfel de catastrofă s-ar produce la un moment dat. Prin urmare, iată ce s-au gândit să facă „elitele" acestei planete: să fugă întocmai ca nişte şobolani şi să se ascundă adânc sub pământ, trăind cu ajutorul rezervelor de hrană şi a tuturor condiţiilor pe care şi le-au creat, în timp ce masele uriaşe de oameni vor muri cu milioanele fără ca acestor criminali avizi de putere, sadici şi plini de ură să le pese de aceşti sărmani. Iată, aşadar, ce vremuri apocaliptice ne aşteaptă, dacă nu ne vom mobiliza să acţionăm cu toţii la unison, acum când încă se mai poate şi nu este prea târziu. Este evident că acestor aşa-zise „elite" pline de ură care doresc să ucidă cât mai mulţi oameni, pentru că deja consideră că suntem mult prea mulţi pe această planetă, nu le pasă de alternativa acestei catastrofe, deoarece şi-au asigurat buncăre în care au tot ceea ce le trebuie pentru a trăi acolo ani de zile şi tocmai de aceea nu vor mişca nici măcar un deget pentru a face ceea ce este necesar ca un astfel de cataclism să nu se producă.

În ultima vreme, „elitele" pline de ură plănuiesc şi duc la îndeplinire din umbră genociduri planetare, împrăştiind prin intermediul avioanelor aşa-numitele „chemtrails-uri" (dâre chimice) felurite substanţe ucigătoare şi viruşi, care sunt pulverizaţi în atmosferă pentru a provoca moartea sărmanelor fiinţe umane care, în naivitatea, neştiinţa şi prostia ce le caracterizează, privesc obnubilaţi atunci când văd aceste chemtrails-uri pe cer şi chiar dacă li se spune despre aceste grozăvii, dau tâmp din cap şi apoi spun: „NU! NU! AŞA CEVA ESTE IMPOSIBIL!!! NU ÎMI VINE SĂ CRED!", apoi merg mai departe şi atunci când se îmbolnăvesc de boli ce le sunt fatale precum cancerul, încep să aibă unele bănuieli, dar este deja prea târziu, căci între timp cancerul şi alte boli mortale îi răpun, în timp ce alţi naivi cretini privesc către dârele morţii (chemtrails-uri) şi exclamă la rândul lor: „NU ESTE CU PUTINŢĂ AŞA CEVA, NU ÎMI VINE SĂ CRED! ESTE IMPOSIBIL!" şi astfel, genocidul planetar ce este urzit din umbră de „elitele" acestei planete în frunte cu aşa-zişii „iluminaţi" continuă, pentru că imensa majoritate a naivilor cretini tot mai refuză să creadă şi exclamă într-un mod ironic şi dispreţuitor: „Aiureli! Teoria

Conspiraţiei!!!”

Punând cap la cap toate semnele care există, ţinând seama de profeţiile Fecioarei Maria care au fost oferite la Fatima, reflectând la viziunea înspăimântătoare ce a apărut în faţa zecilor de mii de fiinţe umane, atunci când Soarele părea că s-a desprins de pe boltă şi se prăbuşeşte pe Pământ, corelând toate acestea cu existenţa buncărelor şi a bazelor subterane în care „elita” malefică a acestei planete urmează să se retragă în cazul în care se va declanşa pe această planetă catastrofa ce se profilează, descoperim că toate aceste fapte şi semne sunt profund semnificative, ele dovedind că deja trăim timpuri apocaliptice şi, tocmai de aceea, este urgent şi imperios necesar să ne mobilizăm, fiecare în parte şi toţi la unison, spre a face ceea ce trebuie: realizarea zi de zi de acum înainte a metodei simple şi eficiente pe care v-o oferim în cadrul acestei broşuri. A sta cu mâinile încrucişate, a da din umeri, spunând: „Asta nu mă interesează”, a afirma: „Toate acestea sunt bazaconii”, este o atitudine laşă, iresponsabilă, criminală care, dacă toţi oamenii vor face şi vor gândi în acest mod, va avea consecinţe catastrofale şi dacă dezastrul care urmează să se petreacă chiar se va dezlănţui, atunci va fi prea târziu şi după aceea nu vom mai putea face nimic, decât să trăim momentele apocaliptice şi totodată irevocabile ale sfârşitului, sfârşit care pentru mulţi dintre noi va însemna o moarte ce va fi precedată de suferinţe şi de groază. Prin urmare, este evident pentru noi toţi că ne aflăm în faţa unei alegeri esenţiale: evitarea prin intermediul acestei acţiuni simple şi eficiente a unui episod apocaliptic ce ar apărea prin declanşarea acestei catastrofe, realizând zi de zi, de cel puţin 3 ori pe zi, această metodă simplă şi eficientă, care ne-ar permite, cu ajutorul imens ce ne poate veni de la Dumnezeu (dacă îl implorăm), evitarea acestei catastrofe pe care revelaţiile profetice ale Fecioarei Maria făcute la Fatima au anticipat-o sau complacerea într-o stare de indiferenţă şi de inerţie, care va conduce în mod inevitabil la îndeplinirea profeţiilor apocaliptice care au fost făcute de Fecioara Maria la Fatima. Prin urmare, ne aflăm în faţa unei alegeri esenţiale: viaţa sau moartea, normalitatea sau dezastrul, transformarea profundă dumnezeiască sau suferinţa ce se va sfârşi pentru mulţi dintre noi cu moartea. Chiar dacă gurile rele vor avea tendinţa să respingă cu multă vehemenţă (găsind fel şi fel de motive aberante) această metodă simplă şi eficientă pe care v-o propunem, este cazul să nu vă lăsaţi otrăviţi în avântul şi perseverenţa voastră de aceşti avocaţi ai

Diavolului prin care se manifestă infernul şi să nu plecaţi urechea la speculaţiile lor sterile, batjocoritoare şi răutăcioase.

Chiar dacă pentru unii dintre voi pare greu de crezut, această metodă ce ne-a fost inspirată de Dumnezeu rămâne, deocamdată, singura modalitate sigură care răspunde la întrebarea esenţială: „CE ESTE DE FĂCUT?!" Dacă imensei majorităţi a oamenilor ce trăiesc pe această planetă nu îi este deloc clar cum ar putea să acţioneze şi dacă printre toţi ceilalţi nimeni nu ştie încă ce este de făcut, noi toţi cei care ştim şi care avem deja o experienţă şi chiar un succes prin aplicarea acestei metode, nu este cazul să rămânem în inerţie, în indiferenţă şi în lene. Ştiind ce se poate face, ne vom convinge din ce în ce mai mult, pe zi ce trece, de eficienţa acestei metode (prin intermediul gramului de practică ce ne va oferi, apoi, experienţa de care avem nevoie), mai ales aceia dintre noi care suntem nehotărâţi sau uşor sceptici. Pe măsură ce vom simţi la orele stabilite că o energie tainică intră în fiinţa noastră şi apoi se acumulează, spre a fi direcţionată către globul pământesc, ne vom putea convinge (prin trăirile profund spirituale, dumnezeieşti, sublime ce vor apărea în noi) că această metodă simplă este totuşi eficientă şi, mai mult decât atât, ne vom convinge că, realizând-o într-un mod atent şi sistematic, vom avea, totodată, şansa nebănuită de a ne transforma gradat într-un mod profund şi durabil pe noi înşine, pe măsură ce vom contribui, totodată, la salvarea acestei planete, a fiecăruia dintre noi şi a tuturor celorlalţi, chiar dacă ei se vor complace să râdă batjocoritor şi să spună că totul este o aberaţie. Mai ales acelor fiinţe umane perverse, încăpăţânate şi extrem de îndârjite care vor pretexta că un astfel de cataclism este „PUŢIN PROBABIL", le amintim că miracolul cutremurător care a avut loc la Fatima în faţa privirilor îngrozite a zeci de mii de oameni nu a fost şi nu este o întâmplare. Acea viziune pe care Fecioara Maria a oferit-o zecilor de mii de martori se dovedeşte abia acum că a fost profetică şi ea este pe cale să se petreacă întocmai în viitorul apropiat, dacă nu vom face ceea ce este necesar de acum înainte. Nu trebuie să aşteptăm ca acea viziune pe care Fecioara Maria a oferit-o zecilor de mii de fiinţe umane la Fatima să se producă în realitate, declanşându-se astfel o catastrofă care apoi să ne facă să afirmăm cu regret: „Iată că până la urmă acea viziune s-a adeverit! Păcat că nu am luat-o în considerare atunci când am aflat despre toate acestea, căci iată acum vremea urgiei a venit şi este prea târziu ca să mai pot face ceva".

Luaţi aminte că, aşa cum sunt prezentate în cadrul acestei broşuri toate aceste informaţii sunt puse cap la cap şi fac cu putinţă pentru fiinţele umane care au o minimă inteligenţă, bun-simţ şi intuiţie, să întrevadă deja că o catastrofă apocaliptică ne paşte în viitorul apropiat, dacă nu vom face de acum încolo zi de zi ceea ce Dumnezeu ne-a inspirat: METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ pe care o avem la dispoziţie în această broşură. Prin urmare, sărmanelor fiinţe umane care replică la toate acestea, într-un mod prostesc: „AŞA CEVA ESTE PUŢIN PROBABIL", noi le spunem că nu este deloc aşa, deoarece în viitorul apropiat există 99% şanse ca o astfel de catastrofă apocaliptică să se petreacă. Dacă nu ar exista 99% şanse şi dacă toate acestea nu ar fi fost astfel, atunci viziunea înspăimântătoare pe care Fecioara Maria a oferit-o zecilor de mii de martori la Fatima ar fi o aberaţie sau o glumă proastă năucitoare, total lipsită de sens. În realitate acea viziune, ce a fost oferită privirilor îngrozite a zeci de mii de oameni, a avut un sens, are un sens şi este cu putinţă să devină o cumplită realitate atunci când această catastrofă se va produce în viitorul apropiat, dacă noi, toţi cei care ştim ce este de făcut, vom continua să ne complăcem în inerţie şi în larvaritate, spunând: „ASTA NU MĂ INTERESEAZĂ!"

Toate acestea puse cap la cap arată că Fecioara Maria ne-a oferit prin intermediul acelei viziuni cutremurătoare, înfricoşătoare, prilejul de a cunoaşte viitorul care ne aşteaptă, care în mod obişnuit ar surveni cu certitudine şi ar fi urmat de o catastrofă dacă noi, toţi cei care ştim ce este de făcut, nu Îi vom implora ajutorul lui Dumnezeu, pentru a deveni cu putinţă, prin intermediul Omnipotenţei Sale, ca această catastrofă ce urmează să se petreacă în viitor să nu mai aibă loc.

Viziunea cumplită de la Fatima ne apare – în lumina acestor previziuni ce au fost realizate recent de către oamenii de ştiinţă – ca fiind un viitor cumplit, care ne aşteaptă pe noi toţi şi pe fiecare în parte în viitorul apropiat (dacă nu vom acţiona într-un mod adecvat). Cine ar putea, dintre noi, oamenii, să spună că un astfel de dezastru este şi rămâne imposibil, cu toate că viziunea miraculoasă pe care Fecioara Maria ne-a oferit-o îl anticipează? Cine ar putea să spună că un astfel de dezastru planetar este imposibil chiar şi atunci când (noi toţi şi fiecare în parte) nu facem nimic şi nu Îi cerem ajutorul lui Dumnezeu Tatăl pentru a îndepărta prin mila Sa acest pahar cumplit de la buzele noastre? Căci este esenţial să ne dăm seama că dacă noi, oamenii, nu Îi

vom implora mila şi ajutorul, atunci ceea ce viziunea înfricoşătoare de la Fatima anticipează, chiar se va petrece în viitorul apropiat, căci există o mulţime de semne la ora actuală că aceasta este Voia lui Dumnezeu pentru această planetă, care este plină de răutate, plină de ură şi care în loc să promoveze şi să facă binele divin, se afundă în mocirla păcatelor, a erorilor şi a viciilor. Cei iniţiaţi ştiu că există o Lege Ocultă a Limitei şi în virtutea acestei legi, Dumnezeu Tatăl suportă şi rabdă greşelile, răutatea, viciile, perversitatea şi încălcările legilor divine, dar apoi, atunci când se ajunge la o anumită limită, Dumnezeu nu mai suportă toate acestea şi atunci, vrând-nevrând, vom fi confruntaţi cu ceea ce meritäm. Atunci, oamenii de pe această planetă îşi vor lua răsplata binemeritată pentru relele, greşelile şi păcatele pe care le-au făcut şi astfel vom fi răsplătiţi prin intermediul acestei catastrofe apocaliptice pe care Dumnezeu nu o va opri, pentru că noi ne-am bătut joc de toate semnele şi de toate mesajele divine care ne-au fost, rând pe rând, oferite de-a lungul timpului spre a ne îndrepta, spre a ne întoarce spre Dumnezeu aşa cum este necesar, căci noi toţi am fost făcuţi, încă de la începuturi, după chipul şi asemănarea Sa.

Acum, în al 12-lea ceas, este cazul să ne amintim că Dumnezeu nu a vrut şi nu va vrea niciodată distrugerea păcătoşilor, a rătăciţior şi a perverşilor, ci El aşteaptă până în ultima clipă ca ei să se întoarcă plini de credinţă, dragoste şi umilinţă către El, căci El este un Dumnezeu plin de iubire, bun şi drept, care nu vrea distrugerea păcătoşilor şi a rătăciţilor, ci doreşte întotdeauna îndreptarea lor. În concluzie, în cazul în care vom respinge cu ură, cu răutate şi cu batjocură această metodă simplă şi eficientă, trebuie totodată să ne dăm seama că niciunul dintre cei care se vor complace în această stare nu vor putea să fie absolut siguri că o astfel de catastrofă potenţială este în realitate imposibilă. Prin urmare, dat fiind faptul că niciunul dintre cei care se complac în această atitudine nu pot fi absolut siguri că o astfel de catastrofă este imposibilă, este de mii de ori mai bine, atât pentru noi, cât şi pentru ceilalţi, să hotărâm să ne alăturăm tuturor acelora care vor realiza această metodă simplă şi eficientă de acum înainte. Realizând aceasta, vom putea totodată să descoperim în fiinţa noastră efectele profund benefice şi roadele indescriptibile şi minunate care nu vor întârzia să apară pentru fiecare dintre noi, în măsura în care vom realiza această tehnică simplă şi eficientă zi de zi

de acum încolo, atât pentru binele nostru, cât şi pentru binele tuturor. Pe de altă parte, dacă ar fi să privim într-un mod lucid, cu multă inteligenţă şi bun-simţ, ar trebui să ajungem la concluzia că a fost ceva de învăţat din lecţia dezastrelor naturale care au apărut deja în unele locuri pe glob. Astfel de exemple sunt: uraganul Katrina, valul distrugător tsunami ce a apărut în Indonezia sau cutremurul recent din Haiti şi a venit momentul să înţelegem că „puţin probabil" nu este niciodată totuna cu „imposibil", mai ales atunci când miza este atât de mare, iar posibilitatea ca o astfel de furtună să lovească în următorii 3 sau 4 ani cu efecte devastatoare nu este deloc scăzută, ba din contră, este chiar foarte ridicată. Mai mult decât atât, este cazul ca fiecare dintre noi să reflectăm acum la sensul tainic pe care a vrut să ni-l dezvăluie la vremea respectivă, viziunea înfricoşătoare pe care Fecioara Maria a oferit-o în faţa zecilor de mii de fiinţe umane la Fatima. Nu este cazul să aşteptăm ca o astfel de catastrofă să se producă şi apoi să exclamăm, atunci când dezastrul se va produce: „Iată că profeţia Fecioarei Maria deja s-a adeverit!" Este, de asemenea, necesar să ţinem seama că primul „eveniment Carrington" s-a produs în anul 1859, în timpul unui ciclu solar mediocru. Dat fiind faptul că „evenimentul Carrington" s-a produs brusc, într-o perioadă când ciclul solar nu era deloc remarcabil, posibilitatea ca o astfel de catastrofă să apară este colosal de mare, dacă luăm în considerare faptul că în viitorii 4 ani chiar oamenii de ştiinţă anticipează, pe baza unor cercetări riguroase, că activitatea solară va atinge un maxim extraordinar de mare, aşa cum ea nu a atins de foarte multă vreme. Pornind de la previziunile ştiinţifice care deja există, şi mai mult decât atât, care sunt chiar sumbre, se poate spune că pur şi simplu nu avem nicio garanţie că un astfel de eveniment, de data aceasta catastrofal, nu va apărea în cadrul unui ciclu solar neobişnuit, aşa cum el deja se profilează în prezent. Totodată, trebuie să luăm în considerare şi viziunea înfricoşătoare pe care Fecioara Maria ne-a oferit-o la Fatima şi este momentul să ne dăm seama cu toţii, în măsura în care avem un dram de bun-simţ, o minimă inteligenţă şi o firimitură de intuiţie, că actualmente, cumplita viziune care a apărut atunci în faţa ochilor îngroziţi ai zecilor de mii de fiinţe umane va deveni o cumplită realitate în viitorul apropiat dacă nu ne vom mobiliza fiecare dintre noi, cei care ştim ce este de făcut, pentru a realiza zi de zi cu abnegaţie această metodă simplă şi eficientă care va face cu putinţă prin

intermediul ajutorului imens ce ne poate veni de la Dumnezeu ca o astfel de catastrofă să nu apară niciodată. În cazul reuşitei acestei acţiuni, nu trebuie să ne imaginăm, cumva, că activitatea solară de mari proporţii nu se va mai produce, dar putem să ne dăm seama că, deşi ea se va produce, planeta Pământ va fi protejată într-un mod dumnezeiesc, providenţial şi nicio „minge de foc" uriaşă, alcătuită din plasmă, nu va impacta planeta noastră pentru a face să apară o catastrofă apocaliptică aşa cum viziunea Fecioarei Maria a prevestit că va fi (dacă fiecare dintre noi, şi cât mai multe fiinţe umane, nu vom implora ajutorul lui Dumnezeu Tatăl pentru ca o astfel de catastrofă să nu se mai producă, datorită faptului că atunci noi, pământenii, şi această planetă vom beneficia cu toţii de îndurarea dumnezeiască).

Dată fiind importanţa acestei secţiuni, vă sugerăm să o lecturaţi cu multă atenţie de mai multe ori, spre a putea, pe de o parte, să înţelegeţi cât mai bine fiecare ce catastrofă ne aşteaptă dacă nu facem nimic şi, pe de altă parte, ce este de făcut dacă decidem că a venit momentul să punem umărul, pentru ca prin intermediul ajutorului ce ne vine de la Dumnezeu şi a Omnipotenţei Sale, această cumplită catastrofă să poată fi evitată.

5. CAPITOLUL 2 – O întâlnire rodnică şi plină de învăţăminte cu un LAMA ce era, totodată, un iniţiat tibetan avansat (prima parte)

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Preambul

În cele ce urmează, vă supunem atenţiei un important text iniţiatic, ce descrie o întâlnire reală care a avut loc între autorul acestei relatări şi un LAMA tibetan avansat. Lectura atentă a acestui text vă va ajuta să înţelegeţi mai bine problematica complexă a acestui program planetar pe care vi-l propunem. Pentru aceasta, vă sugerăm că este necesar să lecturaţi de 4 – 5 ori şi chiar să studiaţi cu multă atenţie relatarea care urmează, realizând apoi unele conexiuni inteligente cu informaţiile pe care le conţine această broşură. Vă mulţumim!

Întâlnirea cu iniţiatul LAMA tibetan

Gheţarii străluceau în mii de focuri în bătaia soarelui de dimineaţă, de parcă ar fi fost împodobiţi cu diamante. Norii ce erau împrăştiaţi pe flancurile muntelui şi ceaţa din defileuri începeau să se împrăştie încetul cu încetul sub influenţa unei brize uşoare. O boltă de rododendroni forma cadrul ce părea a fi de basm al acestui peisaj himalayan. Vă mărturisesc că ţineam în mână o carte despre budismul

tibetan, dar mai că nu îmi venea să o deschid, deoarece eram fascinat de frumuseţea nemaivăzută a acestui peisaj. Am început, în cele din urmă, să citesc un capitol ce părea a fi extrem de interesant despre YOGA lamaistă şi tocmai mă întrebam dacă aş putea să găsesc în acea regiune îndepărtată din nordul Indiei un LAMA avansat şi erudit. La scurt timp după aceea, atunci când tocmai mă plimbam de-a lungul unei poteci ce şerpuia prin munte, mi-a atras atenţia un panou indicator pe care scria: Şcoală de YOGA Tibetană. În minte mi-a apărut imediat o anumită asociaţie spontană şi m-am gândit că aş putea să-l caut pe directorul şcolii, spre a mă interesa în felul acesta despre înţelepţii tibetani care aflasem că trăiau retraşi în districtul din Darjeeling.

Am intrat hotărât acolo, dar am aflat că directorul nu era disponibil. Totuşi, unul dintre profesori, care vorbea bine engleza, mi-a fost de un mare ajutor şi cu ocazia discuţiei pe care am avut-o cu el, mi-a spus:

— Cunosc un LAMA avansat ce este foarte înţelept şi care a venit din Lhassa. El locuieşte în prezent într-o mănăstire ce se află de cealaltă parte a râului. Dacă vei avea norocul să găseşti o maşină care merge către satul ce se află la poalele templului, în 4 ore vei putea să ajungi acolo. Dar te sfătuiesc să nu uiţi să faci cunoscute cât mai repede prezenţa ta, precum şi scopul călătoriei tale, poliţiei din Darjeeling!

Cu ajutorul binoclului pe care îl aveam la mine, am reperat în Nord un punct aproape minuscul în acel ţinut plin de zăpadă şi cu munţi abrupţi. Acesta era, se pare, acea mănăstire lamaistă. Şi cum dispuneam doar de o săptămână, m-am hotărât să merg acolo chiar a doua zi dimineaţa. Fusesem destul de prevăzător încât să obţin două lucruri – din partea profesorului respectiv, o notă în limba hindi cu instrucţiuni exacte pentru a putea găsi mănăstirea lamaistă, precum şi numele clar al acelui LAMA, iar de la un comerciant din Darjeeling am putut să îmi procur un sac cu orez la preţul pieţei negre. Urma să-l ofer drept cadou, pentru a fi cât mai bine primit de sărmanii LAMA-şi ce trăiau în acea mănăstire. Nu am neglijat nici maxima plină de înţelepciune a oamenilor din acea zonă care trăiesc la munte: *„Fii atent, căci, cu cât urci mai sus pe munte, cu atât temperatura scade, din ce în ce mai mult”* şi de aceea am fost prevăzător şi m-am îmbrăcat cu haine călduroase.

La puţin timp după răsăritul soarelui, atunci când zăpada din

Himalaya devine roz-aurie, mă aflam deja pe strada care ducea spre ieşirea din sat şi mă îndreptam în direcţia localităţii Sikkim. În mai puţin de o jumătate de oră, am reuşit să opresc un şofer care avea un loc liber şi care a acceptat bucuros preţul oferit de mine. Şoferul respectiv m-a asigurat că va trece tocmai prin satul în care doream să ajung. Zdruncinăturile de rigoare ale drumului de munte au făcut această călătorie destul de neplăcută şi, odată ajuns la destinaţie, am fost bucuros să cobor din acel autovehicul. De îndată ce maşina s-a făcut nevăzută, am rămas singur, fiind înconjurat de nămeţii de zăpadă ce parcă mă dominau şi am admirat văile ce erau pierdute în ceaţă. M-am îndreptat apoi către cea mai mare casă care putea fi observată şi am cerut o cameră pentru o noapte. Proprietarul casei mi-a oferit propria lui cameră şi totodată mi-a pus la dispoziţie o piele de oaie pentru cazul în care temperatura ar fi coborât în timpul nopţii sub o grade.

Templul pe care îl văzusem la început prin binoclu fiind acoperit de nori se ridica acum mare cât un turn în peretele stâncos al muntelui. M-am gândit că am să pot ajunge acolo în mai puţin de o oră, dar s-a dovedit ulterior că estimarea mea era una exagerat de optimistă. Cărarea cea îngustă urca şi şerpuia din ce în ce mai sus, pentru a se pierde, în cele din urmă, printre stânci şi nămeţi. Atunci când, în sfârşit, am ajuns şi m-am prezentat la poarta mănăstirii lamaiste, înfofolit în hainele mele de călătorie şi cu gulerul ridicat

pentru a mă feri de aerul prea rece, de îndată ce am strigat cu voce tare, doi călugări tibetani tineri care m-au văzut venind au crezut, desigur, că sunt vreun răufăcător. Le-am vorbit într-un mod prietenos,

le-am cerut apoi să se apropie cu încredere şi imediat după aceea am aşezat sacul cu orez la picioarele lor, dovedind în felul acesta intenţiile mele paşnice şi chiar amicale. Apoi am întins bucata de hârtie pe care era scris numele acelui LAMA pe care doream să-l văd unuia dintre cei doi călugări, care a intrat imediat în templu. Acel călugăr a revenit la scurt timp după aceea, invitându-mă să intru pe poarta principală a mănăstirii. Orbit cum eram de strălucirea soarelui, ce amplifica extraordinar de mult albul zăpezii, la început am fost incapabil să disting ceva anume în obscuritatea templului, dar treptat m-am obişnuit cu semiîntunericul şi am văzut doi călugări ce se aflau în faţa unei statui a lui BUDDHA. Cel mai în vârstă dintre ei avea un chip mongoloid ridat şi citea un text cu voce tare, fiind acompaniat de clinchetul unui clopoţel ce marca în felul acesta ritmul specific al lecturii. Celălalt LAMA era solid, în puterea vârstei, ras pe cap, trăsăturile sale păreau a fi sculptate în fildeş şi erau tipic tibetane. Ochii săi erau pătrunzători, iar buzele şi bărbia evidenţiau forţa admirabilă a caracterului său. Am rămas în picioare şi am aşteptat ca bătrânul LAMA să încheie recitarea textelor respective. Ulterior, conducătorul acelei mănăstiri, marele LAMA, a venit la mine şi m-a salutat, împreunându-şi mâinile:

— Ce anume vă aduce pe această vreme în sărmanul nostru templu, domnule? a întrebat el, vorbind o engleză perfectă.

— Ei bine, aflaţi în primul rând că, pentru mine, acesta este unul dintre cele mai frumoase locuri pe care le-am văzut în această lume, iar apoi trebuie să ştiţi că tocmai am început să caut un LAMA avansat care ar putea să mă instruiască în profundele adevăruri ale DHARMA-ei tibetane.

Respectivul LAMA m-a privit câtva timp în tăcere cu o mare curiozitate, apoi a spus:

— Ce anume vă face să credeţi că sunt un LAMA înţelept?

— Mi s-a spus că aţi obţinut diploma la Lhassa şi că vă este foarte familiară YOGA tibetană… iar pe de altă parte am aflat că aveţi cunoştinţe excelente despre limba engleză, pe care le-aţi dobândit în localitatea Sikkim.

— Zvonurile pot fi uneori false, mi-a răspuns acel iniţiat LAMA zâmbind.

— Este adevărat, am replicat eu, dar dincolo de toate acestea, ştiu că există ceva intangibil, care poate corecta cu uşurinţă erorile, şi

acest lucru este intuiţia mea, am răspuns eu cu o oarecare timiditate.

Răspunsul meu a părut să-l mulţumească pe călugărul tibetan. Gheaţa dintre noi fiind spartă, am început apoi să comunicăm.

— Ce anume vreţi să ştiţi despre învăţătura budistă? m-a întrebat el pe un ton amabil.

— Vă mărturisesc că am crezut întotdeauna, şi mai cred chiar şi acum, că toţi marii ARHAT-i sau, altfel spus, salvatorii faimoşi ai umanităţii ce sunt cunoscuţi în India sub numele de MAHATMA-şi, sunt nişte fiinţe spirituale autentice şi aş vrea să cunosc, pornind de la experienţa dumneavoastră, anumite adevăruri esenţiale despre învăţătura şi originea lor, am spus eu.

— Aflaţi că budismul se bazează pe credinţa în fiinţe umane care au atins un înalt grad de transformare spirituală şi care, urmând calea celor opt învăţături fundamentale, au atins deja starea de NIRVĀṆA. Noi respectăm, de asemenea, învăţătura secretă care spune că undeva în nord, există un tărâm tainic unde nu ajunge orişicine şi în care îşi au reşedinţa unele dintre aceste mari suflete (MAHATMA). Acest tărâm noi îl numim SHAMBALA, a răspuns acel LAMA.

— Aş mai vrea să ştiu: aceste suflete, care au atins cea mai înaltă stare de iluminare, formează ele, oare, o fraternitate invizibilă ce este menită să îndrume evoluţia şi creşterea spirituală a umanităţii?

— Vă mărturisesc că există într-adevăr o astfel de comunitate în Tibet, dar nu există niciun motiv pentru care o astfel de comunitate să existe doar în Asia, a răspuns zâmbind acel LAMA. Atât antrenamentul, cât şi probele de admitere în această comunitate sunt foarte dificile şi în plus, necesită probabil mai mulţi ani de studiu şi de practică perseverentă!

— Vă mărturisesc că nu sunt pregătit pentru aceasta şi ştiu că mi-ar trebui mai multe existenţe ca să ajung la nivelul vostru, dar am sperat întotdeauna că poate cândva am să întâlnesc astfel de fiinţe umane avansate. Aş vrea ca prin modesta mea activitate să fiu de un real folos ARHAT-ilor şi să iau parte, în felul meu, la eforturile pe care ei le fac pentru ajutorarea umanităţii!

— Calea ce conduce la atingerea acestui înalt deziderat se poate spune că este dificilă, chiar dură, şi ea presupune, înainte de toate, o mare aspiraţie lăuntrică şi o abnegaţie exemplară. Totodată, aceasta presupune o totală renunţare la sine căci, în fazele avansate, atingerea stării de ARHAT conduce cu mult dincolo de tot ceea ce există aici, pe

Pământ. În final, un ARHAT reuşeşte să intre şi să rămână într-o extatică stare de comuniune cu Eternul, cu Infinitul. Dacă doriţi, şi mai ales dacă sunteţi deschis, putem face împreună un exerciţiu yoghin simplu şi practic care vă va permite să percepeţi, într-un mod spiritual telepatic, care este în realitate sfera cunoaşterii noastre, a sugerat LAMA.

— Vă mărturisesc că aceasta mă interesează chiar extraordinar de mult şi sunt foarte curios să realizez un astfel de exerciţiu! i-am răspuns eu.

LAMA m-a rugat apoi să adopt postura yoghină a lotusului în faţa statuii lui BUDDHA şi m-a rugat să meditez profund asupra nemărginirii şi a Eternităţii, în timp ce el va rămâne undeva alături de mine.

— Imaginaţi-vă, a spus el, că aveţi viciile în mâna dreaptă, iar calităţile le aveţi în mâna stângă. Puneţi acum într-un mod ferm toate păcatele invizibile jos, pe solul de piatră şi procedaţi apoi în acelaşi mod şi cu toate calităţile pe care consideraţi că le aveţi. Apoi LAMA a adăugat: Gândiţi-vă că faţa vă este acoperită de anumite măşti – personalitatea, vârsta pe care o aveţi, sexul specific, naţionalitatea, profesia şi aşa mai departe. Unele dintre aceste măşti sunt urâte şi par a fi din argilă, în timp ce altele sunt frumoase şi par a fi din marmură. Unele din aceste măşti sunt din aur, iar altele din fier, dar oricare ar fi propria dumneavoastră mască, aşezaţi-o pentru un anumit interval de timp undeva în faţă, aici, pe sol.

Am urmat întru totul indicaţiile precise ale acestui LAMA şi brusc m-a cuprins o stare uimitoare de Vid Beatific şi chiar de uşoară dezorientare, în timp ce numele, vârsta, sexul, naţionalitatea, profesia – pe scurt toate caracteristicile personalităţii mele – au început să se estompeze uimitor de repede şi, la scurt timp după aceea, toate au dispărut. La un moment dat, aproape că aş putea spune că am auzit zgomotul ultimei mele măşti, ce a căzut în cele din urmă în faţa mea pe pământ.

— Acum sunteţi, atât din punct de vedere mental, cât şi din punct de vedere spiritual, un simplu centru-focar, conştient de sine într-un mod superior, ce este eliberat de tot şi de toate şi care în plus nu mai deţine nimic. În acest moment, nu sunteţi decât o mică flacără într-un imens ocean de foc ale cărui margini nu vă sunt accesibile. Din punct de vedere spiritual, vă aflaţi foarte departe, dincolo de hotarele

Pământului, şi acum vă uniţi flacăra spirituală cu fiinţele vii şi profund avansate spiritual ce se află pe planetele îndepărtate din Marele Vid Beatife, a şoptit apoi călugărul. O uluitoare şi exaltantă expansiune a conştiinţei m-a cuprins imediat după aceea în mod natural şi, aş putea spune, fără niciun efort.

Influenţa puternică a conştiinţei acestui LAMA trebuie să fi acţionat într-un mod intens şi foarte profund asupra mea, de vreme ce am putut trăi atât de uşor aceste stări atât de intense, pătrunzătoare şi chiar copleşitoare.

— Acum fiţi cât se poate de atent, căci ne aflăm în sfera Atemporalului, a Eternului, unde toate cele care există se află MEREU. Urmăriţi să simţiţi din plin că în acea sferă sublimă nu există nici trecut, nici prezent şi nici viitor, a spus LAMA.

Am simţit atunci, dintr-odată, o stare de Vid Beatife complet şi totul mi s-a înfăţişat întocmai ca şi cum timpul s-ar fi oprit pentru mine pentru totdeauna.

Vă mărturisesc că în acea stare în care m-am scufundat din plin nu mai exista nici „înainte", nici „după", nici „sus", nici „jos", nici „aici" şi nici „acolo". Era o senzaţie uluitoare, paradiziacă şi copleşitoare de totală unitate în acel univers atemporal şi complet lipsit de limite.

— O să revenim acum din aceste sfere spirituale extraordinar de înalte. Vom coborî jos… mai jos. Acum o să vă reluaţi vechea mască, toate aceste calităţi şi vicii pe care le-aţi abandonat în faţa dumneavoastră pe sol. Întoarceţi-vă după aceea în această cochilie a propriei fiinţe, în care veţi trăi până la Eliberarea spirituală finală, a încheiat apoi LAMA această exemplificare.

După câteva minute de linişte profundă, am întrebat copleşit şi emoţionat:

— Aceasta este oare ceea ce voi numiţi starea supremă de NIRVĀṆA?

— V-am oferit o anumită exemplificare spirituală pentru a putea să înţelegeţi mai bine anumite concepte prin experienţă directă. Aflaţi că aţi avut percepţia profundă a Marelui Vid Beatife, a spus LAMA. Puteţi în felul acesta să înţelegeţi care sunt aspectele ce ne conferă uneori impresia că nu suntem decât nişte vizitatori pe planeta Pământ.

— Vă mărturisesc că acum, cu atât mai mult ca înainte, doresc şi chiar aspir din toate puterile să îi ajut atât pe ARHAT-i, cât şi pe MAHATMA-şi, în lucrarea lor măreaţă ce se realizează clipă de clipă pe

planeta Pământ, am spus eu.

— Mă bucură sincer această intenţie şi aspiraţie pe care o aveţi de a vă dărui şi de a vă pune totodată în slujba ARHAT-ilor şi a MAHATMA şilor şi trebuie să ştiţi că este ceva demn de laudă, a încuviinţat LAMA. Dar trebuie să vă explic mai întâi cum anume se realizează acţiunile noastre, căci este cu putinţă ca după aceea să vă schimbaţi părerea!

Ridicându-se apoi de pe rogojina pe care se afla aşezat, LAMA i-a chemat pe cei doi călugări tineri care se retrăseseră într-o cameră alăturată. Cu un anume gest, el le-a indicat biblioteca masivă, pe ale căror rafturi se aflau o mulţime de cărţi şi manuscrise. Tinerii au împins mobila într-o parte şi în felul acesta a devenit vizibilă la nivelul solului o trapă ce era prevăzută cu un belciug. Când această trapă a fost ridicată, am observat cu uimire o scară lungă din piatră ce cobora undeva în adânc. Luând o lumânare mare pe care apoi a aprins-o, LAMA mi-a făcut semn să îl urmez. După ce am coborât mai multe trepte, am văzut că scara respectivă conducea undeva în interiorul unei grote în care existau atât unele stalactite, cât şi unele stalagmite, ale căror coloane naturale îmi evocau o biserică medievală cu un altar enigmatic. În partea de sud a acelei grote se afla o ramă înaltă întocmai ca o fereastră, prin care intra lumina zilei. Această deschizătură nu era însă propriu-zis o fereastră, ci un fel de fantă naturală în peretele stâncos, ce fusese lărgită cu mult meşteşug pentru a face să intre acolo mai multă lumină. Deşi grota respectivă era în general uscată, totuşi unele picături de apă cădeau din stalactite, formând mici pârâiaşe şerpuitoare care dispăreau, în cele din urmă, în fisurile ce se aflau în sol. Umbrele misterioase ale grotei dădeau impresia unor nişe ce se aflau într-un sanctuar. În partea cea mai înaltă a acelei grote, pe partea dinspre Nord, era plasată o statuie destul de mare din bronz. Acel călugăr (LAMA) a aprins câteva lumânări roşii şi nişte beţişoare de tămâie în faţa acesteia şi, imediat, statuia Marii Puteri Cosmice TARA mi-a apărut în întreaga ei splendoare. Am descoperit că avea pe cap o tiară (acoperământ pentru zona capului ce era purtat în vechime de regi), cercei lungi, un colier fermecător. Avea, de asemenea, un ochi imens în frunte, ochi în căuşul palmelor şi în tălpile picioarelor, pentru a simboliza, în felul acesta, starea ei de omniprezenţă. După cum ştiam deja, Marea Putere Cosmică TARA este o *sui-generis* Doamnă şi Stăpână (o divinitate protectoare) a Tibetului, a Nepalului şi a unei

importante zone din Asia, unde în general este cunoscută sub numele de KUAN YIN şi este unanim considerată ca fiind Marea Putere Cosmică a Compasiunii. Am constatat în cazul acelei statui că mâna sa dreaptă era întinsă într-un anume fel, pentru a schiţa un gest de compasiune şi de ajutor plin de iubire. Degetul ei mare, precum şi degetul mijlociu de la mâna stângă erau unite, realizând în felul acesta un anumit gest yoghin oriental (o MUDRA) ce semnifică întotdeauna înţelepciunea cea tainică a învăţăturii secrete în aspectul ei sublim.

Atunci când dala de piatră a revenit la loc în urma noastră, închizând în felul acesta trapa prin care pătrunsesem în acea grotă, mi-a venit fulgerător în minte gândul că am pătruns parcă într-o altă lume ce era în întregime ruptă de lumea fizică pe care o cunoşteam.

6. CAPITOLUL 2 – O întâlnire rodnică şi plină de învăţăminte cu un LAMA ce era, totodată, un iniţiat tibetan avansat (a doua parte)

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Acel maestru – LAMA m-a tras apoi ceva mai aproape de statuia Marii Puteri Cosmice TARA. În faţa ei am remarcat o cavitate ce se afla în sol şi care se părea că a fost adâncită de-a lungul miilor de ani de picăturile de apă ce cădeau din acele stalactite. Acel rezervor oval ce fusese format în mod natural printr-o eroziune lentă era plin ochi cu apă, iar acea apă se revărsa chiar de jur-împrejur. Am constatat cu acea ocazie că picăturile ce cădeau din timp în timp din plafonul grotei formau cercuri concentrice pe suprafaţa nemişcată a apei care era întocmai precum o oglindă enigmatică.

— Trebuie să ştiţi că acestea sunt lacrimile pline de compasiune ale Marii Puteri Cosmice TARA, ce deplânge, datorită compasiunii profunde pe care o resimte, starea de decădere a omenirii, care şi-a pierdut în decursul timpului condiţia divină, a spus LAMA.

Apoi el a adăugat:

— Aţi auzit vreodată vorbindu-se despre lacul Lhama Lamtso din Tibet, unde mesagerii LAMA-işti care caută locul de naştere al viitorului Dalai Lama au anumite viziuni?

— Îmi amintesc că am citit câte ceva despre acest subiect… am răspuns eu.

— Trebuie să ştiţi că acest bazin este asemănător acelui lac sacru şi pot fi văzute şi aici anumite imagini spirituale ce au o înaltă semnificaţie. Am privit atunci plin de curiozitate apa care reflecta lumina lumânărilor şi silueta Marii Puteri Cosmice TARA ce se afla în

acel ungher umbrit, dar la început, în afară de aceste imagini, nu am văzut nimic.

— Priviţi suprafaţa acestei ape cu mai multă luare aminte… şi focalizaţi-vă asupra ei cu o cât mai mare atenţie… mi-a şoptit atunci maestrul – LAMA. Apoi, imediat după aceea, el a rostit cu o intonaţie gravă şi profund transfiguratoare MANTRA AUM MANI PADME HUM. Sunetele acestei incantaţii MANTRA-ice au reverberat în întreaga grotă şi ecoul lor mi-a generat o stare cu totul aparte, pe care nu aş putea s-o descriu în cuvinte.

Flacăra cea pâlpâitoare a lumânărilor ilumina într-un anume fel statuia Marii Puteri Cosmice TARA şi ea a început să îmi apară într-o desfăşurare caleidoscopică de culori mirifice. Fumul beţişoarelor de tămâie a început apoi să se ridice foarte sus şi cu toate acestea, ele erau reflectate în bazin întocmai ca într-o oglindă, ce era tulburată din când în când de căderea unei noi picături de apă. La scurt timp după aceea, toate imaginile fizice parcă s-au şters şi atunci am constatat că oglinda apei din acel bazin a fost cuprinsă de o misterioasă ceaţă. În realitate, am început să văd imagini de o surprinzătoare claritate, întocmai ca şi cum aş fi contemplat ecranul unui televizor color. Am remarcat cu acea ocazie că maestrul – LAMA, ce se afla în picioare alături de mine, privea şi el cu atenţie şi vedea exact aceleaşi imagini pe care le vedeam şi eu.

Prima scenă chiar m-a surprins foarte mult şi ea a constat în viziunea ce ne apărea parcă în relief a planetei noastre, cu marile oceane, cu continentele, cu masa norilor în formare aşa cum ne-o arată NASA în emisiunile televizate ce prezintă imagini cu Pământul nostru aşa cum a fost filmat el de undeva din spaţiu.

Cam după două minute, acea uluitoare apariţie a globului pământesc s-a modificat în totalitate. Nişte nori denşi, unii dintre ei gri, alţii negri, alţii cafenii şi alţii de un roşu ce era neplăcut şi închis au acoperit zonele despre care ştiam că erau cele mai populate ale planetei Pământ. Din când în când, această masă de nori, ce erau coloraţi întocmai aşa cum am descris, era fulgerător traversată de nişte intense lumini roşii ce păreau a fi produse de nişte misterioase explozii. Din când în când, prin aceşti nori apăreau unele raze tainice albastre, roşii, aurii sau alb-strălucitoare, precum şi nişte luminiţe ce mi se înfăţişau întocmai ca nişte stele ce luminau în acel întuneric. Totuşi, am putut să constat că aproape întreaga noastră planetă era

cuprinsă de un halou enorm de înspăimântătoare culori sumbre (gri, negru, cafeniu şi roşu închis).

— Puteţi observa în felul acesta în ce mod se manifestă energiile tainice ale vibraţiilor mentale şi emoţionale predominante ce sunt emise în acest mod de întreaga omenire ce se află pe această planetă, mi-a explicat LAMA.

Apoi, el a adăugat:

— După cum puteţi să observaţi, calitatea acestor energii tainice (care au, fiecare, o anumită frecvenţă de vibraţie) este inferioară şi tocmai din această cauză frecvenţa lor preponderentă de vibraţie este joasă. Priviţi, vă rog, cu multă atenţie acest nor gri al egoismului ce predomină din nefericire în jurul planetei Pământ! După cum puteţi observa, sclipirile albastre ce vi se înfăţişează întocmai ca nişte străfulgerări reprezintă anumite aspiraţii spirituale suficient de puternice, dar, după cum puteţi să constataţi, ele sunt cel mai adesea acoperite, sau altfel spus înăbuşite, de curenţii subtili coloraţi ai patimilor inferioare, cum ar fi ura, răutatea, orgoliul şi aviditatea, care au format această aură gigantică ce predomină actualmente în jurul Pământului. După cum puteţi să vă daţi seama, toate acestea au apărut în decursul miilor de ani. Este tocmai de aceea necesară o transformare colectivă majoră, care va face cu putinţă atât elevarea frecvenţei predominante de vibraţie a planetei Pământ, cât şi o transformare corespunzătoare (în bine) a culorii curenţilor energetici care predomină deocamdată la nivelul planetei noastre. Abia atunci planeta Pământ va putea să devină cu adevărat, şi apoi să rămână, o planetă albastră. Prin urmare, este important să vă daţi seama că este urgent necesar ca această planetă, ce este supranumită, deloc întâmplător, „planeta albastră", trebuie să devină şi în sfera aurei ei tainice tot albastră sau, de ce nu, chiar alb-strălucitoare!

Privind cu o vie atenţie toate acestea, am descoperit că acei nori ciudaţi care o împresurau se asemănau cu straturile ionizate ce se află în jurul planetei Pământ şi care, după cum ştim, reflectă undele radio. Vă mărturisesc că, pe măsură ce vedeam cu propriii mei ochi imensa carapace energetică (ce avea într-un mod evident o încărcătură inferioară) a acelor nori urâţi ce înconjurau Pământul, toate acestea erau totodată pentru mine o descoperire uimitoare şi care, în acelaşi timp, îmi apărea ca fiind oarecum înspăimântătoare.

— Planeta noastră este grav bolnavă… ea este bolnavă mai ales

din cauza falselor concepţii ale omului, din cauza răutăţii ce predomină, din cauza ignoranţei în care se menţin fiinţele umane, din cauza orgoliului exacerbat şi din cauza egoismului, din cauza viciilor şi a perversităţii în care multe fiinţe umane trăiesc şi se complac, am şoptit eu. M-am focalizat în continuare asupra acelei privelişti şi am văzut că imediat norii cei întunecaţi s-au răspândit undeva departe, în spaţiu, amintindu-mi parcă de tentaculele unei uriaşe caracatiţe.

Brusc, mi-am dat totodată seama că acest bizar „monstru" negru, ce îmi apărea ca fiind întocmai ca o caracatiţă, cuprindea chiar şi spaţiul interplanetar. Acesta nu era deloc un spectacol frumos de contemplat, iar senzaţiile pe care le aveam eu însumi şi care apăreau în fiinţa mea întocmai ca nişte ecouri undeva la nivelul şirei spinării – la nivelul canalului subtil SUSHUMNA NADI – m-au făcut chiar să mă cutremur din cauza înfricoşătoarei „fiare" pe care o zăream că avea tendinţa să cuprindă cu tentaculele ei întreaga planetă Pământ. Un tremur puternic, ce era într-o anumită măsură chiar fizic, m-a făcut brusc să mă scutur. Am continuat să privesc tot ceea ce îmi apărea şi iată că după aceea am descoperit că, din răstimp în răstimp, printre acei nori întunecaţi apăreau raze vii şi strălucitoare: albastre, galbene, violete, mov, roz şi uneori chiar alb-strălucitoare, care se răspândeau întocmai ca nişte fulgere ce erau felurit colorate şi care străpungeau din când în când acel conglomerat sumbru şi înfricoşător.

— Aceste raze atât de frumoase ce au culori net diferite provin, oare, de la anumite manifestări profund benefice şi de la anumite stări colective de conştiinţă ce sunt generate de anumite grupuri spirituale de fiinţe umane ce sunt ceva mai puternice? l-am întrebat atunci pe acel LAMA.

— Da, exact aşa este, aţi intuit bine aceasta, a încuviinţat maestrul – LAMA, şi după cum aţi putut observa, acest halou sumbru ce înconjoară planeta Pământ ar putea fi disipat şi în felul acesta ar putea fi făcut să dispară, dacă grupurile mari de fiinţe umane ce au o orientare spirituală ar acţiona adeseori la unison şi ar genera (emite) în felul acesta gânduri, intenţii suficient de puternice, trăiri spirituale şi emoţii elevate, cum ar fi, spre exemplu, stările de iubire intensă şi profundă. Pentru aceasta, ar fi însă necesar ca fiinţele umane să acţioneze la unison, căci în felul acesta ele vor vibra toate pe aceeaşi lungime de undă.

Acţionând de fiecare dată în felul acesta, astfel de grupuri

umane, ce au o orientare spirituală, vor putea să atragă din focarele nesfârşite de energie care există în Univers anumite energii subtile elevate, ce au o frecvenţă foarte înaltă, divină de vibraţie. Astfel de energii subtile ar putea să neutralizeze şi chiar să disipeze aceste acumulări energetice net inferioare, sumbre ce înlănţuie şi pe alocuri chiar înăbuşă planeta Pământ. Cred că este cu putinţă să vă daţi seama că aceste energii inferioare menţin fiinţele de pe această planetă într-o stare jalnică de înlănţuire, de egoism, de larvaritate şi de ignoranţă. Astfel de energii subtile, pure şi elevate, ar putea să apară numai dacă unele grupuri suficient de mari de fiinţe umane ar acţiona la unison, într-o perfectă sincronizare, şi ar declanşa în felul acesta acumulări sistematice de energii pure, sublime, divine. Dacă astfel de grupuri de fiinţe umane ar apărea pe planeta Pământ, atunci ele ar putea, în felul acesta, să neutralizeze cu uşurinţă şi chiar să anihileze complet aceşti nori sumbri pe care i-aţi văzut şi care prezintă o frecvenţă inferioară de vibraţie.

Luaţi aminte că abia atunci când aceste energii subtile, pure, diafane şi înalte vor ajunge să predomine în aura planetei Pământ, aceste raze viu colorate ce manifestă vibraţii spirituale înalte vor ajunge să devină preponderente. Numai în felul acesta va apărea un important salt ce va transforma pentru totdeauna, într-un mod profund, ambianţa cea tainică a acestei planete.

Apoi călugărul tibetan a adăugat, gânditor:

— TARA, care după cum probabil ştiţi este Marea Putere Cosmică a Compasiunii, a plâns prea mult, a adăugat el. Marea Mamă a întregii Naturi (MAHA SHAKTI) poate hotărî într-o bună zi că a venit vremea să distrugă într-un mod fulgerător spiritele încăpăţânate, oarbe, rele şi egoiste care, datorită răutăţii lor, au făcut să apară şi să persiste această oribilă „carapace", prin acumularea unor astfel de nori infecţi în jurul planetei noastre. Întreaga umanitate, în ansamblul ei, trebuie să se trezească, până ce nu va fi prea târziu, din somnul cel cumplit în care se menţine.

Luaţi aminte că dacă aceasta nu se va produce în viitorul apropiat, atunci Marea Mamă a întregii Naturi (MAHA SHAKTI) va trebui să înceapă neîntârziat să cureţe şi chiar să elimine toate gunoaiele şi stârpiturile ce se află pe această planetă.

Influenţa grupurilor spirituale ce acţionează la unison poate fi extraordinar de mare, dar pentru aceasta membrii ce le alcătuiesc

trebuie să fie solidari, iar ţelurile unor astfel de grupuri vor trebui să fie sublime, pure şi foarte înalte. Atât ARHAT-ii, cât şi MAHATMA şi-i din India acţionează zi de zi, cu toată puterea de care dispun, pentru a neutraliza răul, ignoranţa, ura şi celelalte vicii, dar şi mai important decât toate acestea este să poată fi oprite neîntârziat noile emisii malefice ce sunt provocate în mod constant de către grupurile umane care au orientări în mod predominant demonice sau chiar satanice.

Luaţi aminte că transformările profunde şi persistente pe care le aşteptaţi în sfera cea tainică a planetei Pământ sunt posibile numai prin acţiunea constantă şi sistematică la unison a unor astfel de grupuri umane, care va face cu putinţă să se declanşeze astfel de prefaceri fundamentale şi durabile.

În felul acesta mi-a vorbit bătrânul LAMA, în timp ce eu contemplam cu o mare uimire în oglinda apei din bazinul Marii Puteri Cosmice TARA imaginile acelea, ce deveniseră uimitor de clare. După câteva minute, toate acele imagini pe care le-am contemplat au dispărut treptat şi, după ce în final s-au estompat, nu a mai rămas nimic în afara suprafeţei limpezi a acelui bazin de acumulare a apei ce era tulburată din când în când de picăturile de apă ce se prelingeau de-a lungul vârfului stalactitelor.

— Cred că nu mai trebuie să vă spun că am fost profund uimit de tot ceea ce am văzut în cursul acestei experienţe. Îmi doresc cu atât mai mult ca de acum înainte să ajut cu tot ceea ce îmi stă în putinţă. Mărturisesc că abia acum mi-am dat seama că aceasta este o activitate titanică pe care ARHAT-ii şi MAHATMA şi-i o realizează zi de zi, fără ca noi, oamenii, să ne dăm seama de eforturile uriaşe pe care ei le fac… Dat fiind faptul că am avut, în felul acesta, ocazia să contemplu starea jalnică în care se află planeta Pământ, mărturisesc că eu chiar regret că am pierdut atâta vreme şi nu sunt deja şi eu unul dintre ARHAT-ii sau dintre MAHATMA şi-i care ajută planeta Pământ, pentru a scăpa de aceşti nori întunecaţi şi înspăimântători care înlănţuie această planetă întocmai precum o caracatiţă monstruoasă.

— Este foarte bine că acum sunteţi hotărât să-i ajutaţi pe ARHAT-i şi pe MAHATMA-şi în eforturile uriaşe şi neîncetate pe care ei le realizează zi de zi pe această planetă.

Mai mult decât atât, este minunat că aspiraţi să deveniţi un ARHAT sau un MAHATMA, pentru a putea apoi, la rândul dumneavoastră, să realizaţi ceea ce fac ei clipă de clipă. Până atunci nu

trebuie să pierdem din vedere că fiecare fiinţă umană ce trăieşte pe această planetă, atunci când se angrenează într-un mod perseverent şi responsabil, poate ajuta chiar foarte mult, mai ales atunci când acţionează la unison în cadrul unui grup solidar. Luaţi aminte, căci grupurile de yoghini sau de practicanţi ai tehnicilor ZEN care realizează meditaţii împreună generează în felul acesta cu uşurinţă energii spirituale pure, elevate, care sunt de natură să împrăştie şi chiar să neutralizeze aceste energii inferioare joase pe care le-aţi văzut că se manifestă sub forma acelor nori sumbri, întunecaţi şi înfricoşători. Atunci când are suficientă bunăvoinţă şi entuziasm, fiecare fiinţă umană poate să ajute destul de mult, după capacităţile şi înzestrările sale.

— Cum credeţi că aş putea să ajut cât mai mult de acum încolo, după puterile mele? am întrebat eu.

Bătrânul LAMA a rămas atunci tăcut câteva minute în şir. Am observat că a închis ochii, poate pentru a putea reflecta pe îndelete la sfatul pe care urma să mi-l ofere, sau poate pentru a se interioriza şi a primi un mesaj spiritual plin de înţelepciune de la una dintre fiinţele excepţionale din panteonul tibetan.

Deschizând în final ochii, el mi-a şoptit:

— Anul accentuării influenţei ARHAT-ilor şi a MAHATMA şilor este, şi totodată va fi, anul lansării unui avertisment planetar…

— Anul binecunoscut al Dragonului de Foc nu va fi, cumva, peste zece ani?

am întrebat eu.

— Da, aşa este. Dar trebuie să-ţi fac cunoscută o legendă la fel de veche ca şi muntele Himalaya. Chiar dacă pentru tine răcoarea acestei grote este destul de greu de suportat, vreau totuşi să-ţi spun această poveste în prezenţa zeiţei noastre TARA (a Marii Puteri Cosmice TARA), căci în curând o să intrăm cu toţii în epoca ei.

Bătrânul LAMA mi-a povestit după aceea următoarea poveste:

— Învăţătorul nostru cel venerat, care a venit de la mănăstirea din localitatea Tashi Lhunpo, spune că, în urmă cu mii de ani, nişte fiinţe supraumane ce trăiau într-o lume extraordinar de evoluată spiritual au venit pe Pământ pentru a contribui prin ajutorul lor la accelerarea progresului acestei planete şi pentru a face să apară mult mai repede germenii umanităţii viitoare. Aceste fiinţe supraumane aveau nişte corpuri ce erau coborâte din energia spiritului, adică din

ceea ce am putea spune că este materia primordială şi care puteau fi, totodată, la fel de grele precum este nucleul Pământului şi la fel de uşoare şi de strălucitoare precum este lumina Soarelui. Aceste fiinţe supraumane erau uriaşi de origine divină.

Printre aceşti îngeri divini se afla şi Mara, pe care voi îl numiţi acum Lucifer.

Lucifer avea un rol important, şi anume acela de a dezvolta ceea ce se numeşte spiritul concret şi individualitatea fiinţei umane. De-a lungul timpului, Lucifer şi-a realizat lucrarea sa, dar atunci când au venit ARHAT-ii şi MAHATMA şi-i şi când a început să se manifeste din plin influenţa Marii Puteri Cosmice TARA, care acţiona pentru a eleva cât mai mult inima omului, Lucifer a început să se opună şi să nu mai coopereze la aceasta şi nu le-a permis să-şi continue lucrarea pe care ei o începuseră.

La scurt timp după aceea a avut loc revolta lui Lucifer împotriva stăpânilor ciclurilor cosmice. De atunci, Lucifer nu s-a mai numit „Purtătorul Luminii", ci a devenit „Stăpânul cel îngrozitor al întunericului". Tot de atunci ARHAT-ilor, MAHATMA şilor şi BODHISATTVA-şilor le-a revenit o misiune dublă. Aceasta presupunea, pe de o parte, combaterea tentativelor lui Lucifer de a subjuga omul spre a-l schimba într-o fiinţă egoistă, orgolioasă, fără scrupule şi agresivă. Pe de altă parte, ei aveau totodată misiunea de elevare spirituală a umanităţii ce era dictată de legea divină a ciclurilor.

Această stare de fapt i-a determinat pe cei din SHAMBALA să trimită apoi în lume ARHAT-i, MAHATMA-şi şi fiinţe umane care au atins starea de BUDDHA.

Aversiunea puternică şi evidentă a Stăpânului întunericului (Lucifer) de a colabora cu Stăpânul Soarelui precum şi cu Spiritele planetelor a declanşat o criză cosmică. Acum ne aflăm în etapa în care umanitatea trebuie neîntârziat să se decidă care va fi orientarea ei clară şi conştientă – către Lumina divină sau către întunericul pe care vrea să-l instaureze Lucifer. În funcţie de alegerea pe care o va face, umanitatea îşi va alege, totodată, în felul acesta KARMA divină sau KARMA luciferică ce va fi totodată calea pe care o s-o îmbrăţişeze. Această cale va fi sau calea Binelui, sau calea Răului. În felul acesta, toate popoarele ce trăiesc pe această planetă vor trebui la un moment dat să aleagă între vechile căi ale răului şi ale luptei criminale şi noua ordine a înţelepciunii, a iubirii şi a fraternităţii planetare.

Fiinţele superioare ce proveneau de pe Soare şi din alte lumi i-au spus lui Lucifer:

— Lampa ta luminează într-o oarecare măsură, dar totodată tu trebuie să ai în vedere că nu mai trebuie să obstrucţionezi lumina divină pe care ceilalţi oameni trebuie să o primească, precum şi strălucirea celor mai glorioase fiinţe ce trăiesc în luminile imensului spaţiu înstelat! Este necesar să distrugi neîntârziat zidul răutăţilor, al egoismului şi al perversităţii ce se află în jurul planetei Pământ, căci din cauza lui umanitatea se sufocă din punct de vedere spiritual. Ceasul cosmic indică faptul că Epoca Spiritului Divin Nemuritor (Atman) este aproape. Tu nu poţi opri venirea acestei epoci, oricâte eforturi a-i face spre a triumfa, deoarece fiinţele cosmice supranaturale (DHYAN CHOHAN) aduc cu ele din inima cea esenţială a Universului un corp care nu se vede de aici, de pe Pământ, şi care conţine un vortex atotputernic de forţe divine, care atunci când va intra în acţiune va anihila şi totodată va mistui toate lucrările tale, făcând în felul acesta să fii învins pentru totdeauna.

7. CAPITOLUL 2 – O întâlnire rodnică şi plină de învăţăminte cu un LAMA ce era, totodată, un iniţiat tibetan avansat (partea a treia)

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Veac după veac, mileniu după mileniu, noi am adresat umanităţii anumite mesaje pline de înţelepciune. Aceste mesaje au fost apoi trimise către diferite popoare, pentru ca în felul acesta să ajungă la ele învăţătura divină secretă de care au stringentă nevoie. Toate aceste mesaje ale noastre insistau asupra necesităţii unităţii şi a deplinei fraternităţi spirituale. Din nefericire, foarte puţini oameni au reuşit să-şi trezească aşa cum trebuie conştiinţa, şi tocmai de aceea este necesar în aceste vremuri critice să adresăm un ultim avertisment tuturor oamenilor. Acesta este, totodată, Ultimatumul nostru Planetar. Este necesar în acest moment ca umanitatea să urmeze ordinea superioară a inimii pline de iubire divină, căci dacă nu va face aceasta, la scurt timp după aceea se va distruge singură. Violând legea divină a karmei şi a universalităţii profund benefice a vieţii prin comportamentul său distrugător, omul va trebui, până la urmă, să fie judecat şi să dea socoteală Naturii. În cazul unei alegeri rele şi iresponsabile, aproape toate localităţile riscă să fie înghiţite de oceanele imense, iar marile continente riscă să fie dislocate de unele cataclisme vulcanice. După anul ARHAT-ilor, acest Ultimatum Planetar

va trebui să ajungă în atenţia tuturor popoarelor lumii. Este de la sine înţeles că acest mesaj trebuie să fie transmis cu bunătate şi compasiune. Totodată, acest mesaj trebuie să fie transmis şi cu fermitate, căci el conţine un avertisment important, iar avertismentele pline de înţelepciune sunt întotdeauna aduse de oameni profund responsabili şi plini de bună-credinţă. În felul acesta, fiinţele umane se vor afla în faţa unei alegeri care ulterior se va dovedi esenţială: Lumina divină sau întunericul, pacea profundă sau războiul, iubirea fără măsură sau suferinţa, înţelepciunea sau prostia.

— Este cu putinţă să înţelegi acum, continuă bătrânul LAMA, faptul că actualmente umanitatea este (deocamdată) un câmp de luptă pentru Forţele Divine Cereşti şi Forţele întunericului? Dincolo de aparenţe, este evident că aceasta este o învăţătură plină de înţelepciune şi foarte veche ce a fost inclusă în doctrina tuturor religiilor. Războiul Lumilor ameninţă să se dezlănţuie în scurt timp şi sperăm că fiinţele umane nu vor alege să fie şi să rămână de partea Forţelor întunericului, căci atunci Stăpânii Divini ai karmei îi vor face pe oameni să dispară de pe suprafaţa globului pământesc.

— Legende străvechi vorbesc despre anumite crize planetare ce sunt asemănătoare ultimelor zile ale Atlantidei, am spus eu, fiind profund emoţionat de revelaţiile pe care mi le pusese la dispoziţie bătrânul LAMA.

— Aceasta este perfect adevărat, a spus bătrânul LAMA, dar trebuie să avem în vedere că această criză mondială va fi cu atât mai gravă şi mai acută, cu cât populaţia acestei planete se va îndepărta mai mult de spiritualitatea pură şi autentică.

— Ce ar trebui să facă acum umanitatea? am întrebat eu.

— În acest al doisprezecelea ceas trebuie, înainte de toate, să fie lansat un apel clar şi ferm pentru a fi instaurată pe această planetă învăţătura cea plină de sevă a înţelepciunii Inimii.

— Puţini oameni vor fi capabili să audă şi să înţeleagă aşa cum se cuvine aceasta, am spus eu.

— Toţi oamenii trebuie să fie cât mai responsabili şi este fundamental să nu se piardă nicio clipă din vedere că Ultimatumul nostru Planetar trebuie să fie cât mai repede transmis tuturor oamenilor! Aflându-se la această răscruce esenţială de drumuri, omul va trebui în prealabil să-şi dea seama că va alege fie calea cea blestemată care duce către prăpastia prăbuşirii şi a involuţiei umane,

fie calea care duce către cele mai înalte culmi divine spirituale. Umanitatea îşi va da seama că a venit timpul acestei alegeri fundamentale doar atunci când se va confrunta cu cea mai gravă şi profundă criză care a existat vreodată pe această planetă. În cazul în care avertismentul nostru plin de iubire şi de înţelepciune nu este ascultat şi dacă umanitatea se încăpăţânează să meargă pe drumul cel blestemat ce ar face-o să fie alături de Stăpânul întunericului (Lucifer), atunci Ierarhia Divină Cosmică va primi aşa cum se cuvine această provocare şi, la scurt timp după aceea, Stăpânul cel Radios al SHAMBALA-ei (Regele Lumii) va spulbera într-un mod ferm şi fără milă tot răul ce se află pe această planetă.

— Chiar credeţi că este cu putinţă să pot difuza toate aceste legende împreună cu aceste profeţii în întreaga lume, păstrându-mi totodată reputaţia unui om ce este sănătos la minte?! am întrebat eu.

— Secolul în care ne aflăm se apropie de sfârşit, iar atunci când va începe secolul 21 umanitatea va fi martora confruntării naţiunilor în cadrul celui de-al Treilea Război Mondial. Chiar credeţi că imensa majoritate a oamenilor de pe această planetă sunt responsabili şi sănătoşi la minte? mi-a răspuns bătrânul LAMA. Se pare că nu sunteţi capabil să vă daţi seama de câtă prostie există încă pe această planetă. Ştiind aceasta, este necesar să daţi dovadă de multă fermitate şi să vă îndepliniţi rolul care vă revine. Dacă veţi face aceasta, veţi fi totodată inspirat să acţionaţi cu înţelepciune, iar dacă veţi continua cu perseverenţă, veţi constata că şi alte fiinţe umane vi se vor alătura pe această cale, căci miza este foarte mare. În această direcţie, este necesar să vă daţi seama că nu este vorba doar de destinul umanităţii, care ar putea fi refăcută în câteva milioane de ani, ci chiar de existenţa acestei planete, care are nevoie de o zi a lui BRAHMA, sau altfel spus, de 4320 de milioane de ani pentru a putea fi refăcută şi regenerată.

— Am observat că orice discurs moralizator şi în general orice impulsionare către transformare sau către reformă generează de obicei vacarmul grosier al maselor, am spus eu.

— Toate popoarele de pe acest Pământ trebuie să înţeleagă că a trecut vremea crucificărilor şi a profeţilor ce predicau mulţimilor entuziaste. În viitorul apropiat va veni vremea ARHAT-ilor şi a MAHATMA şilor care se exprimă prin fulgere, prin tunete, prin catastrofe, prin dezastre planetare şi prin ploi de stele! Transmite tuturor oamenilor de pe această planetă mesajul că în curând va

apărea epoca cea nouă a SHAMBALA-ei!

După o mică pauză, bătrânul LAMA a continuat:

— Te rog să remarci că, în cadrul acestui mesaj pe care ţi-l încredinţez, eu nu fac profeţii, ci doar dezvălui cu anticipaţie mişcările strategice şi pline de înţelepciune ale Armatelor Cereşti, în timp ce ele pregătesc o luptă fermă şi fără milă ce se va declanşa la un moment dat împotriva forţelor oarbe ale întunericului, ale răutăţii şi ale ignoranţei! Prin urmare, ia aminte că se pregăteşte un război – Războiul Lumilor, acela al structurilor cosmice supraomeneşti împotriva tuturor forţelor răului ce se află pe acest Pământ. Un astfel de război este stringent necesar, dacă ai în vedere că aceste forţe ale răului otrăvesc totodată spaţiul şi perturbă într-o anumită măsură ansamblul Sistemului solar. Faptul că fiinţa umană va crede sau nu va crede în existenţa acestui război al cerurilor nu o va face să fie mai puţin responsabilă pentru actele sale, în urma cărora va avea o anumită KARMA ce va fi sau bună sau rea.

Acesta este şi rămâne un mod de a face cunoscut avertismentul ultim al stăpânilor karmei pe care noi, slujitorii lor, trebuie să-l transmitem spre a face cunoscut oamenilor că este necesar să realizeze alegerea pe care o doresc. Fiind gardieni ai moştenirilor culturale ale civilizaţiilor dispărute, anunţăm totodată că vom deschide criptele secrete ale Egiptului şi vom demonstra existenţa unei ştiinţe şi a unei tehnologii foarte avansate ce a existat în acele vremuri îndepărtate. Pe ecranele televizoarelor lor, oamenii vor putea vedea realizările uluitoare ale unei epoci care a dispărut de mii de ani. Morala evidentă a acestei descoperiri se va traduce în mod limpede: puteţi suferi şi voi distrugerea pe care au suferit-o la un moment dat aceste popoare antice. În situaţia în care veţi face o alegere greşită, veţi ajunge o civilizaţie moartă şi o legendă pe care nimeni nu o va crede peste zece mii de ani. Acesta este şi mesajul esenţial al acestei bogăţii ce a dispărut cu mult timp în urmă: luaţi aminte şi nu urmaţi exemplul înfricoşător al Atlantidei!

Pentru prima dată în această întrevedere a mea cu bătrânul LAMA, am perceput o anumită emoţie în glasul acestuia:

— Revelaţiile de acest gen vor putea declanşa imediat o revoluţie, am remarcat eu.

— Nu trebuie să pierdem din vedere că totodată aceasta va face senzaţie şi va provoca unele reflecţii în cadrul naţiunilor, a afirmat

bătrânul LAMA, şi în felul acesta mulţi oameni vor fi determinaţi să ia în serios Ultimatumul nostru Planetar.

— Care vă imaginaţi că va fi atunci comportamentul umanităţii? am întrebat eu.

— Învăţătura cea plină de înţelepciune a Marii Puteri Cosmice TARA, care se bazează pe doctrina înţelepciunii Inimii trebuie să devină fundamentul unei societăţi noi. Atunci este cu putinţă să apară dezbateri constructive între partizanii diferitelor sisteme, dar nu vor mai apărea războaie. Trebuie să ne dăm neîntârziat seama că în realitate suntem cu toţii membrii unei mari familii planetare, a spus bătrânul LAMA într-un mod edificator.

— Este cu putinţă să fie rezolvate toate aceste probleme fără răsturnările apocaliptice despre care vorbiţi?

— Da. Este cu putinţă să reuşim aceasta, şi chiar ar trebui să o facem cât mai repede, dar referitor la aceasta merită să ne punem cu anticipaţie întrebarea: Oare o vom face cu adevărat? Va vrea oare marea majoritate a oamenilor să abandoneze calea lăcomiei, calea răutăţii, calea egoismului, calea orgoliului exacerbat, calea naţionalismului îngust şi a cultului sexualităţii lipsite de iubire pentru a îmbrăţişa calea spiritualităţii adevărate? Oamenii nu trebuie să devină cu toţii asceţi şi călugăriţe, dar ei pot cu siguranţă să trăiască şi să gândească precum nişte fiinţe umane ce sunt demne de acest nume. De ce trebuie să se omoare între ei atâţia oameni care în realitate sunt cu toţii fraţi şi de ce trebuie să se îndârjească oamenii să distrugă ceea ce a făcut Mama Natură?

— Acest Ultimatum Planetar despre care vorbiţi, acest avertisment ce trebuie să ajungă la toate naţiunile, se adresează numai guvernelor sau doar popoarelor în ansamblul lor? am întrebat eu.

— Acest Ultimatum Planetar se adresează amândurora. În fond, nu trebuie să pierdem din vedere că guvernul nu poate exista fără susţinerea poporului, iar masele mari de oameni nu îşi pot exprima voinţa decât prin vocea reprezentaţilor lor.

— Ultimatumul Planetar are cumva vreo legătură cu Epoca SHAMBALA-ei despre care vorbesc anumite texte vechi? am întrebat eu din nou.

— Aceasta reprezintă de fapt deschiderea porţilor unei ere mai bune, ciclul Marii Puteri Cosmice TARA. Emblema ei, ce conţine Semnul Inimii, uneşte întreaga umanitate, căci orice religie plină de

înţelepciune, orice ideologie profund benefică, creatoare se bazează pe omenie, a spus bătrânul LAMA. Bătrânul LAMA m-a tras apoi mai aproape de statuia Marii Puteri Cosmice TARA, ce era iluminată de licărirea lumânărilor şi, fără să mă prevină, mi-a luat mâna stângă şi mi-a aşezat-o pe mâna dreaptă a Marii Puteri Cosmice TARA, ce era întinsă către întreaga umanitate într-un gest simbolic ce se vădea a fi plin de compasiune.

— Acest Semn al Inimii este şi va rămâne emblema viitoarei epoci, a spus el. Totodată aceasta va fi epoca lui MAITREYA, care va fi viitorul avatar ce este anunţat deja de KALACHAKRA sau ştiinţa cea tainică a ciclurilor.

Când după aceea mi-am retras mâna, am avut parte de o uimitoare descoperire: semnul cel tainic al inimii ce aparţine Marii Puteri Cosmice TARA a apărut în mod distinct şi în palma mâinii mele stângi.

Acest simbol nu era amprenta simbolului din mâna zeiţei TARA ce reprezintă un ochi, ci era vorba de un fenomen ce se afla în strânsă legătură cu circulaţia sanguină, căci am observat că de fiecare dată când apăsam pe acest semn în formă de inimă, el devenea apoi din ce în ce mai estompat. Bătrânul LAMA părea chiar foarte satisfăcut de ceea ce tocmai mi se petrecuse.

— Este foarte bine aşa, a spus bătrânul LAMA. Porţi acum semnul distinct al Marii Puteri Cosmice Tara. Chiar dacă acest semn al zeiţei Tara se va şterge destul de repede şi va deveni invizibil, el va rămâne pentru totdeauna în căuşul palmei tale.

Eram atât de impresionat, încât aproape că nu mai puteam vorbi. Continuam să mă gândesc la marile revelaţii pe care mi le împărtăşise bătrânul LAMA în sanctuarul Marii Puteri Cosmice Tara. După ce am urcat scările, bătrânul LAMA a bătut în trapă şi imediat după aceea am ajuns în templul principal.

— Vom continua mâine, a spus după aceea bătrânul LAMA.

După ce am primit acest dar pe care nici măcar nu-l prevăzusem, am părăsit mănăstirea la apusul Soarelui fiind însoţit de un tânăr călugăr cu o lanternă, deoarece fusesem prevenit că se va face întuneric înainte ca eu să ajung în sat.

Într-o jumătate de oră, am constatat că deja s-a înnoptat, iar lampa cu ulei ce ne fusese pusă la dispoziţie ne-a fost de mare ajutor, chiar şi după ce am găsit cărarea. A doua zi dimineaţă, am părăsit valea

şi m-am îndreptat din nou către acea mănăstire. Am fost primit de bătrânul LAMA care mi-a oferit ceaiul specific zonei Darjeeling, ce era foarte reconfortant pentru mine după frigul aprig pe care l-am îndurat până când am ajuns din nou la mănăstire. Bătrânul LAMA mi-a arătat atunci câteva cărţi tibetane vechi şi apoi mi-a explicat conţinutul lor. Mai multe steaguri tibetane (TANKA-uri) erau atârnate în templu, dar eu nu le remarcasem cu o zi înainte din cauza obscurităţii.

Bătrânul LAMA a luat apoi o lumânare şi după ce a apropiat-o suficient de ele, m-a rugat să privesc cu multă atenţie acele steaguri.

— Iată steagul lui MAITREYA, viitorul avatar, mi-a spus el. MAITREYA este zâmbitor şi stă în picioare, ceea ce arată că misiunea lui este binevenită, iar apariţia lui va avea loc pe neaşteptate.

— Multe religii cred în venirea unui mesia sau a unui avatar, am spus eu, dar oare MAITREYA, care trebuie să apară, va putea el să aducă pace umanităţii?

— Întrebarea ta îmi aminteşte de învăţătura secretă pe care am primit-o în tinereţe de la trei mari ARHAT-i. Ei mi-au spus: *„Lumea ta se încăpăţânează să înainteze fără oprire spre dezastru. Umanitatea nu va putea salva Pământul decât printr-o autentică şi generalizată regenerare spirituală"*. Dat fiind faptul că eu am întrebat cu mult curaj dacă MAITREYA nu ar putea să o salveze, unul dintre cei trei maeştri mi-a răspuns atunci: *„Ia aminte că MAITREYA va arăta calea, dar omenirea va trebui după aceea să aleagă şi să meargă pe drumul pe care îl va alege!"*

— Văd în acelaşi timp cât de nebun este omul când se opune legii divine cosmice a neîncetatei ascensiuni… Atunci când răul va atinge punctul culminant pe această planetă şi când scara valorilor se va afla în permanenţă sub presiunea urii, a ignoranţei şi a josniciei imorale, SHAMBALA va cere fiinţelor Dhyan Chohan să apropie planeta cea misterioasă (este vorba de planeta Nibiru sau planeta X, care se află acum dincolo de planeta Jupiter) de planeta Pământ. Noua radiaţie care se va declanşa atunci (datorită apariţiei planetei Nibiru sau altfel spus, a planetei X) va modifica întreaga viaţă de pe planeta Pământ, a spus bătrânul LAMA.

— Este aproape acest măreţ eveniment? am întrebat eu.

— Noul astru (planeta Nibiru sau altfel spus Planeta X) va deveni vizibil abia la sfârşitul secolului al XX-lea, a răspuns bătrânul LAMA, dar apropierea lui de Pământ se va produce după aceea în mai

mulţi ani.

Şi pentru că ne aflam în faţa steagului lui MAITREYA, am mai adresat o întrebare referitoare la acesta:

— Se poate spune cu precizie când va veni noul avatar MAITREYA?

— MAITREYA va apărea după ce se va încheia secolul al XX-lea, căci despre el se spune că urmează să-şi facă apariţia într-o perioadă crucială a istoriei omenirii, a răspuns bătrânul LAMA. Având în vedere aceasta, umanitatea trebuie să se pregătească, atât pentru apariţia lui MAITREYA, cât şi pentru venirea unor ARHAT-i. La scurt timp după aceea, calea înţelepciunii Inimii va începe că fie cunoscută de tot mai multe fiinţe umane. De aceea, atunci când Sfinxul din Gizeh îşi va transmite avertismentul umanităţii, omenirea va trebui să înceapă să se pregătească pentru anumite evenimente măreţe.

— Ultimatumul Planetar despre care mi-aţi vorbit se adresează, deci, tuturor naţiunilor, am spus eu, pentru a trage o anumită concluzie în finalul discuţiei noastre.

— Desigur, a afirmat înţeleptul LAMA, căci acest Ultimatum Planetar le oferă tuturor acelora care se află pe această planetă ocazia să-şi folosească într-un mod înţelept liberul-arbitru: atunci umanitatea va trebui să aleagă între lumina divină şi întuneric, între fraternitate şi egoism, între înţelepciune şi prostie.

În final nu am putut decât să îmi exprim recunoştinţa pentru aceste importante revelaţii ce îmi fuseseră oferite, împreunându-mi mâinile şi înclinându-mă în tăcere, în maniera orientală, în faţa acelui înţelept. Bătrânul LAMA mi-a luat mâna stângă şi, contemplând semnul inimii din palma mea, şi-a înclinat capul în semn de încuviinţare.

— Îmi va fi dat să vă mai revăd? am întrebat.

— După ce va trece ciclonul, vino la Tashi Lhunpo, căci acolo vom putea continua dialogul, a spus bătrânul LAMA. Fiind profund emoţionat, am părăsit apoi mănăstirea, privind încă o dată statuia cea tăcută a lui BUDDHA, steagul avatarului MAITREYA şi pe acela al Regelui Lumii din SHAMBALA. Afară, soarele strălucea din plin undeva pe cer şi făcea ca zăpada şi gheaţa din Himalaya să scânteieze în toată puritatea lor. O lumină mirifică lumina munţii şi făcea totodată să se manifeste lumina cunoaşterii venite dintr-o altă lume, ai cărei gardieni secreţi nu sunt cunoscuţi decât de o mână de oameni. Aceste fiinţe extraordinare, ARHAT-ii, nu numai că sunt înzestraţi cu o mare

înţelepciune şi autoritate spirituală, ce emană dintr-o sursă macrocosmică supraumană, ci dispun totodată de forţele misterioase ale vieţii şi ale morţii, astfel că, deşi ştiam că va exista riscul să trezesc dispreţ, batjocură şi resentimente, am considerat că este de datoria mea să vă destăinui aici acest Ultimatum Planetar, ce vă este pus la dispoziţie pentru binele întregii omeniri de pe această planetă.

Comentarii

Studiul atent al acestei mărturii ne permite să ne dăm seama că există, dincolo de aparenţe, o deplină coerenţă între profeţiile Fecioarei Maria care au fost realizate la Fatima şi conţinutul global al acestui mesaj. Mai mult decât atât, studiul atent al acestei mărturii ne ajută să înţelegem mult mai bine şi dintr-un alt punct de vedere îndemnul plin de înţelepciune al Fecioarei Maria de a acţiona astfel încât să se producă pe această planetă o transformare profundă, divină şi durabilă. Observăm concordanţa cu Ultimatumul Planetar ce a fost oferit şi de înţelepţii din SHAMBALA, în frunte cu Regele Lumii, în cadrul acestui mesaj plin de înţelepciune.

8. CAPITOLUL 3 – Programul planetar de acţiune urgentă „NU APOCALIPSA" (prima parte)

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Citiţi partea a treia a CAPITOLULUI 2 din *Programul planetar de acţiune urgentă NU APOCALIPSA*

Acest program planetar vizează evitarea (doar prin intermediul ajutorului ce ne vine de la DUMNEZEU a) unei catastrofe ce a fost prevestită şi totodată înfăţişată printr-o înfricoşătoare viziune, în faţa a peste 70 de mii de fiinţe umane, de către Fecioara Maria în cursul apariţiilor şi al manifestărilor ei miraculoase ce au avut loc la Fatima în anul 1917

Aspecte introductive

Este necesar să amintim că *Programul Planetar de acţiune urgentă „NU APOCALIPSA*!!!" pe care îl vom începe în anul 2010 nu este primul de acest gen pe care această şcoală spirituală îl lansează. Anterior, începând cu anul 1993, această şcoală spirituală de yoga (MISÎ) a lansat un program planetar de acţiune ce a purtat un nume similar şi care a fost, după cum se ştie, încununat de succes.

În cadrul programului planetar de acţiune urgentă pe care l-am realizat atunci anunţam că: *„Am devenit conştienţi de faptul că planeta Pământ împreună cu întreaga umanitate de pe acest glob se va afla cu*

siguranţă în viitorul apropiat într-un mare pericol apocaliptic, dacă nu se va acţiona într-un mod ferm şi sistematic, la unison, în singurul mod eficient care este actualmente posibil pentru a se evita ciocnirea cu un asteroid care se îndreaptă în fiecare clipă cu o viteză de sute de kilometri pe secundă către planeta Pământ".

În cadrul apelului ce a fost difuzat atunci se spunea: „*Vom expune în continuare, pe scurt, ceea ce se ştie despre această piatră a Apocalipsei care, dacă se va ciocni cu planeta Pământ, în conformitate cu unele calcule ale unor savanţi, atunci vom muri cu toţii într-un groaznic cataclism care va însemna totodată un apocaliptic Sfârşit al Lumii despre care se vorbeşte în unele texte profetice. Atât echipa profesorului Duncan Olsson-Steel de la centrul de cercetări ştiinţifice al Universităţii din Adelaide, cât şi astrofizicianul francez Anny Chantal (în mod independent), au descoperit fiecare în parte un imens asteroid, sau altfel spus, un «bolovan» ceresc cu un diametru de aproximativ 1.000 de metri care cântăreşte aproximativ 1.000.000.000 (un miliard) de tone şi care se îndreaptă către planeta Pământ cu o viteză uluitoare, de aproximativ 1.000 de km pe secundă. În fiecare zi, acest cumplit bolid spaţial se apropie de planeta Pământ cu 8.600.000 de kilometri. În anul 2000, în luna septembrie sau poate chiar mai devreme, acest asteroid va întretăia traiectoria Pământului şi (dacă nu va fi deviat cu mult timp înainte prin singura metodă eficientă ce este expusă în cadrul acestui Program Planetar, fiind descrisă mai jos) va lovi inevitabil în plin globul pământesc. Referitor la această eventualitate cumplită şi în mod sigur posibilă, neputinţa totală a ştiinţei actuale este clar mărturisită. Iată ce afirmă referitor la toate acestea oamenii de ştiinţă*: «*Nu ştim momentan cum se poate modifica traiectoria unui asteroid care se îndreaptă către Pământ.*»

*Tradiţia înţelepciunii milenare YOGA cunoaşte, însă, o metodă simplă şi eficientă care le permite fiinţelor umane să capteze cu ajutorul ce le vine de la DUMNEZEU o anumită energie tainică ce este apoi direcţionată în vederea devierii acestui asteroid, prin intermediul unei energii atotputernice de natură subtilă care este acumulată printr-o acţiune planetară sincronizată ce este efectuată de un număr cât mai mare de fiinţe umane, efectele benefice ale acestei metode fiind amplificate graţie realizării sale la unison (toate acestea declanşând anumite procese de rezonanţă ocultă*e *benefice). Prin intermediul acestei metode sperăm că va putea fi deviată traiectoria acestui*

asteroid, iar aceasta va face ca această coliziune să nu se mai producă deloc. În cazul în care un număr cât mai mare de fiinţe umane va înţelege cât mai repede că, atât soarta planetei, cât şi propria lor existenţă în lumea fizică după anul 2000 depinde de angrenarea lor în număr cât mai mare la orele stabilite, pentru a pune fiecare umărul, prin intermediul acestei metode milenare YOGA (care în acelaşi timp este singura modalitate posibilă şi eficientă pe care o putem folosi cu succes la ora actuală pentru a evita o coliziune apocaliptică) atunci groaznicul cataclism care poate însemna, totodată, un sfârşit apocaliptic ce ar putea să apară pe planeta noastră nu va mai avea loc!"

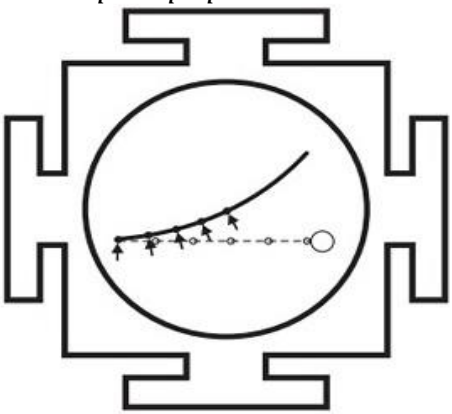

După ce a fost lansat acest program, un mare număr dintre cursanţii acestei şcoli de YOGA au realizat zi de zi metoda eficientă ce a fost propusă şi pentru aceasta s-a recurs chiar la o anumită YANTRA pe care o expunem aici pentru aducerea aminte.

Mulţi cursanţi ai acestei şcoli au acţionat zi de zi, plini de dăruire şi perseverenţă, fiind animaţi de speranţa că această metodă va da roade şi va permite evitarea unei catastrofe planetare.

Chiar dacă cei sceptici şi obtuzi au considerat că aceasta a fost o coincidenţă, noi înclinăm să credem în proporţie de 99% că o catastrofală ciocnire cosmică cu acel asteroid de care am vorbit a fost evitată datorită realizării în prealabil la unison a acestei metode unice şi eficiente.

În luna mai 1996, respectivul asteroid a trecut chiar foarte aproape de planeta Pământ, la o distanţă cu puţin mai mare decât distanţa lunară. Traiectoria acelui obiect cosmic fusese însă calculată din timp (cu numai trei zile înainte) şi de aceea astronomii ştiau că respectivul asteroid nu ne va lovi. Ulterior, oamenii de ştiinţă au spus

că dacă acel obiect ne-ar fi lovit, pe uscat ar fi produs un crater cu diametrul de 10 km. Praful împrăştiat în atmosferă ar fi blocat apoi lumina soarelui pentru cel puţin doi sau trei ani, cu consecinţe dezastruoase pentru agricultură. Dacă ar fi căzut în ocean, respectivul asteroid ar fi produs un tsunami înalt cât aproximativ un bloc de treizeci de etaje. În ambele cazuri, zeci de milioane de oameni ar fi murit din cauza impactului. Dar cel mai trist aspect al acestei apropieri periculoase a fost acela că astronomii au detectat respectivul asteroid doar la trei zile după ce a trecut de noi. Ciocnirea ne-ar fi luat cu totul prin surprindere. Obiectul venise dinspre Soare, a cărui lumină difuzată în atmosferă nu a permis realizarea unor observaţii de pe Pământ în direcţia lui. Doar cu aparatele plasate în afara spaţiului terestru, aşa cum este telescopul Hubble (primul dispozitiv de acest gen) se pot capta imagini din direcţia Soarelui.

La vremea respectivă, atât oamenii de ştiinţă, cât şi astronomii au comentat pe larg despre acest pericol care a ameninţat Pământul. Unele articole au avut drept titlu: *„Pământenii au evitat o ciocnire cosmică catastrofală”*, *„Apocalipsa a fost mai aproape de noi ca niciodată”*.

Aceste aspecte pe care le-am expus aici puteau fi verificate cu uşurinţă de oricine, dar ca întotdeauna, cei sceptici, cât şi gurile rele s-au grăbit să afirme că toate acestea au fost doar o coincidenţă. Merită, însă, să ne întrebăm ce s-ar fi petrecut dacă am fi rămas cu toţii cu mâinile în sân, aşteptând ca impactul acelui asteroid să se producă. Noi credem într-o proporţie de 99% că acţiunea care a fost angrenată la unison a dat, fără îndoială, roade şi tocmai de aceea traiectoria acelui asteroid care urma să impacteze Pământul a fost totuşi, deviată, şi în felul acesta a putut fi evitată o cumplită catastrofă planetară ale cărei urmări ne-ar fi afectat pe toţi. A fost, de asemenea, semnificativ pentru toată lumea că, deşi existau estimări că acel asteroid urma să se apropie de Pământ în anul 2000 în luna septembrie, el şi-a făcut apariţia şi a trecut chiar foarte aproape de Pământ în anul 1996 în luna mai. Este de la sine înţeles că în cazul unor astfel de evenimente care sunt prevestite, dacă ne complăcem să nu facem nimic, atunci tot ceea ce va fi prevestit chiar se va produce, iar în cazul în care un grup destul de mare de fiinţe umane se mobilizează şi acţionează la unison, reuşind prin intermediul ajutorului ce îi vine de la DUMNEZEU TATĂL, să facă până la urmă cu putinţă evitarea unei astfel de catastrofe, se

vor găsi multe guri rele şi mulţi sceptici îndârjiţi care se vor grăbi să afirme că: „*Iată, totul nu a fost altceva decât o păcăleală, pentru că în final nu s-a produs ceea ce fusese prevestit*”. Tot aşa s-au petrecut lucrurile şi în cazul evitării impactului cu respectivul asteroid şi tocmai de aceea nimeni nu a luat în considerare eforturile noastre, ce au fost încununate de succes datorită ajutorului pe care ni l-a oferit DUMNEZEU TATĂL.

Dincolo de toate acestea, cei care au participat cu perseverenţă, dăruire, abnegaţie şi entuziasm la acest program urgent de acţiune planetară, au conştientizat ceea ce se petrecea şi mulţi dintre ei s-au simţit profund transformaţi pe măsură ce au realizat metoda eficientă unică. Ei au descoperit că, pe măsură ce prin fiinţa lor se manifesta energia tainică, atotputernică ce venea de la DUMNEZEU TATĂL, în fiinţa lor s-au produs totodată transformări gradate, profunde, şi definitive. În felul acesta, mulţi dintre cei care au participat atunci la acest program au descoperit că, „punând umărul” la acest *Program Planetar* şi dăruind ceea ce le venea de la DUMNEZEU atunci când realizau această metodă unică, ei s-au transformat totodată şi au conştientizat că, dăruind, au receptat totodată în universul lor lăuntric o parte din energia ce era tranzitată prin ei şi, în felul acesta, făcând bine cu ajutorul lui DUMNEZEU, totodată şi-au făcut lor înşişi foarte mult bine. Ştim că vor apărea în continuare astfel de fiinţe umane sceptice, îndârjite şi răutăcioase care vor contesta, datorită ignoranţei şi materialismului în care se complac, până şi posibilitatea ca astfel de acţiuni să fie încununate de succes. Noi, însă, nu trebuie să pierdem din vedere că atunci când au fost oferite profeţiile Fecioarei Maria, ele au avut fără îndoială menirea de a ne oferi o alternativă ce face cu putinţă evitarea unei alte catastrofe care se profilează pentru această planetă în viitorul apropiat. În cazul în care ne vom complace să stăm cu mâinile în sân, gândind într-un mod prostesc că nu se poate face nimic sau speculând într-un mod cretin cum că aceste profeţii care au fost realizate de Fecioara Maria la Fatima sunt nişte aiureli ce sunt menite, chipurile, doar să ne sperie (pentru că, vezi Doamne, oricum nu se va petrece nimic, deoarece în ciuda tuturor profeţiilor sumbre ale unor falşi profeţi, până acum nu s-a produs niciodată nimic), avem toate şansele sau, altfel spus, 100% şanse ca ceea ce Fecioara Maria a prevestit, atât în cadrul apariţiilor ei la Fatima, cât şi după aceea, să se producă întru totul. Nu trebuie să pierdem din vedere că estimările

recente, atât ale unor savanţi de prestigiu, cât şi ale unor cercetători lucizi, prevăd deja pentru viitorul apropiat iminenţa unei catastrofe planetare care ar putea să apară în cazul în care o uriaşă „minge" de foc ar fi ejectată de globul solar şi apoi s-ar îndrepta în direcţia planetei noastre, impactând-o. Prin urmare, este cazul să dăm dovadă de bun-simţ şi de inteligenţă şi să ne gândim că acele apariţii ale Fecioarei Maria care au culminat cu miracolul de la Fatima, ce a fost contemplat de peste 70.000 de oameni, nu au fost şi nu vor putea fi niciodată considerate drept o banală întâmplare. Numărul imens de fiinţe umane care au asistat la acea înfricoşătoare viziune când Soarele a părut că se desprinde de pe cer şi că se îndreaptă către Pământ ar trebui să ne dea serios de gândit şi totodată ar trebui să ne determine să tragem semnalul de alarmă măcar acum, când de curând atât anumiţi cercetători, cât şi unii savanţi au anunţat că o astfel de catastrofă urmează să se petreacă în viitorul apropiat şi că avem toate şansele ca ea să se dezlănţuie.

Umanitatea se află la un punct de răscruce

Corelând aşa cum se cuvine profeţiile Fecioarei Maria ce au fost realizate la Fatima cu viziunea pe care ea a oferit-o atunci celor peste 70.000 de oameni, ne putem da seama că în viitorul apropiat este cu putinţă ca o astfel de catastrofă planetară să se dezlănţuie, în cazul în care ne vom complace să dăm din umeri, spunând că nu se poate face nimic sau susţinând într-un mod aberant că nu există niciun pericol, şi aceasta în ciuda avertismentelor recente pe care ni le-a oferit de curând nu un profet, ci chiar unii oameni de ştiinţă. Dată fiind experienţa anterioară pe care am expus-o aici (dar pe care atât cei sceptici, cât şi cei obtuzi şi ignoranţi n-o vor lua în considerare), vă propunem în cele ce urmează un *Program Planetar de acţiune urgentă* în vederea evitării (prin intermediul ajutorului ce ne vine de la DUMNEZEU a) unei catastrofe, ce a fost prevestită şi totodată înfăţişată prin intermediul unei cumplite viziuni de Fecioara Maria în cursul apariţiilor şi al manifestărilor ei miraculoase ce au avut loc la Fatima. Având în vedere aceste aspecte, considerăm că este stringent necesar să ne mobilizăm fiecare dintre noi într-un mod responsabil şi să participăm la realizarea cu succes a *Programului Planetar de acţiune urgentă* în vederea evitării (prin intermediul ajutorului ce ne vine de la DUMNEZEU a) unei catastrofe ce ne-a fost prevestită şi totodată înfăţişată printr-o viziune cutremurătoare de Fecioara Maria în cursul

apariţiilor şi al manifestărilor ei miraculoase ce au avut loc la Fatima.

METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ

(NUMAI ATUNCI CÂND PRIN FIINŢA NOASTRĂ CE ESTE DESCHISĂ CĂTRE CEL PREAÎNALT SE MANIFESTĂ AJUTORUL ŞI ATOTPUTERNICIA LUI DUMNEZEU TATĂL)

Motto:

„*A şti şi a nu acţiona este o supremă laşitate, care poate avea consecinţe dezastruoase şi chiar mortale pentru mulţi dintre noi în viitorul apropiat*". (profesor yoga Gregorian Bivolaru)

„*Cereţi cu credinţă şi cu umilinţă şi vi se va da*". (Biblia)

„*Dacă veţi avea credinţă cât un bob de muştar şi veţi zice muntelui acestuia*: «*Mută-te de aici*, *dincolo*!» *acel munte se va muta şi în felul acesta veţi vedea că nimic nu vă va fi cu neputinţă*". (Matei 17, 20)

Câteva elemente introductive

Este încă de la început necesar să ne dăm seama că METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ (numai atunci când prin fiinţa noastră, ce este deschisă către Cel Preaînalt, se manifestă ajutorul şi atotputernicia lui DUMNEZEU TATĂL) este, totodată, o anumită formă de rugăciune tăcută, o asceză, o modalitate de ispăşire, ce face cu putinţă descoperirea realităţii tainice a lui DUMNEZEU TATĂL, împreună cu Atotputernicia şi Graţia Sa dumnezeiască.

Această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ face cu putinţă să simţim atunci când o realizăm realitatea cea tainică a Voinţei lui DUMNEZEU ce este supranumită „VOIA TATĂLUI CERESC".

Efectuând zi de zi această metodă, vom reuşi în mod gradat, prin intermediul gramului de practică, să contribuim fiecare dintre noi la ispăşirea anumitor păcate şi fărădelegi care, prin acumulare, au făcut să apară iminenţa acestei catastrofe planetare în viitorul apropiat. Realizând aşa cum este descrisă aici această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, vom descoperi, de asemenea, prin intermediul anumitor experienţe mistice, realitatea tainică a prezenţei lui DUMNEZEU. Vom conştientiza, de asemenea, energia enigmatică a Graţiei dumnezeieşti şi vom descoperi susţinerea ce ne este oferită de manifestarea enigmatică a Duhului Sfânt.

Această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ este, la modul fundamental vorbind, o formă superioară de rugă tăcută. Ea este o cerere umilă şi plină de speranţă divină, ce se bazează pe credinţă

puternică, profundă şi deplină în DUMNEZEU. În felul acesta, apare în universul nostru lăuntric un proces de *rezonanţă ocultă*e cu realitatea misterioasă a lui DUMNEZEU. Aceasta implică, înainte de toate, să ne dăm seama într-un mod inexprimabil că este cu putinţă pentru noi să comunicăm în mod intim cu DUMNEZEU.

În felul acesta, ni se revelează că este cu putinţă să trăim o indescriptibilă stare de comuniune cu natura misterioasă a lui DUMNEZEU. Aşa cum vom putea observa fiecare, această rugă se realizează lăuntric. Această rugă va fi trăită într-un mod cu mult mai profund, şi chiar cu o mare intensitate, de fiecare dată când vom acţiona la unison cu toate celelalte fiinţe umane care o vor realiza în simultaneitate cu noi. Toate acestea vor genera adeseori în fiinţa noastră o experienţă mistică nouă şi profund împlinitoare. Cu toate că această rugă a noastră va fi tăcută şi personală, ea va opera, totuşi, la unison. De îndată ce va apărea şi apoi va persista în fiinţa noastră o stare intensă şi profundă de comuniune cu Dumnezeu, se va putea spune atunci că ruga noastră este continuă. Gramul necesar de practică în această direcţie ne va ajuta, până la urmă, să descoperim că adevărata rugă este o stare intensă, profundă şi indescriptibilă de comuniune copleşitoare cu realitatea misterioasă a lui DUMNEZEU, ce este trăită ca atare prin intermediul unui sentiment pur, mistic şi înălţător.

Aşa cum vom putea observa fiecare dintre noi prin intermediul gramului de practică, METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ ne va ajuta, totodată, să descoperim fidelitatea perfectă a lui DUMNEZEU. Această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ este, totodată, o formă de asceză.

În felul acesta, prin intermediul procesului de ispăşire ce se amorsează, va fi cu putinţă să apară reîmpăcarea lui DUMNEZEU cu noi, oamenii. Prin simţirea din ce în ce mai intensă şi mai profundă în fiinţa noastră a acestor atribute ale lui DUMNEZEU, va apărea în mod spontan în noi aspiraţia sinceră, pură de a-l mulţumi, cu o mare recunoştinţă, pentru toate darurile, revelaţiile şi trăirile pe care ni le oferă.

Prin realizarea METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE, vom putea descoperi că ruga nu constă numai în cereri ce sunt făcute doar pentru noi, căci în felul acesta vom descoperi că este cu putinţă să realizăm această rugă tăcută pentru alte fiinţe umane ce au nevoie de ajutorul lui DUMNEZEU.

METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ prezentată într-o desfăşurare pe care o implică realizarea ei în etape

METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ devine astfel (adică supremă şi eficientă) numai şi numai atunci când prin fiinţa noastră, ce este deschisă către Cel Preaînalt, se manifestă ajutorul şi Atotputernicia lui DUMNEZEU TATĂL. Metoda va fi realizată zilnic, exact la orele ce sunt stabilite pentru aceasta. De îndată ce vom avea la dispoziţie timpul necesar, vom realiza apoi, rând pe rând, în ordinea indicată, fiecare dintre etapele ce alcătuiesc METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ.

Modul în care trebuie să ne pregătim, în prealabil, pentru realizarea METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE

Mai întâi, cu ajutorul unei busole, vom stabili în ce direcţie se află Estul sau Răsăritul (Estul sau Răsăritul este punctul cardinal ce corespunde direcţiei din care răsare Soarele). Tocmai de aceea, acest punct cardinal este numit şi Răsărit. Apoi vom plasa, orientându-l în aceeaşi direcţie, un scaun cu spătar pe care ne vom putea aşeza după aceea cu faţa şi cu trupul orientate către Răsărit, de fiecare dată când efectuăm METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ. Pe peretele ce se va afla în faţa noastră vom aşeza în prealabil planşa cu reprezentarea planetei Pământ (pe care va fi necesar să ne-o procurăm în prealabil). Această planşă va fi plasată în faţa noastră astfel încât, atunci când stăm pe scaun, axa virtuală a privirii noastre să poată fi fixată cu uşurinţă în centrul reprezentării planetei Pământ (aşa cum apare ea atunci când este privită din spaţiu), fără a fi deloc nevoie să ne orientăm privirea ori prea sus, ori prea jos, ori prea lateral spre stânga, ori prea lateral spre dreapta.

OBSERVAŢIE

În cazul în care observăm că respectiva cameră, în care realizăm METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, nu permite plasarea aşa cum trebuie (către Răsărit) a planşei respective, va fi necesar să ne ajutăm de un suport adecvat din placaj ce se aseamănă cu şevaletul unui pictor.

Realizarea măcar o singură dată sau chiar de mai multe ori pe zi a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE presupune să fim atunci singuri în camera în care vom realiza aceasta, spre a nu fi deranjaţi de eventuala curiozitate a acelora care se află atunci împreună cu noi în aceeaşi cameră. În cazul în care condiţiile sunt de aşa natură încât este cu putinţă să realizăm această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ

împreună cu alte fiinţe umane care s-au decis să efectueze alături de noi (la unison) această metodă, vom proceda într-un mod asemănător, iar pentru aceasta vom aşeza un număr corespondent de scaune, ce vor fi toate orientate către Răsărit. Prin urmare, atunci vom avea în vedere ca toate scaunele respective să fie plasate astfel încât să fie orientate, încă de la început, către Răsărit, spre a permite ulterior tuturor participanţilor să se aşeze, fiind în felul acesta orientaţi cu faţa şi cu trunchiul către Răsărit. În faţa fiecăruia dintre ei va fi atunci plasată, la nivelul axului privirii, undeva pe perete, sau (după posibilităţi) într-un loc adecvat, planşa cu reprezentarea planetei Pământ (aşa cum apare ea atunci când este privită din spaţiu). În astfel de situaţii, fiecare va folosi pentru aceasta propria sa planşă, pe care o va poziţiona astfel încât respectiva planşă să fie plasată la nivelul axului privirii sale. Este, de asemenea, important să avem în vedere că este stringent necesară angrenarea noastră la unison cu toţi cei care realizează în acelaşi timp cu noi această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, deoarece tocmai această tainică operare la unison declanşează, într-un mod spontan, un fenomen ocult de sporire (sau, altfel spus, generează o creştere cel mai adesea nebănuită, dar considerabilă a eficienţei acestei METODE SUPREME ŞI EFICIENTE). Imediat după ce vom realiza de un număr suficient de ori METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, vom reuşi (în mod gradat) să percepem din ce în ce mai clar şi mai pregnant, exact în intervalul respectiv (ce este prestabilit pentru aceasta), un indescriptibil avânt de integrare ce ne va impulsiona pur şi simplu, trezindu-ne şi amplificându-ne entuziasmul. Aceasta va facilita realizarea aproape fără efort a acestei metode, tocmai datorită câmpului subtil colectiv de forţă ce generează acest fenomen, uşor sesizabil datorită procesului de unison (ce generează anumite manifestări subtile care sunt în realitate declanşate de apariţia *rezonanţei ocultee*). În felul acesta vom experimenta, totodată, apariţia unei tainice stări de solidaritate, ce va fi conştientizată de fiecare dintre noi ca atare (această stare va fi experimentată din ce în ce mai clar, de către toţi aceia care vor participa zi de zi la realizarea acestei acţiuni), exact la orele ce au fost stabilite pentru a efectuala unison această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ. Spre a face să crească, într-un anume fel, eficienţa acestei metode supreme, este chiar foarte bine să aprindem în prealabil o lumânare dintre cele cu suport de aluminiu, pe care o vom plasa (după

aprinderea ei) pe o farfurie de porţelan. Este important să avem în vedere că, imediat înainte de aprinderea lumânării respective trebuie să rostim într-un mod solemn, sincer şi cu credinţă în DUMNEZEU, următoarea formulă sacră de consacrare:

„DĂRUIESC, AICI ŞI ACUM, ÎN TOTALITATE, ACEASTĂ LUMINĂ ŞI ÎL IMPLOR, TOTODATĂ, PE BUNUL DUMNEZEU ŞI PE ÎNGERII SĂI DE LUMINĂ SĂ O TRANSFERE ÎNTR-UN MOD TAINIC ŞI SĂ O ALCHIMIZEZE, PENTRU CA ACEASTĂ LUMINĂ SĂ AJUNGĂ ÎN LUMEA DE DINCOLO. FIE CA PRIN VOIA LUI DUMNEZEU ŞI PRIN INTERMEDIUL AJUTORULUI ÎNGERILOR SĂI, ENERGIA ACESTEI FLĂCĂRI SĂ DEVINĂ ŞI APOI SĂ RĂMÂNĂ, ÎN TOTALITATEA SA, O TAINICĂ LUMINĂ BINEFĂCĂTOARE CE VA CONTRIBUI DIN PLIN, LA UNISON CU GRAŢIA LUI DUMNEZEU ŞI CU MANIFESTAREA ATOTPUTERNICIEI SALE, SPRE A REUŞI, PRIN INTERMEDIUL AJUTORULUI CE NE VINE DE LA DUMNEZEU, SĂ FIE EVITATĂ PENTRU TOTDEAUNA CUMPLITA CATASTROFĂ CE AMENINŢĂ PLANETA NOASTRĂ ŞI ÎNTREAGA UMANITATE".

Vom încheia apoi această consacrare cu formula:

„AŞA SĂ NE AJUTE DUMNEZEU. AMIN! AMIN! AMIN!"

Spre a putea rosti această invocaţie sacră, se impune să o avem întotdeauna la îndemână, scrisă pe hârtie, şi o vom rosti de fiecare dată exact aşa cum este oferită aici. În finalul acestei invocaţii sacre, solemne, sincere, altruiste şi plină de credinţă în Dumnezeu vom simţi, pe cât posibil (fiind în picioare şi orientaţi cu faţa şi cu trupul către Răsărit) o revărsare a unui tainic flux al Graţiei dumnezeieşti, ce se va manifesta întotdeauna în fiinţa noastră de sus în jos şi ne va inunda aproape întregul trup, din creştet până în tălpi (inclusiv), precum şi fiinţa lăuntrică. Vom trăi cu acea ocazie în universul nostru lăuntric o sublimă emoţie înălţătoare, pregnantă. Respectiva lumânare pe care am aprins-o va fi apoi lăsată să ardă în totalitate, chiar şi după ce vom finaliza metoda respectivă şi este foarte bine să aprindem măcar o lumânare atunci când (în fiecare zi) vom realiza METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ la unul dintre intervalele ce au fost stabilite cu anticipaţie.

Vă rugăm să aveţi în vedere că mai jos aveţi tabelul cu orele exacte ce au fost stabilite pentru *Programul planetar de acţiune urgentă „NU APOCALIPSA*!!!" ce implică realizarea METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE de protejare a planetei Pământ de dezlănţuirea unui eventual cataclism.

Prezentăm acest program sub formă de tabel:

Program de realizare a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE de luni până sâmbătă (inclusiv)

06: 00 – 06: 20	18: 00 – 18: 20
09: 00 – 09: 20	21: 00 – 21: 20
12: 00 – 12: 20	00: 00 – 00: 20
15: 00 – 15: 20	03: 00 – 03: 20

Prezentăm acest program, pentru o mai bună înţelegere, şi sub formă de cruce:

Program de realizare a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE de luni până sâmbătă (inclusiv)

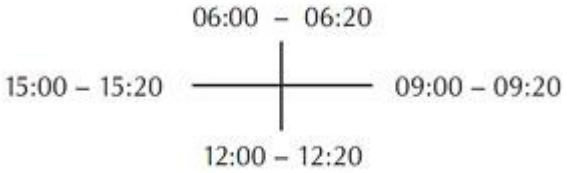

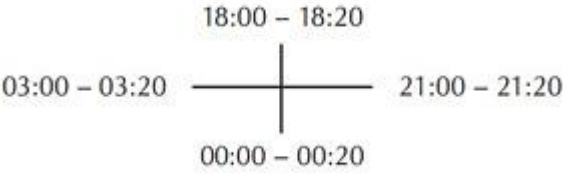

Program special pentru duminică

06: 00 – 06: 30	18: 00 – 18: 30
09: 00 – 09: 30	21: 00 – 21: 30
12: 00 – 12: 30	00: 00 – 00: 30
15: 00 – 15: 30	03: 00 – 03: 30

Program special pentru duminică

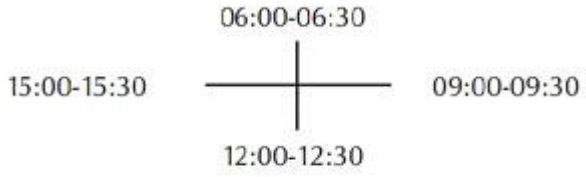

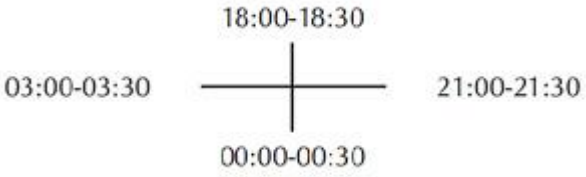

Prezentăm acest program, pentru o mai bună înţelegere, şi sub formă de listă:

Program de realizare a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE

De luni până sâmbătă (inclusiv)

06: 00 – 06: 20
09: 00 – 09: 20
12: 00 – 12: 20
15: 00 – 15: 20
18: 00 – 18: 20
21: 00 – 21: 20
00: 00 – 00: 20
03: 00 – 03: 20

Program special pentru duminică

06: 00 – 06: 30
09: 00 – 09: 30
12: 00 – 12: 30
15: 00 – 15: 30
18: 00 – 18: 30
21: 00 – 21: 30
00: 00 – 00: 30
03: 00 – 03: 30

9. CAPITOLUL 3 – Programul planetar de acţiune urgentă „NU APOCALIPSA" (partea a doua)

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Citiţi prima parte a CAPITOLULUI 3 din *Programul planetar de acţiune urgentă NU APOCALIPSA*

Etapa o sau, altfel spus, începutul propriu-zis al METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE

Acest început se va realiza exact la ora de început care a fost în prealabil stabilită pentru intervalul de realizare a acestei metode. Spre exemplu, dacă vom realiza această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ dimineaţa, vom efectua începutul propriu-zis exact de la ora 06: 00.

Iată cum vom proceda după aceea: fiind în picioare, orientaţi cu faţa şi trupul către Răsărit (pe care l-am identificat deja la început cu ajutorul unei busole) ne vom interioriza în prealabil şi, rămânând 10 – 15 secunde cu ochii închişi vom realiza apoi într-un mod solemn şi cât mai interiorizat semnul crucii, iar în acele momente vom rosti, totodată, lăuntric:

1. ÎN NUMELE TATĂLUI;
2. AL FIULUI;
3. ŞI AL SFÂNTULUI DUH;
4. AMIN!

În finalul acestei etape ne vom aşeza pe scaun.

Etapa întâi a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE

În cadrul acestei faze, vom realiza consacrarea solemnă şi prealabilă a fructelor (roadelor) acestei metode supreme şi eficiente lui DUMNEZEU Tatăl.

ATENŢIE!!!

Cel mai bine este să rostim formula de consacrare fiind în picioare şi orientaţi cu faţa şi cu trupul către Răsărit. Spre a rosti această formulă, o vom avea scrisă în prealabil pe o foaie de hârtie şi după ce o vom rosti lăuntric într-un mod solemn, sincer şi cu credinţă în DUMNEZEU, vom urmări să resimţim imediat după aceea răspunsul afirmativ care va face să apară în fiinţa noastră anumite efecte subtile, benefice, tainice.

Iată care este formula sacră de consacrare a roadelor pe care o vom rosti atunci:

„DOAMNE DUMNEZEULE, TATĂ CERESC, ŢIE ÎŢI DĂRUIESC, AICI ŞI ACUM, ÎNTR-UN MOD TOTAL ŞI NECONDIŢIONAT, FRUCTELE ACESTEI METODE SUPREME ŞI EFICIENTE, CE ASPIRĂ, PRIN INTERMEDIUL AJUTORULUI CE NE VINE DE LA DUMNEZEU, LA OPROTEJARE DEPLINĂ A PLANETEI PĂMÂNT ŞI A TUTUROR OAMENILOR DE PERICOLUL ORICĂRUI CATACLISM PLANETAR. AMIN! AMIN! AMIN!”

În finalul acestei consacrări sacre, solemne, sincere, altruiste şi pline de credinţă în DUMNEZEU, vom simţi, pe cât posibil (timp de 15 secunde), răspunsul tainic la această consacrare sub forma unei revărsări indescriptibile a unui flux de energie divină ce se va manifesta întotdeauna în fiinţa noastră de sus în jos şi ne va inunda întregul trup, din creştet până în tălpi (inclusiv) precum şi fiinţa lăuntrică. Vom trăi cu acea ocazie înuniversul nostru lăuntric o emoţie înălţătoare, pregnantă.

ATENŢIE!!!

Tuturor acelora care nu au cunoştinţele minime necesare cu privire la procesul ocult iniţiatic al consacrării roadelor unei acţiuni către DUMNEZEU Tatăl le sugerăm (ÎN MOD FACULTATIV) să urmărească astfel să descopere rapid, fiecare, această modalitate spirituală simplă şi edificatoare, care îi va ajuta totodată să-L găsească cu uşurinţă pe DUMNEZEU şi să îşi apropie din ce în ce mai mult ajutorul şi ghidarea Sa divină. Pentru aceasta, ei vor trebui să rostească lăuntric la etapa ce a fost stabilită pentru momentul CONSACRĂRII, următoarele cuvinte:

„DOAMNE DUMNEZEULE, TATĂ CERESC, ŢIE ÎŢI DĂRUIESC, AICI ŞI ACUM, ÎNTR-UN MOD TOTAL ŞI NECONDIŢIONAT, FRUCTELE ACESTEI METODE SUPREME ŞI EFICIENTE, CE ASPIRĂ, PRIN INTERMEDIUL AJUTORULUI CE NE VINE DE LA DUMNEZEU, LA O PROTEJARE DEPLINĂ A PLANETEI PĂMÂNT ŞI A TUTUROR OAMENILOR DE PERICOLUL ORICĂRUI CATACLISM PLANETAR. AMIN! AMIN! AMIN!”

Vă sugerăm să rostiţi lent, clar şi solemn această invocaţie, iar imediat după aceea, trebuie să aşteptaţi pe fundalul unei stări de receptivitate creatoare, neutră, să simţiţi ceva tainic şi indescriptibil, ce se manifestă sub forma unui flux de energie descendent, rafinat, diafan şi neobişnuit ce apare în fiinţa voastră.

În felul acesta, veţi putea să simţiţi răspunsul tainic, indescriptibil, care apare în fiinţa voastră de la DUMNEZEU sub forma unui flux de energie subtilă, descendent şi extrem de fin ce vă declanşează o stare profund emoţionantă, înălţătoare, sublimă, care vă inundă trupul şi în multe cazuri vă provoacă o senzaţie de fior profund şi aproape” indescriptibil. Acest răspuns inefabil vă indică, totodată, faptul că intraţi într-un tainic dialog cu DUMNEZEU, care acceptă cu anticipaţie OFRANDA respectivei acţiuni pe care i-o dăruiţi. Veţi simţi,

apoi, cu totul diferit acţiunea pe care o realizaţi în urma consacrării spirituale a fructelor acesteia. Procedând în felul acesta, vă veţi putea da seama cu uşurinţă de toate diferenţele inefabile, calitative şi energetice, care vor apărea pe parcursul acestei experienţe. Toate acestea vă vor permite să descoperiţi valoarea nebănuită a CONSACRĂRII roadelor feluritelor acţiuni binefăcătoare.

ATENŢIE!!!

În cazul în care, în finalul acestei consacrări, constatăm că nu apare în fiinţa noastră nicio stare (ce ar putea indica în felul acesta manifestarea unui răspuns afirmativ, pozitiv), nu ne vom angrena să realizăm în continuare METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, deoarece este evident că (deocamdată) nu vom avea susţinerea dumnezeiască necesară, din moment ce constatăm că răspunsul la consacrare este negativ (prin absenţa fenomenelor corespondente, descrise mai sus, ce ne indică apariţia unui răspuns pozitiv).

În cazul în care în finalul acestei consacrări am primit un răspuns afirmativ, pozitiv la consacrare suntem pregătiţi să trecem la realizarea etapei următoare.

2. Etapa a doua a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE

Este important să avem în vedere că în cadrul acestei etape vom cere cu umilinţă şi credinţă să fim ghidaţi inspiraţi şi ajutaţi, atât de către îngerul nostru păzitor (după cum se ştie, fiecare dintre noi avem întotdeauna un astfel de înger păzitor încă din momentul naşterii), cât şi de către unul dintre Arhanghelii pe care îi vom alege în prealabil, în funcţie de afinităţile sau aspiraţiile noastre.

Pentru aceasta vom putea imploraajutorul fie al Arhanghelului Metatron, fie al Arhanghelului Mihail, fie al Arhanghelului Gabriel, fie al Arhanghelului Uriel, fie al Arhanghelului Rafael. (A se vedea în GLOSARUL din volumul al 2-lea a acestei lucrări termenul Arhanghel).

Pentru a fi asistaţi, ghidaţi şi inspiraţi de către îngerul nostru păzitor vom rosti următoarea formulă adecvată:

„PUR ŞI BINECUVÂNTAT ÎNGER PĂZITOR, TE ROG CU UMILINŢĂ, ASPIRAŢIE ŞI CREDINŢĂ SĂ MĂ AJUŢI, SĂ MĂ GHIDEZI ŞI SĂ MĂ IMPULSIONEZI PENTRU A REALIZA CU SUCCES AICI ŞI ACUM ACEASTĂ METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, ÎMPREUNĂ CU TOATE ETAPELE EI. ÎŢI MULŢUMESC CU IUBIRE ŞI RECUNOŞTINŢĂ PENTRU TOT CE AI SĂ-MI OFERI DE FIECARE DATĂ”.

După ce vom rosti într-un mod solemn, sincer şi transfigurator

această cerere, în finalul ei vom urmări să simţim, pe cât posibil, o anumită stare de comuniune tainică ce semnalează apariţia, prezenţa şi ajutorul care ne va fi oferit chiar şi în continuare de către îngerul nostru păzitor (pe întreaga durată a realizării METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE). Chiar dacă la început este uneori posibil să nu simţim într-un mod foarte clar toate aceste fenomene, vom urmări, însă, să fim cât mai atenţi şi, pe măsură ce vom realiza din nou şi din nou această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, datorită experienţelor lăuntrice ce nu vor întârzia să se acumuleze în fiinţa noastră, va începe să apară, la un moment dat, această trăire inefabilă pe care am descris-o aici. În cazul în care, deocamdată, nu va apărea această stare de comuniune sublimă cu prezenţa şi realitatea tainică a îngerului nostru păzitor, nu este cazul să încercăm să forţăm în vreun fel declanşarea acestei experienţe tainice şi vom lăsa ca această trăire să survină într-un mod spontan, în strânsă legătură cu experienţele gradate (ce sunt întotdeauna cumulative şi) care vor apărea în timp. Conştientizarea pregnantă şi inefabilă a prezenţei şi a ajutorului tainic ce ne este oferit de către îngerul nostru păzitor nu este cazul să depăşească maxim 45 de secunde.

De îndată ce vom conştientiza apariţia acestei trăiri inefabile, specifice, care evidenţiază într-o anumită măsură prezenţa şi ajutorul îngerului păzitor, imediat după aceea vom trece să realizăm o anumită invocaţie către unul dintre Arhangheli, pe care îl vom implora să ne ajute utilizând următoarea formulă sacră, pe care o vom rosti într-un mod solemn, sincer şi cu credinţă în DUMNEZEU.

ATENŢIE!!!

Trebuie să avem în vedere că Arhanghelii prezintă toţi, fără nicio excepţie, darul cel dumnezeiesc al ubicuităţii, şi de aceea nu trebuie să avem niciodată îndoieli atunci când implorăm susţinerea şi ajutorul unuia dintre aceşti Arhangheli. Este important să reţinem că în funcţie de afinităţile elective pe care fiecare dintre noi le avem, vom apela (pentru aceasta) fie la Arhanghelul Metatron, fie la Arhanghelul Mihail, fie la Arhanghelul Gabriel, fie la Arhanghelul Uriel, fie la Arhanghelul Rafael. Vă rugăm, însă, să aveţi în vedere că atunci când faceţi această alegere nu este cazul după aceea să o modificaţi sau chiar să optaţi să invocaţi de fiecare dată alt Arhanghel, deoarece este stringent necesar să dovediţi fidelitate şi perseverenţă de îndată ce veţi realiza această alegere.

Prin urmare, este necesar să reţineţi că atunci când veţi face respectiva alegere a unuia dintre cei cinci Arhangheli, nu este indicat ca după aceea să modificaţi această alegere şi să vă lăsaţi mânaţi de o curiozitate infantilă, pentru a vedea cum anume o să simţiţi această susţinere în cazul unui alt Arhanghel. Aşadar, nu este indicat să modificaţi mereu şi mereu Arhanghelul pe care îl veţi invoca. În felul acesta, veţi putea aprofunda o stare de fidelitate şi de perseverenţă, ce va face să apară pe parcursul trecerii timpului în fiinţa voastră o anumită stare de maturitate lăuntrică.

Având în vedere că fiecare dintre voi veţi alege în funcţie de afinităţi unul dintre cei cinci Arhangheli, tocmai de aceea nu trebuie să vă surprindă că formula sacră de invocaţie este tipărită în această lucrare cu puncte de suspensie (...) pentru ca fiecare dintre voi să completeze pe foaia pe care o veţi folosi întotdeauna numele Arhanghelului pe care o să-l alegeţi în prealabil (o dată pentru totdeauna).

Vom rosti apoi, într-un mod solemn, sincer şi cu credinţă în DUMNEZEU următoarea formulă sacră de invocaţie ce se adresează Arhanghelului pe care l-am ales:

„SFÂNT ŞI BINECUVÂNTAT ARHANGHEL... TE IMPLOR CU UMILINŢĂ, ASPIRAŢIE ŞI CREDINŢĂ ÎN DUMNEZEU SĂ MĂ ASIŞTI, SĂ MĂ INSPIRI ŞI SĂ MĂ SUSŢII, AICI ŞI ACUM, PENTRU A REALIZA ACEASTĂ METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, ÎMPREUNĂ CU TOATE ETAPELE EI. TE IMPLOR, TOTODATĂ, SĂ ÎNDEPĂRTEZI DE LA MINE ORICE TENTAŢIE CE AR PUTEA SĂ APARĂ VREODATĂ ŞI ORICE DIFICULTATE SAU ÎNDOIALĂ CE S-AR PUTEA SĂ-MI APARĂ. ÎŢI MULŢUMESC CU IUBIRE ŞI RECUNOŞTINŢĂ PENTRU TOT CEEA CE AI SĂ-MI OFERI DE FIECARE DATĂ ATUNCI CÂND O SĂ MĂ INSPIRI ŞI O SĂ MĂ SUSŢII".

În finalul rostirii acestei invocaţii, imediat după aceea, vom urmări să conştientizăm cât mai pregnant posibil o anumită trăire sublimă, distinctă, ce va fi totuşi net diferită de ceea ce vom simţilăuntric atunci când vom conştientiza prezenţa îngerului nostru păzitor. În cazul în care la început nu conştientizăm deocamdată nimic sau mai nimic, nu trebuie să forţăm, nu trebuie să ne îngrijorăm, ci trebuie să sperăm într-un mod divin că, în timp, va apărea această conştientizare şi apoi ea va deveni din ce în ce mai pregnantă (cu toate că va rămâne indescriptibilă). Intervalul corespondent de

conştientizare se poate extinde la maxim 45 de secunde, dar poate să fie mai redus, iar în cazul în care (deocamdată) nu ne apare o trăire distinctă, această conştientizare poate fi în mod proporţional diminuată (în astfel de cazuri), reducându-se la 15 – 20 de secunde şi crescând ulterior, de îndată ce vom reuşi să începem să conştientizăm o anumită trăire distinctă. Nu trebuie să ne surprindă dacă în anumite cazuri este cu putinţă să simţim, într-un mod pregnant, mai întâi prezenţa îngerului păzitor, iar în alte cazuri poate să fie invers – este cu putinţă să simţim foarte uşor prezenţa şi susţinerea Arhanghelului pe care îl invocăm, fără a simţi deocamdată foarte clar prezenţa şi ajutorul îngerului păzitor. Este, însă, necesar să avem în vedere că cel mai bine este atunci când conştientizăm, într-un mod pregnant şi distinct, atât prezenţa şi ajutorul îngerului nostru păzitor, cât şi prezenţa şi susţinerea Arhanghelului pe care îl invocăm. În unele cazuri, vom fi plăcut surprinşi să constatăm că fie îngerul păzitor, fie Arhanghelul pe care îl invocăm se poate manifesta spontan în fiinţa noastră chiar şi după aceea, atât în anumite momente deloc întâmplătoare ale existenţei noastre, cât mai ales în timpul anumitor vise ce vor fi încărcate de semnificaţii care (unora dintre noi) ne vor apărea la momentul potrivit. În felul acesta, vom deveni în mod gradat conştienţi că se înfiripă o profundă prietenie spirituală, bazată pe iubire sublimă şi altruism, atât cu îngerul nostru păzitor, cât şi cu Arhanghelul pe care îl invocăm.

În finalul acestei conştientizări, atunci când încheiem această etapă, suntem, totodată, pregătiţi să trecem apoi la etapa următoare.

3. Cea de a treia etapă a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE

Este important să avem în vedere că în cadrul acestei etape vom urmări să facem să apară în universul nostru lăuntric o stare cât mai distinctă, chiar amplă şi profundă, de comuniune cu energia enigmatică a Duhului Sfânt.

Pentru a înţelege cât mai bine anumite aspecte teoretice de bază, vă sugerăm ca în prealabil să studiaţi cu multă atenţie, eventual chiar să citiţi de mai multe ori toate explicaţiile ce vă sunt oferite în cadrul GLOSARULUI (aflat în volumul al 2-lea al acestei lucrări) „DUHUL SFÂNT”. Aceasta va uşura înţelegerea lucrurilor, mai ales pentru aceia dintre voi care nu ştiţi mai nimic despre realitatea enigmatică a Duhului Sfânt. În cazul celor care sunteţi într-o anumită măsură familiarizaţi cu experienţa indescriptibilă a realităţii

enigmatice a Duhului Sfânt, este totuşi necesar să studiaţi chiar şi voi informaţiile din glosar, deoarece este cu putinţă ca anumite revelaţii ce sunt oferite acolo să vă îmbogăţească într-un mod considerabil viziunea asupra realităţii enigmatice a Duhului Sfânt, ajutându-vă, totodată, să atingeţi în felul acesta o stare din ce în ce mai profundă şi mai amplă de comuniune cu realitatea enigmatică a Duhului Sfânt. Dat fiind faptul că aproape întotdeauna, cunoaşterea iniţiatică autentică ne conferă accesul la o anumită clarificare şi putere, va fi binevenit să studiaţi din când în când toate informaţiile ce vă sunt oferite în cadrul glosarului, luându-vă chiar notiţe şi extrăgând anumite idei ce vă apar ca şi foarte interesante, pe care va fi bine să le experimentaţi într-un mod rodnic pe parcursul acestei etape. Dat fiind faptul că realitatea enigmatică a Duhului Sfânt prezintă, totodată, o personalitate distinctă şi fiind în prealabil perfect convinşi de omniprezenţa Duhului Sfânt, vom realiza de fiecare dată o invocaţie rodnică, pentru a fi într-un anume fel susţinuţi, energizaţi şi integraţi atunci când vom realiza atât etapele ce urmează, cât şi această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ în totalitatea ei.

Tocmai de aceea, vom rosti într-un mod solemn, sincer şi cu credinţă atât în DUMNEZEU, cât şi în realitatea enigmatică a Duhului Sfânt, următoarea invocaţie:

„INTIM, PERFECT, ENIGMATIC ŞI DE VIAŢĂ DIVINĂ DĂTĂTOR DUH SFÂNT, TE INVOC ŞI TE IMPLOR CU UMILINŢĂ, ASPIRAŢIE ŞI CREDINŢĂ ÎN EXISTENŢA TA, SĂ MĂ SUSŢII PRIN PUTEREA TA NESFÂRŞITĂ, TOTALĂ ŞI SĂ MĂ AJUŢI SĂ REALIZEZ CU SUCCES, AICI ŞI ACUM, ACEASTĂ METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ ÎMPREUNĂ CU TOATE ETAPELE EI.

ÎŢI MULŢUMESC CU IUBIRE ŞI RECUNOŞTINŢĂ PENTRU TOATĂ INTEGRAREA, SUSŢINEREA ŞI ENERGIA CEA TAINICĂ ŞI BINEFĂCĂTOARE PE CARE O SĂ MI LE OFERI DE FIECARE DATĂ”.

În finalul acestei invocaţii, vom conştientiza imediat după aceea o stare cu totul aparte de integrare pură, entuziasmantă, înălţătoare şi euforică, într-o imensă şi enigmatică realitate intimă, ce ne va ajuta totodată să experimentăm într-un mod indescriptibil starea uimitoare de nemărginire. Această stare cu totul aparte prezintă aproape întotdeauna anumite nuanţe preponderent materne, feminine, gradioase şi în mod pregnant afectuoase. În acelaşi timp, va apărea în fiinţa noastră şi o stare indescriptibilă de sacralitate şi de purificare.

Intervalul corespondent de conştientizare a comuniunii cu realitatea enigmatică a Duhului Sfânt se poate extinde la maxim 45 de secunde, dar poate să fie mai redus, în cazul în care (deocamdată) nu ne apare o trăire distinctă.

Această conştientizare poate fi în mod proporţional diminuată (în astfel de cazuri), reducându-se la 15 – 20 de secunde şi crescând ulterior, de îndată ce vom reuşi să începem să conştientizăm o anumită trăire distinctă.

În unele cazuri vom fi plăcut surprinşi să constatăm că manifestarea enigmatică a realităţii tainice a Duhului Sfânt poate continua spontan în fiinţa noastră chiar şi după aceea, atât în anumite momente deloc întâmplătoare ale existenţei noastre, cât mai ales în timpul anumitor vise încărcate de semnificaţii care (unora dintre noi) ne vor apărea la momentul potrivit. În felul acesta, vom deveni în mod gradat conştienţi că se înfiripă o profundă legătură intimă de prietenie spirituală, bazată pe iubire sublimă şi altruism, cu realitatea enigmatică a Duhului Sfânt, pe care îl invocăm în cadrul acestei etape. Dat fiind faptul că imensa majoritate a femeilor sunt într-un mod cu totul aparte înzestrate să stabilească cu uşurinţă legături ample, rapide şi profunde cu realitatea enigmatică a Duhului Sfânt, ele vor simţi mult mai repede o tainică stare de comuniune, profundă şi copleşitoare, cu Duhul Sfânt.

În finalul acestei conştientizări, atunci când încheiem această etapă, suntem totodată pregătiţi să trecem apoi la etapa următoare.

4. Cea de a patra etapă a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE

Este important să avem în vedere că în cadrul acestei etape vom urmări să invocăm şi să percepem, rând pe rând, în universul nostru lăuntric, anumite aspecte sau realităţi dumnezeieşti. Prin urmare, vom urmări mai întâi să invocăm în universul nostru lăuntric energia şi realitatea cea tainică a Graţiei Dumnezeieşti. Apoi vom urmări să invocăm în universul nostru lăuntric realitatea misterioasă a Omnipotenţei lui DUMNEZEU. În cele din urmă, vom urmări să invocăm în universul nostru lăuntric energia ocultă, specifică, ce însoţeşte de fiecare dată manifestarea distinctă a Voinţei lui DUMNEZEU (care este supranumită „VOIA LUI DUMNEZEU”). Pentru a înţelege cât mai bine toate aceste aspecte tainice, care pentru unii dintre voi pot fi inedite, complexe sau chiar dificil de pătruns (priceput), vă rugăm să lecturaţi cu multă atenţie şi chiar să studiaţi

aceşti termeni ce figurează în GLOSARUL din volumul al 2-lea al acestei lucrări. În cazul în care întâmpinaţi unele dificultăţi în ceea ce priveşte intuirea şi perceperea unuia dintre aceste trei aspecte, este cu atât mai mult stringent necesar să studiaţi cu o mai mare atenţie şi chiar să lecturaţi de mai multe ori descrierea corespondentă ce figurează în GLOSARUL din volumul al 2-lea al acestei lucrări. Vă rugăm să aveţi în vedere că pentru a invoca, rând pe rând, (într-un mod rodnic) în universul nostru lăuntric aceste aspecte dumnezeieşti misterioase vom plasa în prealabil palma mâinii stângi pe genunchiul stâng. Atunci palma respectivă va fi orientată în sus şi apoi vom începe să conştientizăm (de îndată ce reuşim să invocăm, rând pe rând, în universul nostru lăuntric aceste aspecte divine) că le receptăm energia tainică, specifică, prin palma stângă şi le facem apoi să se acumuleze, rând pe rând, atât la nivelul trupului, cât şi în universul nostru lăuntric.

ATENŢIE!!!

Vă rugăm să aveţi în vedere că în cazul stângacilor se va proceda exact invers (stângacii vor plasa mâna dreaptă pe genunchiul drept cu palma în sus şi vor conştientiza receptarea acestor energii divine subtile tainice prin mâna dreaptă).

Această etapă se va realiza apoi în felul acesta:

a) Vom rosti într-un mod solemn, sincer şi cu credinţă în DUMNEZEU următoarea formulă sacră:

„INVOC, AICI ŞI ACUM, CU O CREDINŢĂ PUTERNICĂ, PROFUNDĂ ŞI DEPLINĂ, MANIFESTAREA CEA TAINICĂ A GRAŢIEI LUI DUMNEZEU ÎN FIINŢA MEA ŞI APOI ASPIR CU PUTERE SĂ ÎI SIMT DIN CE ÎN CE MAI CLAR ŞI MAI INTENS, ACUMULAREA EI ÎN UNIVERSUL MEU LĂUNTRIC.

SUNT ÎNTR-UN MOD PROFUND ŞI PE DEPLIN CONVINS (A) CĂ ACEASTA SE PETRECE DATORITĂ AJUTORULUI MIRACULOS PE CARE TATĂL CERESC – DUMNEZEU – MI-L OFERĂ”.

În finalul acestei invocaţii, imediat după aceea, vom urmări să conştientizăm captarea manifestării tainice a energiilor Graţiei lui DUMNEZEU prin palma mâinii respective şi vom observa acumularea acestor energii în tot trupul sau măcar în zona trunchiului. Este cu putinţă să simţim aceste energii tainice ale Graţiei dumnezeieşti sub forma unor curenţi energetici extrem de fini sau, altfel spus, a unor fluide rafinate, diafane ce sunt captate prin palmă şi apoi se acumulează atât în trup, cât şi în celelalte învelişuri invizibile ale

fiinţei.

Prin urmare, în finalul rostirii acestei invocaţii, imediat după aceea, vom urmări să conştientizăm cât mai pregnant posibil o anumită experienţă distinctă ce va evidenţia acumularea în fiinţa noastră a energiilor tainice ale Graţiei dumnezeieşti. În cazul în care la început nu conştientizăm, deocamdată, nimic sau mai nimic, nu trebuie să forţăm, nu trebuie să ne îngrijorăm, ci trebuie doar să sperăm într-un mod divin că, în timp, va apărea această conştientizare şi apoi ea va deveni din ce în ce mai pregnantă (cu toate că va rămâne indescriptibilă).

Intervalul corespondent de conştientizare se poate extinde la maxim 30 de secunde, dar poate să fie şi mai redus, în cazul în care (deocamdată) nu ne apare o trăire distinctă. Această conştientizare poate fi în mod proporţional diminuată (în astfel de cazuri), reducându-se la 10 – 15 secunde şi ea va creşte ulterior, de îndată ce vom reuşi să începem să conştientizăm o anumită manifestare distinctă a energiilor Graţiei dumnezeieşti.

În final, suntem pregătiţi să trecem la realizarea invocaţiei ce urmează imediat după aceasta.

b) Acum vom trece la realizarea unei alte invocaţii, ce va fi rostită într-un mod solemn, sincer şi cu credinţă în DUMNEZEU:

„INVOC, AICI ŞI ACUM, CU O CREDINŢĂ PUTERNICĂ, PROFUNDĂ ŞI DEPLINĂ, MANIFESTAREA CEA MISTERIOASĂ A REALITĂŢII OMNIPOTENŢEI LUI DUMNEZEU ÎN FIINŢA MEA ŞI APOI ASPIR CU PUTERE SĂ ÎI SIMT, DIN CE ÎN CE MAI CLAR ŞI MAI INTENS, MANIFESTAREA ÎN UNIVERSUL MEU LĂUNTRIC. SUNT ÎNTR-UN MOD PROFUND ŞI PE DEPLIN CONVINS (A) CĂ ACEASTA SE PETRECE DATORITĂ AJUTORULUI MIRACULOS PE CARE TATĂL CERESC-DUMNEZEU MI-L OFERĂ”.

Prin urmare, în finalul rostirii acestei invocaţii, imediat după aceea, vom urmări să conştientizăm cât mai pregnant o anumită experienţă distinctă, ce evidenţiază manifestarea misterioasă a realităţii Omnipotenţei lui DUMNEZEU, ce va fi experimentată mai întâi la nivelul palmei stângi şi apoi se va extinde, gradat, la nivelul trupului şi după aceea în sfera învelişurilor subtile invizibile ale fiinţei. Este cu putinţă să simţim manifestarea indescriptibilă şi misterioasă a Omnipotenţei lui DUMNEZEU sub forma unor curenţi energetici extrem de fini, sau altfel spus, a unor fluide subtile rafinate, diafane, ce

sunt captate prin palmă şi care se acumulează apoi atât în trup, cât şi în celelalte învelişuri invizibile ale fiinţei.

În cazul în care la început nu conştientizăm deocamdată nimic sau mai nimic, nu trebuie să forţăm, nu trebuie să ne îngrijorăm, ci trebuie să sperăm într-un mod divin că, în timp, va apărea această conştientizare şi apoi ea va deveni, în mod gradat, din ce în ce mai pregnantă (cu toate că va rămâne indescriptibilă). Intervalul corespondent de conştientizare a manifestării misterioase a Omnipotenţei lui DUMNEZEU se poate extinde la maxim 30 de secunde, dar poate să fie mai redus, în cazul în care (deocamdată) nu ne apare o trăire distinctă. Perioada acestei conştientizări poate fi în mod proporţional diminuată (în astfel de cazuri), reducându-se la 10 – 15 secunde, şi ea va creşte ulterior, de îndată ce vom reuşi să începem să conştientizăm o anumită manifestare distinctă a misterioasei Omnipotenţe dumnezeieşti.

În final, suntem pregătiţi să trecem la realizarea invocaţiei ce urmează imediat după aceasta.

c) Apoi vom trece la realizarea unei alte invocaţii, ce va fi rostită într-un mod solemn, sincer şi cu credinţă în DUMNEZEU:

„INVOC, AICI ŞI ACUM, CU O CREDINŢĂ PUTERNICĂ, PROFUNDĂ ŞI DEPLINĂ, MANIFESTAREA CEA TAINICĂ A ENERGIEI VOINŢEI LUI DUMNEZEU ÎN FIINŢA MEA ŞI APOI ASPIR CU PUTERE SĂ ÎI SIMT DIN CE ÎN CE MAI CLAR ŞI MAI INTENS MANIFESTAREA ÎN UNIVERSUL MEU LĂUNTRIC.

SUNT ÎNTR-UN MOD PROFUND ŞI PE DEPLIN CONVINS (A) CĂ ACEASTA SE PETRECE DATORITĂ AJUTORULUI MIRACULOS PE CARE TATĂL CERESC-DUMNEZEU MI-L OFERĂ".

În finalul acestei invocaţii, imediat după aceea, vom urmări să conştientizăm manifestarea tainică a energiei Voinţei lui DUMNEZEU prin palma mâinii stângi şi vom observa acumularea acestor energii în tot trupul sau măcar în zona trunchiului. Este cu putinţă să simţim această energie tainică sub forma unui flux energetic extrem de fin sau, altfel spus, a unui fluid rafinat, diafan ce este captat prin palmă şi apoi se acumulează atât în trup, cât şi în celelalte învelişuri invizibile ale fiinţei.

Prin urmare, în finalul rostirii acestei invocaţii, imediat după aceea, vom urmări să conştientizăm cât mai pregnant posibil o anumită experienţă distinctă ce evidenţiază acumularea în fiinţa

noastră a energiei tainice a Voinţei lui DUMNEZEU. În cazul în care la început nu conştientizăm, deocamdată, nimic sau mai nimic, nu trebuie să forţăm şi nu trebuie să ne îngrijorăm, ci trebuie să sperăm într-un mod divin că, în timp, va apărea această conştientizare şi apoi ea va deveni din ce în ce mai pregnantă (cu toate că va rămâne indescriptibilă). Intervalul corespondent de conştientizare a energiei tainice a Voinţei lui DUMNEZEU se poate extinde la maxim 30 de secunde, dar poate să fie redus, în cazul în care (deocamdată) nu ne apare o trăire distinctă. Această conştientizare poate fi în mod proporţional diminuată (în astfel de cazuri), reducându-se la 10 – 15 secunde şi ea va creşte ulterior, de îndată ce vom reuşi să începem să conştientizăm o anumită manifestare distinctă a energiei tainice a Voinţei lui DUMNEZEU.

În final suntem pregătiţi să trecem la realizarea etapei următoare.

5. Cea de a cincea etapă a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE

Este important să avem în vedere că în cadrul acestei etape vom urmări să devenim, în mod gradat, conştienţi de apariţia unui proces complex şi simultan de captare ce se realizează în acelaşi timp prin intermediul manifestării energiilor Graţiei lui DUMNEZEU, cât şi al manifestării realităţii Omnipotenţei lui DUMNEZEU şi a energiei Voinţei lui DUMNEZEU.

Prin urmare, în cadrul acestei etape vom simţi captarea, pe cât posibil, egală şi simultană prin palma mâinii stângi a acestor aspecte tainice dumnezeieşti (sau, altfel spus, energiilor Graţiei lui DUMNEZEU, a manifestării realităţii Omnipotenţei lui DUMNEZEU şi a energiei Voinţei lui DUMNEZEU) şi vom sesiza unificarea lor în propriul nostru univers lăuntric, dar şi la nivelul trupului. Vom observa acum, de asemenea, acumularea şi manifestarea acestor aspecte tainice dumnezeieşti ce vor declanşa efecte complexe, profunde, sublim dinamizante, purificatoare, care vor apărea „în cascadă" în universul nostru lăuntric, generând totodată o stare de expansiune euforică, de sui generis preaplin energetic, profund binefăcător.

În paralel, vom putea observa cu luciditate şi detaşare şi alte efecte sublime, divine care se vor instala în sfera conştiinţei, atât la nivel mental, cât şi la nivel supramental. Totodată, vom constata apariţia unor ecouri profund benefice, puternice, atât în sfera vitală,

cât şi în sfera psihică. Vom observa, în acelaşi timp, cu o bucurie crescândă, că devenim un sui generis „canal" dumnezeiesc, iar la scurt timp după aceea surplusul acestor energii divine ţâşneşte într-un mod tainic din fiinţa noastră şi ne face să descoperim experienţa inedită şi încântătoare a ipostazei de RELEU OCULT, m şi prin care se manifestă DUMNEZEU Tatăl. Savurarea la modul spiritual a acestei stări şi conştientizarea apariţiei acestui proces de unificare indescriptibilă a acestor energii dumnezeieşti trebuie să dureze 2 minute.

În cazul acelora care (deocamdată) nu simt într-un mod clar şi pregnant apariţia acestui proces de unificare, sugerăm ca acest interval să nu fie niciodată scurtat, deoarece el are o foarte mare importanţă. Totodată, va fi foarte bine să observăm cum în universul nostru lăuntric se declanşează, în simultaneitate, anumite procese de rezonanţă ocultăe eminamente benefice care ne vor ajuta să descoperim (în mod gradat), prin intermediul unei experienţe lăuntrice inefabile, că în realitate FIECARE DINTRE NOI suntem făcuţi (încă de la începuturi) după CHIPUL ŞI ASEMĂNAREA REALITĂŢII MISTERIOASE A LUI DUMNEZEU TATĂL.

Apoi, în finalul acestei etape, vom conştientiza, într-un mod cât mai distinct, că fiecare dintre noi suntem, totodată, o sui generis PARTE ce este perfect integrată şi amalgamată în realitatea grandioasă a TOTULUI holografic al Creaţiei dumnezeieşti. Aceeaşi proces de conştientizare, amplu şi profund, implică să trăim experienţa complexă, grandioasă, misterioasă, simultană şi indescriptibilă că giganticul Tot al Universului şi chiar întregul Macrocosmos se oglindesc atunci într-un mod activ în noi, în Microcosmosul din ce în ce mai dinamizat al fiinţei noastre. Toate acestea vor fi experimentate prin intermediul unei trăiri extraordinare, în timp ce fiinţa noastră ce va fi expansionată în nemărginire se va integra într-un mod amplu, total şi euforic în supergigantica realitate misterioasă a lui DUMNEZEU Tatăl. În felul acesta, va deveni pentru fiecare dintre noi cu putinţă să descoperim, într-un anume mod inedit şi beatific, că imensul TOT al Macrocosmosului se oglindeşte pe deplin în noi (în Microcosmosul universului nostru lăuntric), iar noi suntem într-un mod amplu şi profund integraţi ca PARTE (ce şi-a găsit rostul (menirea)) în giganticul TOT al Macrocosmosului.

Chiar dacă la început, pentru mulţi dintre noi va fi ceva mai greu să simţim toate acestea, vom constata (măcar din când în când), cu o

bucurie crescândă, că datorită efectului foarte puternic de unison ce se instalează, ne va fi ulterior din ce în ce mai uşor să experimentăm toate acestea, (pe măsură ce vom realiza de un anumit număr de ori METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ). În cazul în care (deocamdată) unora dintre voi vă este oarecum mai dificil să simţiţi acest proces complex de sui generis „AMALGAMARE SPIRITUALĂ" şi de unificare indescriptibilă, sugerăm să faceţi tot posibiliul ca să simţiţi într-o oarecare proporţie aceasta, căci în felul acesta devine cu putinţă să încolţească şi apoi să crească aceste trăiri extraordinare care la început pot fi vagi sau abia perceptibile. Totodată, este necesar să aveţi în vedere că aceste efecte excepţionale ce vor apărea vor puncta unele transformări lăuntrice de o anumită natură care vă vor ajuta să descoperiţi că realizarea METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE este pentru voi din ce în ce mai rodnică. Mai mult decât atât, vă veţi putea convinge în felul acesta că toate efectele ei extraordinare sunt cumulative. În felul acesta, veţi putea conştientiza că fiecare gram de practică a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE valorează cât tone de teorie. Pentru aceasta, este întotdeauna necesar să daţi (mai ales la început) dovadă de perseverenţă, de răbdare şi de o atenţie stăruitoare.

În finalul acestei conştientizări cu totul speciale, suntem pregătiţi să trecem la realizarea etapei următoare, care este şi rămâne cea mai importantă.

Modul de poziționare a mâinilor în timpul realizării etapei a 6-a (vedere din profil). Brațul și antebrațul formează un unghi de 60 de grade.

6. Cea de a şasea etapă A METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE

Chiar la începutul acestei etape esenţiale, vom rosti într-un mod solemn, sincer şi cu credinţă, următoarea formulă sacră:

„DOAMNE DUMNEZEULE, TATĂ CERESC, TE IMPLORĂM CU UMILINŢĂ, CU O CREDINŢĂ PUTERNICĂ, DEPLINĂ ŞI PROFUNDĂ, SĂ NE AJUŢI DUPĂ MAREA MILĂ A TA SĂ ISPĂŞIM ŞI TOTODATĂ SĂ FIE ANIHILATE, ATÂT PRIN IMENSA MILĂ A TA, CÂT ŞI PRIN INTERMEDIUL ROADELOR DUMNEZEIEŞTI ALE ACESTEI METODE SUPREME ŞI EFICIENTE, TOATE PĂCATELE ŞI FĂRĂDELEGILE CE NE FAC PE NOI, OAMENII, SĂ MERITĂM PEDEAPSA TA. TE IMPLORĂM SĂ NE AJUŢI, ÎN VIRTUTEA MILEI TALE NESFÂRŞITE, SĂ MERITĂM CU TOŢII NU PEDEAPSA, CI IERTAREA ŞI COMPASIUNEA TA. TE IMPLORĂM ÎNTOTDEAUNA LA UNISON, FIIND PLINI DE IUBIRE, DE SPERANŢE DIVINE ŞI DE RECUNOŞTINŢĂ, SĂ ÎNDEPĂRTEZI PENTRU

TOTDEAUNA DE LA NOI, OAMENII, ACEST POTIR AL SUFERINŢELOR. FACĂ-SE ÎNTOTDEAUNA DOAR VOIA TA, PRECUM ÎN CER, AŞA ŞI PE PĂMÂNT. AMIN! AMIN! AMIN!"

În finalul acestei invocaţii vom conştientiza, fiecare după posibilităţile noastre, răspunsul tainic, mistic, profund şi copleşitor ce se revarsă în trupul şi în fiinţa noastră de la DUMNEZEU, sub forma unui flux energetic foarte fin şi înălţător ce se manifestă întotdeauna de sus în jos şi intră în trupul nostru undeva prin zona creştetului capului. Acest fenomen subtil, indescriptibil, apare la foarte scurt timp după rostirea acestei formule sacre.

Imediat după aceasta putem trece la realizarea propriu-zisă a acestei etape foarte importante.

Este esenţial să avem în vedere că această etapă devine cu adevărat rodnică numai şi numai atunci când deja există în fiinţa noastră o deschidere totală către Cel Preaînalt, către DUMNEZEU, pe fondul unei credinţe puternice, profunde şi depline în El (DUMNEZEU). În cadrul acestei etape este necesar să conştientizăm captarea fără încetare, profundă, amplă şi intensă, ce se realizează în simultaneitate prin palma mâinii stângi, a ENERGIILOR GRAŢIEI LUI DUMNEZEU, a manifestării realităţii OMNIPOTENŢEI LUI DUMNEZEU şi a ENERGIEI VOINŢEI LUI DUMNEZEU, care sunt atrase în flux neîntrerupt în universul nostru lăuntric şi, generând o stare indescriptibilă de preaplin dumnezeiesc, sunt apoi direcţionate către braţul drept şi ţâşnesc din fiinţa noastră prin palma dreaptă şi prin cele cinci degete.

Este, de asemenea, necesar să reţinem că atunci când vom realiza această etapă, vom ridica braţul drept (în cazul în care suntem stângaci, vom proceda invers şi vom realiza aceasta prin braţul stâng) şi vom urmări să observăm cu suficientă atenţie modul în care ENERGIILE GRAŢIEI LUI DUMNEZEU, manifestarea energetică a realităţii OMNIPOTENŢEI LUI DUMNEZEU şi ENERGIA VOINŢEI LUI DUMNEZEU sunt captate în simultaneitate prin palma mâinii stângi, iar apoi, aceste trei aspecte dumnezeieşti misterioase sunt combinate şi amalgamate într-un mod armonios, şi, după ce se revarsă atât în trupul nostru, cât şi în învelişurile subtile invizibile ale fiinţei, sunt direcţionate prin braţul drept iar apoi ţâşnesc prin palma mâinii drepte şi prin degete.

Pentru a face cu putinţă aceasta, mâna noastră dreaptă va fi într-un anume fel poziţionată astfel încât antebraţul şi braţul să

formeze un sui generis V, care va implica apariţia unui unghi de aproximativ 60 de grade. Prin urmare, fiind aşezaţi pe scaun în poziţia pe care am indicat-o, vom urmări ca palma mâinii noastre stângi să fie plasată pe coapsa piciorului stâng, fiind însă orientată cu faţa în sus (şi fiind, totodată, cât mai relaxată). De îndată ce urmărim să realizăm prin palma dreaptă emisia în simultaneitate a celor trei aspecte dumnezeieşti (despre care am amintit mai sus), braţul nostru drept va fi apropiat de trunchi şi atunci el va fi îndoit (pentru a forma un unghi aproximativ de 60 de grade) în timp ce palma va fi orientată în faţă (cât mai relaxată). Atunci braţul nostru drept va fi plasat astfel încât să formeze litera V. Este necesar să reţineţi că această poziţie a braţului împreună cu unghiul pe care braţul şi antebraţul îl alcătuiesc prezintă o tainică semnificaţie pe care cei iniţiaţi o cunosc foarte bine.

Iată cum vom proceda apoi, în continuare: După ce fixăm (cu foarte multă atenţie), cu ochii deschişi şi pe cât posibil fără să clipim, imaginea globului pământesc de pe planşa pe care o avem în faţa noastră, manifestăm totodată într-un mod ferm, clar şi continuu o puternică intenţie ca toate aceste aspecte dumnezeieşti, ce sunt captate şi acumulate atât prin trupul, cât şi prin universul nostru lăuntric, să fie direcţionate într-un flux neîntrerupt, ţâşnind din palma noastră dreaptă şi din degete, întocmai ca o imensă fântână arteziană şi revărsându-se pe întreaga durată a acestei etape în ambianţa subtil energetică, tainică, a globului pământesc.

Vom conştientiza apoi această revărsare neîntreruptă de aspecte tainice dumnezeieşti care se realizează prin fiinţa noastră, ce devine (mai ales atunci) un tainic canal dumnezeiesc, m şi prin care aceste aspecte divine se manifestă. Dacă vom constata, uneori, o evidentă diminuare a acestui flux combinat de aspecte dumnezeieşti (sau, altfel spus, a energiilor Graţiei lui DUMNEZEU, a manifestării realităţii Omnipotenţei lui DUMNEZEU şi a energiei Voinţei lui DUMNEZEU) ce ţâşneşte întocmai ca o fântână arteziană, atât prin palma, cât şi prin degetele mâinii noastre drepte, atunci vom deschide imediat ochii şi vom invoca fulgerător, prin intermediul ajutorului ce ne vine de la DUMNEZEU, reapariţia şi manifestarea într-un flux neîntrerupt a acestor aspecte dumnezeieşti misterioase. Vom continua exact în acest mod până la încheierea acestei etape esenţiale şi, de fiecare dată când vom constata o anumită diminuare a acestui flux combinat de aspecte dumnezeieşti, vom deschide imediat ochii şi vom

invoca fulgerător, prin intermediul ajutorului ce ne vine de la DUMNEZEU, reapariţia şi manifestarea într-un flux neîntrerupt a acestor aspecte dumnezeieşti misterioase (sau, altfel spus, a energiilor Graţiei lui DUMNEZEU, a manifestării realităţii Omnipotenţei lui DUMNEZEU şi a energiei Voinţei lui DUMNEZEU).

Pentru a şti când anume trebuie să se încheie intervalul respectiv de timp ce va fi alocat de noi pentru realizarea acestei etape esenţiale, este necesar ca în prealabil să recurgem la un ceas deşteptător, şi pentru aceasta va fi întotdeauna necesar să potrivim ceasul respectiv ca să sune atunci când se vor scurge exact 19 minute (de la începerea etapei zero). Va trebui să procedăm în felul acesta pentru ca în final să ne mai rămână un minut la dispoziţie, pentru a realiza, de fiecare dată, ultima etapă a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE.

În zilele de duminică, atunci când realizăm o dată sau de mai multe ori pe zi METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, ceasul de care ne vom folosi va fi pus să sune după 29 de minute (de la începerea etapei zero).

Pentru o cât mai mare acurateţe, putem să ne folosim de un ceas temporizor spre a marca în felul acesta timpul pe care îl avem la dispoziţie.

ATENŢIE!!!

Este foarte important ca această etapă, a 6-a, să dureze minim 8 minute, iar atunci când realizăm această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ în zilele de duminică, această etapă (etapa a şasea) se va realiza timp de minim 15 minute.

De îndată ce ceasul respectiv va suna, vom trece imediat după aceea la realizarea ultimei etape.

7. Cea de a şaptea etapă a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE

Este important să avem în vedere că atunci când începem să realizăm cea de a şaptea etapă, este indicat să ne ridicăm în picioare şi, rămânând cu faţa şi cu trupul orientate în acelaşi mod către Răsărit, (sau, altfel spus, către Est), vom rosti apoi, fiind într-o profundă stare de reculegere şi recunoştinţă, următoarea formulă sacră:

„DOAMNE DUMNEZEULE, TATĂ CERESC, ÎŢI MULŢUMIM CU UMILINŢĂ ŞI RECUNOŞTINŢĂ CĂ NE-AI ASCULTAT RUGILE NOASTRE UMILE ŞI SINCERE. ÎŢI MULŢUMIM CU IUBIRE ŞI RECUNOŞTINŢĂ CĂ NE AJUŢI PE NOI, OAMENII, DUPĂ MAREA MILĂ A TA.

SLĂVIT SĂ FII, ACUM ŞI PURUREA ŞI ÎN VECII VECILOR.

AMIN! AMIN! AMIN!”

Imediat după ce rostim această formulă sacră de încheiere, vom simţi în mod spontan un flux sublim, euforic, indescriptibil ce se revarsă în fiinţa noastră, manifestându-se de fiecare dată de sus în jos atunci când Îi mulţumim în mod sincer lui DUMNEZEU Tatăl folosind această rostire inspirată. Vom trăi din nou, cu acea ocazie, în universul nostru lăuntric o pregnantă emoţie înălţătoare.

ATENŢIE!!!

Vă rugăm să aveţi în vedere că pentru a rosti toate formulele ce sunt indicate aici, este necesar să le scriem cu litere suficient de mari, iar foaia respectivă de hârtie va trebui să fie aşezată în prealabil pe genunchi, spre a rosti fiecare formulă ajutându-ne de textele corespunzătoare, ce vor fi rostite rând pe rând atunci când vom realiza într-un mod distinct fiecare etapă ce implică rostirea anumitor formule sacre.

Ce alte acţiuni suplimentare, simple, profund benefice şi eficiente vom putea să realizăm, fiecare dintre noi, pentru a contribui într-un mod suplimentar la ispăşirea şi la anihilarea păcatelor şi a fărădelegilor care ne fac să meritǎm pedeapsa lui DUMNEZEU

O primă modalitate

Realizarea măcar o dată pe zi a unei ofrande de lumină cu 25 de lumânări, pe care este cu putinţă să le aprindem zilnic la orice oră (dar niciodată după ora 00: 00 noaptea!!!) având, însă, deosebită grijă ca respectivele lumânări în suport de aluminiu rotund să fie plasate astfel încât să fie eliminat în totalitate riscul (eventual al) unui incendiu. Este important să reţinem că atunci când vom realiza această ofrandă de lumină cu cele 25 de lumânări, vom rosti în prealabil (înainte să le aprindem) următoarea formulă sacră:

„DĂRUIESC, AICI ŞI ACUM, ÎN TOTALITATE, ACEASTĂ LUMINĂ ŞI ÎI IMPLOR TOTODATĂ PE BUNUL DUMNEZEU ŞI PE ÎNGERII SĂI DE LUMINĂ SĂ O TRANSFERE ÎNTR-UN MOD TAINIC ŞI SĂ O ALCHIMIZEZE, PENTRU CA ACEASTĂ LUMINĂ SĂ AJUNGĂ ÎN LUMEA DE DINCOLO, ÎN ÎMPĂRĂŢIA CERURILOR. FIE CA PRIN VOIA LUI DUMNEZEU ŞI PRIN INTERMEDIUL AJUTORULUI ÎNGERILOR SĂI, ENERGIA ACESTOR FLĂCĂRI SĂ DEVINĂ ŞI APOI SĂ RĂMÂNĂ, ÎN TOTALITATEA SA, O TAINICĂ LUMINĂ BINEFĂCĂTOARE CE VA CONTRIBUI DIN PLIN LA ISPĂŞIREA ŞI LA ANIHILAREA TUTUROR PĂCATELOR ŞI FĂRĂDELEGILOR CE NE FAC SĂ MERITĂM PEDEPSELE LUI DUMNEZEU”.

Vom încheia apoi această consacrare cu formula:

„AŞA SĂ NE AJUTE DUMNEZEU! AMIN! AMIN! AMIN!”

Spre a rosti această invocaţie sacră este necesar să o avem întotdeauna la îndemână (ea fiind scrisă pe hârtie) şi să o rostim exact aşa cum este oferită aici. În finalul acestei consacrări solemne, sincere, altruiste şi pline de credinţă vom simţi (stând în picioare şi fiind orientaţi cu faţa şi cu trupul către Răsărit) o revărsare a unui tainic flux al Graţiei divine, ce se va manifesta întotdeauna în fiinţa noastră de sus în jos şi ne va inunda întregul trup, din creştet până în tălpi inclusiv, precum şi fiinţa în mod global. Vom trăi, totodată, cu acea ocazie în universul nostru lăuntric o emoţie înălţătoare, pregnantă.

Respectivele lumânări, pe care le vom aprinde, VOR FI APOI LĂSATE SĂ ARDĂ ÎN TOTALITATE.

Este necesar să avem în vedere că putem să aprindem în felul acesta 25 de lumânări fie o singură dată pe zi, fie o dată la câteva zile, fie o dată la 3 zile, fie o dată la 7 zile, după cum ne este cu putinţă şi după resursele de care dispunem din punct de vedere financiar. Nu este cazul să dăm dovadă de zgârcenie. Este de la sine înţeles că această metodă simplă poate fi realizată cu succes mai ales în cazul tuturor acelora care (deocamdată) consideră că le lipseşte timpul necesar pentru a realiza măcar o dată sau de două ori pe zi METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ.

A doua modalitate simplă şi eficientă, pe care o putem realiza fiecare dintre noi săptămânal

Cea de-a doua metodă implică să realizăm începând de vineri de la orele 6 dimineaţa şi până sâmbătă la orele 6 dimineaţa, un post total, pe parcursul căruia vom bea numai apă (după pofta inimii) pe întreaga durată a acestui post.

Vom proceda în felul acesta ca să beneficiem de aportul necesar de apă pentru organism atunci când postim. Atât în cazul în care ne mai tratăm de anumite boli sau afecţiuni cu ajutorul plantelor de leac (pe parcursul acestui post special, este cu putinţă să ne luăm în continuare plantele aşa cum obişnuiam, ţinându-le în prealabil sub limbă şi îngurgitându-le apoi cu apă), cât şi în cazul realizării zilnice a tehnicii yoghine amaroli, realizarea acestora este cu putinţă fără ca prin aceasta să considerăm cumva că a fost încălcat modul corect şi eficient de realizare a acestui post săptămânal.

Este important să reţinem că atunci când ne hotărâm să ţinem

post vinerea, consacrându-l pentru ispăşirea şi anihilarea tuturor păcatelor şi fărădelegilor ce ne fac să meritǎm pedeapsa lui DUMNEZEU, vom realiza în prealabil consacrarea integrală a roadelor acestui post pentru acest ţel pe care ni l-am fixat. Pentru aceasta, vom rosti într-un mod solemn, umil şi ferm la începutul postului respectiv următoarea formulă sacră de consacrare şi integrare dumnezeiască (spre exemplu, vom rosti această formulă sacră vinerea la ora 5: 50 dimineaţa):

„DĂRUIESC, AICI ŞI ACUM, ÎN MOD TOTAL ŞI NECONDIŢIONAT, TOATE ROADELE TAINICE ALE ACESTUI POST LUI DUMNEZEU TATĂL. ÎL IMPLOR, TOTODATĂ, PE BUNUL DUMNEZEU SĂ LE TRANSFERE ÎNTR-UN MOD TOTAL EFECTELE ŞI SĂ LE ALCHIMIZEZE, PENTRU CA TOATE ENERGIILE BINEFĂCĂTOARE CE VOR FI GENERATE ÎN FELUL ACESTA SĂ AJUNGĂ ÎN LUMEA DE DINCOLO, ÎN ÎMPĂRĂŢIA CERURILOR, FIIND OFERITE CA DARURI TATĂLUI CERESC. FIE CA PRIN VOIA LUI DUMNEZEU TOATE ACESTE ENERGII BINEFĂCĂTOARE SĂ DEVINĂ ŞI SĂ RĂMÂNĂ ÎN TOTALITATEA LOR O ENIGMATICĂ ŞI SUBLIMĂ PUTERE BINEFĂCĂTOARE CE VA CONTRIBUI APOI DIN PLIN, LA UNISON CU GRAŢIA ŞI MILA NESFÂRŞITĂ A LUI DUMNEZEU TATĂL, SPRE A FI ÎN FELUL ACESTA ISPĂŞITE ŞI ANIHILATE TOATE PĂCATELE ŞI FĂRĂDELEGILE CE NE FAC PE NOI, OAMENII, SĂ MERITĂM PEDEAPSA LUI DUMNEZEU”.

Vom încheia apoi această consacrare cu formula:

„AŞA SĂ NE AJUTE DUMNEZEU, AMIN! AMIN! AMIN!”

Este important să reţineţi că Programul planetar de acţiune urgentă „NU APOCALIPSA!!!” va începe pentru fiecare dintre voi la data în care luaţi la cunoştinţă de existenţa acestui program şi, totodată, vă anunţăm că el va continua fără nicio întrerupere până în data de 29 decembrie 2014 (inclusiv). Vă rugăm să aveţi în vedere că pentru România au fost fixate orele exacte pentru a realiza acest Program planetar de acţiune urgentă „NU APOCALIPSA!!!”

Program de realizare a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE
de luni până sâmbătă (inclusiv)
06: 00 – 06: 20
09: 00 – 09: 20
12: 00 – 12: 20
15: 00 – 15: 20
18: 00 – 18: 20

21: 00 – 21: 20
00: 00 – 00: 20
03: 00 – 03: 20

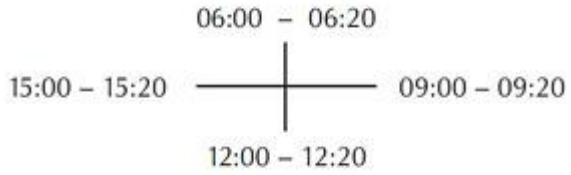

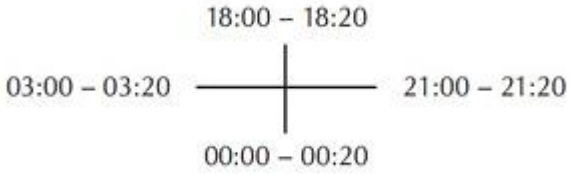

Program special pentru duminică
06: 00 – 06: 30
09: 00 – 09: 30
12: 00 – 12: 30
15: 00 – 15: 30
18: 00 – 18: 30
21: 00 – 21: 30
00: 00 – 00: 30
03: 00 – 03: 30
06: 00 – 06: 30

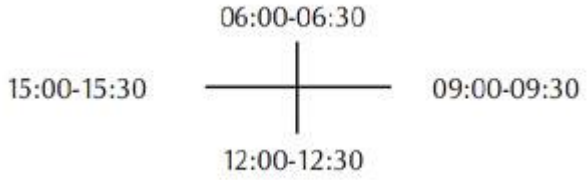

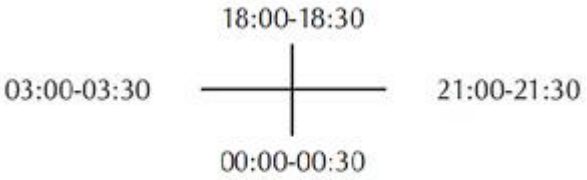

Un aspect important pentru fiinţele umane ce se află în alte ţări şi care vor urmări să realizeze şi ele acest Program planetar de acţiune urgentă „NU APOCALIPSA!!!”

În cazul în care vă aflaţi în alte ţări, vă rugăm să aveţi în vedere că trebuie să adaptaţi orele de realizare a METODEI SUPREME ŞI EFICIENTE astfel încât să acţionaţi de fiecare dată la unison cu toţi aceia ce realizează în ţara respectivă.

10. CAPITOLUL 3 – Programul planetar de acţiune urgentă „NU APOCALIPSA” (a treia parte)

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Citiţi a doua parte a CAPITOLULUI 3 din *Programul planetar de acţiune urgentă NU APOCALIPSA*

De îndată ce începeţi să realizaţi această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, este foarte important să urmăriţi totodată să simţiţi în mod gradat şi din ce în ce mai pregnant apariţia unei stări tainice şi profunde de comuniune cu DUMNEZEU Tatăl, cu influenţa profund benefică, sublimă a îngerilor şi a Arhanghelului pe care l-aţi ales spre a vă susţine în această acţiune în mod divin integrată.

Prin realizarea atentă şi sistematică a acestei METODE SUPREME ŞI EFICIENTE, vom beneficia fiecare dintre noi de o tainică stare de comuniune şi fraternitate cu toţi aceia care acţionează în simultaneitate cu noi şi o efectuează de fiecare dată la unison.

În felul acesta, vom resimţi în timp, din ce în ce mai puternic, cum apare în fiinţa noastră o inefabilă stare de solidaritate şi la un moment dat vom conştientiza că suntem cu toţii integraţi întocmai ca nişte celule în trupul cel uriaş al lui DUMNEZEU Tatăl.

Dăruind mereu şi mereu într-un mod altruist şi detaşat toate aceste aspecte dumnezeieşti ce ne vin de la DUMNEZEU, în timp ce o bună parte din ele se vor acumula totodată atât în trupul, cât şi în fiinţa noastră, vom simţi, în mod gradat, cum în noi apar pe zi ce trece felurite transformări rodnice, unele dintre ele fiind chiar surprinzătoare şi vom simţi din ce în ce mai clar apariţia anumitor salturi spirituale datorită acumulărilor energetice pe care METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ le face cu putinţă. Dăruind zi de zi prin fiinţa noastră tot ceea ce este dumnezeiesc şi care ne vine, întocmai ca nişte inestimabile daruri, de la DUMNEZEU, ne vom transforma, la rândul nostru, uşor şi repede, din ce în ce mai mult, într-un mod profund şi durabil. Tocmai de aceea, este esenţial să ne dăm seama că, în măsura

în care vom accepta fiecare dintre noi „să punem umărul" pentru a contribui, prin ajutorul ce ne vine de la DUMNEZEU, la evitarea acestui cataclism planetar, totodată vom „pune umărul" într-o măsură considerabilă şi cel mai adesea nebănuită atât la propria noastră transformare spirituală, cât şi la o extraordinară impulsionare lăuntrică ce va deveni cu uşurinţă posibilă prin intermediul diamantelor spirituale ce ne vor fi dăruite fiecăruia dintre noi de către Bunul DUMNEZEU zi de zi de acum înainte atunci când vom realiza METODA SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ pe care acum o avem cu toţii la dispoziţie.

Pentru a înţelege din ce în ce mai bine toate aceste aspecte (care vă vor deveni extraordinar de clare mai ales prin intermediul gramului de practică), vă sugerăm să citiţi cu multă atenţie Legea Dăruirii Oculte. Vă sfătuim ca de îndată ce veţi lua la cunoştinţă despre existenţa şi multiplele efecte divine ale acestei METODE SUPREME ŞI EFICIENTE să vă mobilizaţi fiecare dintre voi într-un mod atent, entuziast şi perseverent. Este bine să aveţi în vedere că, deşi unii dintre voi nu vă veţi mobiliza să realizaţi această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ zi de zi, va fi totuşi mult mai bine pentru voi dacă o veţi face chiar şi din când în când. Chiar şi în astfel de situaţii nu trebuie să pierdeţi nicio clipă din vedere că efortul fiecăruia dintre voi se va cumula de fiecare dată şi va contribui apoi la apariţia succesului colectiv pe care îl dorim cu toţii. După cum ştim, pentru ca un pahar plin să debordeze şi să dea pe dinafară este întotdeauna necesară o ultimă picătură care va declanşa apoi acest efect inevitabil. Atunci când respectiva picătură lipseşte, putem aştepta şi ani de zile fără ca paharul cel plin să dea pe dinafară. Ştiind aceasta, urmăriţi să fiţi fiecare dintre voi picătura finală de care este întotdeauna nevoie. Este, de asemenea, foarte important să acţionaţi exact în intervalele ce au fost stabilite, pentru ca în felul acesta să apară un efect ocult de sporire prin multiplicare, căci tocmai datorită acestei angrenări la unison cresc chiar extraordinar de mult şansele ca această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ să asigure succesul la care aspirăm cu toţii.

Un aspect extrem de important, la care este necesar să chibzuiţi într-un mod matur şi responsabil fiecare dintre voi

Nu este cazul să aşteptăm ca acest înfricoşător cataclism planetar să se producă şi, de asemenea, nu este cazul să ne spunem într-un mod meschin, larvar şi egoist: „*Lasă, că nu este necesar să mă*

mobilizez tocmai eu şi să realizez măcar de două ori pe zi această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, pentru că sunt sigur că o vor face zi de zi de acum înainte ceilalţi yoghini de la această şcoală spirituală. Sunt chiar foarte sigur că în felul acesta se va rezolva totul cu bine, pentru că ei or să fie cât se poate de perseverenţi şi vor face tot ceea ce ar trebui să fac eu. În felul acesta mie o să-mi rămână timpul ce îmi este necesar să stau pe internet câte 4 – 5 ore pe zi, studiind zi de zi ultimele «*noutăţi*» *abjecte, mincinoase şi otrăvitoare de pe site-urile* anti-*MISA*".

Vă rugăm, deci, să aveţi în vedere că, în cazul în care foarte mulţi dintre voi veţi gândi fiecare în felul acesta şi nu vă veţi mobiliza niciodată (sub pretextul în mod evident cretin că nu aveţi „deocamdată" timp pentru aşa ceva), calculând într-un mod egoist că „sigur" or să se mobilizeze ceilalţi, nu va trebui să vă surprindă că, dacă vă veţi complace la nesfârşit într-o astfel de stare larvară (în care, cu toate că ştim cu toţii chiar foarte bine ce anume trebuie să facem, cu toate acestea nu face nimeni nimic din ceea ce trebuie) avem toate şansele ca acest înfricoşător cataclism să se dezlănţuie totuşi şi în felul acesta putem fi siguri cu anticipaţie că după aceea nu ne vor mai rămâne decât regretele (în mod evident inutile) că am ştiut chiar cu mult timp înainte ce anume trebuia să facem, dar cu toate acestea nu am făcut nimic. În cazul tuturor acelora care sunt foarte leneşi şi care vor spera într-un mod prostesc că – pentru ei – or să acţioneze (zi de zi, cu mult entuziasm şi dăruire) ceilalţi yoghini, toţi aceştia ar trebui să îşi dea, totodată, seama că dacă se vor complace în această stare de larvaritate şi indolenţă, nu vor putea niciodată să beneficieze de pe urma energiei binelui pe care o vor conştientiza şi pe care o vor putea simţi acumulându-se din abundenţă în universul lor lăuntric (de fiecare dată) când vor acţiona cu toţii la unison, exact la orele ce au fost stabilite.

Un alt aspect foarte important şi totodată nebănuit la care mulţi dintre voi trebuie să reflectaţi

Este important să nu pierdem niciodată din vedere că atunci când mult bine facem, prin gândurile noastre, prin implorarea ajutorului dumnezeiesc ce ne vine de la DUMNEZEU Tatăl, prin fapte bune, prin intenţii dumnezeieşti şi în general prin tot ceea ce ne stă fiecăruia dintre noi în putinţă, în felul acesta beneficiem totodată (într-o anumită măsură) de binele pe care l-am făcut şi pe care apoi îl meritäm, la rândul nostru. Având în vedere acest aspect care este

cunoscut de către cei iniţiaţi sub numele de Legea cauzei şi a efectului, este totodată necesar să avem în vedere că fiecare efort benefic, fiecare gest bun, fiecare gând divin şi fiecare intenţie dumnezeiască pe care o manifestăm la un moment dat generează apoi efecte benefice corespondente, ce vor dura pentru fiecare dintre noi o anumită perioadă de timp. Toate aceste efecte vor fi întotdeauna direct proporţionale cu energia corespondentă benefică ce a fost manifestată cu acea ocazie. Este necesar să aveţi în vedere că ceea ce am putea numi cheia de boltă a acestei metode este operarea la unison, deoarece o astfel de angrenare înmulţeşte adeseori de milioane de ori energia benefică, tainică ce apare cu acea ocazie. Acest fenomen tainic este revelat într-o anumită formă criptică prin intermediul unui dicton folcloric care spune: „ACOLO UNDE SUNT MULŢI CE SUNT UNIŢI ÎN CUGET ŞI ÎN SIMŢIRE, DE ÎNDATĂ CE EI ACŢIONEAZĂ CU TOŢII ÎNTRU ACELAŞI GÂND (CE ESTE DIVIN INTEGRAT ŞI BINEFĂCĂTOR), VOIA LOR CEA BUNĂ SE VA ÎMPLINI APOI CU UŞURINŢĂ, CĂCI MAI ALES ATUNCI PUTEREA LOR SE ÎNMULŢEŞTE CHIAR FOARTE MULT ŞI ÎN FELUL ACESTA CREŞTE”.

Un sfat inteligent şi plin de bun-simţ la care fiecare dintre voi trebuie să reflectaţi

Această metodă supremă, eficientă şi divin integrată, ne poate fi de un real folos, atât pentru propriul nostru bine, cât şi pentru binele colectiv al acestei planete (ce ar putea fi serios afectată de declanşarea unui astfel de cataclism planetar). Realizarea atentă, perseverentă şi sistematică a acestei METODE SUPREME ŞI EFICIENTE nu implică pentru niciunul dintre voi vreun risc, şi în plus, ea ne permite să descoperim prin intermediul unei experienţe directe şi nemijlocite că binele pe care îl realizăm cu ajutorul lui DUMNEZEU se reflectă, totodată, în universul nostru lăuntric şi face să apară în fiinţa noastră mult bine, armonie, echilibru şi sănătate, conferind, totodată, un sens creator existenţei şi rostului nostru în această lume. Fiecare dintre noi, cei care vom pune în aplicare această metodă simplă şi eficientă, vom simţi, totodată, că ne apropiem din ce în ce mai mult de realitatea cea tainică a lui DUMNEZEU Tatăl. În felul acesta, vom descoperi că Îi simţim Omnipotenţa, iar prin aceasta binele care se va revărsa în fiinţa noastră ne va ajuta să beneficiem, într-o anumită proporţie, noi înşine de pe urma acestor manifestări dumnezeieşti, ce ne vor transforma profund şi durabil şi va conferi un nou sens existenţei noastre. Dacă

veţi aprofunda cu suficientă atenţie şi luciditate această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, veţi descoperi că ea este concepută ca o tainică rugăciune neîncetată ce urmăreşte, totodată, să ne permită să experimentăm o amplă şi inefabilă stare de comuniune cu energia Graţiei, ce este atrasă în universul nostru de la DUMNEZEU.

Realizarea perseverentă a acestei METODE SUPREME ŞI EFICIENTE ne va ajuta, totodată, să descoperim o formă foarte eficientă de rugăciune ce este adresată lui DUMNEZEU şi, în felul acesta, vom putea să descoperim prin intermediul unei experienţe directe, ce înseamnă să fim nişte canale dumnezeieşti, m şi prin care DUMNEZEU Îşi revarsă Graţia şi energia Sa transformatoare în cadrul Creaţiei Sale divine. Valoarea acestei METODE SUPREME ŞI EFICIENTE va fi descoperită mai ales prin intermediul gramului de practică.

O importantă revelaţie, la care este necesar să meditaţi fiecare dintre voi

Vă rugăm să aveţi în vedere că această importantă acţiune pe care urmează să o realizăm de acum înainte cu toţii ne-a fost inspirată de DUMNEZEU Tatăl şi, mai mult decât atât, ea va fi susţinută în permanenţă de DUMNEZEU Tatăl. În plus, Îngerii Săi de lumină ne vor ajuta de fiecare dată să o realizăm şi chiar ne vor susţine să o ducem la bun-sfârşit. În cazul în care un număr cât mai mare de fiinţe umane, printre acestea putând să se afle chiar şi acelea care, deocamdată, nu practică yoga (şi care nu sunt, deocamdată, integrate ca aspiranţi în cadrul acestei şcoli spirituale), vor fi dispuse să pună în practică această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, ele vor descoperi destul de repede că această metodă funcţionează (fără greş), fapt care se va petrece deoarece DUMNEZEU este acela care ne-a inspirat-o şi care o va susţine.

Vă rugăm, tocmai de aceea, să aveţi în vedere că nici măcar o clipă nu considerăm că suntem autorii acestei METODE SUPREME ŞI EFICIENTE. Ne ipostaziem doar într-un umil mesager, care vă transmite ceea ce a fost inspirat de DUMNEZEU să transmită semenilor săi că este cel mai bine pentru noi toţi. În felul acesta, binele dumnezeiesc poate să triumfe, iar răul împreună cu suferinţele să nu mai apară, atât timp cât avem la dispoziţie această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ. Punând-o în practică, vom putea să anihilăm răul şi suferinţele ce este cu putinţă să apară şi să se manifeste, dacă vom rămâne cu mâinile în sân şi vom spune într-un mod prostesc: „*Aceasta*

ne-a fost soarta!! *Aşa a vrut DUMNEZEU*! *Nu mai avem ce face*!"

Citate semnificative din Biblie care ne ajută să înţelegem că, atunci când s-au aflat în unele situaţii similare, fiinţele umane din vechime au apelat la ajutorul lui DUMNEZEU cu credinţă şi cu umilinţă pentru a fi salvate prin miracol divin

„*… căci nu trebuie să uităm cumva faptul că multă putere are rugăciunea cea stăruitoare ce este izvorâtă din credinţa celui umil şi drept*".

(Iacov 5, 16)

„*Scoală-te acum şi du-te în cetatea cea mare din Ninive şi propovăduieşte acolo că toate fărădelegile şi păcatele lor au ajuns până în faţa Mea*!

Şi s-a sculat atunci Iona şi a mers în cetatea Ninive, după cum i-a poruncit cuvântul Domnului. Şi Ninive era o cetate atât de mare, iar acum toată se afla înaintea lui DUMNEZEU, căci îţi trebuia trei zile ca să o străbaţi de la un capăt la celălalt. Şi a pătruns Iona în cetate şi a început să le spună în dreapta şi în stânga, cu glas tare: «*Patruzeci de zile vor mai fi şi apoi cetatea Ninive va fi distrusă din temelie*!». *Atunci ninivenii au ascultat cu luare-aminte, au crezut în DUMNEZEU, s-au temut de El, au ţinut post, unii dintre ei s-au îmbrăcat în pânză de sac, de la cei mai mari până la cei mai mici, şi după aceea a ajuns vestea până la regele cetăţii Ninivei. Acesta s-a sculat de pe tronul său, şi-a lepădat veşmintele sale cele scumpe şi apoi s-a îmbrăcat cu veşminte din pânză de sac şi s-a culcat în cenuşă. Atunci DUMNEZEU a văzut toate faptele lor pline de pocăinţă, a văzut că s-au întors de pe căile lor cele rele şi I-a părut rău de prezicerile pe care le făcuse, că cetatea Ninive va fi distrusă şi după aceea nu le-a mai îndeplinit*".

(Prorocul Iona)

Comentarii:

Deşi unii creştini inerţi şi letargici consideră (într-un mod prostesc) că, indiferent ce urmează să se petreacă, noi, oamenii, nu trebuie să facem nimic pentru că, vezi Doamne, TOTUL VINE DE LA DUMNEZEU, IAR NOI NU TREBUIE SĂ NE OPUNEM ÎN NICIUN FEL LA TOT CEEA CE DUMNEZEU O SĂ NE DEA, acest pasaj semnificativ, ce este extras din Biblie oferă un model demn de urmat, pentru că ne arată că locuitorii oraşului Ninive au acţionat într-un mod plin de înţelepciune, iar acţiunile lor, ce au fost plăcute în faţa lui DUMNEZEU, L-au determinat pe Acesta să nu mai distrugă cetatea Ninive printr-un

cutremur devastator, ce urma să se producă peste 40 de zile. Iată că exact în această direcţie, Biblia ne oferă un EXEMPLU GRĂITOR. Acest exemplu se referă la locuitorii cetăţii Ninive, care prin atitudinea lor plină de înţelepciune L-au determinat, în felul acesta, pe DUMNEZEU să îi ierte pentru toate relele pe care le făceau. De îndată ce DUMNEZEU a văzut că ei se îndreaptă, că se orientează spre calea cea bună şi renunţă la obiceiurile lor rele, perverse, El nu a mai distrus printr-un cutremur devastator faimoasa cetate Ninive.

Luând aşa cum se cuvine în considerare acest exemplu semnificativ, care este extras din Biblie, ne putem da seama, la rândul nostru că, dacă vom realiza zi de zi această METODĂ SUPREMĂ ŞI EFICIENTĂ, nu avem nimic de pierdut, ci dimpotrivă, vom avea doar mult bine de primit de la DUMNEZEU. Totodată, acţionând în felul acesta, nu ne vom pierde viaţa, nu ne vor fi distruse casele şi cei dragi nu vor muri într-un cataclism planetar. Exemplul cu cetatea Ninive şi cu locuitorii acesteia arată că întotdeauna (atunci când nu este prea târziu), răul care deocamdată nu a apărut, dar al cărui spectru deja se profilează la orizont în viitorul apropiat, poate (şi chiar trebuie) să fie evitat prin intermediul realizării unor acţiuni bune, ce sunt plăcute în faţa lui DUMNEZEU şi care până la urmă vor fi de natură să ne ajute să expiem relele şi fărădelegile comise de noi şi pentru care DUMNEZEU urmează să ne pedepsească.

Două exemple contemporane edificatoare

O metodă oarecum asemănătoare ce s-a bazat pe utilizarea cu succes a energiei tainice a intenţiei a fost folosită de către Guvernul SUA, atunci când locuitorii acestei ţări au fost impulsionaţi prin mijloacele mass-media să se angreneze şi să acţioneze la unison într-un mod paranormal, concentrându-se şi gândindu-se zilnic la aceeaşi oră, timp de şapte minute, la unison, ca modulul rachetei Apollo 13 să nu se prăbuşească într-o zonă locuită. Aşa cum era de aşteptat, acţiunea respectivă a fost în final încununată de succes şi modulul rachetei Apollo 13 a căzut ulterior undeva în apă.

Un alt exemplu uluitor ce ilustrează de data aceasta angrenarea de unul singur a unei metode paranormale este reuşita lui Uri Geller, care, la un moment dat, a oprit marele ceas londonez Big Ben. El a realizat aceasta pe data de 15 decembrie 1989, folosindu-se numai de puterea extraordinară a gândului (iar pentru aceasta a avut la dispoziţie doar o fotografie a ceasului Big Ben) şi lipindu-şi degetele de

fotografia celebrului ceas londonez. Focalizându-şi apoi către ceasul real fluxul extraordinar al energiei tainice ce s-a manifestat prin degetele sale, el a reuşit apoi această uimitoare performanţă. Fiind întrebat după aceea despre metoda pe care a utilizat-o, după ce anunţase în prealabil că va face la o anumită dată această experienţă şi a reuşit în prezenţa acelor martori să oprească ceasul londonez Big Ben, Uri Geller a mărturisit ziariştilor: „*Întâi m-am rugat la DUMNEZEU*. *Apoi am folosit o ilustrată a Parlamentului Englez*. *Mi-am concentrat apoi foarte intens energia ce trecea prin mine*, *venind de undeva din afara mea*, *într-un flux uriaş şi am pus degetele pe fotografie*, *exact în dreptul acelor ceasornicului şi după aceea am poruncit*, *cu o încredere de nezdruncinat*: «*Big Ben*, *acum opreşte-te*!!» *Şi atunci ceasul Big Ben chiar s-a oprit*".

Să adăugăm că cei sceptici şi materialişti au pus toate acestea pe seama unei banale coincidenţe. Noi, însă, putem interpreta acest faimos experiment al lui Uri Geller în felul acesta: DACĂ UN SINGUR OM OPREŞTE UN CEAS PRECUM ESTE FAIMOSUL CEAS LONDONEZ BIG BEN DOAR CU ENERGIA FOCALIZATĂ PE CARE O CANALIZEAZĂ PRIN INTERMEDIUL MINŢII SALE, ATUNCI ESTE CU PUTINŢĂ CA O MASĂ SUFICIENT DE MARE DE OAMENI – CE IMPLORĂ AJUTORUL LUI DUMNEZEU TATĂL ŞI PRIN CARE SE MANIFESTĂ TAINICE ENERGII DIVINE, ATUNCI CÂND SE FOCALIZEAZĂ CU TOŢII LA UNISON ŞI ACŢIONEAZĂ ÎN SIMULTANEITATE – SĂ REUŞEASCĂ, ÎNCETUL CU ÎNCETUL, PRIN ASTFEL DE ACŢIUNI ATENTE, SISTEMATICE ŞI PERSEVERENTE, PE BAZA EFECTULUI CUMULATIV, SĂ ÎNSUMEZE EFECTELE TUTUROR ACESTOR ACŢIUNI, FĂCÂND SĂ SE ACUMULEZE O ENERGIE TAINICĂ CE VA FI CAPABILĂ SĂ ANIHILEZE UN CATACLISM PLANETAR CE AR URMA SĂ SE PRODUCĂ ÎN VIITORUL APROPIAT.

11. CAPITOLUL 4 – Programul planetar de acţiune urgentă „NU APOCALIPSA" (prima parte)

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Citiţi partea a treia a CAPITOLULUI 3 din *Programul planetar de acţiune urgentă NU APOCALIPSA*

La ora actuală, aşa-zisa „Teorie a Totului" (Theory of Everything), care urmăreşte să explice complet şi să lege între ele toate fenomenele fizice cunoscute face deja obiectul unei asidue cercetări ştiinţifice contemporane, mulţi oameni de ştiinţă depunând

eforturi pentru a pune la punct o astfel de teorie esenţială. În conformitate cu această viziune unificată, ai cărei germeni teoretici au început să apară ici-colo, se va putea ajunge, la un moment dat, la un supersistem de ecuaţii matematice ce vor fi capabile să descrie într-un mod profund şi coerent toate interacţiunile fundamentale din Univers. Este ceea ce genialul savant Einstein viza atunci când vorbea despre „*pătrunderea intuitivă atât a ideilor, cât şi a intenţiilor lui DUMNEZEU*". Dar nu este cazul să ne hazardăm în vise oarecum himerice, căci chiar şi acest ipotetic model fizico-matematic complet nu ne va putea oferi decât o perspectivă limitată atât asupra realităţii, cât şi asupra fenomenelor şi lucrurilor care ne înconjoară.

Am putea crede că legile ultime ale naturii sunt impersonale şi oarecum „reci", dar aceasta nu este, în realitate, decât o viziune subiectivă şi limitată asupra Universului. Această aparenţă impersonală a legilor rezultă cel mai adesea dintr-o percepţie eronată a căilor evoluţiei, ale căror repere fixe voinţa noastră nu le poate modifica. De exemplu, viaţa noastră aici se desfăşoară între două etape transformatoare, naşterea şi moartea.

Unele concepţii ştiinţifice moderne, oricât de bizare şi chiar inacceptabile le par savanţilor „ortodocşi", mai cu seamă în contextul ştiinţei materialiste şi atee ce predomină astăzi, prezintă totuşi o coerenţă deosebită a principiilor lor, ce rămân enigmatice pentru mulţi. Ele lasă să se întrevadă posibilitatea ca Universul nostru, în care suntem cuprinşi împreună cu această planetă, să fie cu totul altceva decât simplul produs al unei fluctuaţii aleatorii a vidului cuantic. Dincolo de teorii, preconcepţii şi aparenţe, în conformitate cu noile teorii din fizică, Universul a luat, totuşi, naştere pornind de la un misterios metaunivers anterior, ce este mult mai extins, într-o enigmatică dimensiune spaţio-temporală superioară. Atunci când privim cu multă atenţie tot ceea ce s-a petrecut, descoperim că aceste fluctuaţii aleatorii, despre care unii presupun că ele au condus la naşterea Universului nostru, nu au fost deloc alese la întâmplare. Atunci când privim cu multă atenţie şi luciditate toate acestea, descoperim că o inteligenţă gigantică, ce se afla în acţiune permanentă a codificat şi a transmis în prealabil voinţa tainică şi misterioasă de a crea şi de a evolua.

Atunci când descoperim prin experienţă lăuntrică directă realitatea copleşitoare a existenţei lui DUMNEZEU, apare totodată în

fiinţa noastră revelaţia că noi ne aflăm în prezenţa unui câmp supergigantic de energie, care transmite ceea ce este necesar unor elemente fundamentale (ce provin, de fapt, dintr-un Univers anterior), pentru a da naştere Universului nostru, un câmp informaţional ce pune în legătură toate particulele spaţiale şi toate energiile temporale ale Universului nostru. Prin urmare, în viziunea fizicii cuantice, substratul întregului Univers este o reţea supergigantică de interconexiuni ce transcend spaţiul şi timpul. Ar fi oare posibil, de asemenea, ca acest câmp de energie informaţională, ce este evidenţiat atât în cosmologie, cât şi în microfizică, să aibă totodată un anume rol de jucat în evoluţia vieţii, asigurând o anumită conexiune între organisme şi mediul în care ele evoluează, precum şi între cuantele de energie şi elementele Universului Macrocosmic?

Să fie, oare, conştiinţa noastră conectată cu alte conştiinţe printr-un câmp complex de interacţiuni sau, altfel spus, printr-un *sui generis* „câmp AKASHA-ic", cum este el numit în tradiţia spirituală hindusă? Sau să fie, oare, vorba de acea noosferă pe care o propune Teilhard de Chardin, inspirându-se din doctrina platonică? Este firesc să considerăm că este chiar necesară apariţia unei „Teorii a Totului" ce ar trebui să fie perfect fundamentată ştiinţific. Atunci când este studiat fără concepţii prestabilite, aşa cum se cuvine, Vidul cosmic se revelează a fi foarte diferit de ceea ce este un spaţiu vid. Din contră, atunci când analizăm cu atenţie aceste aspecte, descoperim că acest concept de vid cedează până la urmă locul conceptului de mediu ce susţine aşa-zisul „câmp al punctului-focar zero". La ora actuală, noi numim „energia punctului-focar zero" energia uriaşă ce subzistă în absenţa completă a materiei sau, altfel spus, energia misterioasă a vidului cuantic. Această specificare este justificată prin faptul că în acest câmp energia este prezentă chiar şi atunci când toate formele de energie clasică au dispărut.

Această energie oceanică s-ar părea că se află la baza tuturor câmpurilor şi a tuturor forţelor tainice ale naturii. Câmpul energetic al punctului-focar zero există în permanenţă, fiind veşnic. Energia misterioasă a vidului modelează elementele de bază ale materiei şi le conferă o stare de coerenţă. Acest vid nu este, sub nicio formă, vidul în sensul în care mulţi dintre noi îl înţelegem. Posibilitatea ca vidul cuantic să transmită informaţii a fost intuită: s-a remarcat că există, la scară cosmică, o relaţie complexă între mişcarea neîncetată a materiei

la nivel cuantic şi câmpul energiei punctului-focar zero. Una dintre consecinţele acestui fapt constă în aceea că noi suntem, literalmente şi în permanenţă, în mod tainic, în contact cu restul întregului cosmos. Modularea adecvată a acestor câmpuri ar putea permite transferul energiei întocmai precum în filmul „Războiul stelelor", unde ea este numită „Forţa".

De când s-au realizat misiunile Apollo, astronauţii au ajuns şi ei la aceleaşi concluzii. În conformitate cu viziunea acestor astronauţi, informaţia face parte din însăşi substanţa Universului. Atunci când un obiect din domeniul manifestării spaţio-temporale afectează într-un anume fel un alt obiect, acest efect este apoi transmis printr-un spaţiu cosmic dens: vidul cuantic. Acest vid înregistrează tot ceea ce se derulează în spaţiul-timp şi transmite apoi această informaţie la toate celelalte obiecte. În consecinţă, fiecare obiect are asupra altor obiecte un anumit efect ce operează într-o manieră mai mult sau mai puţin rapidă. Heisenberg presupunea că lumea este clădită pe o *sui generis* structură matematică, şi nu pe o structură materială. Cu toate acestea, în final, unii dintre noi este cu putinţă să ne punem întrebarea: *„Ar fi oare posibil ca însuşi Universul să aibă o formă de conştiinţă, care în realitate ar fi sursa din care emană propria noastră conştiinţă şi cu care această conştiinţă este conectată într-un mod subtil şi tainic*?" Teoria actuală nu poate decât să afirme că un Univers ia naştere prin mijlocirea indirectă a unei instabilităţi aleatoare, care s-a produs în cadrul unui vid cosmic ce fluctuează în antespaţiul Universului. Dar această teorie nu poate să explice de ce şi cum anume această instabilitate s-a produs la origine şi cine anume a ales momentul producerii acestei instabilităţi.

Întrebarea face, totodată, trimitere la unele concepte religioase mai vechi şi pare a fi obiectul unor scrieri ce vorbesc despre evoluţie într-un limbaj surprinzător de apropiat de limbajul nostru ştiinţific actual. Se ştie de secole că acest vid cuantic, această energie oceanică subtilă şi totodată informaţională, care este implicită materiei Universului, nu a fost născută odată cu Big Bang-ul şi ea nu va dispărea în final, deoarece materia nu se va reîntoarce în neant.

Noi putem, de asemenea, să ne gândim că înainte, în timpul şi după Universul nostru, subzistă totuşi un anteunivers care conţine ansamblul informaţional ce este exploatat în momentul unei Creaţii. Ar trebui ca acest anteunivers sau, altfel spus, acest metaunivers să fie

generat sau întreţinut prin intermediul câmpurilor informaţionale. Dar atunci se pune întrebarea: de către cine şi de ce? S-ar putea ca metauniversul, care ar putea fi considerat mama tuturor Universurilor trecute, prezente şi viitoare să fi fost conceput astfel încât să dea naştere la Universuri ce fac să apară viaţa materială? După cum ştim cu toţii, este imposibil ca ceva să apară din nimic. Din toate teoriile, din toate scrierile, din toate filosofiile moderne şi antice reiese că observaţiile ce au fost realizate asupra fenomenelor inexplicabile la care noi suntem martori astăzi pledează în favoarea existenţei unui aşa-zis hiperunivers, mult mai complex şi mai complet, prin raportare la tot ceea ce noi percepem. Universul nostru ar putea face parte din acest Univers „Tată-Mamă". Informaţiile ştiinţifice şi filosofice care pot fi aprofundate referitor la noi înşine ca fiinţe umane ne învaţă deja multe despre ce ar fi acest metaunivers.

În primul rând, este necesar să fim conştienţi de facultăţile ascunse, dar totuşi reale, ale creierului nostru (aici, mulţi dintre noi ne putem aminti de dictonul: „Cogito, ergo sum" – „Gândesc, deci exist"). Prin urmare, toate aceste doctrine, dacă sunt studiate cu atenţie, ne revelează apoi multe dintre posibilităţile nebănuite care totodată provoacă ştiinţa noastră actuală şi împing foarte departe limitele comprehensibilului. Există, oare, o raţiune justificată pentru care toate acestea să fie catalogate în mod pripit ca fiind de domeniul imposibilului? Prin urmare, aşa cum am mai spus, fiinţa umană este, la rândul ei, o componentă necesară a super-giganticei holograme a Universului, în totalitatea sa. În fiinţa umană putem găsi o imagine a Totului (Microcosmosul), cât şi a tot ceea ce a fost creat, şi chiar a Creatorului însuşi (DUMNEZEU Tatăl). Dar, atenţie, nu trebuie să fim tentaţi să ne raportăm la imaginea antropomorfă a unui „DUMNEZEU" cu barbă şi cu părul alb.

În sfera specifică a relativului, atunci când suntem pregătiţi, apare un Ghid spiritual sub o formă umană. El ne învaţă ceea ce este esenţial şi ne arată drumul. Apoi, graţie învăţăturilor şi binecuvântărilor sale, vine un anumit moment când propria sa realizare (spirituală) şi realizarea noastră spirituală devin una. De abia atunci ne dăm seama că Ghidul interior, absolut (care în realitate este o scânteie din DUMNEZEU Tatăl) a fost mereu prezent în universul nostru lăuntric: aceasta este natura propriei noastre conştiinţe.

Un astfel de concept despre Divin este cu mult mai vast decât ne

putem noi imagina şi chiar depăşeşte capacitatea noastră obişnuită de înţelegere. Trebuie să evităm să cădem în greşeala de concepţie care reduce totul la o formă umană şi deci materială. Totul este chiar de natură şi de origine ondulatorie, iar nu materială!

Mulţi savanţi aspiră însă să rămână doar nişte cercetători ştiinţifici „obiectivi şi neutri" care, de fapt, doresc doar într-un mod anemic să ajungă la adevăr. Este esenţial să ne dăm seama că o aparentă absenţă a dovezii că DUMNEZEU există nu este o dovadă a absenţei lui DUMNEZEU. Sunt convins că un om de ştiinţă care refuză în permanenţă să privească adevărul în faţă se situează, în realitate, mai jos de pragul unei curiozităţi fireşti, ceea ce-l împiedică să ia în considerare o problemă cu atât mai mult cu cât răspunsul nu-i apare imediat.

Unui astfel de concept despre Divin îi corespunde totalitatea ansamblurilor spaţial-temporal-informaţionale. El nu este aici şi acolo, El nu este administratorul acestuia sau al aceluia, El este în realitate totalitatea! Totalitate care se declină în multiple faţete ce fac să apară lumi energetice, care posedă propriile lor legi locale. Totul dumnezeiesc este structurat, astfel, din asamblarea a tot ceea ce este, de la cel mai de jos aspect până la cel mai înalt aspect. În felul acesta, noi suntem o sui generis imagine holografică a Totului Divin. Teilhard de Chardin a perceput posibilitatea unei conştiinţe colective umane şi el a ajuns chiar la noţiunea de „conştiinţă a unităţii". La ora actuală, fizicienii care întrevăd conceptul de energie liberă (pe care l-a intuit şi genialul Tesla) tind să se impună. În fizică, este deja dovedit că vidul, energia punctului-focar zero, nu este un vid în sensul obişnuit al cuvântului, dar ca în orice vid, în el rezidă potenţialitatea unei gigantice Energii Creatoare. Structura suprapusă a Universurilor Energetice face să transpară o evidentă organizare holografică, ce se traduce încă o dată prin expresia clasică: „*ceea ce este jos este întocmai precum este ceea ce este sus*". David Bohm susţinea această teză şi el a formulat conceptele conform cărora dimensiunea noastră ar fi o gigantică proiecţie a unui alt nivel de existenţă.

În cazul unui Centru Creator, acesta transmite informaţii sub forma unui flux energetic informaţional ce este codat de aşa manieră, încât fiecare subunivers primeşte, şi apoi recunoaşte, un aspect ce este asemănător stării sale specifice. Sfera noastră spaţio-temporală primeşte ceea ce structura noastră permite să fie apoi perceput şi

decodat. Sfera superioară primeşte ceva mai mult şi aşa mai departe. Aceasta este întotdeauna o misterioasă structură holografică. De altfel, de coerenţa cuantică (fenomen care ar putea explica tranziţia de la legile fizicii clasice la cele ale fizicii cuantice) prezintă în mod destul de clar un comportament conex cu o structurare holografică. Totul se regăseşte, de asemenea, în teoriile lui Sheldrake, Bohm, Jung şi Assagioli.

Toate aceste teorii ne conduc şi ne inspiră să gândim că universul nostru planetar ar putea suporta anumite influenţe psihice umane prin intermediul unei aşa-numite psihosfere. Astfel de lanţuri de interacţiuni ar avea structura unui lanţ cauză-efect, în care cauza ar fi psihicul uman, iar mediul în care se manifestă efectul ar fi biosfera. Efectul rezultant s-ar traduce prin unele variaţii ale temperaturii. Aceste variaţii ale temperaturii ce sunt înregistrate pe planeta noastră sunt o funcţie derivată, în sens matematic, a unei alte funcţii generatoare.

Omul este acela care a produs variaţiile derivatei termice prin modificarea funcţiei generatoare. Am putea să rezumăm totul spunând că fizica cuantică este cea care furnizează cele mai bune baze teoretice pentru explicarea majorităţii fenomenelor ce sunt clasate ca fiind parapsihologice. Poate, în câteva decenii sau chiar mai repede, se va putea dovedi că Universul în care trăim nu este, de fapt, ultima realitate. Dar oare ce se află dincolo de concepţia noastră despre lume?

Un binecunoscut expert ştiinţific, care este totodată medic şi biofizician, Regis Dutheil, a construit un model ce descrie foarte bine o altă lume (sau chiar alte lumi) ce sunt compuse din câmpuri de lumină. Ce afirmă, oare, teza lui Dutheil? Teza sa fundamentală are ca obiect atât structura conştiinţei noastre, cât şi structura Universului. El readuce în discuţie dogma vitezei luminii. Fizicianul american Feinberg postulează, de asemenea, existenţa, la celălalt capăt al limitei impuse (viteza de deplasare a luminii), a câmpului particulelor care se deplasează mult mai repede decât aceasta. În teoria elaborată în colaborare cu fiica sa Brigitte, Regis Dutheil descrie o lume ce este structurată pe trei niveluri:

1. Lumea „subluminoasă", care este lumea obişnuită pe care noi o cunoaştem foarte bine, aceea a fizicii clasice newtoniene.

2. Lumea „luminoasă" a materiei, care se apropie sau care chiar poate atinge viteza luminii. Aceasta este lumea relativităţii a lui

Einstein.

3. Lumea „super-luminoasă" a materiei care depăşeşte chiar cu extraordinar de mult viteza luminii sau universul „super-luminos" ori, altfel spus, universul „super-luminos" al tahionilor.

După umila noastră părere, conştiinţa şi creierul ar avea două moduri diferite de funcţionare: unul normal, local şi spaţio-temporal şi unul ceva mai rar, nelocal şi anume starea de supraconştiinţă ce corespunde unor particule super-luminoase care se află în afara trupului nostru, constituind lumea „super-luminoasă".

Conştiinţa nelocală, denumită eul „super-luminos", este compusă din tahioni. Atunci când supraconştiinţa comunică la un moment dat cu conştiinţa locală, acest tranzit este, de fiecare dată, reglementat de cortexul cerebral. Tot ceea ce avem nevoie pentru existenţa cotidiană este filtrat şi transmis conştiinţei locale.

Creierul transformă apoi informaţiile abstracte în holograme, adică în imagini tridimensionale ce reprezintă pentru noi realitatea. Cu toate acestea, nu există o comunicare între conştiinţa locală şi supraconştiinţă în timpul vieţii omului, exceptând anumite cazuri cum ar fi visul, stările benefice de transă, meditaţia sau utilizarea anumitor substanţe psihoactive.

Dutheil avansează teoria că tahionii sunt asociaţi unui spaţiu-timp ce este diferit de dimensiunea noastră spaţio-temporală. În spaţiul-timp cel super-luminos, atât timpul, cât şi spaţiul nu mai au aceleaşi calităţi sau, mai exact, nu mai prezintă aceleaşi proprietăţi, aceleaşi incidenţe, aceleaşi consecinţe cum sunt toate acelea pe care noi le cunoaştem în lumea pe care ele o definesc. Conştiinţa sau spiritul provine dintr-un câmp tahionic sau super-luminos ce se situează de cealaltă parte a limitei luminii, în spaţiul super-luminos.

Urmând acest raţionament, Dutheil ajunge la aceleaşi concluzii precum Bohm în ceea ce priveşte conceptul holografic al Conştiinţei, al Universului, al Macrocosmosului, al Unicului. Structura luminoasă a energiei (a materiei în lumea noastră) pare a fi o realitate unificatoare. Dar atenţie, să nu pierdem din vedere că puţină ştiinţă ne îndepărtează de graniţele inteligibilului, pe câtă vreme multă ştiinţă ne apropie de acestea! Insistăm aici asupra acestui aspect pentru că fiinţele cu o cultură ştiinţifică limitată se opun adesea acestei concepţii a universurilor luminoase şi se folosesc de nişte jocuri de cuvinte penibile, căutând să-i ridiculizeze pe susţinătorii unor astfel de teorii,

numindu-i în batjocură „iluminaţi”. Subliniem că acest aspect aşa-zis „luminos” al lucrurilor nu este nici pe departe o utopie şi constituie, din contră, un concept uluitor. Un bun fizician ştie că orice undă electromagnetică este asociată unei energii fotonice a cărei intensitate este strâns legată de lungimea de undă specifică a undei în cauză. Nu trebuie să fie confundată această energie cu puterea ce este transportată de o astfel de undă. Chiar dacă această undă este purtătoarea unei energii mai mari sau mai mici, valoarea fotonului care îi este asociată va fi întotdeauna aceeaşi.

Pentru a înţelege cât mai bine anumite nuanţe, putem să luăm în considerare cazul concret al unei celule fotoreceptoare care este utilizată ca detector de radiaţii de o lungime de undă bine definită. Conform teoriei, acest detector va furniza o informaţie electrică doar dacă va fi luminat de o rază luminoasă a cărei energie fotonică este egală cu energia cu care este prevăzut acest fotoreceptor. În felul acesta, celulele cu bastonaşe de pe retină nu sunt sensibile decât la o bandă limitată de lungimi de undă, pornind de la roşu şi ajungând la violet.

Noi nu percepem nicio altă lumină în afara acestui spectru, sistemul nostru optic este, deci, insensibil la radiaţiile infraroşii de la un capăt al spectrului şi la radiaţiile ultraviolete ce se află la celălalt capăt. Să pornim acum de la cazul luminii albastre. Fie că această radiaţie este mai slabă, fie că ea este mai intensă, noi nu o să vedem lumina mai mult sau mai puţin albastră, deoarece percepţia vizuală a albastrului nu este legată decât de energia fotonică ce este asociată lungimii de undă corespondente culorii albastru. Curcubeul este format din culorile ce corespund cu spectrul lungimilor de undă la care ochiul nostru este sensibil.

12. CAPITOLUL 4 – Programul planetar de acţiune urgentă „NU APOCALIPSA” (partea a doua)

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Citiţi prima parte a CAPITOLULUI 4 din *Programul planetar de acţiune urgentă NU APOCALIPSA*

Cum ar fi viaţa noastră dacă am putea vedea toate radiaţiile electromagnetice? Cu siguranţă că ea ar fi considerabil perturbată! Nu numim lumină ceea ce se află dincolo de limitele noastre vizuale, şi aceasta doar din cauză că ochiul nostru este sensibil doar la o infimă parte din spectrul electromagnetic. De altfel, ceea ce pentru noi nu este

lumină se dovedeşte a fi lumină pentru animalele ce percep infraroşul, iar aceasta le permite să se deplaseze în plină noapte, atunci când noi nu vedem absolut nimic. Într-adevăr, dincolo de aparenţe, totul este lumină, dar nu pentru toată lumea. În armată s-a înţeles chiar foarte bine acest aspect.

Se fabrică nenumărate aparate care le permit militarilor să vadă chiar foarte bine noaptea. Trebuie să folosim receptori al căror spectru de perceptibilitate se situează dincolo de acela al ochiului fiinţelor umane.

De altfel, după cum se ştie, spectrul luminos este o întindere gigantică ce se află cu mult dincolo de ceea ce noi putem să măsurăm. Partea observabilă constituie doar o fâşie spectrală minusculă. Având în vedere mărimea relativ mică a spectrului pe care noi îl folosim, spectrul electromagnetic în totalitatea sa ascunde o bogăţie colosală, pe care noi nici măcar nu o bănuim, pentru că nu depindem fizic de ea, cu toate că… există o infinitate de fotoni, tot atâtea energii ce le sunt asociate, tehnici de codare, dar toate aceste caracteristici se adresează unor receptori specifici, ce sunt disponibili în lumea noastră sau într-un alt univers. Cu toate că vorbim despre lumină, acest termen nu se referă numai la ceea ce noi putem vedea. Dacă trupul nostru ar fi echipat cu fotoreceptori corespunzători, am putea recepţiona şi vedea fără încetare toate undele radio, toate undele de televiziune, toate undele radar etc., dar fără să le putem decoda pentru a putea extrage din ele imaginea sau sunetul pe care îl cunoaştem. O astfel de recepţie ar corespunde, totodată, unei lumi ce ar fi caracterizată de un bruiaj constant şi intens. Dar, după cum am spus deja, ansamblul spectrului electromagnetic care poate fi utilizat în mod direct de fiinţa umană este chiar foarte limitat. Toată bogăţia luminii se situează dincolo de acest spectru. Este în felul acesta evident că totalitatea Universului observabil şi neobservabil nu este altceva decât lumină. Totalitatea Energiei Luminoase constituie, de fapt, Centrul cel viu şi Creator. Natura nu ne-a înzestrat cu toţi receptorii ce sunt sensibili la toate undele; deocamdată, putem spune că este mai bine aşa!

Domeniile spectrale ce sunt exterioare percepţiilor noastre fac apel la unele funcţii care depăşesc cadrul mediului nostru energetic material. Mai avem un obstacol de depăşit pe drumul înţelegerii. Într-adevăr, noi cunoaştem şi stăpânim foarte bine aspectul fotonic al luminii, în sens larg, aşa după cum l-am descris aici. Ştim că, începând

cu o lungime de undă ce este suficient de mică, fotonul este capabil, din punct de vedere energetic, să ionizeze mediile pe care le traversează. Această particularitate este adeseori folosită cu interes, dar ea are de asemenea şi un inconvenient major, şi anume că aceste radiaţii dure modifică materia. Pe măsură ce lungimea de undă scade, radiaţia corespondentă devine din ce în ce mai periculoasă şi are un efect din ce în ce mai ionizant.

Dacă ne gândim mai bine, ajungem la concluzia că există o limită de frecvenţă în spectrul electromagnetic. După această limită, natura radiaţiei se modifică, se transformă din radiaţie electromagnetică într-un alt gen de radiaţie. Sau, ca să fim mai exacţi, se transformă într-o stare ondulatorie mai bogată decât radiaţia noastră electromagnetică, având un număr mult mai mare de componente fundamentale, cum ar fi, de exemplu, mai multă informaţie.

În conformitate cu viziunea fizicii cuantice, dincolo de limita inferioară corespunzătoare constantei lui Planck, spaţiul ar putea fi alcătuit sau din energie, sau dintr-o materie necunoscută. Limita dimensională, limita lungimii de undă începând cu care unda devine undă de conştiinţă energetică este oare însăşi constanta lui Planck? Schema precedentă nu este foarte diferită de cea pe care o descrie fenomenul de coerenţă din fizica cuantică. Această limită dimensională este ea oare unică? Există, oare, alte graniţe vibratorii dincolo de care se petrece, totuşi, ceva hotărâtor? Merită să ne amintim că această coerenţă ne permite să percepem doar o parte din componentele fizice ale unui fenomen, acea parte fiind cea pe care domeniul spaţio-temporal în care se realizează observaţia este capabil să o manifeste. În conformitate cu teoria lui Everett, restul manifestării este vizibil în alte dimensiuni.

Cu această schiţă, ne putem imagina că diferitele domenii spaţio-temporale superioare spaţiului nostru suportă, totuşi, stări ondulatorii de o natură diferită, dar care sunt întotdeauna organizate pe un principiu identic, din punct de vedere vibratoriu fiind constituite dintr-un număr din ce în ce mai mare de elemente componente care au un caracter din ce în ce mai pronunţat energetic şi informaţional. Iar la un ultim nivel vibratoriu, ne aflăm în prezenţa totalităţii informaţiei, a totalităţii timpului, a totalităţii spaţiului.

Nu lipseşte nimic, totul este aici, cunoaşterea în felul acesta este totală şi toate potenţialităţile se pot actualiza. Timpul este permanent,

aceasta este eternitatea, este chiar esenţa misterioasă a Creatorului (Dumnezeu). Cea mai mică idee, cea mai mică creaţie, cea mai mică intenţie se desfăşoară într-o multitudine de manifestări ce sunt caracterizate de mediul în care sunt observate. În ierarhia holografică, întotdeauna ceea ce este sus este întocmai precum ceea ce este jos, dar trebuie să ajungi la nivelul în care acest lucru chiar poate fi perceput şi folosit.

Georges Morrannier, un fizician genial care a trecut în lumea de dincolo, explica faptul că modelul după care suntem constituiţi utilizează particulele elementare ce sunt reunite în conformitate cu legile specifice dimensiunii noastre. Fiecare dintre aceste particule elementare de natură ondulatorie prezintă o componentă vibratorie ce aparţine unui domeniu spectral care este asociat cu propria noastră dimensiune. Din această îmbinare rezultă în felul acesta materia pe care o cunoaştem. El spunea, de asemenea, că totul nu este decât vibraţie, că în realitate suntem cu toţii constituiţi din acelaşi model de constituenţi elementari reuniţi, dar a căror frecvenţă de vibraţie este mult mai ridicată. Ce este această materie? El nu a explicat aceasta şi nici nu a fost capabil să explice diferenţa dintre această materie şi materia noastră. Aceste vibraţii sunt mult mai rapide şi din această cauză ele sunt imperceptibile pentru noi. Acestor vibraţii le corespunde o anumită stare a materiei, care este total diferită de aceea a materiei noastre şi ele sunt de un alt gen, ce este în totalitate insesizabil. Dacă ne referim la teoria undei-pilot a celebrului savant de Broglie, şi anume că lungimea de undă scade atunci când particula este accelerată, aceasta ne determină, oare, să spunem că „vibraţia creşte”? Limita noastră reală se situează, oare, dincolo de constanta lui Planck, constantă deasupra căreia anumiţi fizicieni descriu materia/energia ca fiind o „spumă” specifică?

Dintre toate tipurile de materie, nu ne aflăm aici pentru a o studia pe aceasta, iar în stadiul în care ne aflăm suntem chiar incapabili să o facem. Ne aflăm aici pentru a accede la lumile superioare, şi pentru aceasta nu ne trebuie decât un singur lucru: să fim foarte umili şi oneşti. Acest aspect ne aduce pe calea realităţii noastre terestre care, în cele din urmă, nu este decât o parte din totalitatea realităţii. Ultima noastră frontieră dimensională este foarte aproape de noi, toţi fizicienii spun aceasta fără să poată explica de ce. Ceea ce pare să fie sigur este că Planck nu a bănuit importanţa acestor

descoperiri. El nu şi-a imaginat niciodată că în partea aceasta a dimensiunii care îi poartă numele: constanta lui Planck, totul se modifică, adică aproape nimic nu mai este măsurabil, ca şi cum ar trebui să ne transformăm într-un anume fel starea pentru a urma apoi calea cunoaşterii. Şi dacă chiar în acest moment, cel care citeşte aceste rânduri îşi mai pune întrebări, el este sfătuit să reînceapă lecturarea întregului mesaj, apelând atunci când este necesar la lucrările de referinţă ce sunt menţionate. În urma acestor eforturi, ideile se vor asambla treptat pentru a ajunge să nu conceapă decât un Tot a cărui poartă de intrare este chiar conştiinţa noastră.

Specialiştii în fizică cuantică ai secolului XX sunt aceia care au pus punctul pe i şi care au avut curajul să asocieze, într-un anume fel, spiritul cu materia. A trebuit să se descopere partea infinitezimală cea mai mică, subatomică, pentru a putea să înţelegem tot ceea ce se petrece.

Este necesar să ne dăm seama că la acest nivel (subatomic) se petrece ceva curios şi chiar tulburător în procesul care guvernează interacţiunile dintre particule. Fără să bănuim toate acestea, aici are loc o presiune, o acţiune conştientă şi organizată. Deşi acest aspect este tulburător, teoria ne conduce la includerea spiritului în categoria particulelor subatomice. Această descoperire ne conduce către definirea psihofizicii actuale ca fiind o ştiinţă nouă, ce are tendinţa să ia locul parapsihologiei. Această nouă ştiinţă ne va arăta că parapsihologia comite anumite erori. De exemplu, este o eroare să crezi că doar psihicul unui medium este cauza în apariţia anumitor fenomene aşa-zis iraţionale. Acest gen de fenomene iraţionale sunt în mod esenţial rezultatul acţiunii undelor venite din cosmos, ce sunt apoi canalizate sub forma anumitor energii de către un medium.

Pentru a clarifica situaţia, trebuie să ajungem să înţelegem că totul este constituit din unde spirituale mai mult sau mai puţin intense. Dincolo de aparenţe, prin intermediul lor se recreează totul, şi nu prin cel de-al şaselea simţ. La adolescenţi, procesul mediumnităţii este amplificat de un dezechilibru psihic trecător ce este specific vârstei lor.

În anumite cazuri, o anumită tulburare este cea care facilitează accesul necontrolat la starea de medium. Canalul lor este atunci utilizat, fără ca mediumii să bănuiască aceasta, de spirite pe care le-am putea numi „farsoare”. Imediat ce un adolescent trece de această perioadă, fenomenele de acest gen se opresc. Adolescentul în cauză

nici măcar nu este conştient de aceasta. Nu trebuie să credem că fenomenele de transă, fenomenele de telekinezie etc., şi-ar avea sursa în persoana respectivă. Nu există nicio forţă materială care să provoace astfel de fenomene, subconştientul nostru cu atât mai puţin. Iată un prim răspuns la întrebările puse de martorii fenomenelor provocate de celebra Eusapia Palladino prin înzestrările sale de medium. Pentru a înţelege ceea ce se petrece, trebuie să ştim că întregul Univers este constituit din trei dimensiuni ce sunt suprapuse.

Trebuie să abandonăm noţiunea de dimensiune aşa cum este ea concepută cel mai adesea de noi. Acest mod de a vedea lucrurile ne poate induce în eroare.

Este vorba despre: 1) dimensiunea Materiei, 2) dimensiunea Gândului şi 3) dimensiunea Totului sau a Unicului. Dimensiunea Materiei este cea pe care noi o cunoaştem cel mai bine, aici avem de a face cu materia ce ne induce conceptele clasice de timp şi spaţiu. Amintiţi-vă că astrofizicianul S.W. Hawking afirmă că timpul se află în strânsă legătură cu materia; acest aspect este perfect adevărat.

În această dimensiune a materiei, undele electromagnetice se răspândesc într-un spectru larg şi cunoscut. Fiecărei unde îi corespunde o energie care îi este proprie şi care se numeşte foton. Doi fotoni cărora le corespund două lungimi de undă diferită se ignoră, cu toate că ei se află în acelaşi spaţiu-timp. Energia fotonului este intim legată de o undă, al cărei caracter informaţional este în strânsă legătură cu lungimea de undă, cu amplitudinea, cu faza şi cu direcţiile acestor două componente observabile: câmpul electric şi câmpul magnetic. Fiecare undă evoluează în mediul său specific al energiei fotonice. Putem considera că mediul electromagnetic, mediul luminii în sensul descris mai înainte, se subîmparte în planuri vibratorii, fiecare plan corespunzând unei energii fotonice. Această dimensiune a Materiei poate, deci, să suporte o cvasi-infinitate de lungimi de undă ce sunt diferite.

Dimensiunea Gândului este constituită din unde a căror energie este superioară aceleia care corespunde undelor Materiei. Frontiera Materie-Gând corespunde constantei lui Planck; pentru lungimi de undă inferioare, energia corespondentă devine gigantică, proprietăţile şi alcătuirea acestor unde devin mai numeroase şi mai complexe. Aceste noi componente sunt acelea care le conferă acestor unde proprietăţi superioare. Dacă în dimensiunea Materie există o

cvasi-infinitate de planuri electromagnetice, Georges Morrannier afirmă că dimensiunea Gând presupune şapte planuri energetice ce sunt împărţite în şapte subplanuri. În felul acesta, rezultă patruzeci şi nouă de moduri energetice ale dimensiunii Gândului.

Aceste moduri energetice sunt ierarhizate în funcţie de complexitatea lor, ce este asociată cu o anumită creştere a cantităţii de informaţie. Energia undei Gând ascunde un anumit fenomen vibratoriu şi pare să se comporte întocmai precum o vibraţie a undei Materie, dar aici nu mai există noţiunea de lungime de undă sau de frecvenţă, pentru că ne aflăm în afara dimensiunii spaţiu-timp. Energia însăşi este cea care acţionează şi ea este cea care trebuie să vibreze pentru a produce unele efecte.

Şi, în sfârşit, dimensiunea misterioasă a Unicului se întinde dincolo de dimensiunea Gând. Aceasta este Centrul Energetic de la care provine întreaga energie a dimensiunii Gând şi a dimensiunii Materie. Acesta este Centrul din care Totul ia fiinţă. Aici se află întreaga energie, întreaga informaţie. Cele trei dimensiuni, respectiv: dimensiunea Materiei, dimensiunea Gândului şi dimensiunea Unicului, au următoarea particularitate: dimensiunea Materiei cuprinde o cvasi-infinitate de moduri vibratorii simple ce pot reţine o anumită cantitate de informaţie; a doua dimensiune, respectiv dimensiunea Gând, cuprinde doar 49 de moduri vibratorii posibile, dar fiecare dintre ele poate cuprinde o mult mai mare cantitate de informaţie; în ceea ce priveşte cea de-a treia dimensiune, respectiv cea a Unicului, aceasta este o dimensiune unică de energie vibratorie ce este capabilă să conţină ansamblul informaţiei ce este necesară creaţiei şi evoluţiei Universurilor inferioare. Totul este cuprins aici.

În termenii acestei prezentări a lumii, putem înţelege că structura în care noi trăim este foarte complexă, dar noi nu vedem decât o mică parte din totalitatea realităţii.

Nu putem considera într-un mod independent toate proiecţiile mentale ale ansamblului Universului. Această dificultate rezultă din complexitatea legăturilor ce unesc, într-adevăr, diferitele aspecte. Se va ajunge la înţelegerea totală a lucrurilor numai dacă vom percepe în mod clar faptul că toate planurile existenţei puse în joc coexistă în acelaşi spaţiu. Singurul lucru evident este apartenenţa la unul dintre planurile energetice diferite, de la nivelul cel mai de jos până la nivelul cel mai de sus, trecerea realizându-se prin transformarea stărilor

noastre de conştiinţă.

Ridicarea progresivă a nivelului de conştiinţă declanşează în universul nostru lăuntric procese de *rezonanţă ocultă*e şi ne conduce apoi către sfere energetice din ce în ce mai elevate, pe care Biblia le numeşte „Ceruri". din ce în ce mai elevate, pe care „Biblia" le numeşte „Ceruri". Aceste transformări ale nivelului de conştiinţă se realizează, printre altele, pornind de la etape cărora le corespund unele modificări de stare ce apar în fiinţa noastră.

Ceea ce numim moarte este, de fapt, o renaştere, doar trupul nostru material fiind distrus, pentru a lăsa restul fiinţei să se înalţe. Dintr-un anumit punct de vedere, această trecere poate constitui, de fapt, o creştere.

Încă din Antichitate, filosofi şi înţelepţii au căutat să elucideze structura şi funcţionarea Universului nostru. Fiind înarmaţi cu propria lor judecată şi cu o tehnologie din ce în ce mai sofisticată, fizicienii au ajuns la o cunoaştere aprofundată a infinitului mare şi a infinitului mic. Ei se lovesc, totuşi, de aspecte care nu pot fi depăşite, precum sunt viteza luminii sau constanta lui Planck. Pe de altă parte, le mai lipseşte o teorie unificată, care ar trebui să includă teoria relativităţii şi pe aceea a fizicii cuantice.

Graţie unei lungi experienţe de cercetare şi chiar de viaţă, cât şi graţie cunoştinţelor pe care ni le pot oferi filosofiile vechi, ne putem da seama că, de fapt, conştiinţa cosmică constituie principiul integrator al explicaţiilor fizice, al spiritualităţii şi al fenomenelor aşa-zis inexplicabile.

Marile doctrine spirituale nu sunt, oare, un mod poetic şi inspirat de a descrie această realitate pe care ne-o dezvăluie, puţin câte puţin, ultimele descoperiri ştiinţifice?

Duhul Sfânt (Sfântul Duh) (I)

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Conceptul de „Duh Miraculos" ocupă un loc cu totul aparte în tradiţiile religioase. Atât în gândirea indiană, cât şi în tradiţia occidentală a înţelepciunii, se vorbeşte despre un „substrat" primordial şi misterios al întregii Creaţii. *„Din Nefiinţa lui BRAHMAN (DUMNEZEU) a apărut Duhul, Duhul l-a făcut la rândul său să apară pe Stăpânul tuturor creaturilor (ISHVARA). Apoi, Stăpânul tuturor creaturilor (ISHVARA) a făcut să apară creaturile. În felul acesta, tot şi toate care au fost create şi care există se sprijină în ultimă instanţă pe*

Duhul care a apărut la începuturi". (Taittiriya Brahmana II, 2, 9, 10)

În celebrul text al „Eneidei" (opera poetului latin Virgiliu) descoperim doi termeni, şi anume: „mens", care înseamnă „minte", şi „spiritus", care înseamnă „spirit", termeni prin intermediul cărora este descris principiul misterios care guvernează lumea: „*Mai întâi cerul şi continentele, fundurile mărilor, globul strălucitor al Lunii, focurile radioase ale lui Titan, au fost făcute să existe şi să trăiască de către un suflu tainic ce exista deja înăuntrul lor (Spiritus intus atât); fiind infuzat într-un anume fel în toate membrele (părţile, zonele) lumii, acest duh mişcă întreaga masă a creaţiei (Mens agitat molem) şi totodată el se amestecă şi este prezent fără încetare în acest mare trup universal*". (Virgiliu, Eneida, VI).

În „Biblie" se vorbeşte întotdeauna despre „suflul" cel tainic al lui DUMNEZEU care plutea deasupra apelor (Facerea 1 – 2), precedând ontologic întreaga Creaţie: crearea lumii şi crearea omului, care a dobândit viaţă atunci când DUMNEZEU i-a insuflat-o (sub forma unui astfel de suflu) în nări (Facerea 2, 7).

Atunci când în „Biblie" citim Cartea lui Iov, descoperim că un astfel de suflu (ce i-a fost insuflat omului primordial în nări) a făcut ca omul să fie o fiinţă vie (însufleţită). De altfel, în legătură cu aceasta amintim faptul că termenul latin „anima" („suflet") mai are şi sensul de „vânt" (la fel, în limba greacă cuvântul „anemos" înseamnă şi el tot „aer" sau „vânt").

Analizând toate aceste aspecte, ne putem da seama cu uşurinţă că Duhul Sfânt este o mare enigmă şi totodată o tainică realitate cu care este necesar să intrăm în comuniune subtilă (prin declanşarea în universul nostru lăuntric a unui proces adecvat de rezonanţă ocultă). În felul acesta, devine cu putinţă să descoperim, dincolo de orice speculaţii şi teorii, realitatea tainică şi copleşitoare a Duhului Sfânt, ce îmbrăţişează fără încetare întreaga creaţie a lui DUMNEZEU şi, mai mult decât atât, o manifestă şi o susţine fără încetare. Atunci când Duhul Sfânt îşi manifestă prezenţa şi realitatea în fiinţa noastră, trăirea profundă şi copleşitoare care apare ne ajută să descoperim printr-o experienţă directă că Duhul Sfânt există cu adevărat. În afara acestei inefabile stări lăuntrice care ne dezvăluie realitatea Duhului Sfânt, este foarte greu şi delicat să îl putem defini vreodată cu precizie. Prin urmare, am putea spune că Duhul Sfânt este, înainte de toate, o mare enigmă ce persistă ca atare (ca un profund mister) chiar şi atunci când

energia sa tainică se revarsă în universul nostru lăuntric şi declanşează felurite stări şi efecte sublime, complexe, care multe dintre ele sunt indescriptibile.

Prezenţa şi manifestarea ascunsă – dar adeseori copleşitoare – a Duhului Sfânt ne este sugerată şi de textul Cântării Cântărilor ce există în „Biblie". Astfel, atunci când citim într-o stare de transfigurare poetică textul Cântării Cântărilor, reuşim să intuim într-o anumită măsură, dincolo de cuvinte, realitatea enigmatică a Duhului Sfânt. Dacă tradiţia occidentală a reuşit până la urmă să distingă mai multe feluri de „suflete", dintre care unul aşa-zis „spiritual" (şi nemuritor), textul biblic nu operează nicio distincţie atunci când descrie în Facerea „lucrarea cea tainică a celei de-a şasea zi". Astfel, atât fiinţa umană, cât şi animalele sunt înzestrate cu „suflul (Duhul) vieţii" (Facerea, 1, 30).

Atunci când studiem cu atenţie „Biblia", descoperim că uneori se vorbeşte acolo despre un aşa-numit „duh" al geloziei sau, în alte pasaje, despre un aşa-numit „duh" al destrăbălării, ori (în alte pasaje) despre de un aşa-zis „duh" al înţelepciunii etc. Atunci când studiem cu foarte multă atenţie aceste aspecte, ajungem să intuim că în realitate în toate aceste fragmente biblice se vorbeşte despre anumite energii subtile tainice cu care fiinţele umane intră în legătură şi ce declanşează astfel în universul lor lăuntric diferite procese tainice de rezonanţă ocultă care în anumite situaţii pot fi faste, benefice, iar în alte situaţii pot fi nefaste, malefice. Tot în „Biblie" mai găsim referiri semnificative la anumite fenomene, cum ar fi acela care este descris prin faptul că o fiinţă umană poate „să-şi dea duhul" (sau, altfel spus, să moară). Este evident că în „Biblie" realităţile fizice şi cele psihice nu sunt într-un mod clar diferenţiate. În cazul textelor originale în limba greacă ale „Noului Testament" (cu excepţia Evangheliei după Matei, singura care a fost scrisă în aramaică), s-a folosit termenul de „pneuma" pentru a desemna Duhul Sfânt. În felul acesta, descoperim în „Biblie" afirmaţia: „*Duhul Sfânt suflă acolo unde el vrea*".

Atunci când analizăm cu multă atenţie şi bun-simţ aceste aspecte, lăsându-ne totodată ghidaţi de înţelepciunea inimii şi de intuiţie, descoperim că, de fapt, Duhul Sfânt este Duhul cel enigmatic al lui DUMNEZEU şi este evident că, în realitate, Duhul Sfânt este o ipostază a Fiinţei supreme (DUMNEZEU Tatăl).

Este, însă, semnificativ, totodată, că în „Coran" (4, 171) se vorbeşte despre ceva echivalent şi se spune: „Duhul care a venit de la

El (DUMNEZEU)". Merită, însă, să amintim că în teologia musulmană sufletul omului are un statut de intermediar între lumea spirituală a îngerilor şi lumea trupească. În exegeza creştină, termenul latin „spiritus" (sau altfel spus „duhul") devine sinonim al sufletului, ce este considerat a fi o parte intermediară între sfera spirituală şi cea trupească. Independent de diferitele sale etimologii, conceptul de „spirit" (care, am putea spune, este un element de legătură între gândire şi suflul vital) păstrează în discursul filosofic occidental o anumită unitate.

Alte tradiţii culturale structurează, însă, cu totul altfel această realitate a experienţei interioare şi empirice. Spre exemplu, în textul indian „Vaisheshika Sutra" (al cărui titlu poate să fie tradus prin: „Tratatul ce se bazează pe determinări, caracteristici sau specificări") se spune că există un element intermediar (mediator) care împiedică Sinele Suprem Etern şi Nemuritor (ATMAN) să ne ofere în fiecare clipă cunoaşterea divină, constantă, universală (generală) şi mereu plină de înţelepciune. Acest mediator este deci, într-un anume fel, şi un separator pentru actele noastre de cunoaştere sau de voinţă, precum şi un fel de „pulverizator" de senzaţii. Dacă MANAS desemnează mintea comună sau mentalul uman obişnuit, el este descris ca fiind un principiu al instabilităţii în multitudinea de asociaţii de idei şi de proiecţii ale imaginarului. Tocmai de aceea, este necesar ca el (mentalul, MANAS) să fie disciplinat, pentru a-l controla şi chiar pentru a-i putea stopa la voinţă activitatea, în vederea transcenderii sale complete: *„De fiecare dată când mentalul (MANAS) cel instabil şi inconstant caută să scape (să divagheze sau să fluctueze), el trebuie să fie prins (fixat) într-un mod ferm şi să fie strunit spre a fi oprit (perfect controlat), căci numai în felul acesta devine cu putinţă să fie descoperit şi revelat Sinele Suprem Nemuritor (ATMAN)"*. („Bhagavad Gītā", V)

Atunci când în fiinţa noastră apare o profundă stare de comuniune indescriptibilă cu realitatea enigmatică a Duhului Sfânt, descoperim că tot ceea ce se află în faţa noastră (în jurul nostru) în lumea fizică, este foarte puţin în comparaţie cu tot ceea ce descoperim într-un mod intuitiv că există în realitatea Duhului Sfânt care este întotdeauna identic cu ceea ce mulţi dintre noi înţelegem prin conceptele de natură, viaţă universală, etern feminin etc. Dat fiind faptul că tot ceea ce există în întregul Macrocosmos este, totodată, prezent în Microcomosul fiinţei noastre, este evident că Duhul Sfânt ne

îmbrăţişează în permanenţă şi este prezent în fiinţa noastră, acţionând clipă de clipă pentru ca să avem viaţă şi să existăm. Datorită intimei şi perfectei sale comuniuni cu realitatea absolută a lui DUMNEZEU TATĂL, Duhul Sfânt este în permanenţă omniprezent şi prin însăşi natura sa, el este şi omniscient.

În ceea ce priveşte aspectul enigmatic al omnipotenţei Duhului Sfânt, se poate spune că întotdeauna acesta (Duhul Sfânt) face numai şi numai Voia Tatălui Ceresc (DUMNEZEU), care este UNICUL ce este în veşnicie într-un mod suprem ATOTPUTERNIC. Altfel spus, cu toate că Duhul Sfânt este fără nicio îndoială omnipotent, această omnipotenţă a sa este reală şi se exprimă fără încetare în sfera întregii Creaţii a lui DUMNEZEU TATĂL (altfel spus, în întreaga manifestare care este opera (lucrarea) constantă a Duhului Sfânt, acesta (Duhul Sfânt) împlineşte fără încetare Voia Tatălui Ceresc (DUMNEZEU)), el fiind, totuşi, întotdeauna subordonat doar lui DUMNEZEU TATĂL. Această nuanţă esenţială trebuie să fie înţeleasă ca atare de toţi aceia care vor fi capabili să pătrundă această revelaţie şi chiar dacă vor fi unii care vor fi incapabili să înţeleagă acest aspect fundamental, îndrăznim totuşi să vi-l prezentăm ca atare, cu toate că pentru unii (care cred adeseori orbeşte în anumite dogme), această revelaţie vine în contradicţie cu anumite dogme ce există. Noi amintim, însă, şi cu această ocazie că adeseori s-a dovedit că litera dogmei ucide, iar Duhul Sfânt dă viaţă (cunoaşterii pline de înţelepciune a Adevărului Ultim Suprem (care ne eliberează din închisoarea dogmelor osificate şi sterile). Dincolo de toate acestea, dat fiind faptul că fiecare dintre noi avem un liber arbitru, avem în permanenţă posibilitatea de a alege în strânsă legătură cu intuiţia noastră, cu înţelepciunea inimii şi cu bunul-simţ de care dispunem. Ceea ce afirmăm aici se bazează în totalitate atât pe o experienţă lăuntrică directă, cât şi pe anumite revelaţii divine care ni s-au oferit în decursul timpului.

În concluzie, fiecare dintre voi, cei care veţi studia cu atenţie aceste aspecte, are posibilitatea de a alege şi suplimentar, vă sfătuim să realizaţi o consacrare către DUMNEZEU TATĂL şi să-L întrebaţi cu umilinţă, dăruire şi aspiraţie care anume este adevărul (referitor la aceste aspecte esenţiale). Vă sfătuim apoi să vă bazaţi pe răspunsul tainic, inefabil şi copleşitor pe care o să-l primiţi imediat după aceea. În felul acesta, veţi putea cunoaşte cu ajutorul lui DUMNEZEU TATĂL care este Adevărul cu privire la acest aspect pe care dogmele ni-l

prezintă fără nicio nuanţare. Cu toate acestea, ştim că este cu putinţă ca unii să aleagă fără să gândească dogma ce a fost stabilită în această direcţie, confirmând în felul acesta încă o dată celebra afirmaţie a genialului fizician Albert Einstein, care la un moment dat a spus: *„Mai repede dezintegrezi un atom decât o prejudecată"*.

Nu trebuie să uităm că adeseori, dogmele sterile şi osificate sunt nişte bizare seminţe de dezbinare, de discordie, de neînţelegere, de lupte şi chiar de crime, ce sunt aruncate între oamenii ce sunt lipsiţi de înţelepciune, de bun-simţ şi de intuiţie. În multe cazuri, dogmele s-au dovedit ulterior (atunci când era deja prea târziu ca să se mai poată face ceva) a fi manifestările cele mai evidente ale semidoctismului şi ale părtinirii acelora cărora le-a fost lene să gândească într-un mod complex şi profund.

Dogmatismul cel sterp şi închistat este cel mai adesea caracterizat de tendinţa de a proclama sus şi tare unele axiome, sau de a decide că anumite adevăruri parţiale (fie acelea ale noastre, fie acelea ale unui anumit grup) sunt definitive şi incontestabile. În felul acesta, suntem împinşi într-un mod insidios să întoarcem pentru totdeauna spatele anumitor FAŢETE ALE REALITĂŢII, iar până la urmă aceasta contribuie în mod ineluctabil la denaturarea realităţii şi face să apară pentru noi falimentul adevărului. Aceste adevăruri fundamentale pot fi descoperite prin experienţă directă pe măsură ce intrăm în comuniune profundă, indescriptibilă, cu realitatea enigmatică a Duhului Sfânt.

O caracteristică fundamentală a Duhului Sfânt este aceea că el este şi rămâne, întocmai ca şi DUMNEZEU TATĂL (dar nu în mod identic), un copleşitor şi profund mister. Orice tentativă de a defini cu exactitate Duhul Sfânt eşuează, deoarece Duhul Sfânt este fără încetare o realitate enigmatică spirituală nelimitată, care îmbrăţişează şi, în acelaşi timp, include universul fenomenelor pe care le experimentăm. În permanenţă, fiecare dintre noi suntem îmbrăţişaţi de Duhul Sfânt şi, totodată, suntem o manifestare individualizată a Duhului Sfânt, care realizează în felul acesta voia Tatălui Ceresc (DUMNEZEU).

În stările elevate de extaz divin, Duhul Sfânt ni se revelează ca fiind un enigmatic sistem unificat, care funcţionează în permanenţă ca un tot indivizibil, ce acţionează astfel încât să realizeze intenţiile şi Voia lui DUMNEZEU. Întregul Macrocosmos a fost manifestat prin intermediul Duhului Sfânt, care în felul acesta exprimă în totalitate intenţiile esenţiale şi Voia Tatălui Ceresc (DUMNEZEU). Totodată,

Duhul Sfânt este o putere feminină sacră ce acţionează în permanenţă într-o perfectă şi deplină stare de unison cu înţelepciunea supremă a lui DUMNEZEU TATĂL.

Duhul Sfânt are o origine dumnezeiască transcendentă. În universul fiinţei umane, Duhul Sfânt este mereu prezent în ipostaza de principiu imaterial, iar realitatea sa enigmatică susţine şi structurează atât funcţiile mentale, cât şi funcţiile supramentale. Atunci când se manifestă din plin în universul fiinţei umane, Duhul Sfânt face să apară o stare extraordinară de vivacitate şi de inteligenţă superioară. Realitatea enigmatică a Duhului Sfânt susţine şi inspiră într-o mare măsură ansamblul creaţiilor umane în ordinea lor arhetipală şi simbolică. Ideile lui DUMNEZEU şi Intenţiile Sale misterioase prind viaţă şi apoi devin realitate prin intermediul realităţii enigmatice a Duhului Sfânt, care le manifestă întru totul la unison cu voia Tatălui Ceresc (DUMNEZEU).

Prin intermediul realităţii enigmatice a Duhului Sfânt, DUMNEZEU TATĂL se exteriorizează şi în felul acesta Creaţia apare cu cooperarea perfectă şi deplină a Duhului Sfânt, care este Natura ce face în permanenţă doar Voia Sa. Există în permanenţă o tainică şi perfectă legătură, ce evidenţiază o deplină unitate, între Spiritul Absolut al lui DUMNEZEU TATĂL şi Duhul Sfânt, care este Totalitatea Naturii Sale, ce adeseori mai este supranumită şi Eternul Feminin. Întreaga Sa Creaţie este manifestată şi susţinută printr-o stare de beatitudine divină ce caracterizează acest proces neîncetat al Creaţiei dumnezeieşti. Stările de fericire copleşitoare, de bucurie, de încântare, de uimire divină şi de minunare, împreună cu stările de orgasm pe care le trăim noi oamenii, precum şi stările de extaz divin, sunt fiecare dintre ele expresii parţiale ale acestei beatitudini dumnezeieşti ce caracterizează perfecta şi misterioasa stare de comuniune beatifică ce există între Spiritul absolut al lui DUMNEZEU TATĂL şi realitatea enigmatică a Duhului Sfânt. Tot ceea ce apare în Manifestare este exprimat ca atare şi apoi păstrat (menţinut) prin intermediul naturii enigmatice a Duhului Sfânt.

Acţionând în permanenţă la unison cu Duhul Sfânt, DUMNEZEU TATĂL reprezintă o Totalitate ce precede apariţia Creaţiei propriu-zise, sau altfel spus, naşterea şi continuitatea întregului Macrocosmos. În universul fiinţei umane, realitatea enigmatică a Duhului Sfânt este prezentă şi se exprimă prin ceea ce am putea numi

într-un mod plastic „starea de spirit a fineţii”. Intuiţia spirituală este şi ea o altă expresie a realităţii enigmatice a Duhului Sfânt în universul fiinţei umane. Realitatea enigmatică a Duhului Sfânt este în permanenţă prezentă în toate stările fiinţei şi are felurite grade de manifestare. Duhul Sfânt este în fiecare fiinţă umană o realitate foarte intimă şi foarte profundă. Această realitate enigmatică a Duhului Sfânt îşi face cunoscută prezenţa îndeosebi prin intermediul aşa-numitei „înţelepciuni a inimii”. Atunci când fiinţa umană realizează acea reîntoarcere salvatoare către realitatea misterioasă a lui DUMNEZEU, care o eliberează de iluzoriul sentiment ce o face să se creadă un „eu” separat, ea descoperă în felul acesta realitatea distinctă şi enigmatică a Duhului Sfânt. În permanenţă, realitatea enigmatică a Duhului Sfânt (care mai poate fi înţeleasă şi ca puterea şi energia enigmatică a Eternului Feminin Divin), cuprinde şi îmbrăţişează tot ceea ce există, întreaga creaţie a lui DUMNEZEU TATĂL fiind o manifestare a sa (a Duhului Sfânt). Atunci când contemplăm cu atenţie şi luciditate dimensiunea simbolică a Duhului Sfânt, descoperim că există o tainică relaţie de corespondenţă între Duhul Sfânt şi energiile subtile ale Apei. Această relaţie tainică este o constantă comună în toate tradiţiile spirituale ale umanităţii.

Dacă în hinduism Spiritul absolut al lui DUMNEZEU TATĂL este identificat cu PURUSHA, la rândul ei, Apa o reprezintă întotdeauna pe PRAKRITI (principiul feminin pasiv, nediferenţiat, care este adeseori considerat ca fiind energia şi substanţa primordială). Împreună cu PURUSHA (spiritul absolut sau DUMNEZEU TATĂL), PRAKRITI (principiul feminin pasiv, nediferenţiat, care este adeseori considerat ca fiind energia şi substanţa primordială) constituie cei doi poli ai Manifestării. PRAKRITI îşi primeşte întotdeauna decizia şi intenţia creatoare de la PURUSHA (spiritul absolut sau DUMNEZEU TATĂL). PRAKRITI nu este o „cauză eficientă” sau altfel spus, o cauză auto-suficientă (care ar putea fi pentru ea însăşi propria sa cauză). Ea (PRAKRITI) se află în permanenţă într-o relaţie de dependenţă directă faţă de PURUSHA. PRAKRITI este, de fapt, o *sui generis* „natură primordială” care cu toate că este una în nediferenţierea ei, conţine în ea însăşi o triplicitate care se actualizează sub influenţa suprem ordonatoare a lui PURUSHA (spiritul absolut sau DUMNEZEU TATĂL), dând astfel naştere multiplelor sale determinări. Fiind un principiu feminin etern foarte plastic, PRAKRITI este energia feminină şi

substanţa ce conţine în stare potenţială toate posibilităţile manifestării. Prin intermediul ei sunt născute în sfera manifestării toate modificările şi adaptările ce apar prin dezvoltarea însăşi a posibilităţilor din sfera nemanifestată a lui PRAKRITI sau, pentru a folosi limbajul filosofului Aristotel, prin trecerea acestor posibilităţi de la existenţa lor ca potenţialitate la existenţa lor ca acţiune sau act.

S-ar putea spune că există o necesitate ocultă ca Apa să fie reprezentativă pentru PRAKRITI (principiul feminin pasiv, nediferenţiat, care este adeseori considerat ca fiind energia şi substanţa primordială). Această relaţie ocultă este exprimată, de asemenea, în celebrul pasaj de la începutul Facerii biblice: „şi Duhul cel sfânt al lui DUMNEZEU se purta peste întinderea apelor" (Facerea 1, 2). În tradiţia milenară a înţelepciunii se menţionează că din punct de vedere simbolic, Apa ce oglindeşte lumina solară este comparabilă cu PRAKRITI, ea fiind o imagine caracteristică a „pasivităţii universale" care se regăseşte în toate tradiţiile ca o imagine semnificativă a posibilităţilor (potenţialităţilor) desemnate de „Apele primordiale" deasupra cărora se mişcă şi se manifestă suflul divin creator sau Duhul Sfânt. În ipostaza de aspect potenţial al Fiinţei universale (PURUSHA), PRAKRITI reprezintă, în germene, ansamblul tuturor posibilităţilor Manifestării sau, altfel spus, ea este „rădăcina" substanţială a oricărei manifestări. Atunci când este privită din acest punct de vedere, se poate spune că PRAKRITI este suprema SHAKTI a lui BRAHMAN (DUMNEZEU TATĂL), sau altfel spus, ea este MAHASHAKTI. În ipostaza de MAHASHAKTI, PRAKRITI este în permanenţă „Voinţa Divină creatoare (producătoare)" care este, la modul fundamental vorbind, o „putere feminină supremă".

Duhul (care este numit în limba ebraică „ruah") şi care în textul biblic este numit în mod exact „Ruah Elohim" este, în realitate, Duhul Sfânt.

În tradiţia înţelepciunii orientale, realitatea enigmatică a Duhului Sfânt este asimilabilă cu HAMSA sau altfel spus, Lebăda Sacră care îi serveşte drept vehicul lui BRAHMA şi care clocește „Oul primordial al lumii (al Macrocosmosului)", BRAHMANDA, Ou misterios care există în sânul „Apelor primordiale". Atunci când este privit din acest punct de vedere, HAMSA (Lebăda Sacră) este asimilabilă şi cu „suflul divin creator" („pneuma", „spiritus"), care este sensul iniţial al termenului „ruah" („duh") în limba ebraică.

Termenul „ruah” („duh”) este comparabil cu termenul sanscrit „vayu” (aerul cel subtil), în felul acesta apărând o uimitoare apropiere între „Biblie” şi „Vede” în ceea ce priveşte ordinea de apariţie şi de dezvoltare a elementelor fundamentale sensibile (TATTVA-ele).

Duhul Sfânt poate fi, de asemenea, asociat cu Lumina, deoarece Duhul Sfânt în calitatea sa de Lumină a Conştiinţei este esenţa (dhat – în limba ebraică) Spiritului (erruh – în limba arabă). Duhul Sfânt este, deci, chiar Lumina oricărei forme de conştiinţă, atunci când el este privit în aspectul său universal, ceea ce explică faptul că expresiile En-Nur El-Muhammadi (Lumina cea sfântă) şi Er-Ruh El-Muhammadiyah (Duhul cel sfânt) sunt perfect echivalente.

În „Vechiul Testament”, Duhul are sensul fizic de suflu sau energie tainică şi acest cuvânt apare acolo de 378 de ori. Exprimarea realităţii tainice a Duhului ca energie subtilă creatoare este profund semnificativă. În aproximativ 80 de locuri în „Biblie”, Duhul desemnează, deloc întâmplător, mintea fiinţei umane în sensul psihic al termenului. Apartenenţa divină a Duhului este subliniată prin expresiile „Duhul lui DUMNEZEU” şi ea apare ca atare în „Biblie” de 23 de ori. Expresia „Duhul Sfânt” este însă relativ rară, ea apărând în „Biblie” numai de 6 ori. În „Biblie” se spune că Duhul Sfânt realizează anumite acţiuni. Uneori, acţiunea Duhului Sfânt este bruscă şi face să se reverse în anumite fiinţe umane unele haruri dumnezeieşti. În situaţii de acest gen, se menţionează că Duhul Sfânt este atunci în sau vine asupra unei fiinţe umane şi o inspiră sau o transformă într-un mod profund. Revărsarea energiei enigmatice a Duhului Sfânt face să se trezească în fiinţa umană darul profeţiei şi, în unele cazuri, se menţionează că Duhul Sfânt poate fi chiar transmis în mod direct şi altor oameni, el fiind transferat astfel de la o fiinţă umană profund transformată şi inspirată la un succesor spiritual al acesteia.

O astfel de transmisie tainică se realizează cel mai adesea prin atingere, aspect care este numit în „Biblie” transmisie (transfer) prin „punerea mâinilor”.

Duhul Sfânt (II)

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Citiţi prima parte a acestui articol

În „Biblie” sunt dezvăluite câteva dintre calităţile Duhului Sfânt. În primul rând, se cuvine să subliniem caracterul imaterial şi totodată personal al Duhului Sfânt, care semnifică circulaţia tainică a anumitor

fluide (energii). Duhul Sfânt face să apară o pură şi euforică stare de intimitate indescriptibilă. Atunci când Duhul Sfânt se manifestă din plin în universul unei fiinţe umane, face cu uşurinţă posibilă comunicarea acestei intimităţi euforice copleşitoare la toate fiinţele umane care sunt pregătite şi deschise să o recepteze (să o primească). Atunci când Duhul Sfânt se revarsă din abundenţă în universul unei fiinţe umane, o umple de fericire fără obiect, o purifică, o deschide către tainice realităţi divine şi o face să trăiască într-un mod pur, euforic şi transfigurator. Dat fiind faptul că Duhul Sfânt face să se manifeste realitatea indescriptibilă a sfinţeniei, manifestarea sa intensă şi profundă sfinţeşte plenar fiinţa umană în care se revarsă.

Atunci când Duhul Sfânt devine o prezenţă permanentă ce se manifestă cu o intensitate copleşitoare, generând starea de preaplin într-o fiinţă umană aleasă sau chiar într-un popor ales, el face să se trezească şi să crească starea de înţelepciune dumnezeiască în acea fiinţă sau, respectiv, în acel popor.

Iisus Hristos vorbeşte adeseori despre Duhul Sfânt ca fiind un dar promis tuturor acelora care cred cu putere în Dumnezeu, deoarece în felul acesta ei sunt apţi să primească în universul lor lăuntric realitatea enigmatică a Duhului Sfânt, de îndată ce în ei apare starea de puritate necesară. Prin urmare, în cazul fiinţelor umane care cred cu putere în Dumnezeu, într-un mod profund şi deplin, promisiunea ca în fiinţa lor să se reverse fluxul tainic al Duhului Sfânt devine o realitate inefabilă. Revărsarea din abundenţă a Duhului Sfânt în fiinţele umane pure şi pline de aspiraţie care cred cu putere, într-un mod profund şi deplin în Dumnezeu, poate fi privită ca obiectul unei „făgăduinţe" esenţiale a lui Dumnezeu. În originalul în limba greacă al „Noului Testament", Duhul Sfânt este definit prin termenul „pneuma", ce apare de 379 de ori acolo.

În „Noul Testament", Duhul Sfânt sau pneuma are patru sensuri:

1. Sensul literal de „suflu", „aer" sau „vânt";

2. Sensul antropologic, care desemnează atunci „suflul", „spiritul vieţii", dar totodată şi fiinţa umană în totalitatea sa, văzută îndeosebi din punctul de vedere al interiorităţii sale;

3. Sensul demonologic, care evocă atât energiile subtile rele, nefaste cât şi acţiunea unor spirite impure sau rele;

4. Sensul teologic, care descrie Duhul Sfânt ca fiind un aspect transcendent al lui Dumnezeu. Trebuie, de asemenea, să menţionăm că

expresia „Duhul Sfânt” nu este predominantă nici în „Noul Testament”. Este semnificativ, însă, pentru noi faptul că Iisus a mărturisit că era investit de Duhul Sfânt. El afirmă că autoritatea pe care şi-o revendică în toate acţiunile pe care le-a realizat este demonstraţia evidentă a investirii sale de către Duhul Sfânt. În virtutea acestei investiri prin intermediul Duhului Sfânt, el proclamă revelaţiile despre Împărăţia lui Dumnezeu şi sugerează că a fost inspirat de Duhul Sfânt pentru a realiza o interpretare suverană a Legii Dumnezeieşti. Tot datorită acestei investiri, el şi-a trimis discipolii în misiuni spirituale, iar prin inspiraţia ce i-a venit de la Duhul Sfânt a fost pentru el posibilă atât realizarea cât şi interpretarea escatologică a exorcismelor. Revelaţiile apostolilor discern în reînvierea lui Iisus un act miraculos al lui Dumnezeu, act care este descris adeseori ca fiind expresia activităţii enigmatice a Duhului Sfânt, sau altfel spus, a Duhului lui Dumnezeu.

Revărsarea în universul fiinţei umane a energiei tainice a Duhului Sfânt face cu putinţă şi activitatea taumaturgică. Revărsarea din abundenţă a energiei Duhului Sfânt în universul fiinţei umane face să apară o stare lăuntrică cu totul aparte ce o determină pe fiinţa umană în cauză să fie sigură că în ea există şi se manifestă din abundenţă atât energia cât şi realitatea enigmatică a Duhului Sfânt şi face să se trezească în ea o stare de conştiinţă ce mai este supranumită şi „stare pneumatologică” (de la „pneuma”, sau „duh”). Proclamarea Veştii celei Bune a lui Iisus este şi ea, în conformitate cu mărturiile apostolilor, opera tainică a Duhului Sfânt. Revărsarea în universul fiinţei umane a energiei enigmatice a Duhului Sfânt face să se trezească şi să crească în mod considerabil credinţa puternică, profundă, deplină în Dumnezeu. Prin intermediul influenţei purificatoare, sublime, înălţătoare, a Duhului Sfânt, omul este extras din robia puterii păcatului şi a morţii şi este plasat într-un spaţiu pur al vieţii şi al libertăţii. În cadrul tradiţiei creştine, semnul sacramental al acestei transformări fundamentale apare prin intermediul botezului. Atunci când se revarsă din plin în universul lor lăuntric, Duhul Sfânt transformă şi uneşte fiinţele umane, făcând să apară o stare indescriptibilă de comuniune vizibilă şi invizibilă atât cu realitatea misterioasă a lui Dumnezeu Tatăl, cât şi cu fiinţa lui Iisus Hristos. Apostolul Pavel subliniază că orice manifestare a Duhului Sfânt trebuie să fie apoi orientată şi în direcţia edificării unei comunităţi fraterne şi puternice a acelora care cred în Dumnezeu. În viziunea sa, cel mai

mare har care se trezeşte în fiinţa umană prin intermediul revărsării energiei tainice a Duhului Sfânt este iubirea puternică şi profundă. În viziunea Apostolilor, Duhul Sfânt este agentul tainic al oricărei acţiuni ce corespunde Voinţei lui Dumnezeu, acţiune care nu poate să fie îndeplinită decât atunci când fiinţa umană respectivă este însufleţită de o mare iubire. Expresia concretă a libertăţii fiinţelor umane ce cred cu putere în Dumnezeu este iubirea.

Energia enigmatică şi realitatea Duhului Sfânt acţionează într-un mod decisiv în împlinirea existenţei fiinţei umane care crede cu putere în Dumnezeu. Darurile Duhului Sfânt constituie, totodată, începutul slavei sau gloriei dumnezeieşti ce apare şi se trezeşte în mod gradat în fiinţa umană. Atunci când este privit din acest de punct de vedere, un astfel de dar al Duhului Sfânt este fundamentul speranţei divine. Atunci când studiem cu multă atenţie şi luciditate viaţa şi faptele lui Iisus, descoperim că realitatea enigmatică a Duhului Sfânt se manifestă cu o putere copleşitoare în şi prin fiinţa lui. Relatarea tentaţiilor cu care s-a confruntat Iisus arată că Satana a fost de fiecare dată obligat să se retragă în cele din urmă, datorită faptului că energia Duhului Sfânt îl susţinea din plin pe Iisus.

De altfel, Iisus a făgăduit la un moment dat că atunci când va fi înălţat la Cer alături de Tatăl Ceresc, va trimite energia enigmatică a Duhului Sfânt tuturor credincioşilor (sau, altfel spus, ucenicilor săi). Vremurile care vor veni sunt caracterizate, din această perspectivă, şi prin oferirea darului Duhului Sfânt tuturor fiinţelor umane care vor crede cu o credinţă puternică, profundă, cât mai deplină, în Dumnezeu. Este semnificativ faptul că botezul şi primirea Duhului Sfânt sunt în mod intim legate, dar articularea lor poate să îmbrace forme diferite. Pe de o parte, botezul nu este nimic altceva decât expresia întoarcerii omului la Dumnezeu. Atunci când este privit din acest punct de vedere, botezul ne apare ca fiind un dar al Duhului Sfânt. Ruga şi, la modul general vorbind, tot ceea ce îi este plăcut lui Dumnezeu poate să ne pregătească pentru a primi darurile Duhului Sfânt. Există, însă, situaţii când primirea Duhului Sfânt poate să preceadă botezul. În cazul în care se urmăreşte transferul prin revărsare a energiei enigmatice a Duhului Sfânt nu trebuie să pierdem niciodată din vedere rolul pe care îl joacă gestul „Punerii Mâinilor".

Iată acum câteva funcţii specifice şi efecte pe care le provoacă în universul fiinţei umane energia şi realitatea enigmatică a Duhului

Sfânt:

1. Atunci când fiinţa umană este pregătită şi suficient de pură şi are o credinţă puternică, profundă şi deplină în Dumnezeu, energia enigmatică a Duhului Sfânt se revarsă şi rămâne într-un mod durabil în ea.

2. Realitatea enigmatică a Duhului Sfânt poate să se manifeste adesea într-un mod perceptibil, prin apariţia unor fenomene fizice şi psihice extraordinare, care sunt atunci, totodată, semnele exterioare şi de necontestat ale prezenţei Duhului Sfânt.

3. Una dintre funcţiile cele mai importante ale realităţii enigmatice a Duhului Sfânt este de natură profetică. În anumite condiţii, energia enigmatică a Duhului Sfânt face cu putinţă „decriptarea" cu anticipaţie a viitorului şi ne permite să discernem care este Voinţa ascunsă a lui Dumnezeu. Este, însă, important să subliniem că în „Biblie", miracolele pe de o parte, credinţa puternică şi de nezdruncinat în Dumnezeu, ruga şi iubirea pe de altă parte, nu sunt prezentate în mod explicit ca fiind în totalitate fructe ale Duhului Sfânt.

4. Energia enigmatică a Duhului Sfânt determină calea în lume a fiinţei umane (în care se revarsă şi pe care o ghidează). Revărsarea din abundenţă a energiei enigmatice a Duhului Sfânt face să apară în fiinţa umană starea divină de perfectă continuitate a conştiinţei.

Atunci când energia Duhului Sfânt se revarsă din abundenţă într-o fiinţă umană, ea face acea făptură să descopere măreţia dumnezeiască şi transcendentă. Atunci când este transmisă în momentul botezului, energia enigmatică a Duhului Sfânt face să apară în universul fiinţei umane o forţă însufleţitoare fără egal. Apostolul Ioan afirmă că numai energia enigmatică a Duhului Sfânt ne ajută să ne rugăm la Dumnezeu într-un mod profund şi autentic şi, totodată, numai ea face cu putinţă iertarea păcatelor. În felul acesta, descoperim că energia enigmatică a Duhului Sfânt, atunci când se revarsă în universul fiinţei umane ce este pregătită să o primească, purifică profund fiinţa în cauză şi o înalţă către Cel Preaînalt (Dumnezeu). Tocmai de aceea, energia Duhului Sfânt face cu putinţă şi iertarea păcatelor. Atunci când energia enigmatică a Duhului Sfânt se revarsă din plin în universul fiinţei umane, ea o ajută pe aceasta să descopere, într-un mod indescriptibil, Adevărul Divin.

O altă funcţie foarte importantă a energiei Duhului Sfânt este aceea că el actualizează (aduce într-un anume fel în prezent)

manifestările din trecut ale oricărei revelaţii dumnezeieşti. Realitatea enigmatică a Duhului Sfânt este anunţată ca fiind şi rămânând un dar foarte important al „vremurilor din urmă". Duhul Sfânt este cea de a treia persoană a Trinităţii şi el este unic, dar este evident că el nu este egal cu Tatăl Ceresc care, după cum ştim, este unic la modul absolut, atotputernic şi infinit. Tatăl Ceresc (Dumnezeu) este Acela din care a purces, la origini, Duhul Sfânt. După cum se ştie, Duhul Sfânt a primit multe nume: „Împărat Ceresc", „Mângâietor", „Duhul Adevărului", „Duhul lui Hristos", „Vistiernicul Bunătăţilor", „Dătător de Viaţă", „Mijlocitor", „Dar Dumnezeiesc", „Putere Sfinţitoare", „Iubire". Atunci când este privit dintr-un anumit punct de vedere, Duhul Sfânt ne apare ca fiind un principiu vital superior ce este un intermediar între Dumnezeu şi om. Creştinismul timpuriu se caracterizează prin experienţa fundamentală a prezenţei lui Dumnezeu în om prin energia enigmatică a Duhului Sfânt. Atunci când se revarsă în universul fiinţei umane, energia enigmatică a Duhului Sfânt generează pace profundă, bucurie, libertate interioară indescriptibilă în faţa lui Dumnezeu, iubire erotică şi iubire fraternă între oameni, iubire intensă, profundă şi filială faţă de Dumnezeu. Misterul învierii Domnului inaugurează o eră nouă în ceea ce priveşte relaţia oamenilor cu Dumnezeu, chezăşia acestei noi relaţii fiind Duhul Sfânt. Se poate vorbi chiar de o credinţă puternică şi fermă în realitatea enigmatică a Duhului Sfânt.

Lucrarea Duhului Sfânt este întotdeauna în slujba Tatălui Ceresc (Dumnezeu), deoarece el îi este supus în totalitate. Duhul Sfânt este doar o „porţiune" din substanţa totală a Tatălui Ceresc (Dumnezeu Tatăl). Duhul Sfânt este o enigmatică realitate slujitoare a lui Dumnezeu, care atunci când este privită dintr-un anumit punct de vedere se aseamănă cu îngerii. A fi introduşi în intimitatea şi în realitatea misterioasă a lui Dumnezeu este cu putinţă numai prin prezenţa şi realitatea enigmatică a Duhului Sfânt. Aşadar, dacă noi adorăm Duhul Sfânt, ne putem pune întrebarea firească: „prin ce şi în ce mod vom avea acces la realitatea enigmatică a Duhului Sfânt pentru a-l adora?" Răspunsul firesc la această întrebare este: „prin intermediul Eternului Feminin Divin, care la nivel uman se regăseşte în femeie". Realitatea tainică a Duhului Sfânt este prezentă în femeie atât ca o putere sau energie transformatoare (energeia), cât şi ca stare de dăruire sublimă, pură şi deplină (dorea). Este, prin urmare, evident că devine cu putinţă să intrăm într-o tainică stare de comuniune sublimă

cu realitatea enigmatică a Duhului Sfânt prin intermediul aspectului arhetipal sublim ce este prezent în fiinţa femeii sau, altfel spus, prin intermediul Eternului feminin divin ce este prezent în stare potenţială în fiecare femeie. Atunci când se trezeşte, această stare de potenţialitate devine o realitate tainică evidentă şi copleşitoare. Printr-un proces intens şi profund de transfigurare a femeii, aceste potenţialităţi care există întotdeauna în ea încep să se trezească şi în felul acesta, sacrul ce este prezent în universul femeii ni se revelează, totodată, şi în aspectul ei profan (în fiinţa ei omenească).

În felul acesta, prin intermediul femeii devine cu uşurinţă posibil să descoperim realitatea enigmatică a Duhului Sfânt şi vom putea să înţelegem cu adevărat o revelaţie fundamentală a marilor înţelepţi, care afirmă că: „FEMEIA ESTE ŞI VA RĂMÂNE ÎNTOTDEAUNA VIITORUL OMENIRII". Cu toate că este distinctă de energia iubirii, realitatea enigmatică a Duhului Sfânt ni se revelează şi prin intermediul iubirii, dar şi prin intermediul milei sau compasiunii. Duhul Sfânt manifestă o iubire imensă, profundă, totală şi fără egal faţă de Dumnezeu Tatăl. Prin exemplul iubirii sale extraordinare şi fără egal pe care Duhul Sfânt o manifestă în permanenţă pentru Dumnezeu Tatăl, devine cu putinţă să avem în Duhul Sfânt un exemplu viu, care ne impulsionează inimile şi ne „contaminează" să simţim, la rândul nostru, o iubire asemănătoare pentru El (Dumnezeu).

Prin urmare, realitatea enigmatică a Duhului Sfânt, atunci când se revarsă în universul lăuntric al fiinţei umane, face totodată să se aprindă în fiinţa noastră iubirea pentru Dumnezeu. Prin intermediul energiei enigmatice a Duhului Sfânt, care se revarsă în universul fiinţei noastre, apare totodată o stabilizare în iubire, care ne unifică lăuntric (ea ne unifică, printre altele, voinţa şi iubirea) şi ne face profund fericiţi. Energia enigmatică şi eternă a Duhului Sfânt poate să ne fie dăruită, să se reverse în fiinţa noastră şi tocmai de aceea, această energie este, în mod efectiv, dăruită şi se dăruie tuturor fiinţelor umane care sunt suficient de pure şi merită să o primească. Întotdeauna, iubirea pe care o poate trezi în fiinţa umană revărsarea Duhului Sfânt implică deschiderea şi descoperirea euforică a unei diferenţe (sau, mai precis, complementarităţi) sublime, benefice, profund împlinitoare. În cazul a două fiinţe umane de sex opus în care se trezeşte iubirea reciprocă, asimilarea acestor diferenţe şi complementarităţi ce există între ele, cât şi apariţia unei polarizări

euforice, intime, depline şi profunde, face cu putinţă trezirea gradată a stării androginale glorioase. Fiinţa umană care crede cu o putere deplină şi profundă în Dumnezeu este fără încetare renăscută prin intermediul lui Dumnezeu Tatăl, datorită revărsării în universul ei lăuntric a energiei enigmatice a Duhului Sfânt.

Energia Duhului Sfânt, atunci când se revarsă din plin în universul fiinţei umane, face să apară felurite stări de iluminare divină interioară ce unesc fiinţa umană cu Dumnezeu. Omul nou despre care se vorbeşte în „Biblie" este şi el opera Duhului Sfânt.

Deschiderea fiinţei umane către Dumnezeu pe de o parte, şi libertatea lui Dumnezeu de a veni în om, pe de altă parte, se identifică cu energia Duhului Sfânt ce este primită în universul fiinţei umane. Energia enigmatică a Duhului Sfânt actualizează în noi tot ceea ce este divin revelat. Atunci când se revarsă în universul fiinţei umane, energia enigmatică a Duhului Sfânt face să apară şi să fie însufleţită o realitate imperceptibilă.

Anumite grupări spirituale acordă o mare importanţă comuniunii cu Duhul Sfânt.

Accentul este pus pe experienţa directă şi nemijlocită a unei intervenţii profunde şi puternice a Duhului Sfânt în universul fiinţei umane cu o atenţie cu totul specială ce este orientată asupra anumitor daruri dumnezeieşti speciale (charismes). Duhul Sfânt dă viaţă şi este prezent în manifestarea întregii lumi – atât a Universului fizic, cât şi a întregului Macrocosmos, căci el împlineşte întotdeauna Voia lui Dumnezeu. Supremul nostru model dumnezeiesc, Iisus Hristos, a fost plin de energia enigmatică a Duhului Sfânt. Tocmai de aceea, Iisus spunea: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine şi în Mine". Este acelaşi Duh Sfânt pe care îl găsim prezent la începutul Creaţiei şi acelaşi Duh Sfânt pe care Dumnezeu îl revarsă asupra fiinţelor umane care au misiuni speciale, cum ar fi, spre exemplu, conducătorii inspiraţi de Dumnezeu ai unor popoare.

Profeţii sunt şi ei inspiraţi, ghidaţi şi direcţionaţi de energia enigmatică a Duhului Sfânt. Ei sunt adeseori inspiraţi ce şi cum anume să vorbească şi sunt impulsionaţi să apere sau să proclame realitatea lui Dumnezeu printre oameni. Unii dintre ei sunt inspiraţi să cheme fiinţele umane sau chiar un întreg popor să se întoarcă sau să se reîntoarcă la Dumnezeu. Spre exemplu, Profetul Ioil anunţă despre anumite vremuri ce urmează să vină în viitor, când Duhul Sfânt se va

revărsa într-un mod profund şi total asupra sufletului fiecărei fiinţe umane.

Duhul Sfânt este de o fiinţă cu Tatăl Ceresc, împreună cu care coexistă, şi împărtăşeşte cu El aceeaşi voinţă şi energie dumnezeiască. Duhul Sfânt purcede de la Tatăl. Iată ce afirmă Iisus: „*Iar când va veni Mângâietorul* (*Duhul Sfânt*) *pe care eu îl voi trimite vouă* (*acelora care o să îl meritaţi*) *de la Tatăl Ceresc, el va fi Duhul Adevărului care de la Tatăl provine. Acela* (*Duhul Sfânt*) *va mărturisi totul despre Mine*". Duhul Sfânt purcede din realitatea misterioasă a Tatălui Ceresc, în strânsă legătură cu existenţa Sa, iar apoi manifestă o mişcare veşnică de exteriorizare din Tatăl Ceresc, prin intermediul lui (al Duhului Sfânt) apărând astfel întreaga Creaţie a lui Dumnezeu. Datorită provenienţei sale, Duhul Sfânt uneşte pe Tatăl Ceresc cu toţi aceia care cred cu putere în Dumnezeu.

Duhul Sfânt face să apară o unitate deplină şi profundă de viaţă şi de iubire între Tatăl Ceresc şi fiinţele umane care cred în Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu este o putere tainică, substanţială, care există într-o ipostază proprie sieşi. Duhul Sfânt nu se desparte niciodată de Dumnezeu (în care el există) şi de Rostirea Sa dumnezeiască (Logosul Divin), pe care îl însoţeşte mereu. Duhul Sfânt este mereu viu, liber, de-sine-mişcător, activ, voieşte totdeauna binele şi în orice intenţie a lui Dumnezeu puterea coincide cu voinţa. Întotdeauna, fără excepţie, Duhul Sfânt împlineşte Voia Tatălui Ceresc.

Duhul Sfânt ia fără încetare parte la Creaţie şi la întreaga acţiune tainică a providenţei.

Duhul Sfânt este co-creator împreună cu Dumnezeu Tatăl. Dumnezeu Tatăl este cauza iniţiatoare a tot ceea ce este creat, deoarece prin Voinţa Sa se creează apoi totul, prin intermediul Duhului Sfânt. Duhul Sfânt este cauza eficientă a întregii creaţii, deoarece prin El se manifestă şi vine la existenţă tot ceea ce este creat, în conformitate cu Voia lui Dumnezeu. Dumnezeu este cauza sfinţitoare, deoarece prin El Creaţia ajunge la desăvârşire, prin Voia Sa atotputernică. Duhul Sfânt a luat parte şi la întruparea lui Iisus Hristos, care s-a născut după trup, „prin lucrarea Duhului Sfânt şi prin Fecioara Maria".

Duhul Sfânt nu se întrupează niciodată, dar el acţionează în şi prin universul lăuntric şi trupul fiinţei umane, fără încetare.

La botezul ce a fost realizat în râul Iordan, Duhul Sfânt s-a

manifestat şi a coborât, revărsându-se peste fiinţa lui Iisus pentru a o sfinţi în totalitate, deşi Iisus era fără de păcat.

Duhul Sfânt are întotdeauna un rol foarte important, chiar special, în apropierea de Dumnezeu a fiinţelor umane, prin intermediul harului îndumnezeitor. Orice dar sfinţitor provine de la Tatăl Ceresc (Dumnezeu) şi se revarsă în universul lăuntric al fiinţelor umane care merită aceasta prin intermediul Duhului Sfânt. Întotdeauna ne unim, deci, cu Tatăl Ceresc (Dumnezeu) prin intermediul Duhului Sfânt, iar Duhul Sfânt imprimă în fiinţa şi în sufletul nostru adevărurile, iluminarea dumnezeiască, iubirea şi sfinţenia care provin de la Tatăl Ceresc (Dumnezeu). Duhul Sfânt aduce realitatea misterioasă a lui Dumnezeu Tatăl şi sfinţenia Sa în fiinţa noastră. Duhul Sfânt ne modelează într-un mod adecvat fiinţa şi ne ajută să ne transformăm şi să devenim conştienţi în profunzimea fiinţei noastre că am fost şi suntem creaţi după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Prin intermediul acţiunii tainice a Duhului Sfânt, devenim asemenea formei celei misterioase a lui Dumnezeu, care face să apară în noi libertatea deplină prin comuniunea plenară cu El. Altfel spus, îndumnezeirea fiinţei umane este una dintre activităţile neîncetate şi enigmatice ale Duhului Sfânt.

Duhul Sfânt are un rol decisiv nu numai în procesul de sfinţire al fiinţei umane, ci şi în acţiunea de sfinţire a întregii Creaţii. Spre exemplu, alcătuirea, structurarea şi menţinerea unui grup spiritual charismatic este opera tainică a energiei enigmatice a Duhului Sfânt. Dacă n-ar fi energia enigmatică a Duhului Sfânt, n-ar fi nici Ghizi spirituali, nici învăţători divin inspiraţi şi nici genii. În afara revărsării în valuri a energiei enigmatice a Duhului Sfânt, niciun grup charismatic şi nicio comunitate spirituală ce aspiră către Dumnezeu nu ar putea lua fiinţă. Aceasta este perfect adevărat, deoarece toată firea şi fiecare om ce merită aceasta are nevoie de sfinţirea Duhului Sfânt, nimeni neputând să intre în împărăţia lui Dumnezeu în afara procesului tainic al „naşterii de sus", adică fără să fi primit într-un mod real şi profund o viaţă nouă ce se dezvăluie atunci când în fiinţa umană respectivă se revarsă energia enigmatică a Duhului Sfânt.

În acest sens, Iisus menţionează: „Luaţi aminte, căci de nu se va naşte acela care aspiră către Preaînalt din toate puterile din apă şi din Duhul Sfânt, nu va putea să intre în Împărăţia lui Dumnezeu". După cum se ştie, la un moment dat, la cincizeci de zile după înviere, energia

enigmatică a Duhului Sfânt a coborât şi s-a manifestat în chip de limbi de foc atât asupra Fecioarei Maria, cât şi asupra apostolilor şi a acelora care erau cu ei.

Revărsarea rodnică şi din preaplin a fluidelor sacre ale Duhului Sfânt transmite şi comunică energiile divine misterioase atât în cadrul oricărui grup charismatic, cât şi în cadrul unui grup spiritual. Duhul Sfânt investeşte cu o tainică putere şi îi consacră pe toţi aceia care urmăresc să îi orienteze sau să îi ajute să se întoarcă sau să se reîntoarcă la Dumnezeu pe fiinţele umane care s-au îndepărtat de El. Energia enigmatică a Duhului Sfânt conferă inspiraţia, dinamismul, continuitatea şi susţinerea de care au nevoie atât grupurile spirituale autentice, cât şi comunităţile de fiinţe umane care aspiră să îl descopere pe Dumnezeu.

Duhul Sfânt ajută la trezirea şi la apariţia darurilor dumnezeieşti şi a harurilor speciale pe care unele fiinţe umane merită să le primească la momentul potrivit. Duhul Sfânt este şi rămâne întotdeauna Duhul Adevărului, care inspiră şi ghidează aşa cum este necesar fiinţele umane ce aspiră să descopere Adevărul şi, călăuzindu-le în felurite moduri ce uneori sunt pline de taine, le fereşte de greşeli. Dat fiind faptul că Duhul Sfânt cunoaşte adâncimile pline de taine ale lui Dumnezeu, el îi inspiră pe cei înţelepţi, pe profeţi şi pe marile genii să primească inspiraţia dumnezeiască, ideile divine şi cunoaşterea rodnică de care au nevoie. Clipă de clipă, Duhul Sfânt este şi se manifestă în ipostaza de sfinţitor şi de îndumnezeitor al tuturor fiinţelor umane suficient de pure şi deschise care merită aceasta. Energia Duhului Sfânt are un rol esenţial în înţelegerea şi aplicarea în practică a revelaţiilor dumnezeieşti vechi sau noi. Într-o mulţime de moduri ce sunt adeseori nebănuite, Duhul Sfânt este acela care aprofundează şi completează tot ceea ce ne-a revelat Iisus Hristos pe parcursul misiunii sale dumnezeieşti. Realitatea enigmatică a Duhului Sfânt, atunci când se revarsă din preaplin în universul fiinţei umane care merită aceasta, descoperă şi revelează în felurite moduri sensurile profunde ale revelaţiilor spirituale, precum şi ale învăţăturilor dumnezeieşti ale lui Iisus. Energia tainică a Duhului Sfânt se revarsă în universul fiinţelor umane pure şi pline de aspiraţie care merită aceasta, iar apoi prin intermediul lor se manifestă ca un mângâietor, ca un inspirator şi ca un trezitor al celor cu care ele intră apoi în contact, deoarece în şi prin ele energia enigmatică a Duhului Sfânt se manifestă

în valuri, declanşând procese tainice de catalizare şi transformare divină. Energia enigmatică a Duhului Sfânt inspiră fiinţele umane care îl iubesc pe Dumnezeu să-L adore şi să-L preaslăvească.

Fiecare comunitate charismatică teofanică, precum şi fiecare grup spiritual ce este ferm orientat către descoperirea lui Dumnezeu depind de prezenţa şi manifestarea Duhului Sfânt. Prin inspiraţia şi impulsionarea care provin de la Duhul Sfânt, popoarele care aspiră să intre în stări profunde de comuniune cu Dumnezeu trăiesc altfel în sfera istoriei.

Duhul Sfânt (III)

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Citiţi partea a doua a acestui articol

Atunci când se revarsă în universul fiinţei umane, energia Duhului Sfânt uşurează descoperirea Adevărului, conferă plenitudine vieţii şi sănătate, trezeşte şi face să crească credinţa în DUMNEZEU, face să devină rodnică asimilarea şi trăirea energiei iubirii, conferă bunăvoinţă şi bunătate, trezeşte starea de înţelepciune, face cu uşurinţă posibilă fructificarea harurilor dumnezeieşti şi ne ajută să descoperim măreţia dumnezeiască.

Duhul Sfânt se manifestă chiar ca o Persoană distinctă. Este cu putinţă să descoperim că Duhul Sfânt nu este doar o putere feminină sau o expresie figurată a energiei dumnezeieşti ce face să apară o anumită influenţă. În această direcţie, este semnificativ faptul că în „Biblie" i se atribuie Duhului Sfânt o Persoană distinctă, aşa cum se face în cazul Tatălui Ceresc (DUMNEZEU). Atunci când studiem cu atenţie şi luciditate manifestările Sale, descoperim (mai ales prin intermediul intuiţiei spirituale) că Duhul Sfânt este caracterizat de gândire, de înţelepciune, de cunoaştere şi chiar de voinţă (ce este întotdeauna identică cu Voia Tatălui Ceresc). Luând în considerare şi analizând cu atenţie diferitele atitudini pe care le pot adopta fiinţele umane faţă de Duhul Sfânt, ne putem da seama că Duhul Sfânt este, totodată, o Persoană Divină.

Tocmai de aceea, se spune în „Biblie" că Duhul Sfânt poate fi ispitit, poate fi minţit, poate fi întâmpinat cu împotrivire sau încăpăţânare, poate fi batjocorit, poate fi întristat etc. Pe de altă parte, Duhul Sfânt îi învaţă întotdeauna pe oameni tot ceea ce este bun, frumos, adevărat şi dumnezeiesc, conferă mărturie dreaptă atunci când este necesar, convinge pe aceia care sunt pregătiţi să se lase

ajutaţi de realitatea Sa enigmatică, inspiră pe cei care sunt dispuşi să îi invoce ghidarea şi ajutorul, conduce fiinţele umane pe căile cele dumnezeieşti şi pline de înţelepciune, îi ascultă şi îi orientează pe aceia care îi invocă prezenţa tainică, îndeamnă şi trezeşte prin intermediul anumitor sincronicităţi dumnezeieşti, face să apară la momentul potrivit ajutorul de care avem nevoie, vesteşte prin anumite semne tainice diferite mesaje sau evenimente ce urmează să apară etc.

Majoritatea textelor biblice aduc mărturie despre Persoana enigmatică a Duhului Sfânt şi afirmă în acelaşi timp că energia Duhului Sfânt face cu putinţă îndumnezeirea fiinţei umane. Prin intermediul Duhului Sfânt, fiinţa umană înţelege într-o anumită măsură ce este Omniscienţa şi Omniprezenţa lui DUMNEZEU şi tot prin intermediul său, omul descoperă prin experienţă lăuntrică ce este eternitatea lui DUMNEZEU. Toate acestea sunt posibile deoarece Duhul Sfânt este fără încetare perfect identificat cu DUMNEZEU Tatăl. În „Biblie" se vorbeşte despre singurul păcat care nu se iartă şi care este păcatul împotriva Duhului Sfânt. Dat fiind faptul că este perfect unit cu DUMNEZEU Tatăl, Duhul Sfânt participă la lucrarea de creaţie şi manifestare atât a Universului fizic, cât şi a întregului Macrocosmos, toate acestea fiind exteriorizarea şi manifestarea Voinţei Atotputernice a lui DUMNEZEU Tatăl. În permanenţă, energia enigmatică a Duhului Sfânt însufleţeşte trupul fiecărei fiinţe umane şi este prezentă într-un fel cu totul aparte în trupul femeilor. Energia enigmatică a Duhului Sfânt dă viaţă şi animalelor şi apoi menţine această viaţă în ele.

Atunci când energia enigmatică a Duhului Sfânt se revarsă în anumite fiinţe umane ce merită aceasta, ea le investeşte şi totodată le califică în moduri tainice, paranormale, spre a îndeplini cu uşurinţă şi a duce la bun sfârşit anumite acţiuni sau sarcini speciale.

În ceea ce priveşte manifestarea sa intensă, profundă şi din abundenţă, trebuie să avem în vedere că energia Duhului Sfânt nu este dată tuturor fiinţelor umane. Mai mult decât atât, atunci când fiinţele umane care au beneficiat de ea se abat de pe calea cea dreaptă a Domnului DUMNEZEU, energia enigmatică a Duhului Sfânt poate fi retrasă din ele. Aşa se explică de ce într-una dintre rugăciunile lui David, acesta îl imploră pe Tatăl Ceresc:

„*… şi te implor, nu lua de la mine fructul cel rodnic al Duhului Tău cel Sfânt*" (Psalmi 51, 11).

Unii profeţi anunţă într-un mod cât se poate de clar care va fi

activitatea Duhului Sfânt în cadrul Noului Legământ: energia enigmatică a Duhului Sfânt se va revărsa asupra întregului Israel, se va revărsa din preaplin şi va fi prezentă în fiecare făptură şi, mai mult decât atât, ea va fi dată pentru totdeauna. Această energie a Duhului Sfânt se va manifesta mai ales în inima oamenilor spre a le trezi înţelepciunea inimii şi totodată îi va regenera şi îi va sfinţi. Atunci când analizăm cu multă atenţie şi luciditate faptele lui Iisus Hristos, folosindu-ne totodată şi de intuiţie, descoperim că El a fost ajutat în permanenţă de energia enigmatică a Duhului Sfânt de-a lungul întregii sale activităţi pământeşti. Prin intermediul realităţii enigmatice a Duhului Sfânt, Iisus a fost zămislit, a fost uns, a fost umplut cu har divin, a fost pecetluit, a fost înzestrat cu o mare putere divină, a fost ghidat, a fost inspirat, a fost oferit ca jertfă şi în cele din urmă a fost chiar înviat. Dacă nici măcar o singură zi Iisus Hristos, care era fiul lui DUMNEZEU, nu s-a putut lipsi în timpul vieţii Sale pământeşti de ajutorul imens al energiei Duhului Sfânt, cu atât mai trebuincioasă este prezenţa, ghidarea şi susţinerea energiei binecuvântate a Duhului Sfânt în viaţa noastră de zi cu zi.

În conformitate cu revelaţiile divin inspirate ale lui Iisus, prima acţiune a realităţii enigmatice a Duhului Sfânt în inima şi în fiinţa omului este conştientizarea clară şi neîntârziată a tuturor păcatelor şi fărădelegilor pe care le-am săvârşit, cu voie sau fără voie, în trecutul nostru. În absenţa acestei conştientizări clare ce face să apară în fiinţa noastră o anumită convingere lăuntrică, nimeni nu poate simţi nevoia să se întoarcă către DUMNEZEU, să renunţe să mai păcătuiască, iar în plus, dacă se complace în starea nefastă pe care păcatele o declanşează, fiinţa umană respectivă nu va simţi nevoia unui mântuitor. Păcatul asupra căruia trebuie în primul rând să insistăm să ne eliberăm de el şi să nu-l mai săvârşim este acela de a nu crede în realitatea misterioasă a lui DUMNEZEU. Ştiind toate acestea, este foarte important să ne dăm seama că oamenii sunt pierduţi şi lunecă în abisul Infernului, unde vor ajunge după moarte nu pentru că sunt foarte păcătoşi, ci deoarece atunci când sunt păcătoşi, ei nu-L primesc în fiinţa lor pe DUMNEZEU Tatăl ca pe un Mântuitor ce îi poate salva din această tragică situaţie în care se află şi în care se complac.

Păcatul extrem de grav împotriva realităţii enigmatice a Duhului Sfânt este nu numai blasfemia, dar şi atitudinea de necredinţă, de opoziţie îndârjită, plină de răutate, înverşunată, ce se înrădăcinează în

inima fiinţei umane şi care se exteriorizează uneori prin hulirea Duhului Sfânt. Spre exemplu, iudeii au avut o mulţime de motive cât se poate de întemeiate precum şi unele miracole extraordinare despre care au aflat şi toate acestea ar fi trebuit să-i facă pe majoritatea să creadă în Iisus, dar cu toate acestea ei le-au respins şi au atribuit, în orbirea lor şi în răutatea de care au dat dovadă, diavolului minunile ce erau menite să-l dovedească divinitatea. Tocmai de aceea, ei au fost ulterior lăsaţi pradă acestei stări de necredinţă voită şi îndârjită, iar după aceea mulţi dintre ei au devenit incapabili să creadă cu adevărat chiar şi în DUMNEZEU. Într-un asemenea caz, iertarea unor astfel de fiinţe umane nu mai este posibilă, şi de aceea ele vor ajunge după moarte în iad, unde îşi vor lua răsplata pentru îndârjirea şi orbirea de care au dat dovadă. Numai un astfel de păcat grav, care constă în refuzul de a crede atunci când ni se oferă anumite şanse dumnezeieşti cu totul extraordinare, va fi pedepsit prin punerea fiinţelor umane în cauză în focul cel chinuitor al iadului. În altă ordine de idei, merită să ne întrebăm ce se poate face în cazul unei fiinţe umane care face eforturi sincere şi aspiră să creadă în DUMNEZEU, dar cu toate acestea este foarte chinuită mai mereu de gândul că a comis un păcat care nu poate fi iertat niciodată? Este evident că într-o astfel de situaţie, fiinţa umană în cauză face o imensă greşeală, căci dacă ea se va focaliza fără încetare asupra păcatului pe care l-a săvârşit, în felul acesta îi va fi foarte greu să facă eforturi rodnice ce-i sunt plăcute lui DUMNEZEU pentru a-şi arde, în cele din urmă, păcatul cel grav pe care l-a săvârşit cândva.

În continuare, vom oferi unele elemente iniţiatice referitoare la taina botezului şi la „naşterea din nou" sau regenerarea ce se produce prin intermediul energiei enigmatice a Duhului Sfânt. Profunda regenerare lăuntrică sau aşa-zisa „naştere din nou" este un *sui generis* act de înviere spirituală ce este săvârşit cu ajutorul energiei Duhului Sfânt în inima fiinţei umane păcătoase în momentul în care ea îşi pune toată aspiraţia şi toată încrederea în Domnul DUMNEZEU. Energia enigmatică a Duhului Sfânt este aceea care dă viaţă şi ne asigură o *sui generis* nouă existenţă, care totodată ne deschide fiinţa către Preaînalt şi ni-L descoperă pe DUMNEZEU Tatăl. Botezul Duhului Sfânt este actul dumnezeiesc tainic prin care DUMNEZEU ne face să devenim în momentul naşterii noastre din nou nişte „mădulare" ale trupului lui DUMNEZEU Tatăl. În acele momente, energia enigmatică a Duhului

Sfânt se revarsă în universul lăuntric al păcătosului care se întoarce către DUMNEZEU şi îl cufundă în realitatea misterioasă a lui DUMNEZEU. În felul acesta, prin intermediul botezului, fiinţa umană în cauză este unită pentru totdeauna cu celelalte mădulare ale Trupului Macrocosmic al lui DUMNEZEU Tatăl. Un astfel de botez este, totodată, o salvare pentru toţi copiii lui DUMNEZEU. În cazul fiinţelor umane ce au crezut în Domnul DUMNEZEU, un astfel de botez este deja un fapt împlinit. Apostolul Pavel spune că *„dacă credem cu o tărie de nezdruncinat în DUMNEZEU, atunci noi toţi am fost deja botezaţi de Duhul Sfânt cel unic"*.

În Faptele Apostolilor, expresia tainică „a boteza prin intermediul Duhului Sfânt" este folosită numai de două ori: în legătură cu sărbătoarea Rusaliilor, unde cei 120 de ucenici au fost făcuţi în felul acesta mădulare ale trupului lui Iisus, pe care energia enigmatică a Duhului Sfânt i-a umplut în acele momente, precum şi în legătură cu experienţa trăită de păgânii ce se aflau în casa sutaşului Cornelius, deoarece şi aceştia au fost adăugaţi Trupului cel Gigantic al lui DUMNEZEU în momentul întoarcerii lor la DUMNEZEU. Alte texte prezintă botezul ca fiind o acţiune divină prin care DUMNEZEU ne scufundă mai întâi în starea de „moarte" (de profundă detaşare spirituală) faţă de tot ce este pieritor şi efemer în noi, pentru a ne învia apoi în DUMNEZEU şi pentru a ne face să fim în final *„îmbrăcaţi cu veşmântul cel sfinţitor al lui DUMNEZEU"*. Botezul despre care se vorbeşte este, fără îndoială, botezul Duhului Sfânt, al cărui simbol tainic şi mărturie le reprezintă botezul m şi cu apă.

În cele ce urmează, vom prezenta unele aspecte importante referitoare la darurile dumnezeieşti şi la primirea energiei enigmatice a Duhului Sfânt. Realitatea enigmatică a Duhului Sfânt este promisă tuturor acelora care sunt suficient de puri, care sunt pregătiţi să o primească, care o cer din tot sufletul şi care ascultă în totalitate de DUMNEZEU.

Acesta este un „dar dumnezeiesc" care se primeşte înainte de toate atunci când suntem pregătiţi, printr-o stare adecvată de purificare lăuntrică şi prin credinţa în DUMNEZEU.

Înainte de Rusalii, ucenicii lui Iisus au trebuit să aştepte pogorârea şi revărsarea energiei enigmatice a Duhului Sfânt, care s-a realizat apoi prin intermediul unei invocaţii adecvate. Samaritenii, care erau pe jumătate păgâni, au avut nevoie de o intervenţie cu totul

specială pentru a beneficia şi ei de revărsarea energiei enigmatice a Duhului Sfânt, însă Cornelius şi prietenii săi (care se aflau în aceeaşi situaţie în care ne aflăm şi noi), au primit revărsarea energiei enigmatice a Duhului Sfânt tocmai prin credinţa lor puternică şi au beneficiat, în felul acesta, de credinţa lor puternică în DUMNEZEU, în timp ce apostolul Petru le vorbea fără o prealabilă punere a mâinilor şi fără un botez m şi cu apă. Este semnificativ că în „Biblie" se spune: *„Acela care nu are din preaplin în fiinţa sa Duhul cel Sfânt al lui DUMNEZEU nu este al Lui"*.

Vom expune mai departe, succint, câteva aspecte despre starea profundă, copleşitoare, de plenitudine divină pe care energia Duhului Sfânt o face să apară în universul nostru lăuntric. Datorită proceselor de *rezonanţă ocultă*e, energia enigmatică a Duhului Sfânt este atrasă în universul lăuntric al fiinţei umane şi se manifestă din plin în inima fiinţei umane care crede cu putere în DUMNEZEU. În astfel de momente, simţim cu o extraordinară forţă imboldul copleşitor al energiei enigmatice a Duhului Sfânt de a ne transmite viaţa divină şi puterea misterioasă ce se revarsă în fiinţa noastră de la DUMNEZEU Tatăl. Totuşi, este esenţial să ne dăm seama că nu este cazul să întristăm prezenţa enigmatică a Duhului Sfânt, împotrivindu-ne inspiraţiei, ghidării şi călăuzirii Sale sau dedându-ne mereu şi mereu la săvârşirea unor păcate. În astfel de situaţii, Duhul Sfânt rămâne cu noi fără încetare şi nu ne părăseşte, dar cu toate acestea, El încetează să-şi manifeste puterea divină şi ne comunică prin intermediul anumitor stări lăuntrice clare şi puternice tristeţea Sa, convingându-ne în felul acesta şi făcându-ne să devenim într-un mod acut conştienţi de toate păcatele pe care le-am săvârşit sau pe care suntem pe cale să le săvârşim. Cei care ne aflăm într-o astfel de stare ne vom întreba: *„Oare ce-i de făcut*?". Într-o astfel de situaţie, avem la dispoziţie două modalităţi puternice şi eficiente:

a) Este esenţial să ne conştientizăm imediat păcatul sau păcatele respective şi să aspirăm lăuntric cu putere să nu mai săvârşim niciodată acele păcate. Apoi, este esenţial să aspirăm la un proces de curăţire a inimii noastre prin intermediul energiei tainice a iubirii, care ne poate purifica după un anumit interval de timp de efectele nefaste ale păcatului sau ale păcatelor pe care le-am săvârşit. În felul acesta, invocând în inima noastră energia dumnezeiască a iertării şi energia dumnezeiască a iubirii şi simţind cum prin invocaţie aceste energii se

revarsă în fiinţa noastră şi ne purifică, devine cu putinţă să ne curăţim (cu ajutorul energiei tainice a iertării şi cu ajutorul energiei tainice a iubirii) de efectele nefaste ale păcatelor pe care le-am săvârşit. Apoi, este esenţial să veghem ca să nu mai repetăm niciodată acele păcate. În felul acesta, devine deci cu putinţă să ne purificăm lăuntric de efectul nefast al păcatelor, dar pentru aceasta este important să recunoaştem faţă de noi înşine în faţa lui DUMNEZEU că am păcătuit, deoarece această mărturisire sinceră şi neîntârziată a păcatelor ce va fi însoţită de purificarea fiinţei noastre atât prin intermediul energiei iertării divine, cât şi prin intermediul energiei iubirii divine, va contribui din plin la curăţirea noastră de consecinţele păcatului sau a păcatelor pe care le-am săvârşit. Nu trebuie să pierdem din vedere că în astfel de situaţii, DUMNEZEU ne va ajuta să ne ardem efectele păcatelor pe care le-am săvârşit, dar trebuie, totodată, să ne amintim că deşi a păcătui este ceva omenesc, a săvârşi mereu şi mereu aceleaşi păcate este ceva diavolesc. În astfel de situaţii, avem suplimentar la dispoziţie postul creştinesc, precum şi rugăciunea sinceră, fierbinte, ce poate fi adresată lui DUMNEZEU Tatăl pentru iertarea păcatelor sau a păcatului respectiv. Dacă ne este cu putinţă, putem chiar să combinăm toate acestea, pentru a accelera astfel arderea grabnică a păcatelor pe care le-am săvârşit.

b) Să căutăm neîntârziat să atingem din nou starea de plenitudine pe care ne-o conferă revărsarea din abundenţă în fiinţa noastră a energiei enigmatice a Duhului Sfânt. Aceasta implică să facem acele acţiuni bune, ce-i sunt plăcute lui DUMNEZEU şi care ne pun într-o tainică stare de comuniune cu El şi fac posibilă revărsarea în universul nostru lăuntric a energiei enigmatice a Duhului Sfânt, care ne purifică într-un anume mod, prin compensaţie, fiinţa şi face să fie arsă consecinţa păcatului sau a păcatelor pe care le-am săvârşit, şi pe care evident nu va mai fi cazul să le repetăm. Este necesar să înţelegem că o astfel de stare de plenitudine se obţine, înainte de toate, printr-o credinţă puternică, profundă, deplină în DUMNEZEU, deoarece aceasta ne permite, totodată, să ne potolim setea spirituală „bând" apa cea vie a Duhului Sfânt.

O astfel de stare profundă, copleşitoare, de plenitudine nu este o experienţă de câteva clipe, ea trebuie să fie reînnoită aproape zilnic atunci când ne aflăm faţă în faţă cu diferitele încercări sau dificultăţi cu care ne confruntăm, până când vom ajunge la transformarea noastră

profundă şi totală după chipul şi asemănarea lui DUMNEZEU. În această direcţie, este esenţial să nu pierdem niciodată din vedere că iubirea intensă, profundă, manifestată fără de măsură, atât pentru fiinţele umane de sex opus cu care ne aflăm în relaţii intime, cât şi iubirea intensă, profundă, frenetică, pe care o manifestăm faţă de DUMNEZEU Tatăl, poate să declanşeze în noi toate minunile de care avem nevoie.

Nu trebuie să pierdem niciodată din vedere că la un moment dat Iisus a spus, atunci când I s-a adresat Mariei Magdalena: „*Multe ţi se vor ierta*, *căci mult ai iubit*”. Atunci când privim cu multă atenţie şi luciditate în jurul nostru, descoperim că din nefericire, multe fiinţe umane care susţin, totuşi, că ele cred în DUMNEZEU au abandonat deja această iubire primordială şi au pierdut starea de plenitudine extraordinară care făcea să debordeze (datorită unei iubiri profunde şi fără de măsură) potirul inimii lor în momentele întoarcerii lor către DUMNEZEU. Având în vedere acest aspect şi înţelegând importanţa imensă a energiei iubirii, trebuie să ne dăm seama că pentru a regăsi starea de plenitudine pe care ne-o conferă energia tainică a Duhului Sfânt trebuie să credem cu o tărie de nezdruncinat în energia iertării, trebuie să iubim intens, profund, fără măsură şi să bem de fiecare dată, din nou şi din nou, din izvoarele nesecate ale Graţiei lui DUMNEZEU. Acţionând mai mereu după îndemnurile şi aspiraţiile puternice ale realităţii enigmatice a Duhului Sfânt şi nu după imboldurile josnice, nefaste şi alienante ale cărnii, o asemenea fiinţă umană va face să se reverse în ea roadele cele bune ale Duhului Sfânt şi astfel va beneficia de slava cea tainică a lui DUMNEZEU.

Duhul Sfânt (IV)

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Citiţi partea a treia a acestui articol

În cele ce urmează, vom vorbi despre unele daruri divine ce se trezesc în universul nostru lăuntric prin intermediul energiei enigmatice a Duhului Sfânt. Astfel de daruri tainice, care se trezesc în universul nostru lăuntric prin intermediul energiei enigmatice a Duhului Sfânt, fac să apară (adeseori într-un mod care ne umple de uimire) unele puteri şi înzestrări supranaturale ce ne sunt acordate în strânsă legătură cu afinităţile pe care le avem, ca fiinţă umană ce crede în Dumnezeu, pentru a ne face capabili să ne aducem un aport divin integrat şi constructiv în cadrul integrării noastre în Trupul cel

Gigantic al lui Iisus. Apostolul Pavel enumeră câteva dintre aceste daruri dumnezeieşti: înţelepciunea dumnezeiască, cunoaşterea creatoare şi divin inspirată, credinţa puternică în Dumnezeu, puterea dumnezeiască de a vindeca bolile, darul dumnezeiesc al minunilor, darul dumnezeiesc al profeţiei, trezirea puterii de discriminare ce face cu putinţă deosebirea influenţei duhurilor bune de influenţa nefastă a duhurilor rele şi a demonilor, darul vorbirii paranormale în limbi străine, darul tălmăcirii semnificaţiilor revelaţiilor dumnezeieşti, darul de apostol plin de înţelepciune, darul de învăţător luminat, darul ajutorării celor care au nevoie prin sfaturi pline de bun simţ şi inspiraţie divină, darul cel tainic al conducerii inspirate al celorlalte fiinţe umane, darul de canal divin prin care se manifestă Dumnezeu, darul de păstor divin inspirat al mulţimilor, precum şi darul dărniciei şi al generozităţii în mod dumnezeiesc inspirate. Trebuie să luăm aminte că această înşiruire de daruri nu este completă, pentru că în vederea îndeplinirii oricărei misiuni divin integrate de către noi, Dumnezeu ne va acorda, prin intermediul energiei tainice a Duhului Sfânt, calificarea necesară. În cazul în care ne vom întreba: „Cine anume alege darul pe care trebuie să îl primim?", răspunsul la această întrebare este că în anumite situaţii chiar fiinţa umană trebuie să-l ceară lui Dumnezeu, cu umilinţă şi credinţă, să i se ofere prin intermediul energiei Duhului Sfânt, un astfel de dar. În astfel de situaţii nu trebuie să pierdem niciodată din vedere că: omul propune cu multă credinţă, umilinţă şi aspiraţie, iar în situaţia în care Dumnezeu consideră că este necesar, el poate răspunde cererii noastre, deoarece în multe cazuri, atunci când omul propune ceea ce este divin integrat şi benefic, el are foarte multe şanse ca Dumnezeu să dispună şi să îi ofere darul pe care îl cere cu umilinţă, cu aspiraţie şi cu credinţă.

Dar, chiar şi atunci când nu ne vom pune această întrebare, Dumnezeu ne va oferi, atunci când este cazul, un astfel de dar dumnezeiesc, deoarece există multe situaţii când Dumnezeu însuşi ne oferă astfel de daruri divine prin intermediul energiei Duhului Sfânt, întocmai aşa cum El voieşte. Deci chiar şi atunci când noi nu cerem, dar avem o credinţă puternică, profundă şi deplină în El, Dumnezeu ne acordă un anumit dar dumnezeiesc care este diferit în cazul fiecăruia, care este în strânsă legătură cu înzestrările, talentele şi posibilităţile latente ce există în fiinţa noastră şi care sunt numai de El ştiute. În astfel de situaţii, darul dumnezeiesc pe care Dumnezeu ni-l oferă va fi

în strânsă legătură cu menirea sau, altfel spus, cu rostul pe care îl are existenţa noastră actuală.

Având în vedere acest aspect, este inexact să spunem sau să credem, de exemplu, că toate fiinţele umane trebuie să înceapă să vorbească şi ele, precum apostolii, în alte limbi, ca dovadă că au fost botezate prin intermediul energiei enigmatice a Duhului Sfânt. Este, de asemenea, demn de remarcat că fiecare dintre darurile dumnezeieşti ce au fost enumerate mai sus este supranatural în felul său şi nu numai darul dumnezeiesc de a face minuni, darul dumnezeiesc de a vindeca în mod miraculos bolile şi darul dumnezeiesc de a vorbi în limbi străine. Întotdeauna, aceste daruri apar la momentul potrivit şi este esenţial să nu ne grăbim, ispitindu-L pe Dumnezeu într-un mod îndârjit şi insolent să ni le dea repede-repede, atunci când vrem noi, deoarece singur Dumnezeu este suveran în a alege timpul când o să acorde astfel de daruri. Este important să reţinem că astfel de daruri au existat din belşug, mai ales atunci când credinţa fiinţelor umane era foarte puternică, profundă şi deplină. Acesta este şi sensul afirmaţiei lui Iisus:

„*Dacă veţi avea credinţă cât un bob de muştar*, *veţi putea muta chiar şi munţii din loc*”.

Trebuie să luăm aminte că atunci când credinţa noastră este anemică, atunci când ea este amestecată deocamdată cu îndoieli mici sau mari, este firesc ca deocamdată să nu merităm să beneficiem de astfel de daruri dumnezeieşti, ce sunt rezervate doar acelora care au o credinţă suficient de puternică. Referitor la toate acestea, este esenţial să nu pierdem niciodată din vedere că în cazul fiecărei fiinţe umane, ea va primi întotdeauna de la Dumnezeu exact darurile pe care le merită, în strânsă legătură cu credinţa şi dăruirea ei reală.

În anumite cazuri, Dumnezeu însoţeşte darurile divine pe care le oferă de o serie de semne exterioare, unele dintre ele miraculoase, care punctează pentru toate fiinţele ce sunt capabile să descopere dincolo de aparenţe mâna lui Dumnezeu şi miracolele pe care Dumnezeu le realizează, pentru a ne face astfel să descoperim legământul tainic pe care îl face, în astfel de situaţii, cu noi toţi. Este de la sine înţeles că şi astăzi Dumnezeu îşi manifestă puterea după cum voieşte, dar întotdeauna, fără excepţie, fiinţele umane care beneficiază de astfel de daruri dumnezeieşti trebuie să le merite în prealabil pentru a le primi, la momentul potrivit. Atunci când privim cu multă

atenţie şi luciditate, atât în jurul nostru, cât şi în propriul univers lăuntric, descoperim că, în definitiv, majoritatea darurilor dumnezeieşti nu au încetat niciodată să fie acordate.

Analizând cu multă atenţie şi luciditate unele minuni sau miracole pe care Dumnezeu le realizează prin intermediul slujitorilor săi plini de credinţă şi devotament, vindecându-i de exemplu pe unii bolnavi, vom descoperi că până în prezent Dumnezeu Tatăl nu a dat niciunei persoane – dintre câte se cunosc – puterea de a tămădui şi de a vindeca într-un mod miraculos pe toţi bolnavii, întocmai aşa cum putea să o facă Iisus Hristos.

Prin urmare, pentru ca în fiinţa noastră să se trezească astfel de daruri dumnezeieşti cu ajutorul energiei enigmatice a Duhului Sfânt, este esenţial să credem cu o putere foarte mare şi deplină în Dumnezeu, să fim umili şi supuşi, realizând întotdeauna doar Voia Sa. Atunci când beneficiem de unele daruri dumnezeieşti ce ne sunt oferite prin intermediul energiei tainice a Duhului sfânt, este important să discernem darul care ne-a fost oferit fiecăruia dintre noi şi să aspirăm să devenim tainice canale dumnezeieşti, m şi prin care se manifestă Dumnezeu prin intermediul energiei tainice a Duhului Sfânt, pentru binele umanităţii.

În continuare, vom vorbi şi despre alte acţiuni ascunse ale energiei enigmatice a Duhului Sfânt. În unele situaţii, diferitele activităţi tainice ale energiei enigmatice a Duhului Sfânt sunt evocate cu ajutorul unor simboluri adecvate care le reprezintă, cum ar fi: suflarea, untdelemnul, focul, apa vie, pecetea, arvuna, zălogul etc. Uneori, realitatea enigmatică a Duhului Sfânt este supranumită şi „Mângâietorul" sau „Paracletul".

Energia tainică a Duhului Sfânt învaţă, inspiră, ghidează, impulsionează şi călăuzeşte cu adevărat către Dumnezeu pe toate fiinţele umane şi pe fiecare om ce crede cu putere în Dumnezeu.

Duhul Sfânt a inspirat adeseori pe unele fiinţe credincioase ce au atins un anumit grad de îndumnezeire să compună diferite rugăciuni simple, puternice şi eficiente.

În aşa-zisele vremuri din urmă, energia tainică a Duhului Sfânt va fi revărsată din abundenţă peste toate fiinţele umane care vor merita aceasta. După ce au primit în cursul existenţei lor pământeşti o sui-generis „arvună" a energiei Duhului Sfânt, cei care cred cu tărie în Dumnezeu vor fi umpluţi în Cer, prin intermediul lui (al Duhului Sfânt),

cu întreaga plenitudine a Dumnezeirii. În felul acesta, Dumnezeu va fi descoperit atunci ca fiind cu adevărat Totul cel dumnezeiesc şi Adevărul Ultim ce va fi prezent în toţi. În această direcţie este semnificativ faptul că în „Noul Testament", Duhul Sfânt desemnează adeseori partea spirituală a fiinţei umane, care se află într-o anumită relaţie de opoziţie cu trupul acesteia. Apostolul Matei spune că atunci când se aflau în Grădina Ghetsimani, Iisus i-a spus lui Petru: *„Iată că nici măcar un ceas nu aţi putut să vegheaţi cu toţii împreună cu mine*! *Vegheaţi şi rugaţi-vă ca să nu cădeţi în ispită*; *Duhul ce este prezent în trup este într-adevăr plin de râvnă, dar adeseori carnea trupului poate să fie neputincioasă*". (Matei 26, 40 – 41) La rândul său, Apostolul Pavel spunea: *„Litera ucide, iar Duhul Sfânt dă viaţă*".

În mai multe rânduri, „Biblia" evocă Duhul Sfânt, care se manifestă sub forma vântului, sub forma apei, sub forma focului. Acest enigmatic Duh invizibil este deja numit Duhul Sfânt de către profetul Isaia: *„Atunci poporul şi-a adus aminte de zilele străvechi pe care le-a trăit împreună cu Moise*: *Unde este Acela care i-a scos pe toţi din mare cu ajutorul păstorului turmei Sale*? *Unde este Acela care făcea să se reverse Duhul Lui cel Sfânt în el*?" (Isaia 63, 11). Duhul Sfânt este în mod specific revelat în „Noul Testament" atunci când se vorbeşte despre buna vestire ce a fost făcută Fecioarei Maria de către Arhanghelul Gabriel. Apostolul Luca afirmă că Maria a mărturisit că nu a cunoscut încă un bărbat şi trebuie să înţelegem această confidenţă a ei într-un sens biblic, deoarece cu toate că ea era logodită cu Iosif, nu avusese încă cu el relaţii carnale. Atunci, Arhanghelul Gabriel i-a spus: *„Duhul Sfânt*. Se *va coborî peste tine*, *Se va revărsa în fiinţa ta şi puterea Celui-Prea înalt te va umple*. *După aceea Sfântul care*. Se *va naşte va fi numit Fiul lui Dumnezeu*" (Luca 1, 35). Fiind foarte surprinsă, Fecioara Maria a fost tulburată de această veste, dar nu a manifestat nicio îndoială; fiind supusă şi respectuoasă, ea a răspuns: *„Iată*, *sunt roaba Domnului Dumnezeu*; *facă-mi-se totul după Voia Sa şi după cuvântul tău*!" Apoi – continuă textul biblic – *„îngerul a plecat de la ea*" (Luca 1, 38). Apostolul Ioan relatează şi el cuvintele pe care Iisus le-a rostit discipolilor săi după Cina Cea de Taină. El le-a indicat mai ales pe cele referitoare la lucrarea pe care o va face Duhul Sfânt în fiinţa lor pentru a le permite să îşi realizeze fiecare misiunea pe care urmau să o aibă: *„Dacă mă iubiţi, păziţi întotdeauna toate poruncile mele şi eu îl voi ruga pe Tatăl Ceresc, iar El vă va trimite un alt Mângâietor (Duhul Sfânt)*

care va rămâne apoi cu voi pentru totdeauna. Acesta va fi Duhul adevărului pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede şi nici nu-L cunoaşte. Dar voi îl veţi cunoaşte *şi în felul acesta El va rămâne cu voi şi va fi întotdeauna în voi*".

În Faptele Apostolilor se spune că Iisus, atunci când i-a adunat ultima oară pe apostolii săi înainte de înălţarea sa, i-a anunţat că vor primi o forţă ce este aceea a Duhului Sfânt ce se va revărsa asupra lor, şi în felul acesta ei vor fi atunci mărturisitorii săi până la marginile Pământului. Duhul Sfânt a fost forţa cea enigmatică care le-a permis să transforme şi să facă să se întoarcă către Dumnezeu atât o mulţime de păgâni, cât şi unii evrei. Faptele Apostolilor relatează revărsarea Duhului Sfânt sub forma unor limbi de foc ce s-a coborât asupra fiecăruia dintre apostolii ce erau adunaţi în cea de a 50-a zi după sărbătoarea Paştelui. Manifestarea Duhului Sfânt a fost precedată de apariţia unui vânt foarte puternic. Apostolii care au fost investiţi cu acea misiune dumnezeiască universală au avut după aceea capacitatea de a se face înţeleşi de toţi oamenii, pretutindeni unde au mers, deoarece erau spontan capabili să vorbească limbile locurilor în care mergeau. În felul acesta, suflul Duhului Sfânt a restaurat într-un anume mod unitatea pierdută cu ocazia ridicării turnului Babel. Apostolul Ioan citează, în acest sens, cuvintele pe care Iisus i le-a spus lui Nicodim: „*Iisus a răspuns şi atunci i-a zis*: *Adevărat, adevărat îţi spun că dacă un om nu se va naşte din nou, nu va putea vedea apoi Împărăţia lui Dumnezeu. Tot ceea ce este născut din carne este carne*; *şi ceea ce este născut din Duh este Duh. Nu te mira că ţi-am spus aceasta*: *trebuie să fiţi născuţi din nou prin intermediul ajutorului dumnezeiesc ce vă va veni de la cel Preaînalt. Vântul suflă încotro vrea şi auzi doar vuietul lui, dar nu ştii de unde vine şi nici încotro se îndreaptă. Tot aşa este cu oricine ce va fi născut prin ajutorul ce-i va veni de la Duhul Sfânt*". (Ioan 3, 3; 5; 6; 7; 8) Învăţătura despre Trinitatea divină este absentă în „Vechiul Testament". Ea nu este explicată clar nici în Evanghelii. Anumite expresii reiau ad litteram unele formule din Evanghelii şi din Faptele Apostolilor. Acolo se spune: „*prin acţiunea Duhului Sfânt*" pentru a ne face să înţelegem că ceva s-a produs într-un mod miraculos, chiar dacă dincolo de toate acestea intuim că este vorba de o intervenţie dumnezeiască eficientă, dar discretă ce este realizată de o energie enigmatică (energia Duhului Sfânt) ce nu se arată. Iisus afirmă, la rândul său, că în realitate „*Căile lui Dumnezeu Tatăl sunt pline de taine*

şi imprevizibile”.

Duhul Sfânt (V)

de profesor yoga Gregorian Bivolaru

Citiţi partea a patra a acestui articol

În cele ce urmează vom urmări să sintetizăm cunoştinţele şi revelaţiile referitoare la realitatea enigmatică a Duhului Sfânt. În tradiţia ebraică veche, termenul „ruah” a avut diferite înţelesuri, toate cu o pondere relativ egală. Primul este „vânt” ce indică o forţă puternică, invizibilă şi misterioasă, ce este asociată de obicei cu ideea de tărie.

Există, de asemenea, şi sensul de „duh” („suflare”) sau „spirit”, ce exprimă aceeaşi forţă misterioasă care a fost observată atât în viaţă, cât şi în manifestările vitale ale fiinţei umane şi chiar ale animalelor. Aceasta poate fi în mod evident uneori tulburată sau poate fi activată şi orientată într-o anumită direcţie. În unele situaţii, această forţă poate fi blocată ori diminuată, iar în alte cazuri ea poate fi regenerată şi reînsufleţită. Altfel spus, această forţă dinamică, enigmatică ce constituie omul poate fi diminuată (despre ea se spune că dispare la moarte) sau poate să apară în anumite condiţii o manifestare bruscă de forţă vitală. Aceasta este, printre altele, şi acea „putere divină enigmatică” care apare în ocaziile în care fiinţele umane sunt capabile să-şi depăşească limitele (atunci nu mai este vorba de o simplă creştere firească a vitalităţii, ci este evident că apare o forţă tainică, supranaturală care pur şi simplu inundă şi copleşeşte fiinţa în cauză). Cam aşa s-a petrecut adeseori, mai ales cu unii conducători charismatici din vechime sau cu unii profeţi. Acelaşi Duh Divin a declanşat stări de extaz dumnezeiesc şi apariţia anumitor mesaje profetice. Totuşi, este necesar să ne dăm seama că în realitate toate aceste înţelesuri distincte se contopesc într-o anumită măsură, deoarece ele desemnează, desigur, o aceeaşi realitate.

La început, toate aceste sensuri (înţelesuri) erau, aşadar, privite ca nişte simple manifestări ale Duhului, ele nefiind în mod strict separate. Prin urmare, nu se poate presupune că în tradiţia ebraică veche ar fi fost făcută vreo distincţie între Duhul (suflul) Divin şi Duhul (suflul) uman. Dimpotrivă, Duhul cel tainic al omului poate fi identificat în esenţa sa cu Duhul lui Dumnezeu. Conceptul de „duh” („ruah”) reprezintă astfel în gândirea ebraică un termen existenţial. Esenţa sa se referă la experimentarea unei forţe extraordinare şi, am

putea spune, enigmatice, forţă comparată cu aceea nevăzută a vântului, care evocă misterul vitalităţii prin intermediul unei puteri exterioare care transformă. Toate acestea sunt duhuri (ruah) şi toate sunt manifestări ale unei energii divine nesfârşite şi misterioase.

În utilizările ulterioare ale termenului „ruah" predomină sensurile (mult mai distincte) de „duh uman", „duh angelic", „duh demoniac" şi „duh divin". În „Noul Testament", termenul „Duh Sfânt" („pneuma") este utilizat de aproape 40 ori pentru a indica acea dimensiune ocultă a personalităţii umane prin care este posibilă relaţia şi chiar comunicarea directă cu Dumnezeu. Puţin mai frecvent apare sensul de duh demonic, rău, nefast şi necurat – forţă bizară, ascunsă, pe care omul o simte ca pe o boală, ca pe o limitare dăunătoare relaţiei sale profunde şi depline cu Dumnezeu şi cu semenii săi. Uneori se face referire în felul acesta la spiritele cereşti (bune) sau pur şi simplu la spiritele celor morţi (care au părăsit definitiv această lume). Dar cel mai frecvent se fac referiri (mai ales în „Noul Testament") la Duhul Sfânt sau la Duhul lui Dumnezeu. În acelaşi timp, gama ceva mai largă de înţelesuri anterioare continuă să fie reflectate în ambiguitatea ce există în cazul Evangheliei apostolului Ioan şi ea persistă în special în câteva pasaje în care nu este cu putinţă să stabilim cu certitudine dacă acolo este vorba de spiritul uman sau de Duhul Sfânt. În interpretarea mai veche a termenului „duh" („ruah") se făcea prea puţină distincţie între natural şi supranatural. Spre exemplu, vântul putea fi descris într-un mod poetic drept „răsuflarea nărilor lui Dumnezeu". Duhul tainic ce a fost insuflat în om de către Dumnezeu Tatăl a apărut încă de la început ca fiind sinonim mai mult sau mai puţin cu sufletul. Duhul era aceeaşi forţă enigmatică şi vitală divină care poate fi observată în modul cel mai evident atât în acţiunea vântului cât şi în stările extatice ale unui profet sau ale unui conducător charismatic.

La început, Duhul Sfânt al lui Dumnezeu a fost conceput mai curând pentru a exprima puterea dumnezeiască decât aspectele morale sau vitale, El nefiind încă descris ca Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. În acest prim stadiu de conceptualizare a sa, Duhul lui Dumnezeu era privit ca o enigmatică putere supranaturală (ce se află în permanenţă sub controlul lui Dumnezeu) şi care exercită o anumită influenţă subtilă misterioasă asupra tuturor făpturilor. Primii conducători ai iudeilor şi-au bazat autoritatea pe unele manifestări

speciale ale Duhului lui Dumnezeu ce apăreau în stările lor extatice. Este, de asemenea, demn de remarcat rolul pe care l-a avut muzica în trezirea şi stimularea stărilor de extaz şi chiar a inspiraţiei divine. Ulterior, a început să se facă o distincţie ceva mai clară între natural şi supranatural, între Dumnezeu şi fiinţa umană, Duhul lui Dumnezeu devenind din ce în ce mai distinct de cel uman, deşi el face să apară şi să înflorească în fiinţa umană şi tot ceea ce este suprauman. Duhul cel tainic din om întreţine o legătură directă cu Dumnezeu, prin aceasta indicându-se dimensiunea net superioară a existenţei omului său, altfel spus, acea dimensiune tainică a vieţii deplin orientate către Dumnezeu. De-a lungul timpului, termenul ebraic „suflet" a început să indice tot mai mult şi mai frecvent acele aspecte net „inferioare" (în comparaţie cu cele divine) ale conştiinţei fiinţei umane, viaţa personală preponderent omenească, emoţiile şi pasiunile umane. În felul acesta a fost pregătită calea pentru o distincţie şi mai clară, ce a fost realizată de apostolul Pavel, între aspectul psihic şi cel spiritual. Starea cu totul aparte de a fi influenţat într-un mod profund de către Duhul lui Dumnezeu este descrisă acum ca o stare permanentă, ce poate fi transmisă în anumite condiţii şi altor oameni.

Cea mai izbitoare trăsătură a perioadei istoriei evreilor de dinainte de exil este reţinerea stranie a profeţilor lor de a atribui Duhului Sfânt inspiraţia ce se manifesta în ei. Atunci când descriu starea de inspiraţie divină pe care au avut-o, profeţii preferă să vorbească despre Cuvântul lui Dumnezeu sau despre Mâna lui Dumnezeu. Influenţa tainică a Duhului ajunsese să fie identificată cu stările extatice. Ulterior, lucrării enigmatice a Duhului lui Dumnezeu a început să i se atribuie din nou preeminenţă. A fost reafirmat rolul Duhului Divin ca inspirator al profeţiilor.

Tradiţia care a atribuit lucrării enigmatice a Duhului atât talentul artistic cât şi pe cel meşteşugăresc a stabilit după aceea o legătură între Duhul lui Dumnezeu şi unele calităţi estetice şi chiar etice. Abia atunci unii autori au numit Duhul, „Duhul Sfânt" al lui Dumnezeu iar unii dintre ei L-au supranumit şi „Duhul cel Bun" al lui Dumnezeu.

Un alt aspect important este asocierea Duhului cu acţiunea de creaţie şi de manifestare. În unele texte se afirmă că Duhul lui Dumnezeu urmează să facă o creaţie nouă. Fiinţele umane urmau să fie regenerate şi renăscute dintr-un anumit punct de vedere prin

intermediul influenţei Duhului lui Dumnezeu, pentru a se bucura în felul acesta de o legătură ceva mai intimă şi mai plină de viaţă cu Dumnezeu. În perioada dintre redactarea celor două Testamente, Duhului lui Dumnezeu nu îi este acordat un rol principal. Atunci când se vorbeşte despre relaţia dintre Dumnezeu şi om se consideră că starea de înţelepciunea este esenţială. Tocmai de aceea, termenul „Duh" este privit şi ca un alt mod de a defini înţelepciunea Divină. Mai mult decât atât, chiar darul profeţiei este atribuit tot înţelepciunii şi nu Duhului lui Dumnezeu. În cartea Ecleziastului, Duhul continuă să fie considerat Duhul profeţiei, dar ideea de profeţie este mai apropiată de termenul grecesc ce descrie starea de inspiraţie extatică. În Apocalipsă numai în câteva pasaje se vorbeşte despre Duh, ca fiind un agent enigmatic al inspiraţiei divine. În vremea lui Iisus Hristos exista tendinţa ca Dumnezeu să fie conceput ca fiind tot mai îndepărtat de om. El era Dumnezeul cel Sfânt şi Transcendent, ce exista într-o misterioasă stare de glorie, de care fiinţa umană nu se putea apropia. De aici apăruse ezitarea şi chiar teama de a rosti măcar numele lui Dumnezeu şi tot de aici au apărut discuţiile despre unele personaje intermediare: îngeri, înţelepciune, glorie, etc., deoarece toate acestea erau modalităţi de a vorbi despre activitatea lui Dumnezeu în lume fără a pune în discuţie transcendenţa Lui.

În acest context, activitatea şi revelaţiile lui Ioan Botezătorul au creat multă vâlvă.

Nu numai că el a mărturisit că în şi prin fiinţa sa se manifestă Duhul lui Dumnezeu, ci totodată a fost recunoscut de mulţi ca fiind un proroc şi ca atare se considera că era inspirat de Duhul profeţiei. Mesajul său a fost şi mai bulversant, deoarece el a proclamat faptul că revărsarea influenţei Duhului lui Dumnezeu este iminentă. Mai mult decât atât, el a afirmat că cel care avea să vină după el urma să boteze prin intermediul Duhului lui Dumnezeu şi cu foc, nu cu apă, cum făcea el. Venirea lui Iisus a creat o agitaţie şi mai mare, deoarece Iisus a declarat că noua eră, precum şi venirea Împărăţiei lui Dumnezeu, este iminentă. Apostolii săi nu au avut nicio îndoială că întreaga activitate a lui Iisus a fost realizată încă de la bun început prin puterea enigmatică a Duhului Sfânt. Accentul ce a fost pus de Iisus în mesajul său a fost foarte diferit de acela al lui Ioan Botezătorul, nu numai prin faptul că El a proclamat că Împărăţia Cerurilor era deja prezentă, ci şi prin caracterul atribuit Împărăţiei Cerurilor. El a considerat acţiunea Sa mai

mult sub aspectul binecuvântării decât sub cel al judecăţii. De asemenea, Iisus le-a oferit ucenicilor Săi promisiunea că Duhul Sfânt îi va susţine atunci când vor trece, la rândul lor, prin felurite necazuri şi încercări.

În Faptele Apostolilor se arată că revărsarea energiei enigmatice a Duhui Sfânt la Rusalii a constituit momentul în care ucenicii au experimentat ei înşişi revărsarea din preaplin a energiei enigmatice a Duhului Sfânt, aceasta fiind o trăsătură caracteristică a Erei celei Noi. Promisiunea Evangheliei pentru primii căutători ai lui Dumnezeu se concentrează asupra revărsării Duhului Sfânt, iar în celelalte situaţii primirea Duhului Sfânt este considerată ca fiind un factor crucial care evidenţiază acceptarea de către Dumnezeu a celor care cred cu putere în El. În scrierile apostolului Pavel, darul Duhului Sfânt este începutul experienţei dumnezeieşti. Cu alte cuvinte, o fiinţă umană nu-i poate aparţine lui Dumnezeu decât dacă are Duhul cel Sfânt ce s-a revărsat din plin în ea şi nu poate fi unită cu Dumnezeu decât prin intermediul Duhului Sfânt. O fiinţă umană nu poate fi un membru al trupului gigantic al lui Dumnezeu decât dacă a fost mai întâi botezată prin intermediul energiei enigmatice a Duhului Sfânt.

Tot în acelaşi fel, în scrierile apostolului Ioan, Duhul Sfânt, ce se revarsă de undeva de sus, este puterea enigmatică ce face cu putinţă „naşterea din nou", deoarece Duhul Sfânt este totodată un dătător de viaţă nouă, întocmai ca un râu cu apă vie care curge de la Dumnezeu şi dă viaţă fiinţei umane care vine către El şi crede cu o mare putere în El.

În *Evanghelia lui Ioan* este evidentă o repetare intenţionată a textului din Facerea. Duhul Sfânt este suflarea cea enigmatică, dătătoare de viaţă a noii Creaţii, prezenţa misterioasă a Duhului Sfânt fiind una dintre „dovezile vieţii". Este important să ne dăm seama că primii creştini concepeau Duhul Sfânt ca pe o putere dumnezeiască ce îşi manifesta foarte clar efectele asupra vieţii fiinţei umane, în universul căreia ea se revărsa. Impactul copleşitor al energiei enigmatice a Duhului Sfânt nu lăsa loc pentru îndoială cu privire la transformarea semnificativă ce se petrecea într-o fiinţă umană prin această acţiune divină. Apostolul Pavel le cerea acelora care citeau ceea ce el scria să-şi aducă mereu aminte de primul moment în care au simţit manifestarea copleşitoare a Duhului Sfânt.

Pentru unele fiinţe umane, manifestarea Duhului Sfânt a fost o experienţă copleşitoare, care le-a permis să experimenteze iubirea lui

Dumnezeu, iar pentru alţii aceasta a fost o mare bucurie, pentru alţii aceasta a fost experienţa indescriptibilă a iluminării divine, pentru alţii aceasta a fost trăirea copleşitoare a stării de eliberare sau a unei transformări lăuntrice cu totul extraordinare sau a diferitelor daruri spirituale ce s-au trezit apoi în ei.

Acesta este motivul pentru care percepţia revărsării copleşitoare a energiei enigmatice a Duhului Sfânt este, totodată, evidenţiată ca fiind o trăsătură definitorie a fiinţei umane care îl descoperă pe Dumnezeu. Chiar dacă Duhul Sfânt ca atare poate fi nevăzut, prezenţa Lui poate fi descoperită cu uşurinţă prin intermediul efectelor extraordinare şi a fenomenelor care apar în fiinţa umană ce experimentează revărsarea în universul ei lăuntric a Duhului Sfânt. Cu toate că în *Evanghelia lui Ioan*, botezul (cu apă) precum şi botezul cu Duh Sfânt, care face să apară „naşterea din nou" (sau „cea de sus") sunt strâns legate, cele două aspecte nu trebuie să fie identificate.

Apostolul Pavel şi apostolul Ioan au avut cu siguranţă cunoştinţă de multe experienţe care au apărut prin intermediul energiei enigmatice a Duhului Sfânt. În ceea ce priveşte mărturia apostolului Luca, cincizecimea nu a fost o a doua experienţă a revărsării energiei enigmatice a Duhului Sfânt pentru ucenici, ci a fost pur şi simplu botezul lor prin intermediul energiei enigmatice a Duhului Sfânt pentru a intra în „era nouă".

Potrivit apostolului Pavel, darul dumnezeiesc al revărsării energiei enigmatice a Duhului Sfânt este un început care îndreaptă atenţia omului către împlinirea finală. Acesta este începutul unui proces îndelungat de transformare prin „asemănarea" identificatoare cu Iisus, proces care îşi va atinge ţelul ulterior. Prin urmare, viaţa îi apare fiinţei umane care crede cu putere, într-un mod profund şi deplin în Dumnezeu, ca fiind diferită din punct de vedere calitativ de viaţa ce a fost trăită înainte de a manifesta o credinţă puternică, profundă şi deplină în Dumnezeu. Trăirea sa zi de zi devine mijlocul de a răspunde la călăuzirea Duhului Sfânt, după ce a fost profund transformată de puterea cea enigmatică a Duhului Sfânt. Revărsarea energiei enigmatice a Duhului Sfânt în universul fiinţei umane a adus un suflu nou în cadrul relaţiei ei personale cu Dumnezeu, relaţie care împlineşte o speranţă divină. Fiinţa umană în care se revarsă din plin energia enigmatică a Duhului Sfânt nu mai depinde de lumea aceasta şi de standardele ei pentru a găsi satisfacţie în această lume. Apostolul

Pavel recunoaşte că fiecare fiinţă umană care crede cu putere, în mod profund şi deplin în Dumnezeu, trăieşte prin intermediul energiei enigmatice a Duhului Sfânt o relaţie complexă şi foarte profundă cu Dumnezeu Tatăl.

Fragment preluat din glosarul lucrării *Programul planetar de acţiune urgentă „NU APOCALIPSA”* de profesor yoga Gregorian Bivolaru